Steven Forrest

*

ABC-ul astrologiei
Traducere de Viorica Horga
Teora

The Inner Sky - Copyright © 2005 Teora USA LLC
Editura Teora USA
Copyright © 1933 by Steven Forrest
Previously published fay Bantam Books, Inc. 1984.
Excerpt from *Love's Body,* by Norman O. Brown. Copyright© 1966 by Norman O. Brown. Reprinted by permission of Random House, Inc.
Excerpt from *Sounding the Terriâory,* by Laurei Goldman. Copyright © 1982 by Laurei Goldman. Reprinted by permission of Alfred A. Knopf, Inc.
Ediţia în limba română este publicată de Teora USA LLC.
Editura Teora SRL

PAR ASTROLOGIE, ABC
ISBN 1-59496-046-1
Avertisment: Autorii, traducătorii şi editura au urmărit ca această carte să fie completă si corectă, fără omisiuni, greşeli, erori umane sau de fabricaţie. Nu se poate oferi însă o garanţie în acest sens. Prin urmare, conţinulul cărţii, valabilitatea trimiterilor către surse externe cărţii, aflate pe Internet, sau rezultatele utilizării informaţiei conţinute în această carte nu sunt garantate.

Cuvânt înainte la ediţia în limba română

Astrologia este un subiect care a fascinat omenirea de sute de ani. Indiferent unde ne aflăm în lume, mai devreme sau mai târziu o să auzim cuvântul „astrologie”. Unii spun „Nu cred în astrologie”, alţii „Cred”, unii spun că este şarlatanie, alţii că este o ştiinţă, ba alţii că este chiar o artă. De fapt astrologia este cea rnai neînţeleasă si, în acelaşi timp cea mai folositoare si mai veche ştiinţă din istoria omenirii, într-adevar, este destul de dificil să o definim printr-o simplă

propoziţie, mai ales că astrologia s-a schimbat de-a lungul secolelor, ţinând pas cu dezvoltarea conştiinţei umane.

Ce este astrologia? De ce să ne ocupăm de ea? în ce mod ne avantajează studiul ei? Şi rnai ales, de ce să aveţi cartea lui Steven Forrest în biblioteca dumneavoastră personală?

Steven Forrrest este un astrolog contemporan, respectat în toată lumea, făcând parte din elita astrologilor moderni. Cartea de faţă este o carte clasică, adresată începătorilor. Presupunând din partea cititorului inteligenţă, motivare si o ignoranţă completă în legătură cu subiectul, cartea introduce toate elementele de bază ale astrologiei -semnele, planetele, casele, aspectele – si le combină într-o formă uşor de sintetizat. Limbajul este accesibil, scopul volumului fiind acela de a-I determina pe cititor sa practice astrologia. Nu oferă satisfacţia instantanee a cărţilor tipice de astrologie cu toate că în carte se află destule pasaje despre fiecare semn al zodiacului. Nu este niciun semn de fatalism sau de rigiditate în sistemul lui de prezentare; totul se reduce la ce fel de opţiuni alegem si, ghidaţi de simbolurile astro-logice, să putem face alegeri favorabile.

Datorită Editurii Teora aveţi posibilitatea să faceţi cunoştinţă cu o carte formidabilă. Sper să vă aducă multă plăcere si iluminare.

— Gabriella von Elekes
Preşedintă Societatea Astrologilor,
Scottsdale, Arizona SUA

O strategie de utilizare a Astrologiei pentru a vă descoperi „ABC-ul astrologiei" – universul nesfârşit de posibilităţi din interiorul fiinţei! învăţaţi să folosiţi cât mai bine oportunităţile și să înfruntaţi provocările vieţii în mod creativ, pentru a avea un viitor mai luminos, mai fericit! CÂŞTIGĂTOR AL PREMIULUI PAI (Professional Astrologers Incorporated) „pentru activitatea remarcabilă în promovarea obiectivelor astrologiei".

„Una dintre cele mai bune si mai incisive cărţi pentru începători din câte am citit vreodată".

— Mark Lerner, pentru *Welcome to Planet Earth*

„Expunere clara. *ABC-ul astrologiei este* o introducere de cea mai înaltă calitate în zodiac".

— Debbi Kempton-Smith, autoarea lucrării
Sccretsfrom a Stargazer's Notcbook

„Nicio alta carte de astrologie nu m-a impresionat atât de mult ca *ABC-ul astrologiei”*

— Velma Austin-Chatham, Professional Astrologers Incorporated, pentru *The Delineator*

„Pentru cineva care vrea să se iniţieze în astrologie n-ar putea exista un început mai bun decât cartea lui Steven Forrest. De fapt… a învăţa de la Forrest este o garanţie că veţi deveni un bun astrolog”.

— *The Astrotherapy Nowsletter*

„Frumos scrisă, într-un limbaj simplu, totuşi însoţit pe tot parcursul de imagini verbale deosebite, merită să savuraţi experienţa pe care v-o poate oferi citirea ei. Dacă ţineţi cont şi de faptul că este fără nicio îndoială unul dintre abecedarele cele mai clare şi mai simple de astrologie din câte au fost scrise vreodată, vă veţi putea forma o idee asupra miracolului elaborat de Steven Forrest”.

— Richard Noile, pentru *Dell Horoscope*

„ABC-ulastrologiei este. scrisă de un comunicator expert… Chiar dacă aveţi impresia că aţi depăşit stadiul începător, *ABC-ul astrologiei* vă poate oferi revelaţii asupra bazelor astrologiei la care n-aţi fi visat vreodată”.

— American Astrology

„O introducere excelentă în astrologie. Mi-aş fi dorit să am această carte când am început studiul astrologiei cu ani în urmă! Steve explică formidabil de bine funcţiile si interacţiunile fundamentale ale astrologiei. Cazurile ilustrate sunt prezentate exact şi sunt luate din viaţa cotidiană. O carte minunată pentru cineva care doreşte să se ocupe de acest subiect”.

— Un cititor din Scottsdale, Arizona

ASTROLOGIA DE MÂINE – ASTĂZI!

Forţele astrologice ni se înfăţişează cu întrebări, nu cu răspunsuri. Răspunsurile le dăm noi. Astrologia oferă terenul. Cum îl străbatem, este problema noastră. Astrologia este tehnică, dar este înalta tehnologie a vieţii. Simbolurile ei sunt parte a spiritului uman. Suntem gata acum să mergem mai departe, să redefinim acele simboluri, să le vedem mai clar, mai în armonie cu fluxul şi refluxul experienţei umane.

Pentru noi toţi cheia este creşterea – să fim în măsura să răspundem în cel mai fericit mod la propriile întrebări. Să ne

schimbăm. Să evoluăm. Poate fi în interiorul nostru un Everest de inerţie, dar astrologia trebuie să se adreseze acelui unic atom de mutabilitate. Trebuie să se adreseze vieţii din noi, nu stagnării. , • : -->.

DESPRE AUTOR

STEVEN FORREST s-a născut în Mount Vernon, New York, pe 6 ianuarie 1949, la ora 3:30 dimineaţa. Astronomia, nu astrologia, a fost prima lui pasiune, întâlnirea întâmplătoare cu un chiromant european în munţii din nordul statului New York i-a adus schimbarea. Deşi a continuat să-şi petreacă multe ore seara sondând cu telescopul său de fabricaţie proprie cerul prin atmosfera îmbâcsită a oraşului, seminţele interesului pentru „ştiinţele oculte" fuseseră plantate. La optsprezece ani îmbinase tot ceea ce învăţase din simbolismul chiromanţiei cu sentimentul de uimire creat de contemplarea cerului prin telescop. A absolvit Universitatea din Carolina de Nord luându-şi licenţa în religie, iar apoi a profesat astrologia. Reşedinţa sa este în Chapel Hill, Carolina de Nord, unde trăieşte alături de soţia şi partenera sa, Jodie Forrest. împreuna conduc centrul Alpha Lyra Consulting Services, în afara astrologiei, are pasiunea navigaţiei pe mare.

Dedicaţie

O *lume, un om – dacă poţi simţi în acest fel, canea îţi este dedicată.*

Nebunia sau anormalitatea oamenilor îşi au sursa în divergenţa dintre esenţa si personalitate. Cu cât mai aproape este un om de cunoaşterea propriei persoane, cu atât mai mult se apropie de înţelepciune. Cu cât imaginaţia despre sine este mai depărtată de realitate, cu atât devine mai nebun.

— Rodney Collin

Cuprins

Cuvânt înainte la ediţia în limba română v
Dedicaţie ix
Prefaţă xv
Mulţumiri xix
Partea întâi: **TERITORIUL l**
Capitolul unu
De ce să ne batem capul? 3

întrebări metafizice 6
Cele şapte principii 9
Capitolul doi
Limbajul simbolic 11
Citirea simbolurilor 14
Capitolul trei
Ce este o hartă natală? 18
De ce este estul la stânga? 22
Mişcările planetelor 23
Partea a doua: **CUVINTELE 27**
Capitolul patru
Simbolul primar 29
Cercul anului 31
Anotimpuri, nu stele 33
Dansul elementelor 34
Modurile 36
Cele douăsprezece zodii 37

XÂi ABC-ul astrologiei
Capitolul cinci
Zodiile 41
Capitolul sase
Planetele 111
Doua sisteme solare 114
Retrogradarea 116
Prezentarea jucătorilor 118
Semnificaţia retrogradării 124
Planetele invizibile 142
Dincolo de Pluton 157
Capitolul şapte
Casele 158
Ciclul zilnic 159
Orizontul 160
Meridianul 162
Marea cruce 165
Case şî zodii 166
Partea a treia: **PROPOZIŢII 201**
Capitolul opt

Interpretarea I: Planetele în zodii şi case 203
Planetele în zodii 204
Semnificaţia caselor 206
Tactica 210
Cinci paşi 211
Capitolul noua
Interpretare II: Aspecte, guvernări şi nodurile lunare 213
Aspecte 215
Aspectele minore 223
Orbul aspectelor 226
Cum se recunosc aspectele 227
Guvernările planetare 230
Nodurile Lunii 237

jjk. Cuprins **XÂii**
Capitolul zece
Interpretarea III: Asamblarea datelor 242
Un truc folositor 247
Guvernatorul Ascendentului 254
Planetele în domiciliu 256
Planetele în conjuncţie cu Soarele 256
Stelium-ul 257
Planete unghiulare 258
Planete izolate (singleton) 259
Planete staţionare 260
Aspecte puternice 260
Păstrarea perspectivei asupra planetelor-focar 261
Nodurile Lunii 262
Capitolul unsprezece
Englezul 271
Capitolul doisprezece
Un vis despre univers 296
Anexa unu
Cum se întocmeşte o hartă natală 303
Stabilirea caselor 304
Calculul poziţiilor planetare 311
Anexa doi
Cum se poate evita întocmirea unei hărţi natale 315

Anexa trei
Sugestii pentru alte lecturi 317
Anexa patru
Hărţi natale pentru studiu 321
Glosar 330
Index 337

Prefaţă

Prin anii cincizeci, pe când încă eram un puşti, am pus o dată un bănuţ de 25 de cenţi într-un automat împodobit cu desenele câtorva creaturi neverosimile. Din automat a apărut un bilet care conţinea o descriere a trăsăturilor asociate semnului meu de naştere, Capricornul. Mesajul spunea în esenţă ca eram timid şi crispat şi că, deşi nimeni nu va fi vreodată foarte impresionat de mine, mă puteam consola aflând că eram o persoană cu simţ practic şi muncitoare si că probabil aveam să mă îmbogăţesc.

Gândindu-mă în urmă, cred ca asta mi-a întârziat dezvoltarea cam cu şase luni.

Timid şi crispat. Nicio obiecţie. Maşina mă nimerise în plin. Timiditatea era o parte dureroasă, inevitabilă, a realităţii mele zilnice. Dar maşinăria astrolog mersese chiar mai departe, îmi spusese că, din moment ce fusesem născut în ziua de şase a lunii ianuarie, eram osândit să fiu timid şi crispat toată viaţa. Cuvântul osândit nu fusese folosit, dar eu îl citisem desluşit printre rânduri.

Oare câţi oameni au fost induşi în eroare în acelaşi fel? Pe undeva astrologia a rătăcit drumul, în varianta ei benefică, ea este unul dintre cei mai preţioşi aliaţi ai umanităţii, forma cea mai veche de psihoterapie. Totuşi, treptat, ţelul de a ajuta oamenii a fost înlocuit de dorinţa de a le stârni uimirea.

Şi astrologia poate face aşa ceva. Având la dispoziţie data, ora şi locul naşterii unei persoane, oricine a făcut un pic de studiu individual îi poate descrie cu o precizie destul de buna caracteristicile generale. Vor fi şi erori. Dar numai persoanele foarte îndărătnice vor nega valabilitatea fundamentală a portretului.

Cui îi foloseşte o astfel de descriere? în mod sigur nu persoanei în cauză. Foarte probabil, aceasta este destul de familiarizată cu sine. in urma unei asemenea interacţiuni, în cei mai fericit caz, clientul se alege cu câteva momente agreabile sau chiar devine atras de subiect,

iar ego-ul astrologului este si mai mult săltat, în cel mai rău caz, s-ar putea ca o trăsătură neplăcută si dăunătoare a caracterului persoanei

sa fie si mai bine înrădăcinată. „Sigur că sunt nehotărât f^ sunt o
” ° , ar
Balanţă”. , *”
^
Dar posibilităţile astrologiei sunt mult mai mari. ’.*’
l
l t l i t
\
l
n *i*

O hartă natală este o expunere vie, plină de revelaţii, linii directoare şi avertismente. Ea descrie nu o soartă statică, ci un tipar al vieţii curgător, plin de opţiuni şi de riscuri. După o întâlnire cu un astrolog adevărat, persoana nu-şi va fi petrecut doar timpul într-un mod plăcut, ci va fi îndrumată să trăiască o viaţă mai plină, cu mai multa încredere în sine, va căpăta un simţ mai profund al ţelului său si o mai mare precauţie faţă de minciunile confortabile pe care cu toţii le îndrăgim atât de mult.

Au trecut mulţi ani de când am pus bănuţul în automat şi am aflat totul despre Capricorn. Mare parte din acest timp am studiat astrologia, lăsându-mă învăţat. La început îndrumători mi-au fost cărţile. Dar pe măsură ce studiam oamenii, îmi dădeam tot mai mult seama că aceştia erau mult mai flexibili decât cărţile. Eu mă schimbam. Capricornul nu. Ceva era greşit. Am încetat să mai citesc şi am început să privesc cu atenţie.

încet, întunericul a început să se risipească: forţele astrologice ni se înfăţişează cu întrebări, nu cu răspunsuri. Răspunsurile le dăm noi. Acei astrologi care încearcă de secole să ne afle comportamentul pe baza hărţilor natale n-au nimerit-o bine. Astrologia oferă terenul. Cum îl străbatem, este problema noastră.

Aproape zilnic stau alături de un străin si de haita sa natală. Rareori se întâmplă sa nu învăţ ceva din împreunarea lor. Unii sunt psihiatri. Unii sunt laminatori. Doua au fost prostituate. Am învăţat,

prin intermediul astrologiei, să văd numitorul comun al oamenilor, dedesubtul măştilor de circumstanţă. Am aflat ca cel mai universal dintre aceşti numitori comuni este dorinţa ca „viaţa rnea să fie altfel”. Şi am învăţat sa-i ajut pe oameni să crească, să răspundă la propriile întrebări într-un mod mai fericit.

Creşterea. Aceasta este cheia. Aceasta desparte adevărata astrologie de simpla prezicere. O Balanţa poate învăţa să ia decizii. Capricornul poate învăţa să se relaxeze. Transformările de acest fel sunt

scopul oricărui astrolog adevărat. Pentru prezicător, ele sunt doar impedimente, dovada rau-venită a unei falii în sistem.

O nouă astrologie? Poate. Cu toţii ne sprijinim pe umerii celor de dinaintea noastră, îi cinstesc pe acei bărbaţi şi femei care au contribuit la crearea acestei practici tradiţionale în interiorul căreia lucrez si eu. Dar tradiţia s-a blocat şi a înţepenit, fixată în tipare. Suntem gata acum sa mergem mai departe, să redefinim simbolurile, să le vedem mai clar, mai în armonie cu fluxul si refluxul experienţei umane.

Oricine citeşte această carte poate învăţa sa folosească astrologia. Adevărata pricepere vine o dată cu experienţa, dar aura unei „puteri oculte”, care a plutit întotdeauna în jurul acestei arte, este un ecran de fum. Astrologia este tehnică, dar este tehnologia vieţii. Chiar şi . . cine n-a auzit până acum câteva momente despre Capricorn a studiat • - \ aceste simboluri ani de zile. Ele fac parte din spiritul uman.

Tot ce facem este să învăţăm o nouă limbă. Cuvintele poate că nu V.
ne sunt familiare. Dar înţelesul din spatele lor este universal ca y.!
respiraţia. \ \

Atunci de ce să ne mai batem capul cu ea? Pentru că ştiinţa ,y astrologiei, cuplata cu o hartă natală corectă, ne poate spori într-un Ş’”. grad înalt sensibilitatea percepţiei. Este piatra de la Rosetta a vieţii. Cu .): ajutorul ei putem sparge codul. Haosul, durerea, aparentul aleatoriu ,;• - al vieţii fuzionează în faţa ochilor într-un sistem ordonat. Iar o data ;,. ce înţelegem acest sistem, ne petrecem mult mai puţin timp înotând • ; împotriva curentului.

învăţaţi astrologia pentru propria folosinţă si veţi lua hotărâri

mai . bune. împărtăşiţi şi altora din cunoştinţele căpătate, cu farmec, fără insistenţă, şi veţi câştiga în astrologie un prieten, în stare să vă risipească ceaţa din cale până când îi veţi putea ajuta pe cei pe care-i ,y; iubiţi sa vadă mai bine prin propria lor ceaţă. Fie că veţi păstra cele \Y învăţate, fie că le veţi da si altora, vă asigur că veţi avea o călătorie captivantă în acel ţinut de graniţă învăluit în umbre, în care conştiinţa vine în contact cu cosmosul: psihicul uman.

— Steven Forrest Chapel Hill, Carolina de Nord

Mulţumiri

As vrea să-mi exprim mulţumirea următoarelor persoane. Fiecare dintre ele a făcut mai bogata şi mai posibilă experienţa scrierii acestei cărţi.

Peter Guzzardi, Melanie Jackson, Barry Denenberg, Gene Stone, Michele Anders, Marc Penfâeld, Jennie Knoop, Dick si Bunny Forrest, Phyllis Hophan şi Sahni Harnilton de la Bodyworks Clinic.

Aş vrea sa mai mulţumesc şi miilor de oameni care de-a lungul vremii mi-au permis să le cunosc hărţile natale.

Si, în sfârşit, în mod deosebit mulţumesc bunului meu prieten, Laurel Goldman, profesoarei mele, Marian Starnes şi partenerei mele de muncă şi de viaţă, Jodie Forrest.

Partea întâi
TERITORIUL

CAPITOLUL UNU
DE CE SĂ NE BATEM CAPUL?

Oamenii se schimba.

Totuşi o ipoteză de lucru se răspândeşte ca un virus în cele mai multe lucrări de astrologie: oamenii nu se schimbă. „Scorpionii au sex-appeal, dar nu poţi avea încredere în ei; Capricornii sunt harnici; Peştii sunt fiinţe foarte complexe, dar prea aeriene ca să-şi poată echilibra bugetul”. Chiar şi în textele avansate găsim afirmaţii similare: „un Venus rău aspectat indică promiscuitate”. Enunţuri imuabile, ţepene. De la Ptolemeu şi până la Linda Goodman, simbolurile astrologice au fost interpretate ca piese ale maşinăriei psihologice. Suntem, bineînţeles, binecuvântaţi cu ele la naştere şi se ţin scai de noi până la moarte.

Este o minciună.

Viaţa are nedeterminare, elemente de imprevizibil. Acest joker poate fi un ghimpe în ochii prezicătorilor, dar este cheia de boltă a oricărei abordări pozitive, evolutive a astrologiei. Sau a oricărei abordări corecte, la drept vorbind.

Astrologia a fost atât de greşit înţeleasă şi denaturată, încât sensul adevărat al cuvântului aproape ca s-a pierdut, în parte îi putem

4 ABC-ul astrologiei învinovăţi pe aceiaşi „băieţi răi”, dar marea vină este chiar a astrologilor. Prin interpretarea convenţională a simbolurilor si prin obsesia de a prezice viitorul, mare parte din astrologia de azi a devenit o parodie a ceea ce ar fi putut să fie. în bună parte este de-a dreptul rizibilă. A recunoaşte, în compania unor intelectuali, ca eşti astrolog, a devenit ca şi cum ai mărturisi că te uiţi la telenovele sau că ai un abonament la National Enquirer. Noi, practicanţii acestei arte, putem să ne lamentăm şi să protestăm, dar până la urmă trebuie să ne| asumam faptul: oricât de stânjenitoare ar fi devenit situaţia, am câştigat-o pe merit.

Astrologia este doar un deget îndreptat spre realitate. Ca orice alt limbaj, oferă doar o modalitate de a ne ordona percepţiile. Exploa-, tându-i cel mai bine calităţile, ne ajută să ne vedem cu mai mare onestitate. La polul opus, coboară o cortină care nu ne lasă să observăm modul neinspirat în care ne trăim viaţa. Pentru a fi de valoare, trebuie nu doar să reflecte realităţile vieţii; trebuie să ne ascută percepţia căii de evoluţie. Dacă astrologia nu da minţii ascuţimea laserului şi nu-i lasă inimii simţirea intensă, atunci a eşuat.

Cum se pot înfăptui toate acestea? Desigur, nu prin declamarea unei liste de „trăsături” asociate fiecărei configuraţii celeste.

Nu suntem roboţi. Suntem bărbaţi şi femei. Nu suntem programaţi de la naştere sa ne derulăm benzile astrologice până când ni se termină bateriile. Alegerea ne aparţine: suntem liberi să fim nişte maşinării plicticoase, sa ne conformăm urmându-ne traiul într-o ceaţă uniformă şi previzibilă, însă putem face rnult mai mult. A fi om înseamnă a te putea transforma. A fi nedeterminat. A cunoaşte creşterea.

Poate fi în interiorul nostru un Everest de inerţie, dar astrologia trebuie să se adreseze acelui unic atom de mutabilitate. Trebuie să se adreseze vieţii din noi, nu stagnării.

Fiecare simbol astrologie reprezintă un spectru întreg de posibilităţi; fiecare hartă natală conţine rădăcinile a zeci de mii de personalităţi Aceasta este cheia sistemului.

O persoană poate reacţiona la harta sa natală într-un mod lipsit de imaginaţie sau într-un mod vibrant si creator. Comportarea ei nu

poate fi cunoscută niciodată dinainte. Nu există hartă natală bună sau rea. Nu există hărţi evoluate sau neevoluate, întregi la minte sau schizofrenice. Dacă dorim pur şi simplu o măsură a unor calităţi, trebuie să o căutăm în altă parte.

Astrologia ne poate ajuta doar în trei feluri. Poate descrie cu brio cea mai fericită viaţă pe care am putea-o trăi. Ne poate spune ce mijloace avem la îndemână pentru aceasta si cum le putem folosi. Şi ne poate avertiza asupra felului în care va arăta viaţa dacă ne pierdem reperele. Mai departe, trebuie să spunem că toate alegerile ne aparţin şi că nicio planetă sau senin nu stabileşte dinainte o soartă anurne.

Putem să ascultăm mesajul haitii natale sau să-1 ignorăm. Depinde doar de noi. Şi chiar dacă alegem să-1 ignorăm, viaţa însăşi ne va transmite acelaşi mesaj mai devreme sau mai târziu.

Atunci de ce mai avem nevoie de astrologie? Nu avem. Mulţi oameni trăiesc foarte bine fără ea. Nu există nimic din ce ne-ar putea învăţa o hartă natală să nu putem învăţa din altă parte. Mergeţi la psihoterapie, meditaţi într-o mănăstire tibetană, îndrăgostiţi-vă, descoperiţi un oraş pierdut – toate acestea pot face acelaşi lucru. Astrologia este doar o altă cale către autocunoaştere. Ca şi celelalte căi, are unele avantaje şi dezavantaje.

Principalul ei avantaj este viteza. Fără ea, ne-am putea poticni ani de zile încercând să extragem dintre falsele adevăruri şi visurile goale cu care arn fost programaţi acele informaţii care să ne spună cine suntem cu adevărat. Psihoterapia poate grăbi procesul. Acelaşi lucru îl poate face o căsătorie dinamică. Sau o aventură care să ne aducă la limitele rezistenţei, astfel încât să rămână doar trăsăturile esenţiale ale caracterului nostru.

Dar toate aceste procese iau timp. Şi fiecare are propriile neajunsuri. De cealaltă parte, o interpretare a hărţii natale sau citirea acestei cărţi vă consumă doar o după-amiază. în două sau trei ore puteţi ajunge la un nivel al cunoaşterii de sine pentru care altfel aţi

avea nevoie de ani de zile. Dezavantajele astrologiei? Toate aceste informaţii subtile pot intra pe o ureche şi ieşi pe cealaltă. Astrologia

 nu schimbă oamenii mai mult decât o face psihoterapia. Oamenii se schimbă singuri.

întrebări metafizice

Angajaţi-vă într-o discuţie de zece minute despre astrologie şi aveţi destule şanse să daţi peste unele întrebări imprevizibile. „Astrologul meu spune ca trebuie să fac faţă tuturor acestor situaţii. De ce? De ce, dacă nu am chei?”

Aceste întrebări apar repede în mintea oricui: Care este scopul vieţii? De ce sunt aici? Cine (dacă a fost Cineva) m-a trimis în lumea aceasta?

Metafizica si astrologia caută răspunsuri la aceleaşi întrebări. Există totuşi o diferenţă. Spre deosebire de metafizică, în astrologie importanţa cade asupra căutătorului, nu asupra a ceea ce caută. Astrologia nu este teologică; este directă, reală, experimentală, încearcă doar să ne ajute să ne stabilim priorităţile în viaţa. Să ne facă mai fericiţi. Să ne dea o gândire mai limpede. Dincolo de acest proces putem ridica, dacă dorim, orice cortină metafizică sau filosofică.

Sa încercăm două dintre ele şi să vedem dacă ar exista vreo diferenţă.

Cortina numărul unu: Nu suntem protoplasma. Suntem spirit. Conştiinţă pură. Fiinţe nemuritoare, încarnate într-o succesiune de forme fizice, evoluând încet către o stare de uniune cu Dumnezeu. Circumstanţele vieţii noastre curente ne reflectă starea interioară. Le alegem în mod conştient înainte de naştere, căutând configuraţiile astro-logâce optime pentru procesul evolutiv propus. Poate că nu ne place totul în viaţă, dar nimic nu este întâmplător. Totul poate fi folosit. Totul este o binecuvântare. Profesia, relaţiile, situaţiile încurcate, întregul tablou este o alegere conştientă, făcută cu discernământ.

Cortina numărul doi: Universul este pură întâmplare, Cu cincisprezece miliarde de ani în urmă, nori de hidrogen s-au condensat formând stele, iar în stele au început să se producă unele elemente grele. S-au format bulgări de carbon si aceşti bulgări au învăţat să se

reproducă, ajungând încet la relaţii specializate cu mediul

înconjurător. Ceea ce numim conştiinţă este un fenomen electrochimie, pe de-a-ntregul dependent de fiziologia creierului. Când creierul moare, conştiinţa moare, între timp, putem sa ne bucurăm de ea. Dar asta nu e uşor. Conştiinţa este ineficientă. Produce multă electricitate statică: nevroze, vinovăţie, dorinţe irezistibile. Dacă vrem să obţinem plăcere maximă din conştiinţa noastră în acest univers întâmplător, aceste pierderi de energie trebuie eliminate.

Vedeţi vreo diferenţă practică?

Cele două modele sunt la ani-lumină depărtare din punct de vedere filosofic, dar în practică sunt identice. Dacă există vreo glurnă cosmică, asta este: indiferent cum ne construim mental universul, universul real este neschimbat. Ne putem cornuta conceptele din minte până obosim, dar vom da peste aceleaşi enigme psihologice -problemele sunt probleme, orice filosofie am avea.

Alegeţi oricare model. Lucrurile pe care le avem de făcut rămân aceleaşi.

Suntem spirit sau suntem trup? Răspunsul corect din punctul de vedere al astrologiei este: cui îi pasa? Dacă suntem deprimaţi, sau geloşi, sau ne simţim singuri ori în altă stare neplăcută a conştiinţei, modificarea acestei stări este problema noastră, indiferent că suntem fizicieni atomişti sau învăţaţi hinduşi.

Creşterea conştiinţei de sine a persoanei: asta este tot ce contează în astrologie. Pentru a veni în sprijinul acestei creşteri, oricine interpretează o hartă natală trebuie să aibă un respect desăvârşit pentru independenţa si voinţa proprie a fiecăruia dintre cei cu a căror minte intră în contact. Nu i se cere să fie vreun guru. Relaţia dintre astrolog şi clientul său trebuie să fie una de egalitate. Suntem cu toţii puşi în faţa aceloraşi labirinturi şi nimeni nu are planul de ansamblu.

Ceea ce oferă astrologia este proiectul lentilelor prin care trebuie sa privim în aceste labirinturi: personalitatea.

Din perspectivă astrologică fiecare personalitate are o formă ideală, indicată de poziţia planetelor în momentul naşterii. Şi în timp

ce încercăm să acumulăm cultura si experienţă pentru a îngriji

această formă, ea se materializează în altă parte. Ea este înrădăcinată adânc în noi, la un nivel de conştiinţă mult mai profund decât atitudinile şi stilurile noastre. Putem numi aceste rădăcini suflet, modelat şi răsucit de evenimentele dintr-o mie de vieţi. Sau putem să le vedem ca o aliniere întâmplătoare la jocul de ruletă genetic. N-are importanţă. Rădăcinile sunt acolo şi reprezintă un tipar al nevoilor şi predispoziţiilor care trebuie să se reflecte întotdeauna în personalitatea socială pentru a putea avea pace în minte.

Iar obiectivul este pacea, însă ea nu se naşte automat. Trebuie să facem eforturi, punându-ne de acord personalitatea exterioară cu şinele interior. Trebuie să ne debarasăm de acele scenarii sociale care ne deranjează. Trebuie să creştem.

Astrologia este hedonistă. Caută plăcerea. Este imediată şi amorală. Pentru ea contează doar fericirea. O oglindă care reflectă viaţa observă, dar nu interpretează. Ori de câte ori suntem răniţi ne dorim să ne simţim mai bine. Astrologia ne ajută s-o putem face.

Cum? Amintindu-ne cine suntem. Din momentul în care am învări ţat sa apăsam pe butonul televizorului am fost asediaţi. Societatea în care trăim a încercat să ne impună un set de valori, eroi şi mitologii. Nu le criticăm neapărat. E destul să ştim că multe dintre ele sunt nefireşti pentru noi. Harta noastră natala, în mâinile unui astrolog riguros, priceput, cu un expozeu clar, ne poate catapulta dincolo de aceste capcane. Ne ajută să evităm a deveni doar un alt personaj al aceleiași piese, într-o singură clipa, întregul tipar de tensiuni creatoare, puncte nevralgice şi aspiraţii care compun personalitatea noastră unică iese la iveală. Şi se manifestă distinct faţă de valorile nenaturale, eroi şi mitologii.

Ce avem de câştigat? Privirea aruncata asupra esenţei fiinţei noastre ne dă vitalitate. Ne ajută să facem alegeri mai bune. Putem avea grijă de noi mai eficient, învăţam să distingem ceea ce dorim cu adevărat de ceea ce ne simţim obligaţi să dorim. Şi toate acestea ne fac mai fericiţi.

Nu e nevoie să vorbim despre iluminare sau despre înţelegerea şi împlinirea întregului potenţial personal. E de ajuns fericirea. Ţelul

real al astrologiei acesta este: să ţină o oglindă înaintea sinelui în evoluţie, să ne spună ceea ce în adâncul fiinţei noastre ştim deja.

Prin intermediul astrologiei zburam departe de grosul detaliilor din care sunt alcătuite vieţile noastre. Ne situăm în afara personalităţii noastre şi vedem pentru un moment nucleul individualităţii în jurul căruia trebuie să orbiteze întotdeauna toate amănuntele. Suntem observatorii propriilor noastre persoane.

Cele şapte principii

Şapte idei fundamentale formează scheletul oricărei viziuni astrologice orientate spre creşterea personală. Orice persoană sau text care se abate mult de la ele face parte mai degrabă din karma rea a astrologiei decât din viitorul ei. .

1. Simbolurile astrologice sunt neutre. Nu sunt nici bune, nici rele.
2. Indivizii sunt responsabili pentru felul în care întrupează hărţile lor natale.
3. Niciun astrolog nu poate determina modul în care o persoană reacţionează la cerinţele hărţii sale din simpla studiere a acesteia.
4. Harta natală este un proiect pentru cea mai fericită, cea mai plină de satisfacţii, cea mai creativă spiritual cale de evoluţie accesibilă individului.
5. Toate devierile de la tiparul ideal de evoluţie simbolizat de harta natală sunt stări nestabile, de obicei însoţite de o senzaţie de dezorientare, deşertăciune si anxietate.
6. Astrologia recunoaşte doar două date absolute: misterul ireductibil al vieţii si modul unic al fiecărui individ de a aborda acest mister.
7. Astrologia suferă când este prea mult apropiată oricărei filo zofii sau religii, în sistemul ei nu are importanţă nimic altceva în afară de intensificarea conştiinţei de sine a persoanei.
8.

10 ABC-ul astrologiei

^

Oricare din aceste şapte principii este fundamental. Prin eliminarea sau distorsionarea fie şi numai a unuia singur întregul edificiu se transformă într-o jalnică prezicere a viitorului.

Suntem liberi. Forţele cereşti si omul funcţionează laolaltă într-o relaţie deschisă, sinergica. Rezultatele acestei uniuni nu pot fi prevă zute, la fel cum firea unui copil nu poate fi aflata doar

cunoscându-parinţii.

Ajungem la concluzia următoare: simbolurile astroiogice nu sun substantive, sunt verbe. Eu nu sunt „un Capricorn”. **Devin *ut* Capricorn.** Creştere. Schimbare. Evoluţie. Acesta este miezul astrolo giei. Lăsaţi prezicătorilor fatalismul si încremenirea. Munca noastn are altă direcţie. ”, ,

CAPITOLUL DOI
LIMBAJUL SIMBOLIC

Zodii, case şi planete. Trei sisteme distincte de simboluri. Trei vocabulare, împreună ele formează treimea sfântă a astrologiei. Fiecare serveşte unui scop distinct. Fiecare dă răspunsuri unui set distinct de întrebări. Fără aceste trei sisteme astrologia n-ar putea exista. Fără unul dintre ele, ar putea avea lăţime şi înălţime, dar nu şi profunzime. Ar fi la fel de subţire ca foaia de hârtie pe care o ţineţi în mână.

Zodiile şi casele lucrează împreună. Să le înţelegem rnai întâi pe ele si apoi să continuăm cu adăugarea planetelor.

în sens larg, zodiile sunt **identitatea,** în timp ce casele sunt **arena** în care identitatea acţionează. Zodiile formează cadrul psihologic, nevoile si temerile, atitudinile si înclinaţiile cu care abordăm casele. Casele indica problemele si căile de rezolvare. Ele reprezintă sarcinile cărora trebuie să le facem faţă.

Zodiile simbolizează procesele care au loc **în interiorul minţii.** Fiecare dintre ele este un model de dezvoltare cu care o persoană se identifică strâns, cu scopul de: a învăţa să devină mai curajoasă; a învăţa să devină mai conştienta de nevoile şi necazurile altor oameni; a-şi dezvolta capacităţile psihice de percepţie sau meditaţie; a se debarasa de efectele distructive ale dependenţei.

Casele sunt mai concrete. Ele reprezintă **ceea ce mintea observă.** Multe dintre ele sunt simple decoruri pentru desfăşurarea unor activităţi în lumea înconjurătoare. O casă simbolizează mediul nostru social sau cultural, ridicând problema rolului pe care-1 jucăm în acest cadru. Alta simbolizează domeniul activităţilor pe care le numim

relaţii intime. O a treia ne indică situaţia materială sau economică.

Unele case sunt rnai puţin active către lumea exterioară. Dar ele simbolizează întotdeauna un anume iucru **din afara** personalităţii noastre, **de care trebuie să devenim conştienţi.** Una dintre ele, de exemplu, se referă la existenţa inconştientului.

Planetele sunt a treia dimensiune a simbolismului astrologie. Ele reprezintă **structura minţii** reale. Fiecare simbolizează o **funcţie psihologică** anume: intelect; emoţii, imaginea despre sine, impulsul către interiorizare.

Luaţi toate planetele împreună si veţi avea o hartă a psihicului uman. O hartă ca multe altele care au existat de-a lungul istoriei. Sigrnund Freud, de exemplu, a divizat mintea în eu, îd şi supraeu. Astrologii folosesc planetele Mercur, Venus etc. în acelaşi mod.

La fel ca modelul minţii umane conceput de Freud, harta planetară este albă. Ea descrie toate compartimentele psihicului, fără să spună însă ce cuprinde fiecare în paite. Orice om are un ego. Dar ego-urile oamenilor nu au toate aceeaşi natură sau tărie. La fel, Mercur (abilitate verbala) poate fi puternic pentru o persoană, slab pentru alta. Amândouă persoanele posedă acelaşi tip de funcţie mentală, care este exprimat altfel la fiecare.

Dacă vrem să înţelegem cum se produc influentele planetare, trebuie sa le privim în contextul zodiei si casei respective. O planetă agresivă poate fi situată într-o zodie care se referă la procesul dezvoltării curajului. Combinaţia este puternică şi formează o personalitate hotărâtă, cu multă încredere în sine. Dar în ce fel devine această caracteristică vizibilă? Unde o putem remarca?

Pentru a putea răspunde, privim casele. Acesta este locul în care se exprimă dinamica zodie-planetă. Poate că această încredere în sine se exprimă mai clar în carieră. Poate că o vedem în căsătorie şi în

prietenie. Sau poate că nu este deloc vizibilă în exterior. Poate că se consumă într-unul din compartimentele ascunse ale vieţii. La această problemă nu poate răspunde decât o casă. Descifrând interacţiunile dintre aceste trei feluri de simboluri – zodii, planete si case – descoperim secretele hărţii natale individuale.

Rezumând, cele trei sisteme de simboluri răspund la întrebările **ce; cum** si **de ce; unde.** Priviţi întotdeauna mai întâi la planetă, care

înseamnă ce. Ea ne spune ce parte a minţii este supusă investigaţiei. Apoi folosiţi zodia pentru a stabili exact ce doreşte acea planetă si ce metode se pot folosi cel rnai bine pentru a ajunge la scopul propus – de **ce** si cum. în sfârşit, uitaţi-vă la casă. Ea răspunde la întrebarea **unde,** spunându-ne în ce domeniu anume al vieţii se dă bătălia.

Să ne imaginăm, de exemplu, că analizăm o hartă natală cu Venus în Fecioară în. casa a șasea. Cum vom proceda? în capitolul 8 vom studia combinaţia în detaliu, dar acum să aruncăm numai o privire pentru a însoţi explicaţia de un exemplu concret.

Venus este planeta al cărei ce este întotdeauna abilitatea de **a stabili relaţii personale,** în acest caz, Venus este condusă de **de ce** şi cum ale Fecioarei. Ce înseamnă aceasta? Aşa cum vorn afla în capitolul 5, de ce-ul Fecioarei este efortul de **a atinge perfecţiunea,** iar **cum** implică o analiza permanentă. Ne dăm seama imediat că avem de-a face cu o persoană idealistă în relaţiile sale personale, dar care trebuie să înveţe să-şi împace idealismul cu tendinţa de a fi prea critică sau pretenţioasă. Simţul datoriei în dragoste şi prietenie probabil că vine de la sine, dar va trebui ca toleranţa şi iertarea sa fie cultivate. **Unde** se pot manifesta aceste situaţii? în casa a şasea, adică în acea arenă a vieţii pe care o denumim muncă, în acest caz, **asociaţiile de lucru** sunt deosebit de sensibile la aceste capricii ale lui Venus. Aici este cel mai probabil ca persoana să se lovească de tensiunile esenţiale ale dezvoltării în ce priveşte formarea unor legaturi emoţionale de durată. Cu alte cuvinte, are tendinţa să-şi găsească prietenii cei mai buni şi partenerii de viaţă (Venus) în domeniul în care lucrează (casa a şasea) si să intre în relaţie cu aceştia împins de motivaţiile si cerinţele dictate de Fecioară.

Nu vă faceţi griji dacă analiza vi se pare deocamdată cam încurcată. Va căpăta rnai mult sens după ce veţi citi următoarele capitole si veţi asimila noţiunile de bază legate de semnificaţiile zodiilor, planetelor şi caselor. Acum reţineţi numai că planetele ne spun care anume parte a minţii o analizăm (ce), zodiile ne indică ce solicitări si strategii conduc acea planetă (de **ce** si **cum),** iar caseie specifică în care din arenele vieţii se formează această combinaţie între zodie şi planetă **(unde).**

Citirea simbolurilor

Harta natală este un instrument de lucru remarcabil, însă pentru a-1 folosi trebuie să învăţaţi o artă pierdută. Trebuie sa deveniţi cititor de simboluri.

Interpretarea. Acesta este miezul astrologiei, împletirea într-o singură urzeală a mesajelor zodiilor, caselor si planetelor, observarea felului în care îşi nuanţează reciproc influenţele, se stimulează sau se subminează una pe alta – aceasta este arta astrologiei.

Şi este într-adevăr o artă. Interpretarea nu este o metodă ştiinţifică, nu este ceva ce poate fi memorat. Nu este mecanică. Nu este o pricepere pe care o poţi căpăta aşa cum poţi învăţa să repari un carburator sau să rezolvi ecuaţii diferenţiale. Elementul de creativitate sau de inspiraţie, de intuiţie, este scânteia vitală din inima sistemului. Fără ea, nu se poate extrage niciun sens dintr-o hartă natală.

Mintea omului este vie, la fel ca şi corpul. Toate organele interac-ţionează. O durere de cap s-ar putea să ne afecteze şi stomacul. Iar daca cineva ne masează gâtul şi umerii s-ar putea să ne treacă amândouă durerile. La fel se întâmplă şi cu astrologia. Dacă Mercur primeşte o lovitură, dezechilibrul se transmite şi zodiei, şi casei pe care le ocupă. Trebuie să învăţăm să privim harta **ca pe un întreg,** aşa cum un doctor bun învaţă să privească organismul uman ca pe un sistem ale cărui componente se află în strânsă interacţiune.

Aceasta este prima lege a interpretării: a privi întregul. Nu trebuie să citim niciodată un simbol într-un spaţiu vid.

Dar întregul este complex, la fel ca mintea omului. O hartă natală este un aranjament complicat ale unor simboluri multidimensionale. Nu există două harţi identice. Mulţi oameni îl au pe Marte în Vărsător sau pe Venus în casa a patra. Aceştia sunt „biţii” fundamentali sau „propoziţiile” din interacţiunile cărora este format psihicul si sunt relativ puţini, însă combinaţiile posibile sunt aproape infinite şi astrologia prinde contur într-un schimb continuu de focuri încrucişate.

Nicio carte nu poate cuprinde toate combinaţiile imaginabile ale acestor „biţi” astrologiei. Sunt prea multe. Pentru a „citi” o haită trebuie sa procedăm altfel. Trebuie să învăţăm limbajul. Trebuie să ne familiarizăm cu întregul vocabular de bază – toate zodiile, toate casele,

toate planetele. Numai după aceasta vom putea înţelege interacţiunile lor.

A învăţa sa interpretezi o hartă este ca şi cum ai învăţa limba franceză. Dacă ne pregătim pentru o călătorie la Paris de o săptămână, memorăm frazele dintr-un ghid de conversaţie. Vom putea să găsirn câteva repere şi nu vom muri de foame. Dar dacă vrem să comunicăm în franceză, vom urma altă strategie. Vom memora vocabularul. Vom învăţa regulile gramaticale. Vom începe să alcătuim singuri propoziţii.

Majoritatea lucrărilor de astrologie sunt asemănătoare unor dicţionare de expresii. Conţin interpretările fiecărui „bit” în parte, îl aveţi pe Saturn în Fecioară? Căutaţi la pagina 39. Neprun în casa a patra? Pagina 122. Fiecare configuraţie este descrisă abstract, ca şi cum ar funcţiona independent. Iar când punem una lângă alta toate interpretările combinaţiilor ne alegem cu un miş-maş. La fel ca francezul care e pus în faţa unei situaţii care nu apare în cartea lui de expresii. Ne bâlbâim.

Vom analiza curând harta natală a unui englez la a cărui naștere Soarele era în Balanţă, în casa a șasea. O lucrare clasică de astrologie ar spune ca această combinaţie îl descrie ca pe o persoană nehotărâtă şi supusa. Continuând să analizăm harta, aflăm ca Luna este în Vărsătorul cel rebel si că în casa întâi se află explozivul si irascibilul Uranus. Revenind la carte, citim că este arogant, încăpăţânat şi cu o

 gândire independentă. O alăturare cât de poate de ciudată de trăsături.

Genul acesta de lucrări astrologice oferă răspunsuri imediate. N-avem nevoie să deprindem un nou mod de gândire. Căutăm în carte tot ce dorim, învăţăm să acţionăm ca un computer, scoţând la iveală paragrafe dinainte scrise despre fiecare configuraţie astrolo-gâcă. Dar obţinem rezultate greşite, în care nu există viaţă. Care nu se dezvoltă şi nu se modifică. Şi care se contrazic unul pe altul. Practicarea astrologiei în acest fel seamănă cu încercarea de reconstituire a personalităţii cuiva după ce cadavrului său i s-a făcut disecţia. O mână, un nas, un ochi, un dinte. Putem pune toate părţile la locul lor. Dar nu putem înșela pe nimeni. Obţinem numai carne şi oase.

Un computer poate construi o hartă natală, dar nu poate niciodată s-o interpreteze. Harta trebuie studiată ca o persoană vie. Intelectual. Emoţional. Fizic. Intuitiv. Trebuie să răspundem unui

întreg. Trebuie să învăţăm cuvinte şi să formăm fraze. Memorarea unor expresii nu ne ajută.

învăţarea limbajului nu este deloc dificilă, încă nu ştim cuvintele. Americana care călătoreşte în Franţa cu ghidul ei de conversaţie este o persoană adultă competentă, coerentă. Ştie totul despre anghinare şi despre politică, bulevarde şi alei întunecoase. Numai că nu ştie cum sa le denumească. Cu puţin studiu al limbii, inteligenţa ei naturala va începe să capete expresie.

Ca şi călătoarea noastră, şi noi avem cu toţii inteligenţă astrologica naturală. Toţi avern funcţia mentală pe care o reprezintă Mercur si procesele psihice guvernate de Peşti. Suntem alcătuiţi cu toţii din aceleaşi materiale. Avem poate etichete diferite, dar ele sunt simple cuvinte. Oricum am denumi aceste aspecte ale noastre, trăim cu ele, le analizăm, de când ne-arn născut. Mai trebuie doar sa învăţăm un nou vocabular.

Faţă de limbile străine, astrologia este uşoară. Există zece planete, douăsprezece zodii şi douăsprezece case. Numai treizeci şi patru de cuvinte, învăţaţi-le şi veţi ajunge în aceeaşi situaţie în care v-aţi afla

ia Paris după ce aţi primit nota 10 la franceză. Nu vă va lua nimeni drept localnic. Dar vă veţi descurca.

Cartea pe care o ţineţi în mâini nu este un dicţionar de expresii. Este un manual de studiu al unei limbi. Primele capitole sunt lecţii de însuşire a vocabularului. Vom face cunoştinţă cu noţiunea de hartă natală, cu fiecare zodie, cu fiecare casă, cu fiecare planetă. Apoi vom trece rnai departe la alcătuirea propoziţiilor. Când veţi fi terminat cartea, dacă sunteţi ageri, veţi şti să faceţi mult rnai mult decât să citiţi papagaliceşte liste cu descrieri contradictorii. Veţi vorbi o limbă nouă. O limbă elocventă, străveche. O limbă exactă. Care vă solicită imaginaţia şi vă intensifică percepţia, O limbă pătrunzătoare ca un pumnal si clară ca un cristal în razele Soarelui.

CAPITOLUL TREI

CE ESTE O HARTĂ NATALĂ?

O hartă natală este un aranjament unic al elementelor primare ale astrologiei: zodii, case şi planete. Deşi vocabularul astrologie conţine doar vreo trei duzini de cuvinte, atunci când le adăugăm reguli gramaticale şi o sintaxă, ele formează combinaţii nesfârşite. O hartă natală este o combinaţie particulară, care reprezintă individul.

Ca aspect, ea este pur şi simplu o hartă. Arată modul în care erau aranjate pe cer Soarele, Luna şi planetele în momentul naşterii unei persoane. Să facem cunoştinţă cu o hartă pe care o vom studia mai târziu în detaliu. Figura de pe pagina alăturată este haita unei persoane născute în 9 octombrie 1940, în nord-vestul Angliei, pe la sase şi jumătate seara.

Simbolurile împrăştiate pe suprafaţa hărţii reprezintă Soarele, Luna si planetele. Aceste simboluri astrologice se numesc **hieroglife.** Ca şi stenografia, ne scutesc mult timp şi spaţiu.

Acestea sunt:

Soarele: O Luna: ^
Jupiter: Saturn:

Mercur: y Venus: Q Marte: *d1*
Uranus: Neptun: Pluton:

Linia orizontală care trece prin centrul hărţii reprezintă orizontul local. Tot ce se afla deasupra ei era în momentul naşterii pe cerul vizibil. Tot ce se află dedesubtul ei era invizibil. Din motive pe care le vom discuta curând, capătul din **stânga** al liniei reprezintă **estul,** adică invers decât pe hărţile geografice obişnuite.

10
23
26
D
03
03
20
59

00

H
33
33

21 f”«To,
T j
37 •
^13&

Englezul
9 octombrie 1940
6.30 p.m. GMT
Manchester, Anglia latitudine: **53°30’N; longitudine: 2°15’V**

A:

în Anglia, toamna la ora şase şi jumătate Soarele tocmai apusese. Dacă harta este precisă, ar trebui ca Soarele să fie imediat dedesubtul orizontului vestic, acolo unde îl şi vedem: hieroglifa Soarelui – cercul cu un punct în mijloc – este în partea dreaptă a hărţii, chiar dedesubtul liniei de mijloc.

Simbolul familiar al Lunii crescătoare este în sfertul din stânga sus al hărţii: în amurg Luna strălucea, în mijlocul pârtii de est a cerului, în afara Lunii, doar Mercur se mai vedea jos pe cer la apus, probabil acoperit de pâcla înserării. Toate celelalte planete erau ascunse sub linia orizontului.

Cele douăsprezece felii de tort evidenţiate pe hartă sunt casele, (în cercul interior puteţi vedea numerele corespunzătoare fiecărei case.) în exemplul nostru, Soarele este în casa a şasea. Este doar un mod mai încifrat de a spune că se afla puţin sub orizontul vestic. O planetă situată în casa a noua sau a zecea este în înaltul cerului. Dacă este în casa a treia sau a patra, se află mult dedesubtul liniei orizontului.

Toate celelalte elemente figurate pe hartă au legătură cu zodiile. Numerele si simbolurile pe care le vedeţi de jur împrejur pe marginea hărţii arată unde se aflau zodiile atunci când personajul nostru a

respirat pentru prima oară. (Vă mai dau cu această ocazie si indicaţia că persoana este un bărbat.)

La fel ca si planetele, fiecare zodie are o hieroglifă:

Berbec:
Taur:
Gemeni:
Rac:
Leu:
Fecioară:
T
V
LI
Balanţă: £
Scorpion: tT[,
Săgetător: X1
Capricorn: \Jo
Vărsător: *ZZ*
Peşti: K

Priviţi în extrema stângă a hărţii si a liniei mediane. Vedeţi numărul 21, urmat de hieroglifa Berbecului. Acestea ne arată că la

naşterea persoanei răsărea Ia orizontul estic zodia Berbecului. Mai exact, gradul 21 al acestei zodii – fiecare zodie are 30 de grade.

Celelalte numere de pe cercul exterior ne spun unde se aflau zodiile în relaţie cu casele, în momentul naşterii persoanei. Ce înseamnă asta mai exact? Mai târziu vom investiga acest aspect în amănunţime. Deocamdată, imaginaţi-vă zodiile ca zone largi din spaţiu, în care stelele alcătuiesc configuraţii specifice. O dată cu rotaţia Pământului, ele par că răsar şi apun. La un moment dat, la orizontul estic apare Berbecul. După douăsprezece ore Berbecul va fi la apus, iar semnul opus, Balanţa, va fi la răsărit. Astfel, schimbându-se de la un minut la altul, un anume grad al unei anumite zodii se va afla la începutul fiecărei case. Cu alte cuvinte, **fiecare zodie există undeva.** Poate fi deasupra orizontului. Poate fi sub el. Numerele şi hieroglifele de pe marginea hărţii ne arată exact unde este situată fiecare zodie.

Toate **zodiile** au aceeaşi dimensiune – 30 de grade, sau a douăsprezecea parte din cele 360 de grade ale cercului. Nu se întâmplă la fel si în cazul caselor. Lărgimea acestora variază, deşi pentru convenienţă cele mai multe formulare tip pentru întocmirea hărţilor astro-logice prezintă casele de aceeaşi dimensiune. Câteodată se întâmplă ca o casă care are mai mult de 30 de grade să includă în interiorul ei o întreagă zodie – în aceasta zodie, așadar, nu va exista începutul **(cuspida)** nici unei case. Zodia respectivă se numeşte **interceptată,** iar în exemplul nostru se află patru zodii în această situaţie. Uitaţi-vă, de exemplu, la a douăsprezecea casă. Ea începe la 23 grade în Vărsător (2S), înglobează în întregime zodia Peştilor 00 şi se sfârşeşte abia la gradul 21 al Berbecului CY1), care este cuspida primei case.

Fiecare planeta are un loc într-o zodie şi într-o casă. Putem afla poziţia ei într-o anume casă uitându-ne în ce felie a foitului este situată. Pentru a afla zodia trebuie să priviţi simbolul din dreapta planetei, în exemplul nostru Venus este în casa a şasea, iar alături se află notaţia 3°TQ>- Aceasta ne informează că Venus se afla în acea porţiune de pe cer pe care o numim Fecioară – mai exact, în gradul ^1 patrulea al zodiei. Ştiind că era în casa a şasea, putem trage

concluzia că în momentul naşterii persoanei Fecioara trecuse sub linia orizontului, împreună cu Venus.

Unii confundă la început zodiile cu casele. O metodă bună pentru a le diferenţia este să facem în minte legătura dintre case şi linia orizontului local; zodiile sunt legate numai de bolta cerească, în timp ce Pământul se roteşte în jurul axei sale, **zodiile par să se rotească în jurul Pământului.** Planetele fiind şi ele pe bolta cerească, par a se roti în jurul Pământului o dată cu zodiile, răsărind la est şi apunânc la vest. înregistrăm răsăritul şi apusul lor ca modificări ale **poziţiilor zodiilor şi planetelor în case,** poziţii descrise numai din punctul de observaţie de pe Pământ, care ia drept referinţă orizontul local. Cu alte cuvinte, casele pe o hartă astrologică sunt pur şi simplu porţiun: ale hărţii – fiecare planetă şi zodie trec prin toate casele pe măsuri ce se rotesc aparent în jurul Pământului de-a lungul a douăzeci

şi patru de ore.

De ce este estul la stânga?

Aţi observat vreodată ca Soarele este întotdeauna în partea de sud r cerului? Soarele răsare la est şi apune la vest, dar de fapt îl vedem întotdeauna în partea de sud, cel puţin atâta vreme cât suntem la nord de ecuator.

Asta pentru că, atunci când suntem în emisfera nordică, ne considerăm în partea „de deasupra” a lumii, iar pentru a vede Soarele trebuie să privim „în jos”, spre sud. Prietenii noştri australien trebuie să privească spre nord. Dacă ne-am afla în emisfera sudică, a locuinţă „orientată spre sud” n-ar atrage pe nimeni. Ar însemna *ci* este orientată în partea opusă Soarelui, spre Antarctica.

în emisfera noastră, Soarele este mai mult sau mai puţin înspre sud atunci când ajunge la cea rnai înaltă poziţie din timpul zilei Aşadar punctul său cel mai înalt de pe o hartă natala este pe ceru sudic, nu pe cel nordic. Hărţile din emisfera sudică arata la fel, dai calculele matematice care stau la baza lor sunt puţin diferite. Totuşi şi cititorii australieni pot să folosească această carte.

Ce este o hartă natală? 23

MIJLOCUL CERULUI (SUD)
.^7T~”
Ale) planetele sunt în poziţia lor cea mal înaltă pe cer

\ Aici planetele apun

ASCENDENTUL
(EST)
DESCENDENT
(VEST)

Planetele răsar aici
***>:* –-_ FUNDUL CERULUI (NORD)**

Cu sudul în partea de sus, hărţile natale sunt construite „cu susul în jos”. La început pare ciudat – dar alternativa ar fi ca planetele de deasupra orizontului să fie reprezentate în partea de jos a hărţii. Ar fi chiar mai rău, aşa că mai bine sa ne obişnuim să privim lucrurile din

partea cealaltă.

în urma acestei răsturnări a hărţii estul apare la stânga si vestul la dreapta. Aşadar planetele răsar în partea stânga. Numim acest punct **Ascendentul.** Punctul opus, extrema dreaptă a liniei mediane orizontale, este **Descendentul.**

Mijlocul Cerului este numele primit de punctul cel mai înalt de pe harta natală – corespunzând poziţiei Soarelui la prânz. Iar **Fundul Cerului** (sau **nadirul** astrologie) este în partea opusă, în care Soarele se află la miezul nopţii.

Mişcările planetelor în cursul unei zile Soarele, Luna si planetele răsar şi apun o singură data. Cu alte cuvinte, parcurg toate cele douăsprezece case. Mişcarea lor este aparenta, datorându-se rotaţiei Pământului în jurul axei proprii. Nu are nicio legătură cu mişcarea reală a planetelor pe cer.

Dacă englezul s-ar fi născut cu câteva ore mai târziu, Soarele ar fi coborât mult mai mult sub orizont. El ar fi tot în zodia Balanţei. Dar în loc de casa a şasea ar fi fost în casa a patra, în această perioadă scurtă de timp mişcarea planetelor **prin zodii** este nesemnificativă. Dar mişcarea **prin case** este atât de rapidă încât acoperă întreaga hartă în interval de o zi.

Dar planetele se mişcă pe cer. Ele se rotesc în jurul Soarelui, Daca raportăm poziţia lor din fiecare noapte ia cea a stelelor, observă mici modificări, întindeţi-vă mâinile si puneţi-vă degetele mari un peste altul: lungimea unui deget reprezintă mişcarea Lunii pe bol cerească (cercul format de mâini) în douăzeci si patru de or **raportată la poziţia stelelor fixe.** Planetele se mişcă mai încet. D se mişcă si ele.

De aceea ora naşterii este un factor atât de important într-o temă avem nevoie de oră pentru a introduce în hartă elementul crucial pe care îl reprezintă casele.

9 OCTOMBRIE 1940

Daca am urmări mişcarea planetelor un tirnp mai îndelungat-de|astroiogică. Data ne permite să stabilim legătura dintre planete ordinul anilor – am vedea că toate urmează aproape aceeaşi

traiec- ’ ”, „ – °

torie pe boltă. Se mişcă dinspre Berbec spre Taur, apoi spre Gemeni etc., în ordinea, de-acum familiară, a zodiilor. N-o vom vedea niciodată pe Venus în Cassiopeia sau pe Marte în Orion. Nu este posibil. Aceste constelaţii nu fac parte din traseul planetelor.

Traseul planetelor se numeşte **ecliptică** şi este împărţit de astrologie în douăsprezece segmente egale. Aceste segmente sunt zodiile. Zodiile şi-au luat numele de la constelaţii, dar nu se suprapun perfect peste acestea. Problema este destul de complicată şi nu ne vom ocupa acum de ea. Este suficient să ştim că planetele se deplasează faţă de stelele de pe bolta cerească şi că măsurăm aceste deplasări prin modificarea poziţiei lor în interiorul zodiilor.

6:30 p.m.

Momentul naşterii persoanei.

7:30 p.m.

Priviţi cal de diferită ar fi harta dacă persoana s-ar (i născut cu o oră mai lârziu.

Ordinea zodiilor este aceeaşi mereu. După Berbec urmează Taurul. După Taur urmează Gemenii etc. Mişcarea unei zodii este în-oţită de mişcarea tuturor celorlalte într-un mod uşor de calculat. Este la. fel ca atunci când un trenuleţ cu mai multe vagonaşe numerotate e roteşte pe o şină circulară. Dacă ştim unde este vagonaşul numărul

Soarelui în interiorul”zodiei nu se schimbă decât puţin pe parcursi*aPte vom localiza fără dificultate vagonaşele opt şi nouă. zilei dar ştiind că la lăsarea serii ora era cam şase şi jumătate, aflăm| Atunci când Soarele apunea în acea seară de octombrie, Balanţa

Cele mai multe deplasări ale planetelor sunt neuniforme. Mercur stă într-o zodie în medie o lună, dar şederea sa poate varia mult în, diverse perioade, într-o lună, Luna trece prin toate cele douăsprezece zodii, în timp ce Pluton, aflat la cea mai mare distanţă de Pământ, parcurge un spaţiu foarte mic pe boltă. Uneori se mai şi întoarce din’ drum.

un fapt semnificativ: Balanţa tocmai coborâse sub orizont. Cu altej cuvinte, zodia Balanţei se afla în casa a şasea.

Apunea şi ea. în această perioadă din an Soarele şi Balanţa evoluează ’mpreună. Unde este unul, îl găsim şi pe celălalt.

Harta natală pe care arn întocmit-o pentru englezul nostru

corespunde orei sase şi jumătate a zilei de nouă octombrie, în acea zi Soarele este în Balanţă – o putem spune doar după dată. Soarele] rămâne în Balanţă până în jurul datei de 21 octombrie. Poziţia

Dar putem afla mai mult. Când Balanţa apunea la vest, Berbecu. — zodia opusa – trebuia sa răsară la est. Iar Peştii, zodia imedial anterioară Berbecului, tocmai se ridicase deasupra orizontului. lat Taurul, următoarea zodie, se afla sub orizont, pregătindu-se să răsară:

Exact ca vagonaşele trenuleţului de jucărie.

Am terminat descrierea harţii nataâe. Turui nostru asupra instru mentelor de bază ale astrologiei a luat sfârşit. Dacă aţi reţinut cele expuse în ultimele pagini, haita natală dată ca exemplu n-ar mai trebui să aibă mistere pentru dumneavoastră.

Deşi această hartă a cerului este simpla, niciodată nu a fost elaborat un model mai complex al minţii urnane. Pe măsură ce adăugăm semnificaţiile zodiilor, planetelor şi caselor, apare o tapiserie care reflectă toate aspiraţiile şi toate umbrele, toată bucuria şi toate temerile dintr-o viaţă de om. Fiecare combinaţie a simbolurilor, fiecare hartă natală este unica. Aşa cum nu o face nicio religie şi niciun sistem filosofic, **astrologia descrie portretul individului.**

Totuşi o hartă natală este numai o hartă a cerului. Un lucru foarte simplu. Simbolismul ei nu a apărut din teoriile preferate ale cuiva. El există dincolo de prejudecăţile personale, deasupra mitologiilor oricărei culturi. Temeliile sale sunt mai adânci. Rădăcinile astrologiei îşi trag seva din natură, la fel ca şi ale noastre.

Partea a doua

CUVINTELE

Puteţi învăţa toate regulile gramaticale ale unei limbi; fără să cunoaşteţi vocabularul ei aţi fi muţi ca un peşte. Afirmaţia este valabilă şi pentru limbajul astrologie. Putem memora câteva fraze uzuale şi învăţa să transmitem în felul acesta unele idei neprelucrate. Dar dacă vrem să căpătăm fluenţă, trebuie să căutăm un dicţionar de cuvinte, nu de expresii. Asta veţi găsi în următoarele patru capitole: un dicţionar. Vom defini în cuprinsul lor cele treizeci şi patru de cuvinte de bază ale vocabularului astrologie. Mai târziu, în partea a treia, vom adăuga legile sintaxei şi ale gramaticii. Veţi avea nevoie de ele dacă vreţi să

vorbiţi această limbă, fie că sunteţi Vărsător, fie că sunteţi Leu.

CAPITOLUL PATRU
SIMBOLUL PRIMAR

Cerul. Acesta este **simbolul primar** al astrologiei. Cerul este fundalul de la care pornim elaborarea limbajului hărţii natale.

Dar ce semnifică el? Pentru un astronom întrebarea nu are sens. Acesta ştie ce **este** cerul. Ce **semnifică** el – este o problemă de care se ocupă poeţii sau filosofii, nu astronomii. Lăsând la o parte vocabularul folosit, diferenţa dintre astrologi şi astronomi este pe scuit următoarea: astronomii caută să cunoască **forma** cerurilor, în timp ce astrologii urmăresc **semnificaţia** lor. Astrologia este poezia astronomiei. Nu este atât studiul structurii, cât al semnificaţiei. Nu se preocupă de ce este cerul, ci de ce ne spune cerul.

Dar ce ne spune cerul? Pentru a da un răspuns nu trebuie să fim Aristotel sau William Butler Yeats. Trebuie numai să privim si sa gândim. Cine ar putea să urmărească într-o noapte de vară fără luna Calea Lactee, cu meteorii licărind între Vega si Altair, fără să se simtă fascinat? Rar am putea întâlni o asemenea lipsă de sensibilitate, orice ar spune cinicii despre epoca noastră năucită de televiziune.

In vremurile străvechi, cerul era sacru: oamenii erau siguri ca Dumnezeu trăia acolo. Sfinţenia pe care o inspira cerul este un eie-

 ment aproape universal în primele religii ale lumii. Gândirea noas filosofică poate că s-a mai maturizat, dar inimile noastre s-au schi bat puţin. Cerul încă ne trezeşte sentimente de respect amestecate cele de uimire.

Simbolul primar al astrologiei, marea sferă a spaţiului care nj înconjoară, este un simbol al acestui respect si al acestor uimi Putem, dacă dorim, să-i spunem simbolul lui Dumnezeu. El repn zintă infinitul şi perfecţiunea, veşnicia si universalitatea. America ruşi, europeni, africani – cu toţii trăim sub aceiaşi cer. Ca respiraţi; ca sexul, ca moartea, el ne leagă unul de altul. Ne reaminteşte umanitatea noastră comună. Cerul reprezintă punctul culminant di adâncul nostru din care, impersonal si indiferent, ne privim vieţii desfăşurându-se.

închideţi ochii. Goliţi-vă mintea. Lăsaţi la o parte obişnuitei gânduri, prejudecăţile, încercaţi să percepeţi acea stare inefabilă d conştiinţa care vă defineşte ca om, fie că sunteţi un african din tritn

bantu, fie că sunteţi cosmonaut. Trăiţi simbolul primordial: stare fundamentală nediferenţiată a conştiinţei din care ţâşneşte ace structură mult mai fragila si arbitrară: personalitatea.

Am putea-o nurni **sufletul** nostru. Dar astrologia nu este u studiu al sufletului. Este un studiu al personalităţii. Puterea limbajuk astrologie stă în particularitatea sa, în modul în care se adresează unicităţii fiecărei realităţi individuale. Acesta trebuie să fie întotdeauna obiectivul ei, nu metafizica. Totuşi descoperim în sistemul ei parfumul celei mai primare dintre percepţiile umane: simţim prezenţa Absolutului, avem sentimentul posibilităţii transcendenţei, îmbătătoare senzaţie!

Pentru a obţine relevanţa necesară vieţii de fiecare zi trebuie sa reducem din intensitatea acestui simbol primordial. Trebuie să-i descompunem în părţi mai mici si mai potrivite scopului îngust al experienţei noastre zilnice de viaţă. Primul efort în această direcţie este reducerea reprezentării din spaţiul cu trei dimensiuni în cel cu numai două, de la o sferă la un cerc.

Simbolul primar 31

Cercul anului

Două mişcări fizice, amândouă circulare, stau la baza simbolismului astrologiei. Una este rotaţia Pământului în jurul propriei axe. A doua este mişcarea de revoluţie a Pământului pe orbita sa în jurul Soarelui, prima mişcare generează **casele.** Despre acestea vom discuta într-un alt capitol. A doua mişcare dă naştere simbolismului zodiilor. Prin intermediul acestora coboară pe Pământ simbolul primordial.

Dacă ne trezim în fiecare zi înainte de răsărit şi studiem cerul, observăm repede un anumit tipar, în fiecare dimineaţă Soarele răsare în mijlocul unui grup de stele. După câteva săptămâni vedem că, deşi Soarele răsare tot la est, stelele pe care razele sale le luminează primele sunt altele, într-o dimineaţă anume Soarele răsare într-o anumită constelaţie. Cu o luna rnai târziu răsare în alta, apoi în alta, până când trece un an şi revine în poziţia în care se aflase cu un an în urmă.

Realitatea obiectivă este foarte diferită, dar aşa sunt percepute faptele de pe Pământ, aşa le vedem noi. Ceea ce se întâmplă de fapt este că Pământul se roteşte în jurul Soarelui, Când ne aflam într-un

anume loc pe orbita sa circulară privim cerul si vedem Soarele proiectat pe un fundal în care se află o anumită constelaţie. Mai târziu, după ce Pământul a parcurs un oarecare traseu pe orbita vedem Soarele proiectat pe un alt fundal de stele.

Dimensiunile sistemului solar sunt năucitor de mari si s-ar putea să ne simţim dezorientaţi. Să ne imaginăm acelaşi lucru în termeni mai familiari. Să spunem că fotografiem un prieten, îl aşezăm în mijlocul camerei si îndreptăm obiectivul aparatului spre el. Din locul în care privim el apare în faţa unei biblioteci înalte. Dar cărţile atrag atenţia printr-o multitudine de culori. Ne mutăm în cealaltă parte a camerei. De unde ne privim acum prietenul, el are în spate un perete ^iib. Imaginea e mai bună şi facem fotografia.

Se întâmplă la fel şi cu sistemul solar. Soarele este staţionar. Noi ne mişcăm în jurul lui ca fotograful care caută cel mai bun unghi. Totuşi percepţia noastră ne spune că noi stăm nemişcaţi şi Soarele se

mişcă. De ce? Pentru că bolta înstelată pe care se mişcă Soarele esD rnereu alta pe măsură ce noi ne mişcăm pe orbită, la fel cum' prietenul nostru părea că stă la început în faţa bibliotecii, apoi în faţa peretelui gol, deşi în realitate el nu se mişcase.

„Căutarea celui mai bun unghi” de către Pământ este constantă, orbita pe care se mişcă e neschimbată. Aşa că aparenta „orbită” a Soarelui în jurul Pământului este şi ea mereu aceeaşi. El trece dintr-o constelaţie în alta într-o mişcare nesfârşită, ordonată. Calea pe care o străbate a fost cartografiată încă din antichitate, în termeni moderni ea se numeşte **ecliptică,** dar are si un nume mult mai vechi: **zodiac.**

Zodiacul este transpunerea bidimensionala a simbolului astrologie primar, cerul însuşi. La fel ca şi cerul, acest cerc este o metaforă pentru eternitate şi infinit, mai simplă decât sfera, dar încă mult prea cuprinzătoare pentru a avea vreo valoare practică.

Ne-a rămas de rezolvat o problemă clasică: unde începe cercul? Cum îl putem diviza? Soluţia ne-o dau aceleaşi „instrumente” pe care; trebuie să le folosim întotdeauna în astrologie: ochii, inima şi simţul; practic. ;

Orbita Pământului este vizibilă pentru noi prin relaţia variabilă' dintre Soare şi fundalul bolţii cereşti. Dar acesta este un lucru multr prea subtil. Astronornii-preoţi 1-ar fi putut observa. Tot aşa si naviga-^

torii. Dar noi ceilalţi nu avem nevoie de o asemenea percepţie a de taliilor. Ceea ce ne afectează într-un fel greu de ignorat este vremea, care devine într-o parte a anului foarte rece, iar în alta fierbinte.
Anotimpurile se schimbă. Schimbarea lor e determinată de mişcarea] noastră pe orbită în jurul Soarelui.]

Un „moment crucial” astronomic marchează punctul de start al! fiecărui sezon. Aceste patru „momente cruciale” ne permit să! avansăm mai departe de simbolul primar. Ele încep să divizeze’’ Absolutul, să-1 facă mai accesibil. Cu ajutorul lor împărţim cercul. j

Iarna Soarele e jos pe cer, zilele sunt scurte, nopţile lungi. Vara situaţia se schimbă. Dacă urmărim variaţia luminii zilnice de-a lungul unui an obţinem un model clar. într-o zi anume lungimea zilei e’ egală cu a nopţii. Din acel moment ziua începe să crească. Cu exact

trei luni mai târziu ajungem în alt moment crucial: ziua cea mai lungă din an şi noaptea cea mai scurtă. Dar întunericul îşi adună forţele şi încet-încet erodează din lungimea zilei. Treptat cele două revin în poziţia de echilibru. Această reechilibrare durează alte trei luni. Când ia sfârşit, ziua e din nou egală cu noaptea, în următoarele trei luni întunericul continuă să câştige teren asupra luminii. Apoi ajungem în alt moment crucial: ziua porneşte din nou la luptă. Este mai timidă la început, dar momentul a fost trecut, în trei luni lumina ajunge iarăşi la egalitate cu întunericul şi revenim la punctul din care am plecat.

Această „respiraţie” lentă a luminii pe Pământ este ritmul astrologie rudimentar; fără ea n-am putea trece mai departe de abstracţiunea simbolului primar.

Anotimpuri, nu stele

Astrologia nu are de fapt nicio legătură cu stelele. Ea se bazează numai pe aceste variaţii ale luminei zilei, sau mai exact pe anotimpuri. Dar ce-i cu Berbecul şi Taurul şi Capricornul? Acestea sunt constelaţii. Formate din stele. Dacă nu au nicio legătură cu astrologia, atunci de ce vorbim despre ele?

Cu milenii în urmă, astronomii-preoţi au observat că în dimineaţa zilei în care lumina în sfârşit începea să atace întunericul Soarele răsărea în constelaţia Capricornului. Constelaţia a servit ca punct de reper vizual convenabil pentru situarea Soarelui de-a lungul eclipticii. Cunoştinţele acestea îi ajutau pe înaintaşii noştri la multe

treburi practice, ca de exemplu alegerea momentului potrivit pentru plantări. Această înlesnire s-a dovedit însă a fi temporară.

Din cauza unei uşoare variaţii a poziţiei axei de rotaţie a Pământului, locul unde se afla Soarele în prima zi de iarnă a migrat treptat înapoi spre constelaţia Săgetătorului. Tradiţiile însă mor greu. Preoţii erau obişnuiţi să spună ca atunci când începe iarna Soarele intră în Capricorn. Şi au continuat să spună la fel, deşi Săgetătorul devenise adevărata constelaţie de început de iarnă.

Această deviaţie nu a ridicat nicio problemă astrologiei, dar a creat neclarităţi în informaţiile care ajung la publicul larg.

Astronomilor le place mult să spună: „Chiar dacă astrologia ar a vreun sens voi toţi Berbecii v-aţi născut când Soarele era în Vărsător ….

vre ’ siţ zodia_«*Mc[* este numai o problemă de comuni J dura, lipsita de resurse. Aici se nasc simţul practic şi ingeniozitatea.

l – un spirit al hotărârii şi rezistenţei îndârjite. Pământul simbolizează stabilitatea şi continuitatea. El pune accentul pe împăcarea cu o lume il^lL/V,^.!! - «--j* „ – l

.,__ ; ^ «rnKl^mo hp rnmunul aşa că vă citiţi greşit un întreg grup de pământul dă forrnă, o menţine si-i conferă rezistentă, întruchipat de un umc g H i > . . ’

steTe PemmastS altceva< El Se refei|Fecloară’ T*ur şi CaPricorn’ el este un Permanent constructor, cristali- zator si perfecţionist.

După Pământ vine rândul Aerului. Aerul apare într-un alt **moment de echilibru** al ciclului lumină-întuneric. De data aceasta la o anumită fază din rotaţia Pământului în jurul Soarelui, sau, – ~,f~—,*

simplu, **la un anumit anotimp.**

numit **echinocţiul de toamnă.** El marchează începutul toamnei, în [atmosfera toamnei apare un spirit prevestitor de rău, anticipând enirea iernii. Toate fiinţele simt venirea întunericului. Simt moartea si spectrul ei le amplifică agerimea, în Aer aflăm percepţia, raţiunea, asociaţia – funcţiile mentale. Tonul său este al nesfârşitei curiozităţi, al detaşării şi al clarităţii percepţiei. Mai mult decât oricare alt ele-

- mboâisLlufz^cUUoT P^rrSiile’iungimii nopţii marcăm

patfnoaptea este în creştere, pregătindu-se să învingă ziua. Momentul e puncte critice care ne ajută să divizăm cercul. Infinitul este împa în patru faze finite, fiecare cu caracterul ei distinct. Numim aceste patru faze **elemente.**

Dansul clementelor

P”, „ r Aer si Apă Elementele. Imagini din antichitate. Patri^ent, **Aerul este conştient că dincolo de sine însuşi este necu-** stări primare ale existenţei. ,._ _.

fiinţei noastre ele există ca stări ale conştiinţei, în afara ele funcţidj nează ca modele pentru toate procesele fizice şi metafizice, Cum suni legate ele de anotimpuri?

Primul element apare la **echilibrul între lumină si întuneri** dar într-o perioadă în care avântul este al luminii, când ziua crestd

— *+* «^.ujrt«^tâTIţ *f\f* nrimăvară sa’J

^ \ „1;„1_’ „]0 ^vict-^ni-pî Patru fete ale Universului, în interiori|noscutul. Spiritul cercetător al Aerului animează Gemenii, Balanţa si

Vărsătorul.

moment echinocţiul **de** primăvara

Astronomii numesc acest **punctul vern** pwm-v^* al, dar pentru cei mai mulţi dintre noi este pur s simplu prima zi de primăvară. Astrologie, echinocţiul de primăvar] simbolizează naşterea elementului **Foc.** Acesta este principial

• --- ^ ii--- I

Apa este ultimul element. Ea apare când lumina ajunge la ntensitatea maximă, în prima zi de vară. Astronomii numesc acest tnoment **solstiţiul de vară.** Vara, însuşi solul pare să favorizeze viaţa, latura devine un pântece protector. Până şi formelor mai slabe de riaţă li se oferă câteva momente liniştite. Apa este principiul **îngri-irii iubitoare şi al protecţiei,** în exterior, spiritul său este de [.ăldură; spre interior, de imaginaţie şi intuiţie. Cu puterea de pătrun-iere şi cu sensibilitatea sa, **funcţia principală a Apei este de a**

—- t c i „” «riTnnvin sniniui său descătuşează energiilţ **imţi.** Racul, Scorpionul si Peştii sunt zodiile influenţate de Apă.

acţiunii. La tel ca primavaia, apiuu-n o«, – *r .r*

’’ *7*\ snre cosmos spulberând tot ce-i stă în cale. Invincibilitate jn toţj oamenjj se afl£ fiecare dintre aceste patru aspecte ale sim-

” l ’ care-si atinge scopul fără niciun fel de compromisuri – acest .olului primordial. Ele interacţionează în interiorul nostru, definin-

Focul’ Curând vom vedea cum ajunge el sa impregneze semne U-ne personalităţile individuale. Caleidoscopul tipurilor caracteroâo-

Berbec, Leu şi Săgetător.

Pământul urmează după Foc în ordinea tradiţională a eleme telor. Acest al doilea principiu al vieţii apare din inima nopţii, Esl ice umane reflectă infinita diversitate de relaţii între elemente.

momentul ciclului anual în care înt]

asociat **solstiţiului de iarnă,** mare putere. Iarna, întreaga natură e străbăld nericul are cea mai

Când cineva se naşte sub influenţa predominantă a semnelor de Oc, îşi dezvoltă **voinţa.** Curajul, puterea voinţei sunt pur si simplu anspunerea principiului Focului în limbajul psihologic.

”T

în mod similar, o persoană influenţată de Pământ se afla aici pentru a învăţa **răbdarea si autodisciplina;** una modelată de Aerj pentru a-şi dezvolta **agerimea şi claritatea percepţiei;** iar una in-j fluenţată în principal de Apă, pentru a învăţa **dragostea neconditio nată în prezenţa vulnerabilităţii extreme.**

Nimeni nu este încarnarea unui singur element. Nimeni nu-sj întâlneşte lecţiile într-un singur domeniu al existenţei. Atunci când găsim nevoia Aeriană de detaşare împletită cu emoţiile trepidante ale Apei sau nevoia Focului, de stimulare şi schimbare, alături de structura stabilă a Pământului, începem să vedem în simbolism q oarecare reflectare a suferinţei trăirilor umane. j

Focul, Pământul, Aerul şi Apa sunt deocamdată tot abstracţiuni Am făcut un pas mare de la perfecţiunea insondabilă a simbolulu primar la nivelul elementelor, dar încă suntem departe de domeniul întâmplărilor vieţii zilnice. Pentru a ne apropia de realitatea experienţei din fiecare zi trebuie să introducem şi un alt set de silabe în limbajul astrologiei. După aceea vom putea să începem să forrnăn din silabe cuvinte.

Modurile

Tot ce se naşte trebuie să moara. Este lecţia principală a vieţii şi c mai inviolabilă. Un atom instabil e creat într-un accelerator de pa cule. într-o milisecundă el e distrus. Existenţa sa este atât de efeme încât confirmarea o putem obţine doar indirect. Un copil se naş Trec șapte decenii. Cadavrul unui om bătrân este îngropat în pămâ Se ridică piramidele; în valea Nilului este creată o civilizaţie. Mai m de trei milenii ea trăieşte şi înfloreşte. Apoi treptat decade.

Atomi, oameni, culturi – care este diferenţa? Numai timpul. Trăsăturile esenţiale ale oricărui ciclu de viaţă sunt identice. Ceva se naşte Ceva există o perioadă măsurabilă de timp într-o formă relativ distinctă. Şi ceva moare. Aceste trei faze arhetipale ale oricărui ciclu viaţă constituie alt ingredient al simbolismului astrologiei: **modurile.**

Primul mod e numit **cardinal.** Se referă la naştere, la începu unui ciclu. Cardinalitatea este principiul iniţierii. Din nimic apar ceva. Este avântul creator care permite proaspetei vieţi sa se manifeste într-un univers care poate fi deja stabil şi închis.

După ce existenţa a fost iniţiată ciclul vieţii trece în a doua sa fază. Astrologii o numesc modul **fix.** Acesta are un spirit de solidaritate şi continuitate, în timpul cât se află în acest mod, o entitate este cel mai uşor de recunoscut. Ea este la maturitate. Dar fixitatea poate însemna şi încăpăţânare sau insensibilitate. Ea este antiteza schimbării şi chintesenţa puterii.

O asemenea stabilitate poate dura un moment sau un eon, dar nu este niciodată eternă. Viaţa este mistuitoare. Corpurile mor. Metalele ruginesc. Civilizaţiile decad. Modul final, pe care astrologii îl numesc **nrutabil,** stăpâneşte ultima perioadă a ciclului unei vieţi. Spiritul său este de schimbare şi ajustare, de multe ori de pură disoluţie. Mutabilitatea are o virtute supremă: este adaptabilă. Poate reacţiona la schimbările din mediu modificându-şi propria formă. Preţul pe care-1 plăteşte în schimbul acestei capacităţi este că-şi poate pierde complet identitatea, poate deveni informă. Poate muri.

Cele douăsprezece zodii

Elemente şi moduri. Esenţă şi schimbare. Cum interacţionează ele?

Foc şi Pământ, Aer şi Apă – aceste calităţi există dinaintea apariţiei calendarelor, cu ani-lurnină înaintea oricărei manifestări pe care o conştiinţă încadrată în tipare normale ar putea-o sesiza. Noi

existăm în timp; ele există în afara timpului. Pe veci o lipsă de înţelegere va păstra între noi zidul care ne desparte,

O dată cu modurile introducem dimensiunea schimbării. Prin interacţiunea modurilor cu elementele putem aduce la un nivel tangibil simbolul primar, îl putem sincroniza cu ritmurile personale. Modurile aduc cele patru stări elementale pe traiectoria curgătoare, înclinată când într-o parte, când în alta, a timpului. Din căsnicia lor iau naştere doisprezece copii. Aceştia sunt foiţa vitală a astrologiei. Ei sunt zodiile.

Cum se formează zodiile? Fiecare element se poate exprima în unul din cele trei moduri. Apa, de exemplu, poate căpăta existenţă.

Poate lua o formă stabila, uşor de recunoscut şi rezistentă la schirru bări. Şi poate dispărea. Focul poate face acelaşi lucru. La fel o pot face Pământul si Aerul. Patru elemente. Trei moduri. Din împletirea lor apar douăsprezece zodii. Prin intermediul lor simbolul primar începe în sfârşit să funcţioneze în lumea de zi cu zi, luând înfăţişarea Berbecului, Racului, Balanţei etc.

Dar strada are doua sensuri. Zodiile sunt bulevarde ale expresiei, însă există şi **drumuri care merg înapoi către sursă,** înapoi către simbolul primar. Ele oferă descrierile efective ale personalităţii. Ele formează un catalog folositor al tipurilor caracterelor umane. Dar sunt în acelaşi timp şi **metode de evoluţie,** căi de creştere.

Lecturaţi zodiile ca pe nişte tipologii si ne întoarcem de unde am plecat. Suntem tot nişte prezicători. „Eşti Berbec, înseamnă că eşti curajos si aventuros”. Interpretaţi-le ca pe nişte metode de creştere şi totul se transformă. Adăugăm condimentul posibilului, al unui destin mai larg. „Eşti Berbec. Trebuie să devii mai curajos. Ai venit pe lume pentru a-ţi întări puterea voinţei. De când te-ai născut ai fost provocat la multe înfruntări şi ai trecut prin experienţe înfricoşătoare. Situaţii de acelaşi fel te vor urmări toată viaţa. Destinul tău este să le faci faţă cu curaj. Trebuie să te ridici şi să le înfrunţi. Evită-le si te vei întâlni doar cu spaima”.

Creştere. Risc. Nesiguranţa bătăliei încă nedecise. Aceasta este.

astrologia evolutivă. Nimeni nu este pur şi simplu un Berbec. Aces este un mit. Zodiile sunt procese psihologice comune tuturor oam nilor. Fiecare dintre noi le cuprinde pe toate douăsprezece. Difere ţele dintre noi apar prin accentele diferite pe care ele le capătă? Repet, simbolul primar este un cerc. Fiecare harta natală este un cerc – acelaşi cerc. într-un fel sau altul fiecare zodie este activată în fiecare dintre noi.

înţelegerea perfectă chiar si a unei singure zodii este o sarcina grea pentru intelect. Şi totuşi, în comparaţie cu oamenii, zodiile sunt la fel de unidimensionale ca Batman si Robin. Fiecare dintre noi este o sinteză a tuturor celor douăsprezece. A ne imagina o persoană care să nu aibă niciun pic de energie de tipul Berbecului este ca şi cum ne-am imagina pe cineva lipsit de orice emoţie. O imposibilitate. Oamenii se pot naşte fără mâini sau fără picioare, ei sunt cu toate astea fără niciun dubiu oameni. Dar o persoană care s-ar naşte fără unele calităţi de-ale Taurului sau Gemenilor ar fi Ia fel de nepământeană ca o creatură coborâtă dintr-o farfurie zburătoare. Procesul pe care-1 numim Leu poate fi dominant în personalitatea cuiva. Dar toate celelalte procese există pe lângă el. Racul s-ar putea să rămână în umbră, fără să se manifeste vreodată în exterior. Peştii ar putea părea că lipsesc cu desăvârşire – până când apare o problemă legată de bani sau până când persoana se îndrăgosteşte. Fiecare zodie este prezenta întotdeauna, aşteptându-şi **momentul declanşator potrivit.**

Se pot trage unele concluzii folositoare din analiza izolată a temelor centrale ale caracterului unei persoane. Dar atunci când spunem „eu sunt un Taur”, ne identificăm cu un singur proces prin excluderea tuturor celorlalte. Uităm de simbolul primar. Atunci de ce este atât de mare atracţia pe care o provoacă zodia naşterii fiecăruia? De ce auzim spunându-se atât de des „eu sunt Peste si tu eşti Scorpion”?

în pofida protestelor „puriştilor”, dacă sistemul n-ar fi funcţionat într-o oarecare măsură, ar fi murit. Totuşi, ca orice tipologie simplistă, zodia naşterii reprezintă doar o categorie largă. A spune despre cineva că este „Leu” are cam aceeaşi valoare cu a spune ca este „extravertit”. Primim o informaţie, dar sunt foarte multe alte lucruri pe care nu le putem afla.

Tentaţia unor descrieri simplificatoare de acest tip este enormă. Dar preţul plătit din cauza nereuşitei este mare. Am putea sacrifica adevărata comoară a astrologiei – capacitatea simbolurilor de a evoca

teatrul minţii cu multele sale personaje ambivalenţe.

Textele pe care le veţi întâlni în următorul capitol nu Atenţionează să descrie o persoană anume – chiar dacă mulţi Săgetători vor fi sărit deja până acum la paginile care le descriu Apologia. Fiecare zodie este descrisă ca o personalitate, dar Personalitatea respectivă nu este mult mai veridică decât eroul unui

40 ABC-ui astrologiei western de prin 1930: un singur tip, care sa reprezinte o te: universală. Mai târziu vom vedea cum zodiile se împletesc cu case] şi planetele pentru a construi portrete umane de o subtilitai inegalabilă. Dar deocamdată trebuie sa ne concentrăm asupra uni lucruri mult mai elementare decât psihicul – simbolurile înseşi. Trebuie sa începem să învăţăm limbajul.

CAPITOLUL CINCI
ZODIILE

Element:
Mod:
Arhetipuri:
Hieroglifă:
ARIES BERBECUL
Foc
Cardinal
Luptătorul
Pionierul
Temerarul
Supravieţuitorul
T

fubeste-lpe ***Dumnezeu*** *si fă* ***ceea ce doreşti.*** **—** *Sf.Augustin*

42 ABC-ul astrologiei
—ajk
Zodiile 43

Simbolul
Berbecul. Cu coarnele coborâte, atacă. Violent. Fără să dea

înapo’ îşi va sparge Berbecul ţeasta? Nu-i pasă. Nimic nu-l poate intimidj Nimic nu-1 poate forţa sa se dea în lături. Victorie – sau autd distrugere în efortul de a o obţine: două destine. Unul dintre ele fi al său.

Berbecul este **forţa vitală,** voinţa de a exista. La început nu exista nimic. Apoi există ceva, Viaţa îşi croieşte cale de nicăieri, cerându-şi un loc al ei în lumea pustie. Atitudinea este neşovăitoare, explozivă violentă. Ea evocă imaginea unor vulcani de stele albe, fierbinţi, ţâşnind în nebuloase zdrenţuite.

Un câine turbat se repede la tine pe marginea unei prăpăstii arătându-şi colţii, cu spume la gura. în mână ai un cuţit de vânătoa * Câinele înaintează mârâind, ochii îi sclipesc roşii, îţi aduni to forţele. Laşi la o parte orice urmă de blândeţe şi de educaţie, rămâne decât încordarea animalică pentru supravieţuire. Cu un stri te repezi la gâtul lui.

Ai descoperit Berbecul.

Scopul zodiei

Berbecul ne învaţă **curajul.** El reprezintă capacitatea **voinţei** de ; triumfa asupra oricărei intimidări, oricărui obstacol, oricărei îndoieli Berbecul este acea parte din noi care ştie exact ce vrea să facă. Sf hotărăşte si acţionează. Nu contează nimic altceva. Să ne luptăn legaţi la ochi cu un crocodil? Da – daca asta este ceea ce vrern. Da acţiunile de acest gen nu sunt relevante. Berbecul este zodii îndrăznelii, a oricărui act de cutezanţă absolută, indiferent de gradu de isteţime al acţiunii. Dar semnificaţia sa reală este mai profundăl Berbecul se referă la curajul **existenţial.**

Ce este acesta? într-un cuvânt, este egoismul. O măiestrie delicat^ Nu înseamnă nici insensibilitate, nici vederi înguste, nici manipulare altora, ci posibilitatea de a spune: „Asta este viaţa **mea.** Am drepţii să caut orice experienţă de care am nevoie. Nimic nu va sta într mine şi dezvoltarea mea. Nicio altă persoană. Nicio circumstanţă. Mici chiar propriile mele temeri”.

Scopul Berbecului este o potrivire perfectă între dorinţele şi acţiunile noastre. Este libertatea. Fără a ne pierde în sentimente. Fără a fi fascinaţi de substratul psihologic al deciziilor noastre. Atenţia Berbecului este atrasă numai de puterea voinţei de a modela o viaţă.

Strategia

Curajul cuiva trebuie trezit prin teamă. Nu poate fi dobândit

prin niciun alt mijloc. Stresul si curajul sunt o pereche potrivită. Nu devenim întotdeauna mai curajoşi când suntem puşi în faţa unor situaţii înfricoşătoare, dar fără ele nu devenim niciodată mai curajoşi.

Berbecul este în căutarea curajului. Aşadar el este un magnet pentru stres.-Nu se poate şti dinainte cum va face faţă stresului un Berbec, îşi poate folosi creativitatea sau hotărârea. Sau poate alerga ca un iepure fugărit de un buldozer. Ştim de la început numai atât, că îl aşteaptă situaţii stresante.

Momentele critice se ţin de Berbec ca o umbră. E greu de ajuns la îndrăzneala de a face ce vrea, iar crizele pe care le provoacă sunt serioase, îşi pierde deseori prietenii. Poate provoca reacţii severe din partea persoanelor cu autoritate. De multe ori curajul existenţial trebuie luat cu binişorul, practicându-1 rnai întâi în modalităţi mai sigure, mai puţin ameninţătoare. Ne referim la aventuri.

Sa ne imaginăm că stăm agăţaţi de o coardă la jumătatea înălţimii unui perete vertical de granit. Dacă frânghia nu are vreun defect, dacă e bine ancorată şi dacă noi nu facem nicio greşeală avem o şansă destui de mare sa rămânem în viaţă în acea seară, într-o situaţie de acest fel, numai un prost n-ar fi înspăimântat. Cei rnai mulţi alpinişti, bănuiesc, rn-ar aproba. Totuşi alpinistul învaţă sa-si controleze frica, să urce eficient în ciuda încărcăturii emoţionale electrizante Pe care acest sport o produce. Cu alte cuvinte, el îşi dezvoltă curajul.

Escaladarea unui vârf este o acţiune curajoasă, fără nicio lridoială. Dar aceasta este o afirmaţie statică. Nu surprinde în niciun

fel dinamica procesului. Astrologul ar reda-o diferit. Ar spune ca ce mult curaj. Emoţiile fireşti sunt depăşite; structura conştiinţei modifică. Toate acestea sunt provocate prin strategia clasică evoluţie a Berbecului: alegerea intenţionata a unei situaţii critice.

Indiferent de mijloacele prin care sunt obţinute, asemen transformări sunt esenţa dezvoltării. Ascensiunea montană este exemplu, dar fiecare dintre noi îşi poate alege propriul munte. Cineva ar putea învăţa să înoate. Altcineva si-ar putea înfrunta şeful tiranic. Al treilea ar putea încerca să renunţe la fumat. Fie că Berbecul doreşte sau nu să ridice mănuşa aruncată, viaţa îi va dezvălui cu destulă

claritate care este muntele care-1 aşteaptă. Apoi depinde numai de el dacă va începe urcuşul.

Berbecul are întotdeauna o dorinţă. Anumite experienţe de viaţa, de obicei riscante, îi dau târcoale, îl atrag ca răsăritul Soarelui dup: o noapte lungă şi rece. Dorinţa sa, oricare ar fi, este ascunsă, învălui de frică. Strategia Berbecului este să-si depăşească frica şi să-l satisfacă dorinţa, cu orice preţ. Să trăiască în prezenţa fricii, dar toate astea să acţioneze clar si decisiv – aceasta este dâbăc Berbecului.

Resurse

Natura îl pregăteşte pe Berbec pentru a înfrunta munţii care-1 aşteap Berbecul intră în lume înarmat cu dispoziţia unui luptător, vitalitate si instinct de supravieţuire. Spiritul său este intens şi direc Onestitatea, vioiciunea, entuziasmul, independenţa, aversiunea fal de o autoritate exterioară – acestea sunt resursele Berbecului.

Dacă analizăm cu atenţie, vom observa că în acel domeniu hârtii natale atins de zodia Berbecului apare o dispoziţie combativ; Combativitatea poate avea o natură fizică manifestă, aşa cum e cazi alpinistului în lupta cu muntele. Adesea poate lua o formă mai puţi evidentă. Putem avea de-a face cu arma argumentaţiei. Ne putei întâlni cu o luptătoare pentru drepturile femeilor sau pentru protecţi mediului. Putem da peste o persoană care se luptă cu un demo interior – un alcoolic care vrea să renunţe la viciu, un luptător di

Vietnam care se luptă cu coşmarurile. Pe o hartă natală privirea ne este deseori atrasă de locul ţintit de Focul Berbecului, în acel loc va fi un foc si va fi o ţintă, mai curând sau mai târziu. De aceasta putem

să

siuri.

Puneţi în faţa unei situaţii critice chiar şi pe cel mai blând dintre fiii sau fiicele acestei zodii şi veţi remarca o eficienţă rece, lucidă. Genunchii poate le vor tremura în anticiparea stresului, iar după aceea poate chiar vor leşina. Dar atunci când se află sub presiune, adevărata natură a Berbecului răzbate Ia suprafaţă. Resursa Berbecului? Oricare i-ar fi veşmintele pe care le poartă în acesta lume, sub ele bate inima unui războinic. Poate că are nevoie de situaţii critice pentru a ieşi din

ascunzătoare. Dar este acolo.

Umbra

O noapte întunecată. O alee prost luminată. O matahală apare din beznă si se îndreaptă spre noi. Ne-arn simţi mai bine într-o astfel de situaţie alături de un prieten Berbec sau, chiar şi mai bine, dacă am avea în Berbec Soarele natal sau Luna care sa ne anime spiritul.

Dar ce face războinicul pe timp de pace? Nu-şi poate păstra imaginea de sine fără o oarecare formă de rezistenţă care sa-1 ameninţe din lumea înconjurătoare. Soldatul are nevoie de un adversar. Annatele vor să lupte. Dacă nu sunt provocate de un inamic legitim, or să-şi găsească unul ilegitim, poate chiar răsturnând ordinea din ţara pe care trebuia s-o apere, întâlnim si la un Berbec exact acelaşi fenomen. El se va lupta. Asta e sigur. Dar nimeni nu poate şti dacă lupta lui va servi scopului transformării evolutive sau va fi o formă de înfruntare lipsită de sens.

Din fericire, inamicii adevăraţi sunt peste tot. La tot pasul Berbecul se întâlneşte cu obstacole în cale. Ele pot fi oameni cu putere care vor sa-i restrângă libertatea. Pot fi situaţii adverse de circumstanţă. Uneori sunt slăbiciunile interioare. Alteori obstacolele !au forma neînţelegerii altor persoane, care are de obicei rădăcinile iri intensitatea trăirilor Berbecului – calitate care deseori îi pune pe ceilalţi în defensivă. Orice formă ar îmbrăca obstacolele, ele trebuie

46 ABC-ul astrologiei trecute. Dacă există pe lume un păcat cardinal pentru Berbec, acesta este laşitatea.

Atracţia pe care o exercită astfel de bătălii poate fi ambiguă. Chiar daca ştim că ne ajuta să evoluăm, s-ar putea să fim foarte obosiţi Dacă Berbecul alege calea minimei rezistenţe, este liber s-o facă Bătălia trebuie să fie acceptată de bunăvoie.

Oricum ar fi, Berbecul rămâne un magnet pentru stres. Alegerea pe care o poate face este doar a formei în care se manifestă stresul. Poate fi stresul semnificativ al evoluţiei personale, al provocărilor acceptate şi al vârfurilor cucerite. Sau poate fi o paradă nesfârşită de hărţuieli goale de conţinut si de sens, născute în mare parte din plictiseala, sensibilitatea sau frustrările Berbecului. De-a lungul acestui drum se află umbra Berbecului.

Războinicul este aprins de focul bătăliei. Are nevoie de el pent a împlini ceea ce 1-a adus în lumea aceasta. Dar şi în cazul în car s-ar

îndepărta de criza de evoluţie, focul rămâne. Nu poate fi stins. E atacă invariabil o ţintă lăturalnică cu întreaga pasiune care ar fi fos mai potrivită ţelului real.

Pot apărea discuţii în care implicarea emoţională pare disproporţionata faţa de conflictul aparent. „De ce insişti să porţi **afurisita** aia de cămaşă?”

Toată impetuozitatea, voinţa si curajul Berbecului se risipesc atunci fără rost. Prietenii sunt îndepărtaţi. Căsătoria eşuează. Cariera e spulberată din motive mărunte. Nimeni nu câştigă. Combustibilul revoluţionar de rachetă, volatil, se consumă ca artificiile la sărbătoarea naţională, stârnind focul gheenei şi pucioasă, golit de înţeles.

Berbecul care a ales această cale rămâne rănit, însetat şi frustrat. Poate fi convins de dreptatea proprie. Poate să se autocompăti-mească. Dar întrebarea lui e întotdeauna aceeaşi: „Oare de ce par să pun pe toată lumea în defensivă?”

Iar răspunsul? E simplu. Războinicul a purtat un război greşit. ;

Zodiile 47

Element:
Mod:
Arhetipuri:
Hieroglifă:
TAURUS TAURUL Pământ
Spiritul Pământului
Muzicianul
Tăcutul

Caută să dobândeşti simplitatea, dar învaţă să nu te încrezi în ea.

—AlfredNorth Whitebead

Simbolul

Epuizată de furnalul incandescent al Berbecului, conştiinţa caută bazine cu apa rece, alinarea pietrelor vechi, ciripitul vindecător al pasărilor în frunzişul verde. Caută pacea, în locul discursului public, simfonia, în locul pasiunii, liniştea. Spiritul nu mai e aprins în focul bătăliei, mâinile noduroase caută pământul, pipăie seminţele, lutul, carnea planetei înseşi.

Simbolul este un taur. Nu monstrul furios aţâţat de capa roşie a toreadorului. Nu taurul feroce. Ci mai degrabă cel liniştit, care stă solitar sub coroana unui stejar într-o lună de aprilie, privind calm iarba şi soarele, vitele şi pământul. Nimic nu-1 înspăimântă. A dispărut postura fioroasă a Berbecului. Taurul se simte atât de stăpân pe lumea sa, atât de departe de frică, încât aceasta nu are pentru el nicio semnificaţie. Războiul Berbecului a fost câştigat. Taurul e liniştit.

Scopul zodiei

Vârful unei stânci într-o zi de început de mai. Vântul înmiresmat destramă norii albi şi leneşi. Florile de corn se deschid. Şoimii plutesc fără efort pe curenţii calzi de aer care se ridică de la pământ. Stai

ăţ

singur, simţind alături stânca încălzită de razele de soare, îmbăindu-te în aerul cald, înfiorat de atingerea mângâietoare a primăverii, în faţa se întinde valea, înflorită şi fertila. Fermierii lucrează pe câmp. Vitele pasc. Verdele electric al primăverii îşi croieşte calea prin brazde *şi* pădure.

Stai nemişcat o oră. Două ore. Trei. Fără gânduri. Doar cu simţurile. Nu te frământă întrebări esenţiale. Natura vieţii nu te preocupă, în acel moment, pe stâncă, dedesubtul norilor, pur şi simplu **exişti** Orice cuvânt e de prisos. Ce simţi în vastul spaţiu interior? Care este lecţia pământului fertil? Veşnicia. Seninătatea. Pacea. Cum să fii infinit de complex şi cu toate astea simplu. Cum sa atingi profunzimi insondabile şi totuşi să nu simţi nevoia să vorbeşti despre ele.

în acel moment ai întrezărit care este scopul Taurului. De a găsi seninătatea şi a o păstra: aceasta este misiunea Taurului.

Strategia

Nu toţi Taurii iubesc natura. Dar pentru ei a sta pe acel vârf de deal este o strategie fundamentală de evoluţie. Pământul-Mamă însuşi este cel mai bun învăţător al Taurului. El mângâie spiritul, îl învaţă simplitatea si calmul. O plimbare în pădure, o oră de răgaz lângă cursul unui pârâu, o hoinăreala seara prin desişul de ilice din desert – toate acestea îi aduc Taurului mai multă pace decât orice „discuţie terapeutică”.

Dar chiar dacă destinul 1-ar aduce pe Taur în oraş, n-ar implica

niciun dezastru psihologic. Un Taur reprezentativ îşi alege întotdeauna tihna şi liniştea din preajma unei păduri. Dar niciun om nu este întruparea pură a unui singur semn. O persoană care are caracteristici puternice de Taur poate fi atrasă de alte forţe către metropolă. Pacea este mai greu de păstrat într-un asemenea loc. Pentru Taurul care trăieşte la oraş e esenţial să plece periodic fie cu rucsacul pe spinare într-un weekend, fie într-un han de ţară pentru câteva zile. I-ar fi de ajutor si să aibă o casă plină de plante. Şi o pisică sau un câine 1-ar putea ajuta să păstreze legătura cu pământul.

Pământul-Mamă are o soră care stă în umbră. Nu sunt niciodată prea departe unul de celălalt. Ea este al doilea învăţător important al

Taurului. Numele ei este Liniştea. Taurul este cel rnai taciturn dintre semnele zodiacului. Persoanele animate de energia lui găsesc vorbitul destul de frustrant. Esenţa lor este opusă cuvintelor, intraductibilă ţn vreun limbaj. Liniştea se află la originea simplităţii, iar din simplitate ia naştere pacea. Taurul, ştiind aceasta, se opune intuitiv prea multei vorbării.

Liniştea exterioară nu este uşor de obţinut, însă liniştea interioară, adevăratul scop al Taurului, este cu mult mai greu de atins. Apare însă şi aici un învăţător, oferind o strategie, în mod paradoxal, aceasta este muzica. Ascultând absorbit, hipnotizat de succesiunea notelor care compun ritmurile, îşi opreşte pentru câteva momente murmurul de gânduri ale minţii. Nu are nicio importanţă dacă momentele de pace le obţine ascultând muzica lui Beethoven sau a formaţiei Led Zeppelin; în amândouă cazurile, mintea încetează să mai vorbească singură. Pentru Taur aceasta este totul.

Muzica ne reduce la tăcere atunci când o ascultăm. Dar are un rol chiar mai important atunci când o cântăm. Pentru Taur nu există o strategie mai puternică de evoluţie decât cântatul în timp ce-şi face duşul sau stând aplecat deasupra unei armonici. Sau chiar când oferă o reprezentaţie cu studiile lui Chopin în faţa unei săli pline, cu condiţia însă ca toată mândria, pretenţiozitatea si nervozitatea unei reprezentaţii publice să fie înecate în cascada de note.

Dintre toate semnele, Taurul este cel mai fizic. El încearcă să se elibereze de întreaga tensiune provocată de succesiunea năvalnică de

imagini mentale, transferând-o în lumea materială. Senzaţia atingerii unui corp. Mâinile în contact cu solul. Degetele mângâind lemnul fin al unei viori vechi. Lucrul cu lutul, cu vopselele, chiar curăţenia în casă şi tăiatul legumelor sunt pentru Taur acţiuni auto vindecătoare. Calea sa e prin corp. Nu trece dincolo de carne. Se delectează cu ea, e entuziasmat de ea, o respectă si o omagiază.

Taurul trebuie să atingă. E o nevoie fundamentală. El îşi află pro-Pria lume prin simţuri, prin piele, prin vârful degetelor. N-o va desco- i niciodată doar în minte. Simţim pământul sub picioare. Auzim în urechi. Simţim căldura corpului celuilalt când se lipeşte de

50 ABC-ul astrologiei noi. Natura vieţii? Cine s-o ştie? Cui îi pasa? Cine se poate măcar gândi la ea? Acel moment perfect **este** natura vieţii. Vorbind despre el îl acoperim din nou sub văluri.

Resurse

Aversiune faţă de dramatism. Suspiciune la adresa complexităţii, Acestea sunt resursele unui Taur. El caută din instinct circumstanţele care îi permit să-şi găsească liniştea si simplitatea. O slujbă stabilă. Un cerc de prieteni de încredere. Cu răbdare şi cu un simţ practic desăvârşit, Taurul ţese un cocon, în interiorul lui îşi continuă lucrul metodic şi implacabil cum creşte o stalagmită.

Janie are un nou psiholog. E adept al unui sistem neo-freudian, bazat pe reîncarnare şi terapie cu vitamine. E foarte uşurată că, după toţi anii de căutări pe drumuri înfundate, a găsit Răspunsul. Billy este acum Bhagwan, care e chiar mai greu de spus decât Pană Pătată, adică ceea ce fusese luna trecută. Şam 1-a descoperit pe Dumnezeu. Ann a descoperit orgasmele. Joe s-a descoperit pe sine.

Pentru Taur, toate astea sunt curată nebunie. El ridica din umeri. El trăieşte şi îi lasă pe ceilalţi să trăiască. Se sprijină de spătarul scaunului său din piele. Simte gustul acrişor al unui măr perfect, îşi priveşte copiii. Sirnte soliditatea casei sale şi eficienţa corpului său. Şi în adâncul său indescriptibil şi impenetrabil simte ceva ce niciun alt semn nu poate simţi în acelaşi fel.

Simte reverenţa.

Umbra

Lucrurile rezistente, masive, ca munţii şi bătrânii stejari, sunt metafore ale păcii pe care o caută Taurul. Ele îl călăuzesc. Dar s-ar putea ca la un moment dat să le neglijeze şi să înceapă să fie interesat

numai de securitatea materială. Aceasta este umbra Taurului. Eî caută pacea izvorâtă din securitatea interioară. Dar ar putea să se lase păcălit *de* reflexia ei în lumea exterioara-, bani, averi, terenuri, plan de pensionare. \

Zodiile 51

Securitatea nu are nimic râu în sine; problema nu este aceasta, ci faptul că ar putea constitui un fel de aur fais către care Taurul să fie atras în mod fatal. Dacă Taurul cade în ispita asigurării securităţii, întreaga seninătate a semnului poate fi risipită pe vecie. Iar în locul ei poate răsări un soi de stabilitate amorţita, distrugătoare a spiritului. Taurul ajunge să se plictisească de moarte.

Există pentru Taur o răspântie, la care mai devreme sau mai târziu va trebui să ajungă. Un drum este al securităţii materiale, al viitorului previzibil si stabil. Sunt șanse mari ca acesta să fie un drum onest si moral, inofensiv pentru nimeni în afară de însăși persoana sa. Celălalt drum este provocator, promite dezvoltare şi schimbare. Fără certitudini, fără securitate, cu toate astea ispititor, el îi înfăţişează Taurului o problemă de decizie: viaţa este o acţiune ofensivă sau defensivă? Sunt aici pentru a creste sau pentru a mă simţi în siguranţă?

Securitatea poate fi un factor de stagnare si Ia nivel intelectual. Este vorba de data aceasta de încăpăţânarea proverbială a Taurului. Ca toate semnele fixe, Taurul este o persoană hotărâtă, chiar dacă acest lucru nu este imediat evident. De multe ori el pare tăcut şi neutru. Nu interpretaţi această atitudine în mod greşit, drept nehotărâre, în spatele tăcerii este o voinţă de fier, care îi dă Taurului capacitatea să îndeplinească orice lucru la care s-a hotărât. Dar în acelaşi timp îl poate face inflexibil.

încăpăţânarea se poate solda cu reacţii obtuze, lipsite de imaginaţie în faţa unor experienţe de viaţă, cu incapacitatea de a face acele salturi existenţiale care constituie un element esenţial al unei vieţii împlinite. Evoluăm şi ne schimbăm, în acelaşi timp imaginea de sine a fiecăruia şi haloul său de atitudini şi opinii trebuie să se schimbe şi el. în această privinţă Taurul s-ar putea să eşueze. E posibil să spună, la fel ca bătrânele dealuri care îi sunt călăuze, „eu sunt acelaşi astăzi ca şi ieri si la fel voi fi şi mâine”.

Atunci totul va fi pierdut.

GEAAINI GEMENII

Element:
Mod:
Arhetipuri:
Hieroglifă:
Aer
Mutabil
Martorul învăţătorul
Povestitorul
Jurnalistul
H

Decapitează-te! Dizolvă-ţi întregul corp în Viziune; devino văz, *văz,* ***văz!***

—Jalalu'l-Din Rumi •

Simbolul

Gemenii. Cine sunt ei? Fraţi. Surori. Suflete pereche, îndrăgostiţi. Doua fiinţe, irevocabil legate, fascinate una de cealaltă. Două fiinţe, fiecare cât se poate de hotărâtă să dezlege misterul celeilalte, totuşi separate printr-un zid impenetrabil de neînţelegere.

Ce fac ele? Vorbesc. Ascultă. Se analizează reciproc, căutând indicii, gesturi relevante, aluzii parţial ascunse. Nu le scapă nimic. Niciun detaliu nu este prea mărunt. Nicio urmă nu este prea veche.

O bombă explodează într-o fabrică de jocuri de puzzle. O mie de jocuri spulberate, un milion de piese împrăştiate ca nişte confetti. Două genii nebune, amândouă luând stimulente, atacă problema, fiecare jurând să asambleze câte cinci sute de jocuri până dimineaţă.

Imaginaţi-vi-le. Aceasta este zodia Gemenilor.

Scopul zodiei

Deschideţi orice carte de zodii la capitolul despre Gemeni, în primul paragraf veţi da peste cuvântul *comunicare.* Vorbitul şi ascultatul sunt cu siguranţă probleme cheie pentru Gemeni, dar pentru a-i înţelege

trebuie să mergem mai departe. Procesul psihic la care se referă

sem-nul Gemenilor include mult mai mult decât atât. Este vorba despre întreaga sferă a percepţiei, despre modul în care lumea comunică cu noi. Modul în care vedem, simţim, auzim, mirosim întreaga învolburare de imagini care ne înconjoară. Ascultarea cuvintelor urmează numai un fir al acestei tapiserii mult mai vaste.

Cel din zodia Gemenilor s-a născut pentru a percepe, pentru a se îmbuiba cu observaţii. Stagnarea este o caracteristică proprie Taurului, dar opusă Gemenilor. Semnul lor trebuie să fie permanent în mişcare. Sunt atât de rnulte de văzut și de aflat. Nu trebuie pierdut niciun moment. Ca un copil care a fost lăsat să prade zece minute un magazin de jucării, Gemenii se avântă în experienţa vieţii cu frenezie, destul de des fără niciun plan major aparent, dar întotdeauna cu mult entuziasm.

Inteligenţa vie este o caracteristică de bază a Gemenilor. Dar concentrându-ne asupra acestui proces deseori nu vedem dincolo de nori adevărata natură a lor. Pentru Gemeni, gândirea este un epifenomen, un efect secundar. Semnul nu ţinteşte spre activitatea mentală, ci spre percepţie pur si simplu. Nu spre gândire, ci spre observare. Cel din Gemeni nu este într-atât un filosof, cât un jurnalist. Faptele percepute în formă neprelucrată sunt hrana sa de bază, nu interpretarea lor. El îşi doreşte doar să vadă, să fie martorul celor ce se petrec în lume. Ideile şi înţelegerea născute o dată cu acestea nu sunt esenţiale.

Dezvăluirea secretului lumii. Adunarea tuturor indiciilor. Vederea atotcuprinzătoare. Acesta este scopul Gemenilor.

ii

Strategia $

Să vedem! Sarcină imposibilă. Da-i omului un milion de ani. Dă-i viziune și urechi bionice. Dă-i memoria unui computer si energia debordantă a unui copil de patru ani. Ce-arn putea vedea? în câte aspecte ale vieţii arn putea pătrunde? Ar fi ca un degetar de apă într-un ocean. Si totuşi asta este misiunea Gemenilor.

Cum ar putea ei proceda? O strategie cheie este sa trăiască o viaţă pe cât de intensă, pe atât de variată. Să trăiască trei sau patru vieţi într-una singură. Să considere previzibilul şi plictiseala păcate de neiertat. Sa nu îngăduie niciodată minţii să-şi încetinească dezvoltarea. Deosebit de greu.

Cu toţii creăm imagini ale universului pe care le purtăm în minte. Şi nu ne plac experimentele care nu confirmă teoria. Unui doctor nu-i place să vadă că un tămăduitor reuşeşte să vindece prin rugăciuni. Un rasist alb n-are nevoie de un fizician strălucit african. Ne formăm nişte imagini. Apoi căutăm dovezi care să îe confirme. Gemenii trebuie să respingă acest instinct. Trebuie să se străduiască să vadă clar, oricât de greu de înţeles ar fi percepţiile lor. Gemenii trebuie **să îngăduie universului să nu aibă niciun sens.** Dacă ideile le sunt confuze, atunci sunt pe calea cea bună. înseamnă ca informaţiile pe care îe-au adunat Ie depăşesc capacitatea de înţelegere. Păstrarea acestei stări de receptivitate totală a unei minţi deschise este o strategie evolutivă de cea mai mare însemnătate pentru acest semn. Repet: nu atât a gândi, cât a vedea.

O cale de a câştiga experienţă este să-ţi trăieşti viaţa. Dar mai există si alta. Lumea e înţesată de experimentatori. E ticsită de oameni. Fiecare dintre ei are un set unic de percepţii. Fiecare le-a digerat, le-a transformat din observaţii brute în forme rnai rafinate: gândurile. Dar cum putern ajunge la ele, când sunt închise în spatele unui perete din os si materie cenuşie?

Gemenii au răspunsul la întrebare. Pentru a ajunge la acele comori ascunse în minţile oamenilor din jur, trebuie doar sa punem întrebări. Să culegem informaţii. Trebuie să stăpânim arta vorbei. Pentru Gemeni, aceasta este o strategie majoră de evoluţie. Gemenii s-au născut să vorbească.

Dar s-au născut şi ca sa asculte, însă această calitate nu se instalează automat. O minte ascuţită, chiar elocvenţa, sunt mult mai uşor de dobândit decât atenţia, în contextul unei hărţi natale dure, directe, ei pot întrerupe vorbele celorlalţi, terminând frazele în locul lor. în cel al unei hărţi mai blânde, mai sensibile faţă de celelalte

nersoane, tiparul e mai puţin evident. Sunt tăcuţi, ne dau impresia ca sunt fascinaţi de ideile noastre. Dar gândurile au pornit-o mai departe în aaiop. Deşi ne privesc în ochi şi ne aprobă, nu sunt atenţi la ce vorbim. Au stabilit deja ce urmează să spunem si acum sunt mai preocupaţi să ne studieze forma nasului, gândindu-se că le aduce aminte de nasul cuiva pe care nu 1-au rnai văzut din liceu.

Comunicarea este un drum cu două sensuri. Gemenii trebuie

sa-şi amintească asta. Vorbim despre lucrurile pe care le cunoaştem. Dar auzirn uneori şi lucruri pe care nu le ştim. A asculta. A absorbi totul ca un burete. Aceasta este strategia Gemenilor. Vorbitul ie este folositor numai dacă accelerează acest proces.

Resurse

Curiozitatea. Aceasta este resursa primară a Gemenilor. Un simţ al minunăţiilor lumii. Evaluarea cu ochi de copil a fiecărei picături de rouă, a fiecărei lacrimi, a fiecărui fulg de zăpadă irepetabil. Fără aceasta, Gemenii sunt numai pălăvrăgeală.

Vitalitatea este si ea o resursă a Gemenilor, Curiozitatea lor îi stimulează mereu. Sunt atâtea de văzut. Atâtea de aflat. Puţine alte senine trăiesc atât de neobosit, dorm atât de puţin. Celor care trăiesc trei vieţi în timpul unei singure existenţe nu le mai rămâne timp pentru a lenevi. De îndată ce entuziasmul le-a fost aprins, Gemenii îşi trăiesc viaţa cu înflăcărare, ca o pereche de meteori.

Vitalitatea fizică influenţează si mentalul, dându-le Gemenilor cea de-a treia resursă a lor: inteligenţa. Ei îşi combină toată curiozitatea şi toată energia pentru a da naştere unei uriaşe biblioteci cu informaţii neprelucrate. Prin ea Gemenii evoluează cu viteza luminii, creând conexiuni, făcând paralele, observând nepotrivirile. Niciun alt semn nu are o minte mai rapidă.

Şi, în sfârşit, Gemenii pot vorbi. Aşa cum niciun alt semn n-o poate face, ei sondează minţile celorlalţi, analizând straturile de falsitate şi ficţiune, prospectând după revelaţii, cristale ale experienţei lor. Pentru Gemeni substanţa care stă la baza universului nu este formată din atomi si molecule, ci din informaţii. Niciun alt semn nu

este atât de înfometat de ele, atât de dornic sa Ie adune, să facă corelaţii, să Ie difuzeze. Aceasta este cea mai preţioasă resursă a lor.

Umbra în forma sa cea mai pura, zodia Gemenilor nu implică opinii personale. E pur si simplu observaţie, reflectând totul ca o oglindă, fără analiză. Neîncrezători în marile scheme, în Adevărurile primare, Gemenii asamblează la un loc indiciile, ezitând întotdeauna să tragă concluzii premature. Intuiţia le spune că orice poate fi dovedit cu fapte.

De aici răsare adaptabilitatea atât de specifică acestui domeniu al zodiacului. Din păcate, atunci când este cuplată cu motive meschine,

aceeaşi flexibilitate dă naştere unor lucruri oribile. Când Gemenii sunt siliţi să facă faţă unui adevăr neplăcut, gândirea lor adaptabilă poate reconstrui informaţiile. Mai rămâne foarte puţin adevăr, prin mutarea accentelor, câteva tăceri strategice şi ridicarea unui stăvilar de cuvinte. De multe ori noul edificiu de idei are un sens. Chiar dacă e fals, poate fi convingător sau cel puţin reuşeşte să abată pe oricine de la adevărata pistă. Doar indivizii cei mai vicleni şi determinatjj reuşesc să străbată labirintul ţesut de Gemenii aflaţi în defensivi Aceştia nu ratează niciodată un argument, fie el bun sau rău.

Există pentru Gemeni şi unele pericole fizice. Murmurul continuu' al psihicului lor se revarsă inevitabil asupra sistemului nervos. O acumulare de tensiuni pe plan mental poate crea nervozitate. Dificultatea de a se relaxa este deseori urmată de insomnii şi poate agrava tendinţa semnului spre o vorbărie nervoasă. Dacă murmurul interior nu poate fi stăvilit, circumstanţele încep să reflecte acelaşi model: ocuparea permanentă a timpului, dincolo de limitele raţionale şi în sfârşit, epuizarea emoţională.

Tensiunile de felul celor acumulate de Gemeni trebuie eliberate. De mare ajutor sunt discuţiile calme cu parteneri spirituali şi relaxaţi. Nu un război al inteligenţelor. Nu turniruri verbale. Comunicarea simplă, de la inimă la inimă, fără luarea de notiţe şi fără încercarea^ de a-şi impune punctele proprii de vedere.

Exerciţiile fizice Ie sunt si ele folositoare Gemenilor în încercarea ^e-a mai elibera din tensiunile acumulate. De obicei, au mai mare nevoie de ele decât si-ar dori-o. Plimbări, alergări, un joc de volei cu prietenii, toate îi pot ajuta. Fără excese, însă. Reţineţi: Gemenii nu se află aici pentru a se plictisi.

Gemenii trebuie să acumuleze experienţă, să lase miracolul lumii să acţioneze direct asupra inimii lor. Nu încape loc pentru automul-tumire, pentru opinii dogmatice care să-i ţină la adăpost de haos şi de misterele vieţii. Datorită curiozităţii insaţiabile, ei pot să-şi umple întreaga viaţă cu experimente. Dar calul pe care-1 călăresc este sălbatic, îi poate duce spre orizonturi îndepărtate sau îi poate roti în cerc închis. Epitaful multor Gemeni a fost „Multă tactică fără strategie”. Concluzia ar fi aceasta: calul are nevoie de un călăreţ.

CANCER RACUL

Element:
Mod:
Arhetipuri:
Apă
Cardinal Mama
Tămăduitorul Omul invizibil

Hieroglifă:

Nu sunt vii aceia pentru care a nu fi văzuţi este echivalent cu a nu exista; si genul de existenţă pe care-l caută, imortalitatea pe care o caută este fantomatică; ambiţia de a fi văzute o au fantomele, iar cea de a nu fi uitaţi o au morţii. —Norman O. Brown

Simbolul

Racul. O creatură vulnerabilă. O îmbucătura suculentă. Cum ar putea supravieţui? Care-i sunt şansele? E doar o bucată de carne pe care o a?teaptă gura unui prădător.

58 ABC-ul astrologiei

Ca să trăiască, racului trebuie să-i crească o carapace. Trebuie sa ridice un zid între el şi natură. E prea delicat pentru a se proteja în alt fel.

în armura sa, racul rezista. E în relaţii paşnice cu mediul său. Dar această reuşită poartă în ea seminţele unei transformări periculoase. Racul mănâncă. Se dezvoltă. Curând carapacea e prea mică. Trebuie lepădată. Dacă e isteţ şi norocos, poate că va trăi şi va apuca sa-i crească alta. Una rnai mare, mai potrivită cu noile dimensiuni. Dar numai dacă e isteţ şi norocos.

Scopul zodiei

”\ \

După vârtejul din caruselul Gemenilor, conştiinţa, tulburată de haosul vieţii trăite în mijlocul evenimentelor, se întoarce acum spre sine, spre rădăcini. Pentru Gemeni, adevărul este „undeva în afară”. Ei cercetează lumea cu agerime, minunile ei umplându-i psihicul. Şi totuşi căutarea nu are rezultat. Viaţa e mai misterioasă ca oricând, mai plină de mărunţişuri şi detalii neînţelese.

Racul o porneşte într-o altă direcţie, în loc să-şi aleagă ţintele prin tot universul, el îşi întinde antenele conştiinţei spre interior,

sondând adâncurile ascunse ale trăirii, făcându-şi drum către inimă.

Lumea Racului e ţesută din sentimente. O uriaşă subiectivitate îi animează pe reprezentanţii acestei zodii. Conştiinţa lapidară, jurnalistică a Gemenilor face loc unei tapiserii de impresii, de reacţii personale. Pentru Raci nu mai există un univers obiectiv. Rămâne doar o constelaţie de reacţii.

Cei născuţi sub semnul Racului sunt aici pentru a pătrunde în dimensiuni ale vieţii interioare care nu sunt accesibile nici unuia dintre semnele anterioare. Ei sosesc cu un limbaj fluent privitor la şinele adânc, un limbaj al emoţiilor. Fascinaţi de reacţiile subiective ale minţii, forţa lor vitală este dată de un proces îndelungat de psihanaliză, de obicei administrat propriei persoane.

A simţi conştiinţa. A **simţi** fiecare nuanţă a vieţii. A lepăda cochilia amorţelii care ne apără ca o armură în faţa acestei măcelării a lumii. Toate acestea sunt lucrarea Racului.

^ Zodiile 59

Scopul Racului? Sa vadă dezordinea infernală a vieţii. Să vadă cazanul ei clocotitor. Şi, în ciuda tuturor nepotrivirilor, în ciuda oricărui simţ practic, **să iubească, să aibă încredere si să accepte** tot ce-i oferă existenţa.

Strategia

O batisfera automatizată. Care este scopul ei? Să deseneze harta fundului oceanului de Ia patru mile adâncime. Să ia probe de sol. Să revină intactă la nava mamă.

O strategie le subordonează pe toate celelalte: batisfera trebuie sa supravieţuiască. Apele oceanului o apasă, caută orice punct slab care ar putea apărea în pereţii ei. în acel mediu cu desăvârşire ostil apărarea înseamnă totul. Fără armura, dispozitivele sensibile din interiorul vasului ar fi zdrobite într-o fracţiune de secundă.

Şi totuşi în acea armură trebuie să fie şi goluri. Un perete solid de oţel mai gros de o jumătate de metru ar apăra vasul perfect. Dar fără deschizături batisfera n-ar putea interacţiona cu mediul pe care este proiectată să-1 exploreze. Trebuie să fie si ferestre pentru camerele de filmat. Creierul din interior trebuie unit prin fire cu urechile si ochii din exterior. Trebuie să existe nişe de depozitare pentru materialele culese de-afară.

Proiectanţii batisferei au de rezolvat o problemă dificilă: daca

protejează prea bine maşinăria, nu va fi capabilă să îndeplinească misiunea pentru care a fost creata. Dacă n-o protejează destul de bine, vasul va fi distrus de mediul tn care ar trebui sa lucreze.

Acelaşi luciu se întâmplă si cu Racul.

„Dispozitivele senzoriale” ale Racului sunt cele mai delicate din tot zodiacul. Niciun semn nu **simte** cu atâta intensitate. Şi **simţirea** reprezintă tot ce are viaţa mai semnificativ pentru un Rac. însă acele circuite emoţionale se pot supraîncarcă. Se pot arde. Viaţa trebuie lăsată să pătrundă în interior încet, în mod controlat. A renunţa pur Şi simplu la protecţie ar fi un act de sinucidere.

Scopul Racului este să ajungă la intensitatea maximă a interacţiunilor sale cu lumea si în acelaşi timp să-şi protejeze finele reglaje ale

sensibilităţii sale emoţionale. Dacă le-ar acoperi cu un blindaj de oţel, mecanismele fragile ar putea rezista. Dar viaţa înseamnă mai mult decât rezistenţă. Strategia Racului este **să creeze un sistem defensiv minim potrivit supravieţuirii.**

Timiditatea este unul dintre aceste sisteme. Mai ales la începutul vieţii, stările de reverie şi firea rezervată formează învelişul protector al Racului. Persoana iniţiază doar contactele de cea mai strictă necesitate cu restul lumii. Poartă o mască pentru a-si ascunde personalitatea. Ca un apaş în deşert, putem privi direct către o astfel de persoana şi să nu vedem decât tufişul plin de ţepi.

Mai târziu în viaţă apărarea poate deveni mai sofisticată. Racul învaţă să proiecteze în arena sociala o hologramă plauzibilă, tridimensională, a unei personalităţi umane. Poate chiar a uneia gregare. Sub această deghizare pândeşte ca un spion, făcând radiografii cu raze X, pătrunzând pe căi ascunse în sufletele celor din jur.

Racul nu prea are de ales: ori poartă o mască, ori rămâne gol si dat în vileag. Procesele interioare sunt atât de delicate, iar viaţa este atât de stridentă, încât fără izolare sistemul nervos ar fi zdruncinat. Exista însă pericolul ca grija pentru protejare să fie pusa înainte de orice altceva, chiar înaintea progresului personal.

Pentru ca Racul să evolueze, trebuie să-si schimbe carapacea. Dar mişcarea aceasta trebuie bine calculată. Niciuna din persoanele marcate de acest semn nu si-ar dori să-si schimbe vesmintele psihologice în faţa unui larg auditoriu, în timp ce se afla la o tribună improvizată. Cei de faţă trebuie bine selectaţi, iar momentul perfect ales. Cu extrema sa vulnerabilitate, Racul îşi pune întreaga onoare în joc.

Dar trebuie să joace. Trebuie să se deconecteze. Trebuie să aibă încredere. Dragostea este întotdeauna un joc de noroc şi acesta este un risc pe care Racul trebuie să înveţe să şi-1 asume.

Zodiile 61

Resurse

Asezaţi-l pe cel născut în Rac într-un autobuz care se îndreaptă, cu viteză mică, spre Ţara de Foc. Pentru cei mai mulţi dintre noi situaţia ar fi la fel de atrăgătoare ca lepra. Racul are o reacţie diferită, închide ochii şi în zece secunde călătoreşte prin centrul Pământului.

Pentru un Rac lumea exterioară este mult mai puţin colorată decât cea creată de imaginaţia proprie. Acea viaţă interioară strălucitoare este resursa cheie a Racului. Mai mult decât oricare alt semn, el se simte acasă în ţara de basm pe care o purtăm în minte.

Imaginaţie, subiectivitate, sentimente – acestea sunt materiile prime ale Racului. Şi apar în prim plan în starea celei mai depline emoţii: Dragostea. Priveşte o altă persoană. Simte-te plin de tandreţe, de dorinţa de-a ajuta, de-a vindeca, de-a ocroti. Nu simţi nici spirit competitiv, nici frică, nimic în afară de dorinţa de a-ţi oferi sprijinul. Circuitele tale de Rac s-au luminat.

Bunătatea şi preocuparea plină de grijă faţă de altul sunt reacţiile nepremeditate ale Racului. Ele sunt singurele forţe rnai puternice decât instinctul de autoprotecţie al semnului. Cel mai blând om din lume, după ce bea două beri, poate deveni uşor grosolan şi poate începe să facă avansuri sexuale unei persoane din Rac. La fel de bine ar putea încerca să intre cu un deschizător de conserve în Fort Knox. Dar de s-ar ivi Gengis Han cu inima zdrobită, uşile i s-ar deschide pe dată larg.

Genul acesta de iubire răsare firesc în inima unui Rac. Este una dintre resursele semnului, nu scopul său. Să sprijine. Să ajute. Să ocrotească. Trăsături demne de laudă, dar ele nu sunt acelaşi lucru cu

lepădarea carapacei, nu sunt acelaşi lucru cu expunerea trupului gol. Ele sunt un fel anume, relativ sigur, de iubire.

Atitudinea grijulie a unei mame – aceasta este resursa Racului, care apare în mod automat. O dragoste adevărată este cu mult mai dificilă, cu mult mai riscantă. Şi nu se întâmplă niciodată fără efort.

Umbra

Adoptarea rolului mamei este cea mai înaltă expresie a unui Rac – si potenţiala sa decădere, în nouă cazuri din zece atitudinea aceasta este o expresie gingaşă a iubirii umane, din toate punctele de vedere lăudabilă. Alteori însă, este doar o altă ascunzătoare, o altă carapace.

Oamenii, mai ales cei care au câte un necaz, sunt atraşi de braţele alinătoare ale Racului. Racul scoate la suprafaţă sensibilităţile şi suferinţa oricărei persoane cu care intră în contact, făcând-o să se simtă în siguranţă ca să poată râde sau plânge. Racii par să poarte tricouri astrale inscripţionate cu cuvântul **Mamă.** Oricine poate citi mesajul. Aşezaţi un Rac în acel autobuz care merge în Ţara de Foc. în următoarele zece minute, alături de el va sta cineva care-şi va deşerta inima.

Niciun semn nu poate purta masca mamei mai convingător decât Racul. Primim de la el înţelegere si compasiune. Racul primeşte în schimb siguranţă şi calitatea de-a deveni invizibil. Şi nimeni nu ajunge nicăieri, cel puţin nu într-o relaţie intimă. Atitudinea de mama are efecte foarte bune asupra străinilor, într-un autobuz. Dar nu poate fi îngăduită ca trăsătură dominantă a unei căsătorii sau prietenii. Dacă se întâmplă aşa ceva, egalitatea firească a unei astfel de legături se rupe. Ambilor parteneri li se răpeşte umanitatea.

Racul trebuie să fie vigilent pentru a evita tentaţia periculoasă a rolului de mamă. Trebuie să se ferească de-a se învălui în atâta înţelepciune, şi iertare, si înţelegere încât propriul său tumult interior, propriile sale nevoi, sa devină invizibile. Racii pot câştiga în acest fel securitate şi stabilitate. Dar e numai un alt joc cu carapace. Iar miza minimă este singurătatea.

Goliciunea emoţională este înspăimântătoare pentru Rac. Dar la fel sunt şi lipsa de siguranţă şi de stabilitate în viaţa trăită în exterior: schimbare, aventură, experienţe de viaţă.

Pentru Rac, puţina experienţă câştigată are o mare însemnătate.

Focurile de artificii ale existenţei Berbecului si Gemenilor H se par Racilor filme de groază. Dar chiar şi Racii au nevoie de un minimum de schimbare şi diversitate. Din păcate, instinctul natural al prudenţei

poate interveni în chip restrictiv. La fel ca Taurii, şi Racii se pot cufunda într-o amorţeală a spiritului plictisitoare si previzibilă. Ei pot continua să profeseze aceeaşi meserie chiar şi după ce valoarea acesteia pentru progresul personal s-a epuizat. Relaţiile pot evolua într-un cadru convenţional – pentru a evita deloc confortabilele schimbări de cifru. Şi, simţindu-se în siguranţă în carapacea sa, Racul îşi poate neglija scânteia romantică şi creatoare, cufundându-se cu anii într-o trăire somnolentă.

Element:
Mod:
Arhetipuri;
Hieroglifă:
LEO LEUL
Foc
Fix
Regele (sau Regina)
Actorul
Copilul
Clovnul
şl

Suntem ceea ce ne prefacem afî, -Kurt Vonnegut,Jr.

Simbolul ,

Nu un leu, ci o formaţie de muzica rock dintr-un orăşel liniştit de provincie. Şase puştani cu multă energie şi puţină experienţă. Norocul se iveşte brusc. Primesc un contract pentru o înregistrare, în două luni albumul lor de rock urcă deja în clasamente.

Concert în Madison Square Garden. Spectatorii au ticsit locul. Mii de ochi scrutează scena. Un gol în stomac. Trac. Ies în lumina reflectoarelor cu genunchii moi. Privirile îi pironesc. Ating corzile instrumentelor. Operatorul dă volumul la maximum. Audienţa e în Picioare, aclamând, bătând din palme.

A

Cu ochii cât farfuriile, membrii formaţiei primesc mesajul: toata lumea îi adora. Cântă şi mai tare şi întăresc ritmul. Spectatorii se dezlănţuie. Formaţia e însufleţită de reacţia lor şi animă şi mai mult spectacolul. Curând nimeni nu se mai gândeşte la Sioux City, lowa.

Scopul zodiei în zodia precedentă, a Racului, vălul este tras deoparte pentru a revela adâncul sclipitor, schimbător al minţii. Conştiinţa este vrăjită. Nu se poate îndrepta în altă direcţie. Mirajele privirii interioare fascinează gândirea făcând-o sa se prăbuşească înspre interior, în ea însăşi, Atenţia este distrasă de la activităţile exterioare, dizolvându-se în pasivitate, devenind spectatoare, simţind, făcându-şi puţine planuri.

Leul are o reacţie opusă aceleia de retragere spre interior a Racului. Nutrită şi îmbogăţită după întâlnirea cu rădăcinile conştiinţei, viaţa caută acum o exprimare mai palpabilă. Poate că dedesubtul carapacei Racului o fi curs magma incandescentă, dar în Leu ea se repede în spaţiu cu toată măreţia unui vulcan. Şi câteodată cu tot atâta fineţe.

Expresia personală – aceasta este cheia care ne permite sa înţelegem Leul. Conţinutul minţii devine vizibil. Nimic nu rămâne încătuşat în subteranele imaginaţiei. Totul primeşte formă. Totul capătă expresie. **Leul trebuie să lase lumii evidenţa materială a proceselor sale interioare.** Racul are nevoie de secrete. Pentru Leu, ele sunt o pacoste.

A exprima ceea ce gândeşte. A crea simboluri exterioare pentru starea noastră interioară. A ţese un fir transparent care, prin desfăşurare, să poată conduce pe oricine către inima celor mai intime mistere – aceasta este lucrarea Leului.

Şi care este acel fir pe care Leul trebuie să-1 urmărească? Este scopul Leului: să-şi creeze un stil spontan, mândru, generos. Să ajungă la un mod de comportare care să-i reliefeze gândirea aşa cum un costum se mulează pe corpul primei balerine.

Scopul Leului? Dezvoltarea **personalităţii.**

T

” **Strategia**

Leul trebuie să înveţe să spună „da” vieţii. Calea sa este una de afirmare, de evoluţie în lumea reala. El trebuie sa alunge din mintea sa toată meschinăria, toate mofturile şi toate limitările, în vocabularul său nu există frica si suspiciunea. Nimic din ce-i stăvileşte exprimarea personalităţii nu poate fi tolerat.

Nu are nicio importanţă dacă oamenii râd. Leul tot trebuie să arate cine este. Trebuie sa poată spune: „Viaţă, te iubesc! Te cinstesc! Nu mi-e frică de tine!”

Transcendenţa ego-ului este una dintre metaforele de bază ale evoluţiei spirituale. Ne imaginăm deseori „fiinţele evoluate” ca pe nişte creaturi palide care stau aşezate în poziţia lotus, cu stomacul plin de boabe, de fasole încolţită, netemându-se de nimic, nesperând nimic, neadăpostind niciun fel de opinii. Oricine este obsedat de acest model se va uita chiorâş la un Leu.

Leul indică **dezvoltarea ego-ului,** nu transcendenţa lui. Poziţia lotus nu i-ar fi de mare folos pentru aşa ceva. Leul trebuie să accepte absurditatea esenţială a ego-ului, apoi să se bucure de el, să-1 lase să se manifeste inconştient în lumea sa. Trebuie să poarte o cămaşă ecosez şi pantaloni purpurii şi să meargă pe strada fluierând imnul naţional. Iar dacă lumea îl priveşte lung, trebuie să fluiere mai tare. A interpreta un rol înaintea lumii înseamnă a avea încredere în ea. Această încredere necondiţionată în viaţă este Sfântul Graal al Leului, întreaga creativitate, căldura, veselia si dramatismul acestui semn sunt doar metode pentru atingerea acestui scop. Tot ce se află înăuntru trebuie să apară la suprafaţă. Şi dacă Leul a reuşit cu adevărat acest lucru, nu rnai este preocupat de retrospecţiuni.

Poezia, pictura, decoraţiunile – toate mijloacele creatoare tradiţionale sunt instrumente valoroase pentru centrare. Orice înclinaţii ar avea către unul din aceste domenii, trebuie să le urmeze. Aceste aptitudini îi oferă mijloace de exprimare a vieţii interioare şi genul acesta de exprimare a sinelui este pentru Leu dinamita evolutivă.

Strălucirea Leului este chiar mai mare atunci când alege o cale mai directă de exprimare creativă. Mediul în care Leul se simte în

pielea lui îl dau dansul, cântecul, povestitul şi mai presus de toate reprezentaţiile teatrale, în aceste situaţii, între interpret şi audienţă distanţa este redusa. Reacţia vine instantaneu. Energia eliberată îşi găseşte imediat ţinta. Iar pentru Leu acesta este paradisul.

Arta nu este singurul teren în care imaginaţia lui se poate manifesta vizibil. Orice impact asupra unei forme de organizare, a unui eveniment sau chiar a unei alte persoane este o exprimare a propriei personalităţi. Ori de câte ori imprimăm lumii sistemul nostru de gândire sau de valori ne exprimăm impulsul creator.

Scânteia Leului trebuie să se aprindă şi în mod mai spontan. Simpla poftă de joacă este o strategie evolutivă pentru acest semn. Fără premeditare, imaginaţia aruncă în aer limitele impuse de „maturitate" şi se revarsă pe scena teatrului vieţii.

Pentru astrologii din vechime Leul era un simbol al regilor. Farmecul personal şi înfăţişarea sa justifică această titulatură, însă un adevăr şi mai adânc este transmis atunci când vedem în Leu un semn al copilului. Prezentarea propriei persoane într-o manieră teatrală, spiritul momentului prezent, atât de universal răspândit în rândul copiilor, constituie esenţa Leului.

Strategia? A celebra propria existenţă. A crea. A nu păstra secrete personale. A-şi menţine inocenţa, spontaneitatea şi prospeţimea unui copil.

Resurse

Instinctiv Leul rage.

Orice persoană pe a cărei hartă apar multe componente în Leu are sufletul unui interpret: oferiţi-i cea rnai mică încurajare şi vă va regala cu torente de dovezi ale firii sale bune, în forma unor glume, a unor melodii cântate la pian, a unor întâmplări adevărate niţeluş înfrumuseţate şi povestite cu o fervoare conspirativă. Oricare ar fi forma pe care ar lua-o, fiecare reprezentaţie a Leului conţine un act sau două. Bateţi din palme şi cortina se va ridica.

Deseori Leul îşi găseşte locul potrivit în îndrumarea creatoare a energiilor umane. Personalitatea sa radiantă, mărinimoasă îi conferă

o iscusinţă naturala de conducător. El poate deseori concentra către o direcţie comună contracurenţii dintr-un grup dezorganizat de

oameni. Napoleon exemplifică cel mai concludent această trăsătură a Leului, dar se pot găsi cazuri similare în aproape orice birou comercial sau echipă de baseball cu rezultate performante.

Creativitatea si carisma sunt resursele naturale Leonine, dar există una cu mult mai importantă: Leul ştie sa fie fericit. Atenţia sa se îndreaptă către momentul prezent, în care el este regele. Chiar dacă ieri a fost o zi plină de eşecuri; chiar dacă mâine politicienii s-ar putea să comande lansarea rachetele nucleare. Dar astăzi, e în plină sănătate, e bine dispus si are douăzeci de dolari în buzunar. Poate să danseze.

Resursa Leului: ca niciun alt semn, el ştie ca viaţa lui se trăieşte la timpul prezent. Trecutul nu mai este. Ziua de mâine s-ar putea să nu mai vină. EI ştie că trebuie sa trăiască momentul acesta care e trecător şi să stoarcă din el ultimul atom de bucurie.

Umbra

Lăsând în urma lor Madison Square Garden, cei şase puştani din Sioux City îşi iau arnperii în bagaje şi se urcă în limuzină spre Aeroportul Internaţional Kennedy. Următoarea escală: Beijing.

Au pornit într-un turneu al bunăvoinţei prin Republica Populară Chineză, urmând să dea concerte în provincii în care nu s-a mai auzit vreodată muzică occidentală. Solistul vocal se îndreaptă plin de încredere spre microfon. Chitaristul îşi face intrarea alunecând în genunchi în stânga scenei. Bornbeie fumigene aruncă o ploaie purpurie asupra audienţei alcătuite din zece mii de chinezi, care stau politicoşi cu mâinile încrucişate pe genunchi si sunt nedumeriţi la culme. Cine sunt nebunii ăştia din America? De ce sunt atât de agitaţi?

Formaţia înţelege în ce situaţie se află. Nu mai e pe Madison Square Garden, ci în China. Savoarea aplauzelor din New York nu se va materializa aici. Şi deodată se transformă în şase puştani din lowa, la rnare depărtare de casă.

Reprezentaţii artistice, muncă de creaţie, exprimare personală – în toate aceste strategii leonine energia se revarsă. Dar dacă ar fi vorba doar despre ele, semnul ar ajunge repede la capătul puterilor. Leul trebuie sa primească de pe undeva un influx de vitalitate sau, daca nu, îşi va epuiza până la urmă resursele. Fluxul poate veni de la o persoană care îi spune „Te iubesc, sunt fericit(ă) că exişti”. Sau poate veni de la zece mii de chinezi care bat din palme. Indiferent de forma pe care ar

lua-o, Leul are nevoie de aplauze. Fără ele se ofileşte.

Leul merită cu siguranţă toate aprecierile pentru căldura şi prezenţa sa. Dar, la fel ca vedetele noastre din Sioux City, el afişează o imagine plină de încredere în sine şi trufie. Fără intenţie, parcă şi-ar proclama superioritatea şi aceasta nu mai constituie o formulă de aplaudat.

Oamenii pot avea o reacţie de contracarare a grandorii pe care o proiectează Leul în exterior. Pot să-1 ignore sau să încerce sa-i mai reducă din aplomb, ceea ce îl face doar să se afirme cu mai multă frenezie. El spune „Vă rog, iubiţi-mă!”, iar ei aud „Eu sunt cel rnai măreţ”.

Cercurile vicioase Leonine îşi au originea în genul acesta de neînţelegere. Leul are nevoie de iubire, dar cu cât mai mult încearcă să impresioneze oamenii pentru a căpăta mai multă siguranţă, cu atât are şanse mai mari sa-i îndepărteze, în cazuri extreme el poate începe chiar sa prezinte caracteristicile de care a fost acuzat dintotdeauna de cărţile de astrologie pentru public: aroganţă, pretenţiozitate si sindromul „micului Napoleon”.

Umbra Leului? Trufia. Trufia îl poate împiedica să ceară pur şi simplu dragostea. El trebuie să înveţe să-si asume vulnerabilitatea pe care o cunoaşte atât de bine, sa ceară sprijin. Dacă nu reuşeşte acest lucru, va fi precum comedianul care joaca în faţa unei săli pline cu chipuri de piatră cioplită. Sau ca formaţia de rock în ţinuturile izolate ale Chinei.

Devine demn de compătimit.

Zodiile 69

VIRCO FECIOARA

Element:
Mod:
Arhetipuri:
Hieroglifă:
Pământ
Mutabil
Slujitorul
Martirul
Perfecţionistul

Analistul

Nu poţi da absolut nimic fără a te dărui pe tine însuţi; cu alte cuvinte, fără a risca tu însuţi. Dacă nu-ţi poţi asuma riscul, pur si simplu eşti incapabil să oferi. —James Baldwin

Simbolul

Fecioara. Dintre toate simbolurile, cel mai greu de înţeles. Ne gândim la virginitate ca la lipsa de experienţă. Dar acesta nu este un simbol al lipsei de experienţă. Nici al pudorii. Nici al evitării pasiunii.

Fecioara este imaginea purităţii. Nimic nu a posedat-o. Nu s-a ataşat de nimic. Nu doreşte nimic, nu se teme de nimic. Nimic nu o reţine. Este liberă, nelegată de nicio dramă lumească.

Totuşi, se află aici, pe Pământ. Ce-i oferă lumea unei persoane care nu caută nimic altceva în afara perfecţiunii? Ce poate ea face? Aşteaptă, la distanţă, rezervată ca Sfânta Fecioară. Lucrează asupra ei înseşi. Și pentru a-si trece timpul, îşi oferă ajutorul acolo unde poate.

Scopul zodiei

Răgetul Leului îmbătrâneşte. Conştiinţa, obosită de fanfaronada Leului, caută înţelesuri mai adânci, caută să capete un sens. Leul e o apariţie impresionantă. El ne captează atenţia şocând-o. Dar treptat cercul

 atenţiei noastre se lărgeşte. Puternicul Leu apare într-o noua perspectivă; pe fundalul galaxiilor, eonilor, vieţii şi morţii, mândria şi vanitatea sa apar absurde. Răgetul Leului se dovedeşte a fi gol de conţinut.

Personalitatea atinge în Leu o culme. Nu poate fi împinsă mai departe. Următorul nostru pas este un salt spre un nou nivel de trăire. Din această nevoie, din aceasta disperare, apare Fecioara. Conştiinţa se deprinde cu un nou sentiment: setea de transformare personală. Germenii nemulţumirii au încolţit; Fecioara trebuie sa evolueze.

Dar **în ce direcţie** trebuie să evolueze? Către puritate. Către perfecţiune. Către împlinire. Către semnificaţie. Nişte maeştri severi, care propun nişte ţeluri imposibil de atins.

Scopul Fecioarei? Numiţi-1 perfecţiune. Dar primul pas care trebuie făcut pe calea ei este unul amar. Fecioara trebuie să înveţe umilinţa.

Strategia

Două viziuni o conduc pe Fecioară pe drumul ei. Una îi face semn s-o urmeze. Cealaltă o îmboldeşte să meargă înainte, împreună nu-î Iasă niciun pic de răgaz.

Prima este noţiunea de ideal, care îi arată ceea ce ar putea deveni. Ea îi dă Fecioarei perfecţionismul, calităţile sale etice şi principiile. A doua viziune este simţul realităţii, meticulos, scrupulos, onest. De la acesta Fecioara îşi capătă atributele practice, rigurozitatea, aversiunea faţă de ineficientă.

Astrologia tradiţională descrie aceste aspecte ale semnului în mod static: „Fecioarele au simţul responsabilităţii şi o minte analitică, dar au tendinţa să dea prea mare atenţie detaliilor”. Această prezentare pierde din vedere tot dinamismul savuros al Fecioarei. Ea vede fapte rigide, în timp ce o persoana interesată în urmărirea evoluţiei observă o strategie evolutivă explozivă.

Scopul acestor două viziuni este să creeze o sete, o nevoie de atingere a unui ideal. Fecioara vede ce ar putea ajunge, îşi vede

Jfe potenţialul, felul în care-ar arata dacă şi~ar sfărâma toate lanţurile interioare. Şi vede cum este în realitate. Clar. Concis. Cu o crudă onestitate. Niciun alt semn nu se poate autoanaliza cu atâta răceală.

Articolele astroiogice din mass media îi adresează adesea Fecioarei laude mărunte: „Fecioarelor li se potrivesc ocupaţiile de librari şi bibliotecari. Ele fac faţa plictiselii mai bine ca celelalte semne”. Biata Fecioară este privită ca un semn plicticos, dedat unor înfăptuiri minore şi puţin comune.

De fapt nu există niciun alt *semn mai* captivant. De ce? Pentru ca nu există un alt senin mai dornic de progres. Perfecţionismul o împinge către schimbare. Iar realismul ei pragmatic îi oferă mijloacele de a o realiza.

Dacă doar în asta ar consta strategia Fecioarei, ar însemna ca ea să fie cel mai-egoist dintre semne. Totul s-ar circumscrie propriei persoane, propriei evoluţii, propriilor probleme.

Egoismul nu este neapărat arogant. Analiza personală obligatorie conferă propriei persoane o poziţie centrală denaturată în univers, cu o certitudine la fel de mare ca orice complex mesianic.

Fecioara nu cade în această capcană. Personalitatea ei are o a doua dimensiune, care îi foloseşte pentru a echilibra seriozitatea şi

egocentrismul: aceea a serviciului.

Pentru astrologii din vechime Fecioara sugera servitutea în sensul domestic. Eroarea e foarte rnare. Fecioara simbolizează capacitatea noastră de a fi de folos altor oameni, iar acest seiviciu este şi o metodă de autodescoperire, niciodată o formă de autoînjosire. Ideea nu este pur şi simplu de a servi, ci de **a se exprima pe sine prin serviciul făcut altuia.**

Fecioara trebuie să aleagă un anumit aspect al fiinţei ei pe care sa-1 formeze, să-1 cizeleze, să-1 certifice, iar apoi să-1 ofere lumii.

Din bunătate? Nu, nu tocmai, deşt de multe ori aşa pare. Oferirea acestui dar este o parte a strategiei Fecioarei. Este o parte a efortului ei de perfecţionare.

Fecioara nu trăieşte în această lume ca să-i servească pe alţii, ci Pentru a servi **principiul serviciului.** Făcând acest lucru, ea se

72 ABC-ul astrologiei transformă, îşi alege partea ei cea rnni perfectibilă şi **se identifică pe de-a-ntregul cu ea.** Devine propria ei muncă.

Dacă este consilier, trebuie să încerce să devină dragoste nemăsurată si înţelegere. Dacă este un artist, trebuie să devină o sursă inepuizabilă de frumuseţe. Dacă este gunoier, trebuie să devină un simbol al dăinuirii demnităţii umane. Orice altceva, orice alt aspect mai limitat al conştiinţei ei, trebuie să pălească. Fecioara devine însuşi serviciul pe care-1 oferă. Iar pe măsură ce acel serviciu tinde spre perfecţiune, Fecioara îl urmează.

Să-şi perfecţioneze fiinţa prin idealismul implacabil, umila impresie de sine si dorinţa de nezdruncinat de a oferi lumii un dar: aceasta este strategia Fecioarei.

Resurse

Psihicul Fecioarei este ca un film de înaltă rezoluţie. Fiecare nuanţă a vieţii e reliefată la fel de ferm ca poleiul pe suprafaţa apei. Niciun voal romantic nu-i întunecă privirea. Ea vede numai ce există cu adevărat, observând cele mai mici detalii. Atunci când această minte îşi îndreaptă „razele X” către interiorul ei, imaginile obţinute sunt si mai precise. Fecioara se percepe cu o limpezime neîndurătoare, ca şi cum si-ar fi făcut o asigurare împotriva maniei grandorii.

Dacă detectează vreo „defecţiune”, nu rnai are linişte până când n-o remediază. Fecioara nu este niciodată mulţumită de sine. Lenea nu

o caracterizează. Poliţa de asigurare împotriva maniei grandorii funcţionează de asemenea ca un pinten nemilos, ajutând-o să-şi urmeze drumul mereu înainte. Indiferent de culmile pe care le atinge, ţinta sa este mereu mai departe.

A spune despre Fecioară că nu poate fi leneşă înseamnă a reflecta adevărul numai pe jumătate. Pentru a vedea şi cealaltă jumătate ar trebui să spunem că Fecioara nu poate fi mulţumită. Pentru ea nu există timp de pierdut. Ea si-a ales cu privirea o stea, iar stelele sunt obiective foarte îndepărtate.

Munca făcută cu noimă este o problemă cheie pentru al şaselea semn. Dacă mătuşa Winifred moare şi-i lasă Fecioarei un puţ de

petrol, s-ar putea ca aceasta sa se retragă pe Riviera, dar după numai Sase luni o veţi găsi muncind mai mult decât oricând. Poate că nu va mai lucra în bucătărie ca să-şi câştige existenţa, dar va fi ocupată. Lăsaţi-i milioanele Leului; Fecioara nu se află aici pentru a se relaxa. Competenţa este un atribut natural al Fecioarei, în special daca este vorba despre sarcini care cer răbdare şi precizie. La fel este şi simţul responsabilităţii, în mod tipic ele se exprimă în cadrul profesiei. Dar utilitatea lor are o arie rnult rnai largă. Chiar dacă a avut o săptămână teribilă la serviciu, atunci când o prietenă o sună şi o roagă sa o ajute la mutatul frigiderului, Fecioara ajunge acolo într-o jumătate de oră. Iar dacă prietena rnai are nevoie şi de ceva sfaturi, nu numai de muşchi, timpul se va scurta Ia zece minute, iar sfatul dat va fi unul bun. E drept ca s-ar putea să includă şi istoria tehnologiei refrigerării în emisfera vestică. Cu mintea ei atentă, Fecioarei i-ar displăcea ca'Vreun detaliu să fie greşit interpretat.

Umbra

Pentru prima data de la începutul desfăşurării mandalei semnelor, ne întâlnim cu capacitatea de sacrificiu de sine. Ne aşteaptă de-a lungul drumul şi alte domenii ale conştiinţei. Dar şi câţiva bandiţi vicleni.

Fecioara s-ar putea sacrifica prea mult. S-ar putea sfâşia în bucăţi pe altarul propriei onestităţi: „Aşa ar trebui să fiu… aşa sunt… oh, Doamne…”.

Perfecţiunea este un învăţător aspru şi neîndurător; multe Fecioare au cicatrice adânci care pot s-o dovedească. Fecioara poate

cădea prada îndoielii şi nesiguranţei. Imaginea de sine negativă, erodanta, o poate chinui, rapindu-i din vitalitatea naturală. Se poate plafona. Poate juca un rol de mâna a doua trăind alături de un neghiob într-o căsătorie nefericită. Se poate trezi ţintuită într-o ocupaţie plicticoasă, domestică, în cazuri extreme, Fecioara este capabilă de autodistrugere.

Puritatea, perfecţiunea – sunt abstracţiuni. Pentru Fecioară ele sunt un scop al existenţei, dar care rămâne în veci eteric. Dacă începe s^ le piardă din vedere, totul e pierdut. Viaţa ei se transformă într-o

ciorovăială provocată de frecuşuri minore. Devine chiţibuşarul din revistele de astrologie distractivă.

însă pentru a putea evolua spre perfecţiune, Fecioara trebuie sa înveţe să se apere de pericolul instrumentelor pe care le foloseşte. **Autocritica Fecioarei trebuie temperată de o înţelegere deplina faţă de propria persoană.** Trebuie să înveţe să se iubească pe ea însăşi necondiţionat. Şi trebuie să facă aceasta în modul cel mai greu imaginabil: cu o deplină onestitate.

Iarăşi repet: Fecioara trebuie să lupte pentru puritate. Dar procesul este delicat; trebuie să nu cedeze tentaţiei de a-si urî lipsa de puritate. Trebuie să-si iubească propria persoană pentru ceea ce este, nu pentru ceea ce ar putea fi. Doar aşa ar putea **să evite capcana sentimentului că ar fi cazul să-si plătească imperfecţiunea printr-un sacrificiu continuu.**

îndreptându-şi conştiinţa către un obiectiv îngust, Fecioara ar putea să devină oarbă în faţa altora mai măreţe. S-ar putea lăsa copleşita de detalii. Ar putea fi atât de prinsă de catalogarea problemelor apărute în viaţa sa încât să nu mai ştie cât de bine e să trăieşti. Agitaţie, chiţibuşărie, renunţare de sine – acestea sunt riscurile care-i apar când limpezimea judecăţii nu se lasă temperată de privirea în perspectivă şi de acceptarea propriei personalităţi.

Dacă Fecioara cade pradă acestei umbre, apare întotdeauna în apropiere şi o a doua. Cum se ţine un şacal în urma unui leu, după atacurile faţă de propria persoană apar atacurile asupra celorlalţi oameni. Dacă Fecioara se încruntă când se uită în oglindă, se va

încrunta şi când va privi ce se întâmplă în lume.

Alegându-şi perfecţiunea drept ghid, Fecioara se poate avânta în înalt ca o rachetă sau se poate risipi ca cioburile de sticlă după o explozie. Soluţia o dă buna părere de sine. Orice-ar fi, trebuie să-şi iubească propria fiinţa. Trebuie să înceteze sa se mai judece în funcţie de rezultate. Cealaltă faţa a monedei este drumul care-i stă înainte, şi niciun alt semn nu e mai conştient de lungimea lui. Lăsând la o parte tendinţa de a planifica totul, ea trebuie să înveţe să trăiască în prezent, cu multă iubire. Iar dacă are nevoie să emită judecăţi asupra

propriei persoane, atunci acestea să fie legate numai de intensitatea cu care îşi trăieşte viaţa în prezentul nesfârşit. Nimic altceva nu contează. Şi nimic altceva nu conduce mai eficient şi mai repede la perfecţiune.

LIBRA BALANŢA

Element:
Mod:
Arhetipuri:
Aer
Cardinal
Amantul
Artistul
Pacificatorul
***Hieroglifă:* ^**

Numai în tăcere cuvântul, numai în întuneric lumina, numai în moarte viaţa: strălucitor zborul şoimului pe cerul pustiu. — Ursula K. LeGuin

Simbolul

Balanţa. Nu cea de tip modern. Nu cea cu arcuri. Nici cea cu afişaj digital. Ci aceea ca o cumpănă, care s-a păstrat de pe vremea pieţelor din Babilon si Egipt. Puneţi pe un taler o uncie de plumb. Turnaţi pe celălalt praf de aur. Când cele doua talere se echilibrează, aveţi o uncie de aur.

Zodia Balanţei simbolizează armonia. Echilibrul. Reconcilierea contrariilor. Plumbul faţă în faţă cu aurul. Naşterea faţă în faţă cu

moartea. Iubirea atinsă de frică. Nici lumină fără umbre, nici urnbrâ fără lumină.

Scopul zodiei

Balanţa ne învaţă seninătatea. Ea reprezintă capacitatea minţii de a obţine controlul conştient asupra sistemului nervos. Balanţa simbolizează acea parte din noi care nu este tulburată de nimic, nu este ofensată de nimic, şocată de nimic. Ea a încheiat un acord permanent de pace cu haosul.

O staţie de autobuz în Georgia. Maşina noastră e într-un şanţ cu trei mile mai încolo, cu motorul ars, în noaptea ploioasă, în stânga noastră, un program TV ne îndeamnă să folosim mai mult deodorant. în dreapta, un casetofon urlă scârţâit melodii disco vechi de trei ani. Un anunţ vine prin difuzor. Autobuzul mai întârzie încă două ore. Ne pasa? Nu; aşa e viaţa. N-avem motive de supărare.

Ţelul Balanţei, ca si al tuturor celorlalte semne, este o transformare a conştiinţei, în acest caz, este obţinerea unei armonii interioare de nezdruncinat. De acum înainte nimic n-o mai deranjează pe Balanţă. Nimic nu-i rnai perturbă echilibrul. Loviturile vin şi se duc. Bucuriile şi necazurile alternează ca ziua cu noaptea, în centrul acestui carusel, conştientă de el, dar neafectată, stă Balanţa.

Scopul Balanţei? Este foarte uşor de numit, foarte greu de înfăptuit. Să se liniştească.

Strategia

Alte semne au un fel de echilibru construit în interior. Indiferent de gradul de dezordine din viaţa lor, ele continuă să-şi concentreze atenţia întreagă asupra lucrului care le preocupă. Sarcina lor n-are nimic de-n face cu liniştirea. Se află în alte direcţii. Iar dacă s-ar nelinişti uşor, ar fi cu atât mai greu pentru ele.

Nu acelaşi lucru se întâmplă cu Balanţa. Calmul este obiectivul esenţial al acestui semn. **Iar calmul trebuie obţinut prin acţiunea voinţei asupra structurii conştiinţei.** Insensibilitatea sau nepăsarea nu pot fi luate în calcul. Balanţa **nu are mijloace naturale de protecţie** a echilibrului ei. Pacea de care are nevoie trebuie câştigată printr-un efort neobosit. Nu se instalează niciodată de la sine.

Acesta este paradoxul: Balanţa, simbolul calmului, are nervii întinşi ca nişte corzi de vioara. Arta sa nu consta atât de mult în a ie destinde, cât a avea grijă ca ele să nu plesnească niciodată. Sarcina sa este să fie calmă, pe fondul unei vulnerabilităţi extreme și a unei sensibilităţi chinuitoare.

Dar cum? Balanţa trebuie să înveţe să recunoască primele simptome ale unui dezechilibru emoţional, întârzie zece minute la o întâlnire. Telefonul sună de prea multe ori. Observă pe furiş cum fosta ei colegă de cămin, Madame Depresso, se îndreaptă către intrare, pregatindu-se sa-i facă o surpriză. Are timp doar cât să respire adânc; cât să mediteze cinci secunde. Aceasta este esenţa strategiei Balanţei: să nu permită niciodată ca tensiunea ei interioară să declanșeze o reacţie în lanţ. S-o stăvilească înainte de a începe.

Mai sunt şi alte metode. Dar aceasta este cea de bază.

Citiţi orice carte de astrologie şi veţi da repede peste informaţia că Balanţa este semnul artiştilor. Este adevărat, dar ideea trebuie dusa mai departe. Semnul stimulează adesea sensibilitatea estetică. Ce s-a înţeles mai puţin este că atât preţuirea lucrurilor frumoase, cât şi crearea lor servesc scopului evolutiv al Balanţei. Amândouă contribuie la instalarea calmului.

O pornim la drum pe o potecă de munte. Ieşim dintr-o pădure întunecoasă de pini pe o pajişte întinsă de unde se deschide larg ochilor priveliștea unor culmi albastru-verzui. Privim trandafiriul, rosul si albastrul delicat al unui apus de soare desăvârşit. Simţim uimire. Simţim plăcerea momentului. Şi ce se întâmplă? Involuntar, gura se deschide. Muşchii se relaxează. Oftăm. Aceleaşi reacţii fizice şi psihice le avem când urmărim piruetele unei balerine pe scenă. Sau când vedem un tablou atrăgător. Sau când privim de jur împrejurul dormitorului pe care tocmai I-am terminat de dereticat.

Perceperea armoniei din jur se traduce prin dobândirea calmului interior. Acesta este unul dintre punctele de sprijin ale strategiei evolutive a Balanţei: trebuie să înfrumuseţeze constant locul în care trăieşte. Pictura i-ar putea fi de folos. La fel şi o plimbare în locuri încărcate de o frumuseţe dramatică, cum sunt munţii sau galeriile de arta.

Armonia aceasta îşi face drum în conştiinţă prin mai multe cai decât cele cinci simţuri. Calea sentimentelor este una dintre ele. Sentimentele noastre depind atât de mult de calitatea relaţiilor cu alţi oameni. Pentru niciun alt semn problema prieteniei şi a căsătoriei nu este atât de centrală. Balanţa este doar o jumătate. Iar pacea pe care o caută vine în parte prin găsirea celeilalte jumătăţi.

Cărţile de popularizare a astrologiei susţin că Balanţa are noroc în dragoste. De fapt adesea este exact invers. Domeniul relaţiilor este aria unor transformări evolutive intense pentru acest semn. Acestea presupun efort si probabil frământare.

Scopul celor născuţi în zodia Balanţei este de a crea legături profunde, armonioase. Strategia este **deprinderea de a renunţa la unele caracteristici individuale fără a renunţa la esenţial.** Iar pericolul este sa devină atât de nervoasă în încercarea de **a păstra aparenţa armoniei** într-o relaţie, încât să-şi piardă de fapt toata liniştea. . .

• ?

Resurse

Simţul armoniei este resursa naturală a Balanţei. Dar această armonie are un conţinut mult mai larg decât culorile, formele sau personalităţile. Este înţelegerea faptului ca toate lucrurile întregi sunt compuse din jumătăţi complementare. Femela completează masculul. Lumina completează întunericul. Răul creează binele. Binele dă sens răului.

Exprimaţi în faţa unei persoane din Balanţă o opinie rigidă, dogmatică, iar semnul acesteia va genera repede un punct de vedere contrar. Spuneţi-i ca stânga politică deţine toate răspunsurile. Balanţa va ridica în slăvi înţelepciunea dreptei. Spuneţi-i că ţara va fi condusă mai bine de conservatori. Va susţine imediat virtuţile liberalismului. Adevărul, pentru acest semn, este întodeauna în cumpănă. Cel născut în Balanţă simte intuitiv că talerul pe care stă plumbul trebuie să fie cumpănit de talerul cu aur, că fiecare adevăr e în cumpănă cu un alt adevăr, dar care îi este opus.

79

Aceasta este comoara Balanţei. Nu doar sensibilitatea artistică. Nu doar amabilitatea. Nu doar manierele plăcute în societate. Ci ceva

rnai profund, care transpare din toate aceste calităţi şi încă din multe altele. **Balanţa tolerează un paradox** ca niciun alt semn. Ea nu are nevoie ca lumea să aibă vreun sens. Filosofii opuse, persoane opuse, situaţii opuse – Balanţa le acceptă pe toate.

Mary crede că Jack e egoist. Jack crede că Mary se serveşte de ceilalţi. Prietenii lor sunt împărţiţi. Unul dintre ei trebuie să aibă dreptate. Dar care? Numai Balanţa înţelege. Amândoi au dreptate. Adevărul este si de o parte, şi de cealaltă a cumpenei. Pentru Balanţă, **fiecare adevăr este format din două jumătăţi de adevăr.** Nu există niciun alt semn mai nemulţumit ca ea în faţa unei singure jumătăţi de adevăr.

Umbra

Adevărul este ambiguu în mod inerent. Dacă suntem de acord cu aceasta, percepţiile noastre sunt mai puţin obscure. Cunoaşterea acestui lucru este o povara teribilă. Ajungem 3a o încrucişare de drumuri. Trebuie să luăm o decizie. Dar fiecare decizie este un pas categoric, în urma noastră podurile ard.

Vrei să mergi la facultatea de medicină? înseamnă că nu mai poţi merge în Creta să scrii poezie. Vrei să te căsătoreşti? înseamnă că nu vei mai putea să fii singur. Mintea e cuprinzătoare, adăposteşte multe posibilităţi. Căile vieţii sunt mult mai înguste. Aici trebuie să alegem.

în spaţiul mental tolerarea paradoxurilor este înţelepciune, în viaţa de toate zilele poate să nu însemne decât nehotărâre. Balanţa poate sta în intersecţie, plină de confuzie, pentru că si-a dat seama ca **nicio cale nu este corectă în mod neechivoc.** O apuci pe drumul principal; eşti bântuit de stafia drumului ocolit. O apuci pe drumul ocolit; dai de stafia drumului principal.

Tot ce poate face o Balanţă este să dea cu banul şi apoi **să se comporte ca si cum ar avea convingerea fermă că nu există alternativă.** Fără angajare, viaţa este doar o lungă aşteptare. Nu ne

flIIIIIIIIIIIIK

80 ABC-ul astrologiei putem reţine opţiunile la nesfârşit, însă Balanţa s-ar putea să încerce, iar în această tentativă se va întâlni cu umbra ei.

S-ar putea ca Balanţele doar sa înfrunte timpul. Sa oscileze. Sa zâmbească amabil. Să nu-şi facă inamici pentru că nu adoptă poziţii

fâţişe. Şi totuşi, dedesubtul calmului afişat, tensiunea se acumulează. Ceva este fundamental greşit. Ce oare? Nicio ameninţare. Nicio presiune. Nicio problemă. Nu se întâmplă nimic.

Şi totuşi undeva se aude ticăitul unui ceas vechi. Cu sau fără decizii, viaţa merge înainte.

SCORPIO SCORPIONUL

Element: **Apă ,**

Mod: **Fix**

Arhetipuri: **Detectivul**

Vrăjitorul

Hipnotizatorul ***Hieroglifă:*** **Hi.**

Aliatul pe care trebuie să-l cultivam este acea parte a inamicului nostru care cunoaşte adevărul. —Mohandas K. Gandhi

Simbolul

Zaci în sacul de dormit, rigid ca un cadavru. Soarele deşertului se caţără mai sus, ameninţând să-ţi topească şi materialul plombelor din gură.

Un scorpion stă nemişcat pe pântecele tău; o singură mişcare şi eşti mort.

în căsnicia ta au apărut tensiuni. La serviciu situaţia e critică. Ieri, astea erau problemele care-ţi umpleau gândurile. Erau în centrul preocupărilor tale. Astăzi, cu scorpionul acela pe corp, îţi par la fel

de lipsite de importanţă ca o stea roşie palidă dintr-o galaxie îndepărtată.

Cu scorpionul pe pântece, rămâne numai intensitatea teribilă a momentului prezent. Tot restul – toate pretenţiile, toată vanitatea, toată ambiţia – nu mai contează. Doar esenţialul rămâne. Mintea, golită de alte gânduri, în alertă, ascuţită ca tăietura unui diamant, se pregăteşte sa trăiască sau să moară.

Atitudinea aceasta, starea aceasta a conştiinţei este reprezentarea Scorpionului.

Scopul zodiei

Zăboveşti citind o carte de astrologie. Mintea îţi este concentrată asupra ei. Probabil eşti calm, aşezat confortabil. Uiţi de naşterea ta. Moartea este doar un fapt abstract. Undeva între cele două se perindă evenimentele vieţii; le primeşti aşa cum vin si încerci să

obţii un folos din ele.

Dar gândeste-te: trăieşti pe o planetă care se roteşte în jurul unei bombe nucleare uriaşe. Roci de milioane de tone se năpustesc la întâmplare în jurul tău cu sute de mile pe secundă. Eşti protejat doar de un strat subţire de gaze. în interiorul acestui scut aerian îţi împărţi existenţa cu câţiva nebuni puşi pe distrugere; unii au arme de calibrul 38, alţii au bombe cu neutroni. Şi chiar daca s-ar putea să scapi de ei, nu contează: eşti legat de un corp material la fel de osândit şi de fragil ca o orhidee în faţa unei cirezi de bivoli.

E înspăimântător să ştim toate astea. Mai bine nu le dăm nicio atenţie. Aşa că ne facem planuri, ne cumpărăm poliţe de asigurare pe viaţă şi evităm să ne gândim la lucrurile care sunt de negândit. Dar dacă am îndrăzni să ne gândim? Dacă am avea curajul să sfidăm tabuul manifestat în jurul morţii? Ce s-ar întâmpla atunci?

La fel ca priorităţile persoanei care împărţea sacul de dormit cu Un scorpion, şi ale noastre devin limpezi. Viitorul dispare. Trecutul se evaporă. Suntem concentraţi pe de-a~ntregul asupra momentului prezent. Nimic altceva nu mai contează, în momentul ăsta, toată poza

şi toată politeţea, toată falsitatea, răspunsurile liniştitoare, sunt aruncate cât colo. Rămâne numai adevărul. Ştim cine suntem şi ce vrem, ca niciodată până acum.

Dacă scorpionul s-ar târî înapoi în desert, atunci poate coşmarul s-ar dovedi a fi fost o binecuvântare. Poate am continua să păstrăm ceva din acea onestitate, limpezime şi intensitate şi mai departe în viaţă. Poate ar fi mai puţin probabil să rămânem dependenţi de un trecut nerecuperabil şi un viitor himeric.

Acesta este scopul Scorpionului. Să aibă trăiri de o asemenea intensitate. Să pună pe foc orice prefăcătorie. Să nu lase nimic ascuns în spatele paravanului fricii. Să transforme inconştientul în conştient.

Pe scurt, scopul Scorpionului este **să trăiască fiecare minut ca si cum ar fi ultimul. ! ' j**

—*i* • • &

Strategia s

Imaginaţi-vă că doctorul v-ar fi spus că mai aveţi sase luni de

trăit. Ce-aţi face atunci? Sa punem în joc şi un milion de dolari, ca să-1 facem mai interesant. Acum aveţi libertatea să faceţi ce vreţi, dar trebuie să vă grăbiţi.

Unii dintre noi s-ar pregăti cu frenezie pentru o croazieră în jurul lumii. Alţii, la fel de frenetic, ar încerca să îndrepte toate faptele dezonorante din trecut, însă cei care ar reuşi să se adapteze Ia situaţie s-ar comporta într-un singur fel: ar fi calmi, s-ar centra si ar încerca **să simtă** ce şi-ar dori să facă. Nu în urma unui proces de gândire. Ei ştiu instinctiv că deducţiile logice si raţiunea nu sunt instrumentele potrivite în acest caz; sunt bune acolo unde le e locul, dar nu şi aici.

Aceştia ar urma întocmai strategia principală a Scorpionului: şi-ar baza faptele pe sentimente în loc de raţiune.

De ce? Pentru că logica este prea generală, prea impersonală. La răscrucile vieţii sunt de obicei multe alternative logice. Logica, de exemplu, ne-ar spune că am putea îmbrăţişa diferite cariere, am putea avea diferiţi soţi sau soţii. Logica serveşte unui singur scop: eliminării imposibilului şi ridicolului. După aceasta, Scorpionul trebuie **să-si simtă drumul în viată.**

în mare parte, suntem fericiţi atunci când obţinem ce-arn dorit. Iar ceea ce dorim, **simţim,** nu deducem. Scorpionul ştie asta.

Principiul este general valabil; spectrul morţii ÎI face doar mai pregnant. Dacă Scorpionul trebuie să trăiască fiecare minut ca si cum ar fi ultimul, trebuie **să-si creeze o paralelă perfectă între sentimente si acţiuni.** Pentru asta, trebuie sa dărâme toate barierele care ar opri intrarea acelor sentimente în conştiinţă. Trebuie să aibă curajul să simtă orice, indiferent cât de terifiante ar fi acele sentimente sau care ar fi implicaţiile lor în viaţa sa.

Gândul la moarte îl ajută pe Scorpion să ajungă la acel nivel, care-i este propriu, al cunoaşterii de sine. Valoarea sa de soc îi dăruieşte limpezime emoţională. Morbiditatea nu-si are rostul; este o denaturare a procesului. Strategia este de-a accepta în mod absolut conştient realitatea morţii implacabile. A lăsa moartea să capete rol de consilier. A simţi frică, emoţiile tulburătoare şi apoi a pune morţii întrebarea cheie: „Având în vedere că timpul meu este limitat, ce ar trebui sa fac mai întâi? Ce este **cu adevărat** important pentru mine? Care dintre angajamentele sau comportările mele au ia bază ipoteza

dementă că sunt nemuritor în lumea asta materială?”

„Scorpionii sunt sexy” este o remarcă comună în cercurile amatorilor de astrologie. Afirmaţia conţine un adevăr, dar care este adesea interpretat greşit şi supralicitat. Este esenţial să ne aducem aminte că un rezervor vast de energie emoţională este încătuşat în sexualitatea noastră – şi aici trebuie să definim „sexualitatea” într-un mod emoţional, personal, nu doar în cel fizic. Este mai degrabă necesitatea întâlnirii unor emoţii intense decât nevoia de orgasm.

Ar fi imposibil, dacă am pierde emoţia sexualităţii, să trăim, fiecare moment ca şi cum ar fi ultimul, să transferăm momentului prezent acea intensitate a trăirii. S-ar pierde prea multe din nevoile noastre emoţionale, prea mult din adevărata noastră realitate psihică în spatele unui zid de reprimări. Iar **reprimarea creează dizarmonie între acţiuni şi sentimente,** care este antiteza scopului unui Scoipion.

Acceptarea sexualităţii, a sentimentelor legate de ea, este o strategie elementară a Scorpionului. Să treacă pe lângă toate fetele

84 ABC-ul astrologiei frumoase şi băieţii din reclamele pentru Marlboro care-ndeamnă: „fa-o”. Să reducă la tăcere pe toţi predicatorii si puritanii care-1 îndeamnă să n-o facă. **Să permită sexualităţii să fie ceea ce este** – cu farmec, cu sensibilitate – aceasta este calea Scorpionului.

Dar nu sexul este esenţial. Esenţiale sunt sentimentele. Sentimentele care sunt deseori răsucite şi deformate de educaţia alternativ moralizatoare si hipersexualizată. Sentimentele pe care trebuie să le dărn la iveala pentru a trai fericiţi şi hotărâţi, deşi ştim că până la urmă toată lumea moare.

Resurse

Un gardian stă la graniţa dintre conştient şi inconştient. Funcţia sa este să nu lase să pătrundă în conştiinţă vreun lucru care ar putea să ne tulbure sau să ne diminueze impresia pe care o avem despre noi înşine. El este conservator, chibzuit, prudent, în termeni psihologici acest gardian e numit **mecanism de refulare.**

In cazul Scorpionului el este imperfect. Funcţionează, dar nu aşa cum trebuie, în mintea unui Scorpion irup exploziv emoţii copleşitoare, gânduri devastatoare, interpretări de circumstanţă şocante, dureroase.

Oricât ar părea de ciudat, acest **mecanism de refulare**

imperfect reprezintă resursa principală a Scorpionului. Fără el, autoanaliza, de o aspră transparenţă, atât de necesară Scorpionului, ar fi imposibilă. Aceste sentimente zguduitoare, care pot devia uneori cursul vieţii, n-ar putea fi conştientizate.

Proasta funcţionare a mecanismului de refulare alimentează mintea în mod constant cu sentimente, o îndreaptă asupra ei înseşi. Conştiinţa devine onestă cu ea însăşi, într-un mod neînduplecat. Ea îşi cartografiază neîntrerupt terenul interior, în căutarea unor nuanţe pierdute, încercând sa dea la o parte vălul în spatele căruia se ascund lucruri de neconceput.

Niciun semn nu este atât de nemilos introspectiv.

Intensitatea trăirilor interioare are efecte şi în lumea exterioară. Scorpionul îşi îndreaptă spre lumea din jurul lui privirea la fel de

pătrunzător ca spre adâncurile interioare. Din instinct bănuitor, el sondează mintea celor din jur, căutând să surprindă motivaţiile interioare ale fiecărei persoane si secretele sale cele mai întunecate. Şi de obicei reuşeşte.

Resursa Scorpionului? Mintea la fel de ascuţită si tăcută ca un stilet, înclinată să sfâşie în bucăţi minciunile sau jumătăţile de adevăr liniştitoare, imaginile false, idilice ale vieţii. O minte angajată pe de-a-ntregul către propria cunoaştere.

Umbra

Scorpionul este prins la mijloc între două umbre: prea multă autocunoastere si prea puţina. Fiecare are capcanele ei. Amândouă sunt la fel de nimicitoare. Dacă ar cădea în vreuna din ele, imediat toate aspiraţiile, intensitatea trăirilor si înţelepciunea semnului s-ar transforma în venin.

Prea multă autocunoastere? Pentru Scorpion, ideea e greu de conceput, în rnod automat, uneori orbeşte, el sapă în straturi din ce în ce mai adânci ale conştiinţei, căutând mereu să ajungă la acea înţelegere definitivă care sa-i transforme viaţa.

Uneori lucrurile pe care ie descoperă sunt prea greu de acceptat. Mecanismul de refulare are scopul său clar. Atunci când nu e funcţional, conştiinţa înfruntă un mare pericol: poate fi hipnotizată, subjugată de sentimente prea complexe pentru a putea fi clarificate.

Dacă se întâmplă aşa, **Scorpionul cade pradă proastei dispoziţii.** Mintea nu se poate desprinde de rădăcinile ei. Ea meditează, înregistrează situaţii imposibile, de nerezolvat – şi rulează aceleaşi imagini până când îşi pierde vitalitatea si ajunge epuizată în pragul desperării.

Prea multa autocunoastere este periculoasă, cel puţin atunci când e obţinută atât de rapid încât se pierde perspectiva. Dar şi prea puţină poate fi la fel de distrugătoare, mai ales atunci când împiedicăm în inod intenţionat unele lucruri înspăimântătoare sau neplăcute sa-şi facă loc în conştiinţă.

Dacă Scorpionul, de exempiu, ar încerca să evite gândul morţii, cunoaşterea instinctivă a faptului că este muritor n-ar dispărea pur şi simplu, ci ar fi forţată să se manifeste în afara minţii conştiente, în inconştient. Sentimentul rămâne. El continuă să apese asupra comportării şi atitudinilor Scorpionului. Dar acesta **nu mai poate înţelege care este sursa tensiunilor.**

Ce se întâmplă? Mintea este apăsată de certitudinea că „trebuie să se întâmple ceva îngrozitor". Conştiinţa este străbătută de anxietate, care-şi caută conexiunile în orice găseşte la îndemână: maşina e gata-gata să se strice, şeful are de gând să mă concedieze, cred ca am o tumoare la creier…

Respingerea sexualităţii se manifestă în acelaşi fel: sentimentul rămâne, dar pierdem urma originii lui. Scorpionul, căzând în capcana acestei umbre, se simte mereu însetat, mereu neîmplinit, **însă mintea nu ştie ce vrea.** Nu poate să-şi înţeleagă setea. Şi, din nou, apare o ţintă la îndemână: bani, putere, o casă impecabilă. Scorpionul îşi urmăreşte aceste scopuri cu îndârjire, se lasă obsedat de ele, rămânând totuşi nesatisfăcut.

întunecat, deprimat, uneori perfid, Scorpionul care a ales calea aceasta se furişează posac la adăpostul propriei umbre, bântuit de demoni pe care nu~i poate vedea niciodată, până când asupra egocentrismului şi disperării sale cade cortina morţii.

SACITTARIUS SĂGETĂTORUL

Element: **Foc**

Mod: **Mutabil**

Arhetipuri: **Hoinarul |**

Elevul l

**Filosoful **

Hieroglifa: **x***

Nu distracţia o caut. Ci înţelegerea, înţelegere, înţelegere şi iarăşi înţelegere. Mă voi îmbiba cu ea, o voi inspira prin

Jji£

fiecare por, o voi înghesui în fiecare orificiu. Cândva mă va răsplăti. Fiecare lucru se va aşeza în locul potrivit, iar eu, în sfârşit, voi înţelege. — Laurel Coldman

Simbolul

Nu arcaşul, ci săgeata. Cu degetele tremurând de încordare, ţintasul da drumul săgeţii. Arcul îşi revine cu un plesnet, trimiţând săgeata cu pene în văzduh.

Săgeata zboară mai repede ca privirea, fulgerând cerul, repezin-du-se în nori. Dacă ar avea ochi, ar vedea cum ţintasul se face din ce în ce rnai mic, până ajunge o pată neglijabilă în peisaj. Iar priveliștea i-ar apărea întinsă ca o hartă, simplă şi schematică.

Dacă săgeata ar fi deodată înzestrată cu minte, ce gânduri ar avea? La fel ca un orn pe un vârf de munte, ar gândi în perspectivă la experienţele vieţii, lăsându-se purtată de exuberanţă. Cine m-a trimis pe cerul acesta luminos şi de ce? Care e locul meu aici? Unde merg? Ce sens are existenţa mea?

Scopul zodiei

Pentru astrologii medievali, Săgetătorul întruchipa trei destine. Simboliza hoinarul. Simboliza elevul. Simboliza filosoful. Cei trei erau ordonaţi în mod ierarhic, bun-mai bun-cel mai bun, cu filosoful în frunte.

Dacă renunţăm la ideea că una din cele trei expresii ale energiei Săgetătorului este mai bună decât celelalte, cele trei destine sunt un mod eficient de a înţelege sensul şi scopul semnului.

Hoinar. Elev. Filosof. Ce au în comun? Dacă toţi trei sunt întruchiparea trăsăturilor Săgetătorului, trebuie ca numitorul lor comun să constituie esenţa semnului.

Pentru fiecare dintre ei, mintea se avântă către noi orizonturi, la fel ca săgeata noastră zburătoare. La toţi observăm curn **acţiunile**

lărgesc domeniul conştiinţei prin acumularea unor experienţe neobişnuite.

Aceasta expansiune este forţa vitală a Săgetătorului.

în cazul hoinarului, expansiunea se produce în urma unei activităţi fizice – el este nomadul care străbate lumea, pătrunzând în ţinuturi noi, exotice. Elevul o realizează intelectual, cunoscând noi fapte si puncte de vedere. Iar filosoful o obţine intuitiv, în încercarea de a-si lărgi conştiinţa, căutând întotdeauna să înţeleagă legile de bază ale universului.

Scopul Săgetătorului? Să descopere sensul suprem al vieţii. Să-şi afle destinul personal, extrăgându-1 din alcătuirea cosmică a lucrurilor. Să ajungă la Adevăr. Acestea sunt ţintele săgeţii. Ţinte cu adevărat măreţe, a căror atingere practică este mai grea decât urcuşul pe un catarg înalt.

Scopul Săgetătorului este poate cel mai greu de definit pe un plan material. Pentru el nu există un sfârşit clar, ci doar un proces nesfârşit. Este o stare fluidă, mereu în mişcare. Imaginea vieţii în forma unei permanente căutări. Recunoaşterea faptului că sarcina principală a omului este căutarea sensului existenţei – şi înţelegerea că în această lume efemeră sacrificiul siguranţei nu contează dacă ea stă între om si această căutare nesfârşită.

Strategia

Hoinar. Elev. Filosof. Formula medievală conţine instrucţiuni codate pentru evoluţia Săgetătorului. Cele trei forme de manifestare a semnului nu sunt descrieri rigide ale naturii sale, ci strategii de evoluţie.

A deveni hoinar – acesta este primul pas. A te elibera de legăturile care ţin o persoană ataşată de o anume cultură, cu toate valorile şi obiceiurile ei. Nu este atât de important a călători, cât necesitatea de **a rămâne deschis unor moduri străine de gândire.** Călătoriile sunt numai un mijloc prin care Săgetătorii pot accentua acea deschidere.

Petrecerea unei luni în India înseamnă mult mai mult decât divertisment. Suntem confruntaţi cu o societate care funcţionează

fundamental diferit de a noastră. Dacă putem lăsa deoparte judecăţile de valoare si modul de comportare cu care am fost obişnuiţi, călătoria în aceste locuri ne poate învăţa **să privim viaţa din alte puncte de vedere,** iar pentru Săgetător ea este echivalentă cu aprinderea unei trepte a rachetei spaţiale a evoluţiei.

Călătoriile în estul lumii sunt costisitoare si uneori imposibil de făcut. Nu are importanţă. „Calea hoinarului" este mai largă decât broşurile agenţiilor de călătorii. Daca vă împrieteniţi cu un indian puteţi obţine acelaşi efect. La fel cum, dacă sunteţi bogaţi, vă poate fi de folos apropierea de o persoană săracă, iar dacă sunteţi albi, de o persoană de culoare.

Strategia hoinarului nu este doar colecţionarea unor vize exotice pe paşaport. Este expansiunea conştiinţei prin contactele deschise cu civilizaţii străine, chiar dacă n-ar fi vorba decât despre turul unui oraş.

Calea elevului poate fi si ea înşelătoare dacă o privim numai dinspre partea valorii. Sigur, educaţia instituţionalizată poate lărgi aria conştiinţei – Săgetătorul „se hrăneşte" cu conferinţe şi cursuri. Dar la fel o pot face şi cărţile, chiar dacă sunt citite în afara auspiciilor unei instituţii de învăţământ. La fel o face orice experienţă care ne obligă să privim viaţa într-un fel nou, proaspăt.

Stai pe o dună înaltă de nisip, purtând în spate un deltaplan prins cu curele, gata să faci saltul în văzduh. Şi aceasta este o cale a elevului. Mintea s-a deschis către o experienţă nouă, o nouă ocazie de a învăţa.

La fel cum hoinarul face loc elevului, şi elevul face loc filosofului. Se produce numai o schimbare a punctului de interes. Acum ne-am mutat atenţia de la ochi şi urechi şi am plasat-o asupra celei mai adânci funcţii perceptive a omului: intuiţia, încercăm, intuitiv, **să înţelegem plinătatea vieţii si să ne aflăm locul în cadrul ei.**

Calea filosofului este dependentă de observaţiile pătrunzătoare adunate de hoinar şi de elev. Fără ele, nu e decât un pedant bătrân şi uscat cu mintea plină de ipoteze neviabile. **Saltul intuitiv al filosofului trebuie alimentat de experienţă.** Altfel, nu are rădăcini în realitate.

Creştinism, budism, existenţialism – strategia filosofului este să

le absoarbă pe toate, dar să nu permită niciodată vreunuia dintre aceste sisteme sa gândească în locul lui. El trebuie să încerce mereu să adune alte experienţe de viaţă, modificându-si si adâncindu-si continuu viziunea asupra existenţei.

Pe scurt, strategia Săgetătorului este sa-si trăiască viaţa într-o continuă aventură. El trebuie să renunţe la toate noţiunile de siguranţă. Trebuie să dea la o parte de bunăvoie orice idee sau opinie de îndată ce-şi dă seama că începe să se adăpostească în spatele ei. Trebuie să meargă mai departe fără ezitare, aşteptându-se la miracole, pregătit în permanenţă să realizeze clasica lovitură de maestru a Săgetătorului: saltul de credinţă.

Resurse

Libertatea personală este esenţială pentru strategiile Săgetătorului. Hoinarul s-ar ofili fără ea. Elevul ar fi prins de rutina care plictiseşte mintea. Iar filosoful n-ar putea căpăta o perspectivă măreaţă, nici nu şi-ar putea-o verifica prin confruntarea cu realităţile diverselor circumstanţe.

Este firesc atunci ca puternica dragoste de libertate să fie o resursă de bază a Săgetătorului. Niciun semn nu se teme ca el de constrângere.

Entuziasmul, optimismul, spiritul de aventură – şi acestea sunt resurse ale Săgetătorului. Orice-ar pune viaţa în calea unui Săgetător, el este gata să-i facă faţă. E adaptabil si viguros, capabil sa-si revină după orice nenorocire.

Trăsăturile puternice de Săgetător acordă unei persoane o poliţă de asigurare blindată împotriva insatisfacţiilor. E posibil să existe stări de tristeţe sau depresie şi la un Săgetător, dar sunt temporare, gata să se disipeze la aluzia unei noi aventuri sau posibilităţi.

Se poate ca Săgetătorul să nu aibă simţul înnăscut al sensului vieţii, dar s-a născut cu certitudinea că **viaţa are un sens.** Pentru Săgetător, premisa este indiscutabilă. E ca şi cum s-ar fi născut cu un

gol în minte – instinctiv, încearcă să aşeze în el o icoană. Poate fi a lui lisus. Poate fi a literaturii. Poate fi a revoluţiei mondiale. Cu spiritul său liber, îşi alege propriii zei, indiferent de ce presiuni se fac asupra lui. Dar el va face alegerea.

Resursa Săgetătorului? **Credinţa în idealurile sale.** Aceasta poate lua o mie de forme, dar Săgetătorul trăieşte din ele, indiferent de forma lor. Niciun semn nu poate fi mai puţin suspectat **la nivelvd principiilor.** Oricare ar fi costul, oricât ar fi de neconfortabil, Săgetătorul face ceea ce este drept. Această „dreptate" are definiţie proprie şi s-ar putea ca nu toţi să fie de acord cu ea. Dar o dată ce ştim care este dumnezeul Săgetătorului, comportamentul lui este la fel de previzibil ca mişcarea unei planete în jurul Soarelui.

Umbra

Există situaţii când prudenţa poate fi salvatoare. Viaţa e uneori întunecată şi vicleană, plină de capcane mortale purtând măşti inocente. Ezitarea si suspiciunea ne-ar putea salva. Dar ele sunt străine Săgetătorului, la fel ca un costum de baie unui eschimos.

Cu entuziasmul lui încrezător, cu ochii luminoşi, Săgetătorul a intrat în multe încurcături. Optimismul exagerat, obiceiul de-a supralicita, precum şi greşelile de judecată sunt umbrele sale. Ca un câine prietenos care crede că toate maşinile care gonesc pe autostradă sunt tovarășii lui de joacă, şi el a ajuns sa fie de multe ori zdrobit sub roţile vieţii.

Săgetătorul poate avea prea rnulââ încredere în tăria unor trepte şubrede. Poate da de o curbă înfundată. Poate urma un guru auto-proclamat într-un gest de sinucidere colectivă, în numele credinţei.

Umbra ameţitoare pentru Săgetător nu este nicăieri atât de evidentă ca în relaţiile sale intime. Libertatea este preţioasă pentru evoluţia Săgetătorului, totuși puţine semne sunt într-un asemenea pericol de-a renunţa la ea în schimbul promisiunii unei povesti de dragoste eterna. Din nou, aceeași atitudine încrezătoare, plină de aşteptări, care prinde ^geata din zbor. „Cine se căsătoreşte în grabă are tirnp destul să se căiască" a fost epitaful de pe mormântul multor Săgetători nefericiţi.

O credinţă robustă, simţul umorului, dorinţa de aventură – aceste trăsături ne pot face viaţa mai bogată, iar Săgetătorul le are pe toate. Dacă nu sunt compensate de un simţ al fragilităţii vieţii, de conştiinţa uşurinţei cu care scânteia ei se poate stinge, Săgetătorul cu spiritul luminos poate deveni un semn al tragediei.

CAPRICORN CAPRICORNUL (CAPRA-PEŞTE)

Element'
Mod:
Arhetipuri;
Hieroglifă:
Pământ
Cardinal
Pustnicul
Tatăl
Primul-ministru

Ai crezut, când erai copil, că un învăţat are puterea de-aface orice. Aşa am crezut si eu odată. Aşa am gândit cu toţii. Iar adevărul este că pe măsura ce puterea reală a unui om creste si cunoştinţele sale se extind, calea pe care o urmează devine mai îngustă: pană când, în sfârsit, el nu mai alege nimic, ci face numai si numai ceea ce trebuie să facă. — Ursula K. LeGuin

Simbolul

Capricornul sau Capra-peşte. O capră de munte cu o coadă de peste; o creatură imposibilă, înoată câineste, iar pe uscat merge clătinat -dar nu şi în lumea simbolismului. Aici, Capricornul nu mai are urmă de neîndemânare şi vulnerabilitate. Devine simbolul puterii supreme, absolute.

El este stăpânul a două lumi: marea şi înălţimile stâricoase. Capricornul escaladează cele mai periculoase vârfuri, respiră aerul cel mai rarefiat, înoată în apele cele mai adânci. Nimic nu-i poate sta în cale.

m.^ Zodiile 93
*• £

O dată ce voinţa sa puternică s-a fixat asupra unui obiectiv, el este invincibil.

Trebuie doar să aleagă. Nimic nu i se poate împotrivi.

Scopul zodiei

Ambiţios, materialist, însetat de putere – Capricornul fără chip, cu pulover cenuşiu, pe care-1 descrie literatura populară, este cu-adevărat un diavol viclean. Calculat, intrigant, priceput sa

exploateze orice slăbiciune, este reprezentantul tipic al oportunistului alunecos, insidios.

Descrierile de acest tip surprind destul de bine imaginea umbrei Capricornului. Dar nu au prea multe în comun cu scopul său.

Este adevărat că semnul Capricornului simbolizează puterea lumească. Dar aceasta nu este echivalentă cu banii. Nici cu apariţia pe coperta revistei *Newsweek.* Foarte rnulţi oameni aparent puternici îşi trăiesc viaţa ca nişte ostatici, supuşi constrângerilor impuse de funcţiile lor publice. Funcţia reprezintă o putere lumească; ei nu. Iar aceasta nu este calea Capricornului. Pentru el, puterea supremă are o altă semnificaţie. Nu gloria, ci libertatea. Pe arena lumii, Capricornul trebuie să acţioneze supunându-se unei singure dictaturi: cea a caracterului său fundamental, **împletirea naturii sale fundamentale cu identitatea sa publica –** acesta este scopul Capricornului. Este armonia creată din unitatea interiorului cu exteriorul si afirmată în forul societăţii.

într-un cuvânt, Capricornul este simbolul **integrităţii,** în cea mai înaltă expresie pe care o poate căpăta semnul, nu există nici minciuni, nici prefăcătorie, doar o îmbinare continuă între comportarea vizibila, în public, şi esenţa individuală a persoanei. Separarea dintre muncă si viaţă devine insesizabilă. Cele doua se contopesc.

Pentru a reuşi această performanţă, Capricornul trebuie să devină imun la aplauze. Nu trebuie să joace niciodată pentru public, deşi rnunca sa, fiind în folosul public, trebuie să se desfăşoare necontenit în faţa mulţimilor. Dacă se lasă ademenit de laudele celor din jur, totul e pierdut. Şi totuşi nu se poate fugi de ele. Mâinile care aplaudă sunt acolo, seducătoare, cochetând cu el.

Pentru a evita seducţia puterii, Capricornul trebuie să devină un **maestru al solitudinii.** Nu este foarte important să-şi petreacă timpul în singurătate, deşi aceasta este o strategie legitimă, ci trebuie să-şi găsească aprobarea **în interiorul său.** Pentru a reuşi, trebuie să devină indiferent la succese şi la eşecuri, la laude şi denigrări. Trebuie sa se susţină singur.

Scopul Capricornului? Integritatea şi solitudinea. Amândouă trebuie obţinute, căci dacă una din ele cedează, o atrage după sine şi pe cealaltă.

Strategia

Petrecerea timpului în singurătate este o strategie evolutivă eficientă pentru Capricorn, mai ales în etapele iniţiale ale devenirii. Capricornul trebuie să afle că nu are nevoie de aprecierea nimănui, că se poate mulţumi cu propriile gânduri şi proiecte, oricare ar fi ele, chiar fără ca altcineva să i le aprecieze sau sa i le laude.

Acest lucru nu înseamnă nici pe departe că semnul Capricornului este al unei persoane reci, care se lipseşte de dragoste. Capricornul poate iubi şi poate fi iubit. Strategia lui nu este tulburată în acest fel. El trebuie să evite doar **a simţi nevoia** unei alte persoane.

Strategia Capricornului e dependentă de găsirea mijloacelor practice pentru a obţine independenţa. Plimbări solitare. Visarea în singurătate. Practicarea schiului sau a navigaţiei fără însoţitor, orice se poate face de unul singur îi poate fi de folos – cititul căiţilor, meditaţia, orice obicei sau ocupaţie care transformă singurătatea dintr-o povară într-o oportunitate, orice poate fi făcut cu entuziasm.

Numai după ce atinge acea stare interioară de solitudine, Capricornul poate să-şî întoarcă în deplină siguranţă privirea către lume. Dacă o face prematur, fascinaţia si strălucirea îl orbesc mai tare decât dacă ar privi direct în inima Soarelui.

Capricornul este un căţărător. El priveşte lumea strălucitoare şi aceasta îl îmbie şi îl provoacă la fel ca Everestul pe serpas. Ştie că trebuie să escaladeze vârfurile. Spaima o reprezintă faptul că ar putea să nu aleagă vârful potrivit.

Există un moment critic în calea Capricornului. Exact când în faţa lui lumea se deschide cu toată splendoarea şi dramatismul său, el trebuie să se retragă în singurătate. Trebuie să găsească puterea de a-şi lua ochii de la suita prezidenţială si a se întoarce spre interior, spre rădăcini.

Această retragere nu este o condiţie permanentă: Capricornul trebuie sa urce. Trebuie să privească lumea în faţă. Nu este o soluţie să reziste tentaţiilor ascunzându-se de ele. Trebuie să se retragă din calea lor doar până când capătă siguranţa că nu are **nevoie** de afirmarea

personală care vine din aprecierea altora. El **are** deja respectul de sine. Ştie deja cine este.

Câştigându-şi încrederea în sine, Capricornul priveşte cu răceală lumea celebrităţilor şi a onorurilor. I se alătură, dar având mintea îndreptată ferm către un singur scop: să facă numai lucrurile care i se par fireşti. **Capricornul trebuie să-si aleagă un rol public care să-i exprime valorile, interesele si fanteziile personale.** Rolul poate să fie o slujbă. Poate să fie o acţiune de voluntariat. Poate sa fie o funcţie publică. Sau doar o pasiune de-a sa – de exemplu, să cânte la clarinet într-o formaţie. Orice aspect ar aiege, oamenii îl pot aplauda, respecta, îl pot considera un maestru. Sau pot renunţa la el, pierzându-şi orice interes. Nu contează, în ambele situaţii, Capricornul trebuie să rămână indiferent ca o galaxie. Important este doar să fie el însuşi.

Resurse

Nu e foarte greu de pornit maşina succesului. Trebuie să capeţi un oarecare meşteşug, să zâmbeşti persoanelor potrivite şi să petreci câţiva ani în preajma lor. Nu e nicio ruşine, doar ca nu aceasta este conduita Capricornului.

Pentru Capricorn, a-şi croi drumul în societate este o întreprindere care îi aduce mult mai rnulte provocări, înfrângeri, nesiguranţă, lungi perioade cu recompense sărăcăcioase – toate aceste obstacole îi apar în cale. Dar ei e pregătit. Are două resurse care îi îngăduie să reziste presiunii continue: răbdarea şi autodisciplina.

Ca niciun alt semn, Capricornul poate să aştepte. Aşteptarea sa nu înseamnă nehotărâre, nici instabilitate. Este intensitatea si nemişcarea unei pisici care stă înlemnită de concentrare la trei metri de un şoarece nebănuitor.

Autodisciplina Capricornului este şi ea fără egal. Indiferent de greutăţile ce-i apar, o data ce şi-a fixat un obiectiv, şi-1 menţine. Nimic nu-1 poate deturna – nici teama, nici frustrările, nici piedicile. Le poate simţi pe toate, dar **comportarea unui Capricorn îi reflectă întotdeauna intenţiile, nu emoţiile.**

Capricornul mai are si o altă resursă: un **simţ practic înnăscut,** Dacă adună doi şi cu doi obţine întotdeauna patru, oricât de mult şi-ar dori să fie cinci. Fantezia are şi ea loc în viaţa lui, dar numai dacă există vreo posibilitate logică să se transforme cândva în realitate. Dacă

există o asemenea şansă, Capricornul munceşte eficient şi perseverent până când îşi îndeplineşte visul. Dacă însă nu există, o aruncă Ia o parte ca pe ziarul de ieri.

Resursele Capricornului? Pe scurt, o voinţă de fier. Singurătatea, hotărârea, răbdarea, logica precisă – toate îi permit să treacă prin furtunile si obstacolele vieţii zilnice fără să-şi piardă niciun moment visurile. Poate fi lent. Poate da impresia că s-a oprit brusc la mijlocul drumului. Dar până la urmă obţine ceea ce vrea.

Umbra

Viaţa Capricornului cere foarte mult autocontrol. Dacă acesta este corect folosit, îl ajută să escaladeze cel mai înalt vârf. Alege şi acţionează. Dacă eşuează, nu renunţă. Dar dacă acest autocontrol lipseşte, apare dezastrul.

Capricornul trebuie să-şi exercite autocontrolul întotdeauna în lumea obiectivă. Trebuie să-1 reflecte în **acţiunile** sale. Dar dacă survine o cădere nervoasă, dacă hotărârea lui devine şovăitoare, autocontrolul e denaturat. Nu mai acţionează asupra comportamentului, ci se manifestă subiectiv, suprimând reacţiile emoţionale la problemele şi evoluţiile vieţii.

Capricornul se poate transforma în stana de piatră.

Niciun semn nu apare atât de îngheţat afectiv. Când viaţa îi scapă de sub control, Capricornul poate părea la fel de rece ca un bloc de obsidian. în aceste momente ale drumului, Capricornul se întâlneşte cu umbra lui cea mai întunecată, o denaturare a solitarismului său: **singurătatea dureroasă.**

Capricornul singur, lipsit de expresie, este în continuare o fiinţă formidabilă, dar acum este una bolnavă. Pierzându-și propriul traseu, încearcă să le impună el calea tuturor celorlalţi, devine dictatorial şi tiranic, îşi creează un aer de superioritate faţă de cei alături de care ar trebui să trăiască pe poziţii egale.

Şi începe să caute puterea ca un lup înfometat. Oriunde merge încearcă să-şi impună autoritatea.

Orbește, începe să caute în ceilalţi aprobarea pe care ar fi trebuit s-o găsească în el însuși. Și reușește, își face drum agățându-se

cu ghearele până în vârf, cu perseverenţă şi hotărâre. Dar nu este mulţumit nici după ce a ajuns. Aşa că forţează nota mai departe. Devine un rob al muncii, îşi solicită nemilos toate resursele, nu mai are urechi pentru ţipătul de durere al corpului şi nu mai simte durerea inimii. Apoi moare, victimă a rolului şi responsabilităţilor sale, după ce a obţinut puterea, probabil bogăţia, dar la fel de singur ca un grăunte de nisip care pluteşte în vidul interstelar.

AQUAR1US VĂRSĂTORUL

Element:
Mod:
Arhetipuri:
Aer
Fix
Geniul
Revoluţionarul
Susţinătorul Adevărului
Savantul
Exilatul

Hieroglifei:
Dacă-l întâlneşti pe Buddha în cale, ucide-l. — aforism al budismului Zen

Simbolul

Hieroglifa Vărsătorului – o pereche de linii paralele ondulate – este deseori interpretată greşit ca simbol al apei. Nu este corect. Liniile acestea sunt şerpi, simboluri ale cunoaşterii.

în grădina Edenului, şarpele a ispitit-o pe Eva să mănânce din fructele Pomului Cunoaşterii. Ea 1-a ascultat, iar Dumnezeu a alungat-o din rai, împreună cu Adam, dând startul istoriei omenirii.

Dar, primind acea cunoaştere, Eva a făcut mai mult de-atât. Prin acest act singular de rebeliune caracteristic Vărsătorului, ea a dat naştere unei calităţi mai preţioase decât siguranţa, cu rnult mai preţioase chiar decât înţelepciunea.

A dat naştere libertăţii umane.

Scopul zodiei

Libertatea – acesta este scopul Vărsătorului. Ce reprezintă ea? Individualitatea. Capacitatea de a alege propria cale. De a realiza ceea ce doreşte să realizeze. De-a nu primi ordine de la nimeni, de-ar fi acesta tată, mamă, preşedinte, preot sau altă figură cu autoritate.

Este mult rnai uşor de spus decât de făcut.

Forţe uriaşe sunt masate în apropierea individualităţii noastre, forţe care ne pot strivi dacă le permitem, transformându-ne în marionete, îşi fac apariţia presiunile. Conformismul. Convenţiile sociale. Dorinţa de a fi acceptat. Lăsându-le să ne supună, servim la doi stăpâni: propriei noastre naturi şi stărilor schimbătoare ale celor din jurul nostru. Imediat, libertatea ne e compromisă.

Pentru Vărsător acest compromis e un blestem. **Duşmanul de moarte al Vărsătorului este instinctul de trib.** Dacă îi cedează, totul se năruie. Devine încă un personaj oarecare în serialul fără capăt al existenţei zilnice.

Vărsătorul si conformismul: se potrivesc cam la fel ca pacea cu armele nucleare.

.aife. Zodiile 99

Pentru *a* învinge acel instinct de trib, Vărsătorul trebuie să-şi cultive o **loialitate absolută faţă de adevăr.** Trebuie să spună exact ce vede, indiferent de consecinţe. Trebuie să se menţină ferm când îi este ameninţată libertatea, fie prin constrângere, fie prin mijloace insidioase. Şi trebuie să-şi accepte cu bucurie destinul: acela al exilului, al condamnării definitive la nesincronizare cu valorile şi motivaţiile comunităţii din care face parte.

Scopul Vărsătorului? Exprimarea sinelui, fără compromisuri, fără deformări. Desăvârşirea individualităţii.

Strategia *

Să ni-1 imaginăm pe Vărsător drept unul dintre acele orase-fortareaţă din Vechiul Testament. Vremurile sunt violente. Fiecare oras-stat reprezintă o -altă cultură si tensiunile dintre oraşele învecinate sunt permanente.

Dacă zidurile Vărsătorului s-ar prăbuşi sub asediu, civilizaţia sa ar fi zdrobită. Armatele victorioase 1-ar ucide pe regele Vărsător si-ar smulge zeii de pe piedestalele templului, instalându-i în loc pe ai lor.

Nu poate fi vorba să se predea. O dată ce inamicul ar trece de porţi, ar urma holocaustul, iar apoi uitarea. Pentru Vărsător, strategia

este una singură: să păstreze sistemele de apărare intacte, indiferent de preţ. Fără aranjamente, Fără compromisuri. Cu siguranţa concretă pe care o pot oferi piatra şi mortarul.

Metafora orasului-stat este potrivită, doar că acum nu e vorba despre păstrarea integrităţii culturale a unei societăţi istorice, ci de libertatea şi individualitatea unui singur om.

Inamicul a înconjurat zidurile. Și-a masat trupe la intrare şi pregăteşte berbecele de luptă.

Pentru Vărsător, acel berbece poate lua diverse înfăţişări, dar în esenţă el este **presiunea exercitată de civilizaţie asupra noastră pentru a ne conforma unui anume tipar comportamental.**

Fiecare dintre noi are un set unic de înclinaţii şi valori proprii. Dar societatea are cu noi alte planuri, încă de când am început sa vorbim,

 am fost programaţi prin imagini ale succesului, decenţei şi normalităţii. Pentru cei mai mulţi dintre noi, înscrierea în aceste tipare este fireasca, chiar folositoare. Pentru Vărsător, este condamnarea la moarte.

Vărsătorul trebuie să reziste berbecelui de luptă. **Trebuie să reziste constrângerilor impuse de civilizaţie** Strategia lui este de a-şi urma propria individualitate, alegându-şi propriile căi, chiar dacă acestea dezlănţuie furia sau provoacă huiduielile celor din jur.

„Voi fi normal, chiar dacă asta înseamnă că toţi ceilalţi mă vor crede nebun". – acesta este motoul Vărsătorului.

Dacă urmează această strategie, s-ar putea ca societatea să încerce să-i răpească libertatea prin forţă: închisoare sau azil. Dar acestea sunt cu adevărat berbece de luptă. Presiunile civilizaţiei sunt de obicei mai subtile- Continuă să te comporţi tot aşa, şi nu-ţi vei putea păstra niciodată o slujbă. Te vom înfometa, nu vei putea simţi siguranţa sau confortul" Sau: „Dacă nu renunţi la părerile tale vei ajunge de râsul întregii lumi. Te „vom socoti nebun. Nu vom lua în serios nimic din ce faci".

Dacă aceste ameninţări nu-s de-ajuns, inamicii Vărsătorului mai au încă o tactică. Şi-au instalat deja spioni în interiorul zidurilor, a căror sarcină este să deschidă porţile pe dinăuntru. Pentru persoana din Vărsător, aceşti spioni iau înfăţişarea **celor apropiaţi care o iubesc.** O iubesc cu adevărat, profund şi sincer. Din păcate, de aia şi

până la a spune că o înţeleg este cale lungă.

Aceşti spioni au trecut deja de sistemele de apărare ale Vărsătorului Sunt înăuntrul zidurilor. Pot fi soţul sau soţia, pot fi prietenii. Deseori sunt părinţii. Când Vărsătorul îşi manifestă opţiunile, ei fac presiuni uriaşe asupra lui ca să-1 determine să se răzgândească, **să se conformeze aşteptărilor lor.**

în ce fel? Probabil că sunt cu inima curată, dar metodele lor sunt înşelătoare fie că-şi dau seama, fie că nu. Aceşti spioni îl determină pe Vărsător să creadă că **are responsabilitatea să se trădeze pe sine însuşi** că dacă îi iubeşte cu adevărat nu trebuie să-i lase sa se frământe văzându-1 cât este de nepotrivit pentru societatea în care trăieşte.

j^ Zodiile 101

înfruntarea acestor spioni este pentru Vărsător testul suprem, cu mult mai dificil decât înfruntarea berbecelor. Apărându-şi libertatea, Vărsătorul trebuie să se pregătească să întâmpine o provocare amară; să frângă inimile celor care-1 iubesc. Nu contează că dezamăgirea şi durerea lor vine doar din dorinţa de a-1 vedea mulându-se într-un tipar pentru care n-a fost făcut. Suferinţa lor e reală. Dacă ar face un compromis, Vărsătorul ar putea să le-o aline. Totuşi, nu-i poate face. Nu se poate preface că este altfel decât este.

Are Vărsătorul inima îngheţată? Nu, dar de multe ori aşa pare. Calea sa este austeră, purtându-1 către stratosfera subţire şi limpede a adevăratei sale individualităţi. Dacă ascensiunea sa îi dezamăgeşte pe pământeni, el trebuie să se acomodeze cu această suferinţă, alinân-du-se doar cu ştiinţa că acele inimi frânte sunt preţul inevitabil al libertăţii sale.

Resurse

„în fiecare an, înainte de semănatul porumbului, sacrificăm o fecioară zeului ploii, în fiecare an, el ne trimite în schimb ploaia. Totuşi, anul ăsta tu spui că nu trebuie să facem niciun sacrificiu, pentru că ploaia va veni oricum”.

O femeie din zodia Vărsătorului a auzit aceste cuvinte cu zece mii de ani în urmă, si totuşi şi-a păstrat cu fermitate poziţia. Daca n-a fost ucisă pentru convingerile ei, atunci cu siguranţă că a schimbat cursul istoriei lumii.

De ce? Pentru că **a văzut adevărul** si nimeni n-a putut-o convinge de contrariul lui. A privit ceea ce era evident si a văzut ceea

ce nimeni nu putuse vedea.

Există un cuvânt care descrie această independenţă radicală a minţii, un cuvânt care exprimă cea mai importantă resursă a Vărsătorului. Cuvântul este **geniu.**

Am fost învăţaţi că geniul reflectă o inteligenţă ieşită din comun, dar interpretarea este greşită. Inteligenţa este numai un instrument al geniului şi poate exista şi în afara lui. Un om de geniu are o gândire

proaspăta, priveşte vechile probleme într-un fel nou. **Geniul este capacitatea de a gândi aşa cum nu am fost învăţaţi să gândim.**

Vărsătorul are această calitate din abundenţă.

Să nu sacrificăm anul acesta o virgină: cea care a avut prima acest gând rebei de Vărsător a fost imediat supusă unor presiuni dure. Poate că în sat erau o mie de oameni, în acest caz, nouă sute nouăzeci si nouă credeau că ideea era nebunească. **Dar eroina-Vărsător ştia ca acela era adevărul** – şi convingerea aceasta îi dădea tărie. Aşa cum le dă şi Vărsătorilor din zilele noastre. Ei ştiu că alegerea lor este cea bună, deşi nimeni altcineva nu-i aprobă.

Vărsătorul are şi o a doua resursă, fără de care geniul nu i-ar fi de mare folos. Simpla cunoaştere nu permite nimănui să reziste în faţa câtorva mii de degete acuzatoare. A doua resursă este o implacabilă, de neînfrânt **încăpăţânare.** Când îşi pune ceva în minte, Vărsătorul e la fel de neclintit ca Matterhorn în briza dimineţii. Nimic nu-1 poate îndupleca.

Umbra

O asemenea încăpăţânare este de mare folos strategiei Vărsătorului. Pentru a se opune presiunilor instinctului de trib, trebuie să fie absolut sigur de el însuşi. Undeva, în adâncul sufletului său, trebuie să existe convingerea neclintită că **percepţiile sale sunt valabile,** indiferent de violenţa sau de elocvenţa cu care li se opun inamicii.

Insă aceeaşi încăpăţânare îl poate şi distruge.

Vărsătorul îşi poate confecţiona câteva premise artificiale relativ la independenţa sa si le poate apăra cu o încăpăţânare care poate rivaliza cu a lui Davy Crockett* la Alamo. Se poate îmbrăca în

orice ocazie cu blue jeans. îşi poate susţine cu insistenţă dreptul de-a striga cuvinte indecente în faţa unei oficialităţi. Poate refuza cu încăpăţânare să asculte altă muzică în afara celei clasice. Toate aceste excentricităţi nu sunt periculoase în sine. Trist este că din cauza lor

* Davy Crockett (1786-1836) – pionier american, deputat de Tennessee, celebru pentru rezistenţa dârză si eroică de la Fortul Alamo în faţa mexicanilor, în anul 1836.

este tras pe linie moartă procesul cu mult mai important pentru un Vărsător, cel al individualizării.

Această încăpăţânare capricioasă este umbra Vărsătorului, în loc să-şi apere dreptul de a decide cum va arăta propria viaţă, el acceptă presiunile societăţii. Merge pe o cale absolut convenţională, evitând problemele unui progres legitim. Arunci toată rebeliunea şi libertatea Vărsătorului se consumă undeva, într-un loc aproape lipsit de riscuri.

Geniul dispare. Nu mai există nici rebeliune, nici gândire revoluţionară. Rămâne doar o altă figură anonimă în mulţime, ducând o viaţă lipsita de imaginaţie, colorată doar de câteva ciudăţenii exasperante, dar inofensive.

Umbra Vărsătorului poate fi şi mai întunecată.

Convenţionalismul nu este un păcat. Cei mai mulţi dintre noi suntem în mod inerent convenţionali. Când ne încadrăm armonios în societate, simţim şi o armonie interioară. Pentru Vărsător lucrul acesta nu este valabil. Convenţionalismul este în cazul său o mască. S-ar putea hotărî s-o poarte, dar atunci va plăti un preţ mult prea mare: viaţa pe care o va trăi nu va mai fi a sa.

O persoană din Vărsător care străbate calea aceasta umbrită poate da impresia aparentă de succes. Poate fi echilibrată, fermecătoare, spirituala. Dar se simte ca un străin, ca un agent secret care a adoptat o falsă identitate.

Vărsătorul simte **înstrăinarea.**

Nici cei mai apropiaţi oameni nu~l mai pot atunci cunoaşte cu adevărat. Deşi relaţiile continua, ei simt că se întâmplă ceva ciudat cu el. Pare distant, poate chiar rece sau lipsit de sentimente. Cuvintele-i

sunt potrivite, îşi îndeplineşte responsabilităţile. Râde la glume atunci când trebuie. Face glume la rândul lui. Dar nu poate păcăli pe nimeni. Toţi ştiu că lipseşte, pur şi simplu, ceva esenţial.

în spatele acelei priviri, la fel de limpede si de pătrunzătoare ca un pumnal de spart gheaţa, nu se mai află nimic. Doar o persoană dispărută.

PISCES PETII

Element:
Mod:
Arhetipuri:
Hieroglifă:
Apă
Mutabil
Misticul
Visătorul
Poetul
Dansatorul mascat
K

... suntem fiinţe luminoase. Suntem perceptive. Suntem o conştiinţă; nu suntem obiecte; nu avem soliditate. Suntem nemărginite .
— donjuan Matus, citat de
Carlos Castaneda

Simbolul

Oceanul. Nu Peştii, ci căminul lor: Oceanul Mamă, împărăţia cu lanţurile de munţi subacvatici, cu planctonul luminos, cu oraşele pierdute. Oceanul: originea vieţii, simbol de meditaţie pentru tot ce este impenetrabil, pentru orice poate fi simţit, dar niciodată cunoscut.

Oceanul: spală ţărmurile continentelor, poartă arta şi gândurile naţiunilor, transportă război, boli şi molime, transportă vin şi hrană, poeţi si muzicieni, amestecând şi combinând la nesfârşit culturile lumii.

Oceanul Peştilor: lichid, în continuă mişcare, simbol al negrăitului mister care ne leagă pe toţi la un loc.

Simbol al vieţii.

’. Scopul zodiei

: învăţătorii budisti din înălţimile Tibetului îşi sfătuiesc discipolii să ; privească lumea ca pe un vis. Oamenii, faptele, relaţiile, munţii înşişi – toate trebuie văzute ca nişte miraje, doar un joc de imagini imateriale ale minţii.

în Occident, interpretăm adesea greşit ideile budiste, înţelegând că lumea nu este reală, că atomii şi moleculele sunt doar nişte iluzii: un concept greu de asimilat, rnai ales după ce te-ai lovit la degete de-un picior „iluzoriu” de pat.

învăţătorii budisti nu-şi pun problema realităţii sau irealităţii lumii. Esenţialul este mai profund: este recunoaşterea faptului că nu cunoaştem lumea în mod direct – ci **prin intermediul conştiinţei.**

Conştiinţa:.un proces cerebral. Ceea ce luăm drept lume este de fapt un fenomen electrochimie produs în cutele şi pliurile creierelor noastre. Doar un joc de imagini. Doar un vis.

Pentru cei rnai mulţi dintre noi, acest gen de cunoaştere nu are nicio importanţă practică. Nu ne preocupă dacă arn fost muşcaţi de un câine sau de iluzia lui; ne doare în amândouă cazurile.

Pentru Peşti, cunoaşterea aceasta este totul. De ce? Pentru că Peştii sunt simbolul **conştiinţei înseşi.** Calea de evoluţie a Peştilor, asociată prin tradiţie cu misticismul, reprezintă o modificare fundamentală a modului de funcţionare a minţii. O comutare a rotiţelor, în loc să observe lumea, **Peştii observă mintea care observă lumea.** Universul obiectiv dispare. Rămâne doar o vastă reţea de reacţii subiective.

Rămâne doar un vis.

Scopul Peştilor? O înţelegere. O reorientare subtilă a minţii, care nu schimbă nimic şi totuşi schimbă totul. Este ştiinţa faptului că oriunde am merge, orice am face, orice am vedea, ne întâlnim doar cu o singură realitate inevitabilă: propria noastră conştiinţa.

—• %

Strategia

Evenimentele vieţii ne împing neîncetat sa credem că lurnea este „undeva acolo”, că există o realitate obiectivă independentă de mintea noastră. Vântul rece urlă umflându-ne hainele, îndurerân-du-ne oasele. Untura fierbinte sare de pe plita lăsându-ne o arsură pe braţ. Iubita sau iubitul dispar şi ne lasă un gol în inimă luni de zile.

Acţiune si reacţiune.

Toate strategiile Peştilor se leagă de răsturnarea acestei credinţe în universul obiectiv. Peştii trebuie să-si piardă ancorarea în certitudini. Trebuie să se desprindă de lume.

în ce fel? O strategie este să-si petreacă în fiecare zi câteva minute concentrându-se asupra minţii înseşi. Cu ochii închişi, respiraţia calmă, gândurile amuţite, pur şi simplu **îşi observă conştiinţa.** Nu conţinutul conştiinţei – nu preocupările şi teoriile şi toată agitaţia de care de obicei mintea e plină – ci conştiinţa în sine. Fără conţinut. Fără formă. Calmă.

O denumire a acestui proces este meditaţie, însă cuvântul *s-a* încărcat de prea multe sensuri, evocă esenţe parfumate şi practici ascetice, bărbaţi hinduşi cu bărbi albe şi zâmbete enigmatice. Nimic din toate astea nu e necesar Peştilor. Pentru ei, meditaţia este o funcţie naturală, organică. Nu are implicaţii religioase sau metafizice. Am putea-o numi la fel de bine „distanţare”.

Oricum i-am spune, meditaţia este strategia evolutivă esenţială a Peştilor. Prin intermediul ei, mintea devine conştientă de ea însăşi, îşi mai reduce din atenţia pentru muntele de informaţii care o asediază continuu pe calea celor cinci simţuri.

Creativitatea are un mecanism asemănător: pe măsura ce Peştii îşi descătuşează forţa creatoare, lumea din afară se retrage de pe terenul lor central. Următorul vers al poemului, următoarea notă a sonatei, următoarea tuşă a picturii – toate acestea se nasc în minte, nu în domeniul real. Ele îi îndreaptă atenţia dinspre realitatea fizică înspre conştiinţa însăşi.

Strategia evolutivă? Peştii trebuie să-şi desfăşoare inspiraţia creatoare, fie într-o formă de artă, fie în fantezia abstractă a visurilor secrete. De ce? Pentru că **în jocul liber al imaginaţiei, lumea noastră interioară devine solidă si reală.** Conferim vieţii subiective, chiar şi

temporar, aceeaşi realitate pe care o acordăm în rnod normal lumii evenimentelor si circumstanţelor. Pentru Peşti, e la fel de important ca văzul dăruit unui orb.

Realist vorbind, nu putem să ne petrecem tot timpul în lumea imaginaţiei. Avem relaţii si responsabilităţi. Trebuie să avem grijă de corpul fizic. Peştii, ca şi noi ceilalţi, trebuie să trăiască în aceasta lume. însă viaţa în lume nu trebuie neapărat să le încetinească evoluţia. O viaţă trăită intens si plină de culoare se poate înscrie în strategia de evoluţie a Peştilor. Nu au nevoie să se retragă la o mănăstire tibetană. **Peştii trebuie doar să-si schimbe felul de a vedea lumea.** Nimic altceva nu se cere schimbat.

Practici ascetice? Peştii n-au nevoie de ele. Practicile ascetice sunt legate mai mult de manifestările exterioare şi niciun semn nu are un beneficiu mai rnic decât ei de pe urma credinţei că modui de comportare ar avea vreo semnificaţie. Ei trebuie doar să evite gândul că **lucrurile si faptele au propria existenţă independent de minte.** Compasiune, ajutorare, neangajarea în competiţii – dacă Peştii pot să-si păstreze aceste atitudini, fără să se lase afectaţi de fluxul şi refluxul norocului, atunci chiar şi viaţa cea mai activă si stimulatoare le poate sprijini strategia evolutivă.

Strategia Peştilor este detaşarea de lume, recunoaşterea faptului că doar conştiinţa este realitatea la cave avem acces si că este singura realitate care trebuie să fie modificată.

Resurse

Către ce ne îndreptăm atunci când ne detaşăm de lume? întrebarea este suficientă pentru a-i face pe mulţi dintre noi să se agate cu disperare de realităţi şi ficţiuni, încercând cu fervoare să obţină imposibilul: un colţişor sigur, stabil în aceste *montagne nisse* ale existentei.

Peştii însă ştiu din instinct ca personalitatea este doar un dop de plută săltat în sus şi-n jos de valurile unui ocean mult mai vast: cel al conştiinţei. Ori de câte ori simt nevoia, trag adânc aer în piept şi se scufundă în ţinuturile din adâncul minţii.

Pentru Peşti, **mintea însăşi este o resursa primară.** Este refugiul semnului, calea lui de evadare din faţa ultragiilor si situaţiilor apăsătoare din viaţă. Un tărâm de vis. O lume de încântare si pace, de

fascinaţie eternă. O lume care este întotdeauna aproape.

Şi care le face semn ca sa fie observată.

Imaginile se nasc spontan în adâncul minţii, aducând în oglindirea conştientă fantezia şi inventivitatea. Peştii au mai multă **imaginaţie** decât oricare alt semn. Nu are importanţă dacă imaginaţia alimentează o lucrare de artă sau visarea cu ochii deschişi; atenţia este atrasă în interior, departe de preocuparea instinctivă pentru mediul din jur.

Empatia si blândeţea sunt şi ele resurse ale Peştilor, în această zodie personalitatea este flexibilă. Se pliază şi mulează, adaptându-se situaţiilor schimbătoare, înţelegerea şi compasiunea pentru ceilalţi se manifestă cu uşurinţă. Peştii **se imaginează** pur şi simplu în locul celeilalte persoane. Fără efort, încearcă sa găsească acea **trăire subiectivă străină** în interiorul propriei conştiinţe fluide. Totul se întâmplă ca şi cum conştiinţa Peştilor ar avea proprietatea de-a conţine simultan toate punctele de vedere posibile ale oamenilor.

în sfârşit, Peştii **au aflat din instinct de existenţa nivelurilor superioare de conştiinţă,** încă din copilărie sunt preocupaţi de sondarea spaţiului minţii, căutând să ajungă la frontierele psihicului. Unii devin evlaviosi. Alţii ajung sa fie fascinaţi de psihologie. Mulţi capătă interes pentru clarviziune si alte fenomene paranormale.

Orice formă ar lua această explorare, ea reprezintă o altă resursă a Peştilor: **simţul posibilităţii propriei transcendenţe.** Peştii pot găsi infinite moduri de exprimare, dar cu toţii vin pe lume cu trei intuiţii esenţiale: viaţa este un mister, circumstanţele sunt valul acestuia, iar conştiinţa însăşi este cheia dezlegării lui.

Cele trei resurse sunt date. Mai departe Peştii evoluează pe cont propriu.

Umbra

i

Peştii trebuie să fie fascinaţi de propria conştiinţă. Fără această vrajăj tot efortul pentru evoluţie ar fi blocat. Totuşi, numai fascinaţia este insuficientă. Conştiinţa trebuie orientată şi disciplinată, or altfel duce la depresie adâncă.

Pentru Peşti se poate instala atunci o stare de confuzie si epuizare.

Mintea este inundată de imagini şi impresii. Un val copleşitor de emoţii, de teama şi de visuri zadarnice îşi matură calea prin conştiinţă, împovărându-le personalitatea. Iar ei stau înlemniţi, privind cu ochii mari, în timp ce pivniţele şi carcerele minţii irup, minându-le individualitatea.

Dacă acele explozii interioare nu pot fi canalizate către creativitate şt meditaţie, devin mai fatale decât ghilotina şi mai brutale prin acţiunea mai înceată.

Mai întâi, Peştii pur şi simplu se lasă în voia sorţii. Fac atât de mult efort pentru a menţine o aparenţă de norrnalitate, încât le mai rămâne foarte puţină energie pentru strategii de viaţă şi angajamente. Acceptă o slujbă. Stabilesc unele relaţii. Iar mai departe, Peştii urmează calea minimei rezistenţe.

Destul de repede viaţa îşi impune propria sa logica. O porneşte în galop ca un armăsar speriat, în timp ce ei încearcă doar să se menţină în şa. Din ce în ce mai des îşi văd existenţa ca un spectator sau ca si cum ar fi doar personaje dintr-un film de neînţeles.

Această deşertăciune, Ia care se adaugă sensibilitatea lor, îi duce către ultima capcană: **Peştii încearcă să evadeze din lumea obiectivă în cea subiectivă.** Nu mai este vorba de căutarea vreunei revelaţii. Nici de recunoaşterea calităţilor iluzorii ale vieţii. Caută doar anestezierea.

S-ar putea să se apuce de băut. Ori să devină dependenţi de tranchilizante sau halucinogene. Umbrele acestea ale zodiei sunt destul de bine prezentate în literatura astrologică populară.

Există însă şi alte umbre, mai puţin înţelese.

Peştii se pot afunda în cărţi, programe de televiziune sau în muzică. Pot căpăta obsesia mâncării sau a sexului. Pot dormi zece ore pe zi.

Nu e nimic râu în asta, nu despre aşa ceva e vorba. Numai că ele pot fi folosite pentru a stimula subiectivitatea într-o asemenea măsura încât realitatea obiectivă să fie temporar mascată. Nu se produce nicio transformare a percepţiilor sau a proceselor cognitive. Are loc doar respingerea problemelor care ţin de evoluţie şi care sunt înlocuite cu surogate superficiale şi lipsite de sens.

Umbra Peştilor? Este **fuga de realitate.** Mintea, cu toata forţa ei

imaginativă şi creatoare, se ascunde de lume, rămânând în aşteptare, evitând orice obstacol şi aşteptând ca soarta sa împartă şi ultimul rând de cărţi proaste.

CAPITOLUL ŞASE
PLANETELE

Berbec. Fecioară. Vărsător. Le punem laolaltă şi ajungem înapoi la simbolul primordial: cercul perfect. Un cerc pasiv – stă în acelaşi loc, veşnic ca si cerul.

Pentru ca zodiile să ne poată atinge, trebuie introdusă o forţa activă. Trebuie ca un intermediar să fie aşezat între noi şi cer, ca să ne traducă limbajul celest în termeni pământeşti.

Lucrul acesta îl fac planetele. Ele pun sistemul în funcţiune. Fără ele astrologia n-ar putea exista, totul ar fi mort şi abstract. Planetele sunt cele care ne ating, nu zodiile. Planetele sunt cele care transportă energiile zodiilor până la noi, implantându-le în celulele şi ţesuturile noastre, rnodelându-ne vieţile.

Dar cum se poate aşa ceva? Ideea pare nebunească la prima privire. Jupiter cel atotputernic este la mai mult de o jumătate de miliard de kilometri distanţă. Când se naşte un copil, până şi atracţia gravitaţională a medicului este mai mare. Cum poate avea o planetă vreun efect asupra noastră? Cum poate ea sa **simbolizeze** ceva?

Cum **funcţionează** astrologia? E o problemă alambicată. Aş putea sa indic spre corelaţia care a fost făcută între crimele pasionale si faza

w
l
>l'
1 i{
*ll**
i'

fi '

112 ABC-ul astrologiei de lună plină. Aş putea să vă expun statisticile impresionante care analizează legătura dintre alegerea carierei şi planetele care răsar sau apun pe cer în momentul naşterii. Dacă sunteţi interesaţi, puteţi găsi în anexe lucrările de referinţă. Dar

nu scriu cartea aceasta pentru a dovedi valabilitatea astrologiei. Veţi putea să faceţi şi singuri verificarea ei după ce veţi citi aceste pagini.

Totuşi, mă supără afirmaţia oamenilor că planetele n-au cum să ne influenţeze. Lăsând ştiinţa la o parte, iată măcar unui din modurile în care o planeta ne poate atinge în realitate, fără putinţă de contestare. Căutaţi pe cer într-o noapte înstelată pe Venus sau pe Saturn. Urmăriţi-le un timp cu privirea. Ce se întâmplă ? Vibraţiile electromagnetice străbat milioane de kilometri în vid, lovindu-ne retina la o viteză 300.000 de kilometri pe secundă, producând modificări **biochimice** în ochii si creierul nostru. Cel puţin în sens vizual planetele ne influenţează în fiecare zi. Minunea procesului este pur şi simplu voalată prin intrarea în familiar.

Lumina vizibilă nu este singura formă de energie care ajunge pe Pământ de la planete. Sunt de asemenea unde radio, microunde, raze X, radiaţii infraroşii etc. Şi s-ar putea până la urmă să fie şi purtătorul foiţelor astrologice care ne modelează structura minţii. Sau poate aceste forţe sunt de o natură complet străina. Pur şi simplu nu ştim. în acest moment al cursului istoriei nu am ajuns la o teorie coerentă asupra influenţei celeste. Pierderea este neînsemnată pentru un individ. Chiar fără să înţelegem mecanismul procesului, o interpretare astrologica precisă poate aduce un ajutor **practic** nepreţuit cuiva care are de înfruntat schimbările vieţii.

Cui îi pasă că nu înţelegem deocamdată exact ce se întâmplă? Este un gen de nesiguranţă perfect acceptabil în ştiinţele exacte. Fizicienii, de exemplu, încă nu au o teorie perfect închegată despre modul în care acţionează gravitaţia. Până acum au descoperit doar cum să descrie fenomenul foarte precis. Astrologia este în aceeaşi situaţie. Nu înţelegem cum acţionează planetele, dar am învăţat să le prevedem şi să le descriem efectele.

Efectele sunt însă absolut reale. Planetele sunt linii de tensiune care ne leagă într-un anume fel cu forţe pe care încă nu le înţelegem.

Fiecare dintre ele este ca un filtru care Iasă sa treacă lumina, dar îi dă si culoare: Marte îi dă o nuanţă, Mercur alta. Când o planeta trece printr-o zodie conduce **ceva** pe Pământ, în acelaşi timp, însă, natura acelui **ceva** este modificată, afectată de planetă. Nicio planetă nu ne dă voie să privim o zodie direct. Intermedierea înseamnă deformare. Ca şi

cum ar trebui să privim zodiile prin ochelari coloraţi.

Cum acţionează ele? încă o dată, nu ştim. Dar iată o părere care s-ar putea sa nu fie foarte departe de adevăr. E doar scheletul unei idei. Poate chiar înainte de a îmbătrâni, ştiinţa îi va adăuga „carnea” faptelor si observaţiilor.

Zodiacul este o roată imensă pe cer. Un spectru prismatic cu douăsprezece zone colorate, încercuind Pământul ca un halo. în interiorul acestui halo se rnişcă planetele. Ele acţionează ca lentilele colorate, fiecare cu altă nuanţă. Trec prin dreptul zodiilor cu viteze diferite, uneori oprindu-se, alteori mergând înapoi, întotdeauna preiau lumina zodiei si **o concentrează,** purtând-o până pe Pământ, la fel ca un copil care aprinde frunzele uscate concentrând razele solare cu o lentilă.

Dar **lumina este modificată în timpul transportului;** planetele o denaturează.

Devine acum mult mai complexă decât simplele nuanţe de roşu sau verde ale Berbecului sau Taurului. Saturn poate adăuga roşului o tentă de cenuşiu; Jupiter poate nuanţa verdele cu o fărâmă de purpuriu.

Sunt multe astfel de fluxuri de lumină. Noi ştim zece – Soarele, Luna şi cele opt planete. Pot fi rnai multe. Ajungând pe Pământ toţi aceşti curenţi se contopesc la fel cum luminile combinate ale unor proiectoare diferit colorate scaldă scena într~o culoare unică.

Planetele nu se odihnesc niciodată. Curenţii de lumină sunt în continuă schimbare. Mişcarea lor are loc întotdeauna pe fundalul alcătuit de zodiac, ale cărui nuanţe le transmit.

Pe Pământ ajunge un curcubeu de raze planetare, care variază de la un minut la altul. Şi cumva, unul din tonurile acestea, infinit variabile si etern înnoite, este cristalizat în interiorul nostru în

momentul când ne naştem. Unic, irepetabil si trecător ca o clipă. Acesta ne reprezintă identitatea şi scopul care vor fi clarificate pe parcursul vieţii.

Două sisteme solare

Nimic din ce urmează nu are legătură cu modul în care descrie un astronom sistemul solar. E ca şi cum ar exista două sisteme planetare distincte, unul pentru astronomi, altul pentru astrologi. Amândouă sunt alcătuite din aceleaşi elemente: Mercur, Marte, Jupiter

etc. Deosebirile punctelor de vedere le fac să pară absolut diferite.

Astronomul nu priveşte de pe Pământ. El si-a instalat punctul de observaţie pe o navă spaţială aflată undeva la miliarde de kilometri depărtare de Soarele nostru. De acolo sistemul solar apare exact ca în diagramele din manualele şcolare. Cu alte cuvinte, astronomul îl vede în mod obiectiv. Ceea ce vede este un sistem ordonat. Planetele se mişca în aceeaşi direcţie. Fiecare are traseul ei, mai aproape sau mai departe de Soare. Viteza fiecăreia este relativ constanta. Aproape de centrul sistemului sunt patru lumi „terestre" – planete mici, din roca, mişcându-se repede pe orbitele lor, în apropierea Soarelui. Urmează o zonă întinsă în care se află doar un „abur" de roci: centura de asteroizi. Dincolo de asteroizi astronomul vede un alt cvartet de lumi, „giganţii gazosi". Mult mai mari decât planetele din rocă, giganţii sunt mingi uriaşe de metan şi amoniac. Aceste planete se mişcă în spaţii cu mult mai vaste decât ale lumilor interioare, rotaţia lor fiind mai puţin frenetică, în sfârşit, la marginea sistemului (după câte ştim) se află Pluton. El este jokerul de pe masa planetelor: un pitic între giganţi, miscându-se pe o orbită stranie.

Astrologul vede sistemul solar altfel. Nu vede si nici nu vrea să vadă planetele aşa cum sunt. Le vede doar aşa cum **par să fie.**

Astrologul nu priveşte de la bordul unei nave spaţiale aflate la jumătatea drumului către centura lui Orion, ci chiar de pe Pământ. El caută un alt adevăr. Nu adevărul abstract al astronomului, ci un

adevăr practic. Nu felul în care sunt lucrurile, ci felul în care par că sunt.

Ce vede astrologul? Un haos. Unele planete trec în goană prin zodiac. Luna, cea mai rapidă dintre toate, străbate un semn în două-trei zile. Pentru multe planete călătoria în jurul eclipticii durează mai multe decenii. Pluton, de exemplu, are nevoie de 248 de ani ca să facă o rotaţie completă.

Aceste diferenţe între vitezele orbitale fac ca sistemul solar să fie într-o continuă schimbare.

La un moment dat Saturn poate fi în Fecioară si Pluton în Săgetător. Peste douăzeci si nouă de ani planeta cu inele revine în Fecioară după ce şi-a încheiat un tur în jurul Soarelui, între timp însă Pluton a ajuns abia în Vărsător. Prezenţa lui Saturn în Fecioară are o

anumită semnificaţie, dar faptul că Pluton e într-un alt semn face ca situaţiile să fie complet diferite. Dacă rnai aşteptăm două secole şi jumătate le vom regăsi pe Pluton şi pe Saturn din nou unde fuseseră la început – dar atunci Uranus si Neptun îşi vor *fi* schimbat poziţiile şi din nou situaţia este unică.

Nenumărate milenii trebuie să treacă până când toate planetele să repete o anumită aşezare în zodiac. Chiar si atunci, mici modificări ale orbitelor planetelor datorate interacţiunii câmpurilor lor gravitaţionale în interiorul sistemului ar induce mici variaţii, în practică putem spune că în orice moment influenţele astrologice ale poziţiilor planetare sunt altele, fără precedent şi nerepetabile.

Punctul nostru de observaţie de pe Pământ face ca lucrurile să devină si mai confuze. Pământul este a treia planetă de la Soare. Doua planete sunt mai aproape de centrul sistemului; toate celelalte sunt mai îndepărtate în spaţiu. Pământul aleargă printre ele cu aproximativ 105.000 km/h. Şi se roteşte în jurul axei ca un titirez. Privind la planete în acest fel, e ca şi cum am urmări un balet în timp ce facem un traseu pe *montagne nisse.* Se pierde întreaga ordine a sistemului solar. E înlocuită de un nonsens, confuzie şi lipsă de logică.

Retrogradarea

Platforma noastră mişcătoare ne poate da si alte iluzii, mai ciudate: planetele se opresc şi pornesc din nou la drum, îşi schimbă direcţia, se întorc înapoi. Când o planetă pare sa se întoarcă din drum, spunem că este **retrogradă.**

De ce se întâmplă aşa ceva? Ce poate face ca o planetă să se întoarcă, aparent, din drum?

Să ne imaginăm că mergem pe drum cu maşina, înaintea noastră pe sosea vedem un cal. Atâta vreme cât suntem în urma lui, ochii ne descriu exact ce se întâmplă: calul merge înainte, în momentul în care îl întrecem, totul se schimbă. Pentru câteva secunde putem vedea cum calul se mişca **înapoi** pe drurn. Este doar o festă pe care ne-o joacă ochii, dar asta vedem.

Acelaşi tip de iluzie se produce si în interiorul sistemului solar. Dar, spre deosebire de scena cu calul, mintea noastră nu-şî dă seama la fel de repede care este explicaţia. Pământul este maşina cu care călătorim. Numai două planete, Mercur şi Venus, se mişcă rnai repede

decât el. Toate celelalte sunt nişte cai mai lenţi. Pe măsură ce trecem pe lângă ei în drumul nostru pe orbita, planetele par ca se opresc si se întorc din drum pentru un timp.

Chiar şi cele două planete rapide, Mercur şi Venus, par sa retrogradeze, dar din alt motiv. Ca şi Pământul, ele se rotesc în jurul Soarelui, dar mult mai aproape de el. Ochii noştri însă nu ne spun totul despre orbitele lor. Vedem numai nişte lumini care se mişcă pe cer. în timp ce planetele cele două se rotesc în jurul Soarelui, noi vedem doar cum oscilează dintr-o parte în alta. Se întâmplă ca atunci când privim un copil într-un carusel. Uitându-ne la el, îl vedem cum se mişcă mai întâi către dreapta, apoi către stânga. La fel le vedem şi pe Mercur şi Venus. Când trec prin faţa Soarelui, par să se mişte într-un sens. Când trec prin spatele Soarelui în caruselul orbital, par să se mişte în sens invers. Aşadar, deşi din motive diferite, rezultatul este acelaşi: Mercur şi Venus au mers retrograd, la fel ca planetele exterioare.

Numai Soarele si Luna nu suferă acest fenomen.

Soarele nu are niciodată mers retrograd pur şi simplu pentru că este centrul sistemului. Ne învârtim în jurul lui mereu în aceeaşi direcţie. Ceea ce ne dă iluzia că el se învârteşte în jurul nostru – la. fel, în aceeaşi direcţie.

Luna este singurul corp ceresc important care se roteşte în jurul Pământului. Ruta sa spaţială nu se modifică niciodată si platforma de pe care o urmărim e stabilă. Aşadar nu poate fi vorba despre retrogradare.

Ce înseamnă retrogradarea? Vom analiza mai târziu acest lucru, în acest capitol. Deocamdată, esenţial este că pentru astrolog sistemul solar este un loc imprevizibil, lipsit de ordine. Imaginaţi-vă un pavilion de tir într-un labirint de oglinzi – e pe-aproape. Planetele accelerează şi frânează fără avertizare. Se apropie de noi, devin uimitor de strălucitoare, apoi pălesc în depărtare. Se opresc în drum. Se mişcă înainte şi înapoi. Formează mănunchiuri sau se răsfira pe cer. Ceea ce vedem este total diferit de universul ordonat al astronomului cu legile lui invariabile.

Astrologia şi astronomia. Sunt ele oare duşmani naturali? Destul

de des aşa pare. Astronomi respectabili apar la posturile de televiziune, citesc câteva fraze culese din acele coloane stupide ale rubricilor de astrologie din ziare şi cu asta pretind că au demonstrat falsitatea astrologiei. Astrologii pufnesc la rândul lor cu dispreţ faţa de „răceala” astronomiei, sugerând că ar fi căzut în mâinile unor oameni care au microprocesoare în loc de inimi.

Păcat, pentru că, deşi astrologul şi astronomul sunt atât de des distribuiţi în roluri de rivali, ei sunt rude apropiate. Materiile prime ale muncii lor sunt aceleaşi: spaţiul şi mintea omenească. Diferenţa reală dintre ei este că pentru astrolog spaţiul – şi, în mod specific, planetele – au un impact asupra experienţei noastre de viaţă aici pe Pământ. Astrologia este o astronomie răsturnată, în loc ca mintea să încerce să înţeleagă universul, folosim universul drept cheie pentru a înţelege structura minţii. Şi oricât de ciudat ar părea, funcţionează. De ce? încă o dată, nu ştim. Dar o putem dovedi. Şi dumneavoastră veţi

 putea, după ce veţi învăţa limbajul. La început credeţi-mă pe cuvânt, însusiţi-vă cuvintele. Formaţi propoziţii. Apoi judecaţi singuri.

Prezentarea jucătorilor

Fiecare planetă are o personalitate unică. Fiecare simbolizează un anumit compartiment al conştiinţei omeneşti. Intelectul. Puterea personală. Legăturile emoţionale. Un sirnţ al transcendentalului.

Niciunul dintre aceste compartimente nu lipseşte nimănui, toate hărţile astrologice le conţin pe toate zece. Diferenţele apar doar în accentuarea diferitelor compartimente şi în modul în care alegem să le exprimam. Dacă dorim în mod sincer si deschis sa înfruntăm problemele pe care le ridică planetele, atunci ele ne pot îndruma. Ne pot învăţa cum să fim mai fericiţi. Dar dacă ne opunem învăţăturii, devin la fel de dezagreabile ca lapoviţa plesnită de vânt pe o rana vie. Depinde doar de noi. Avem o cale interioară: dacă ne hotărâm să învăţam limbajul, planul lecţiei este la îndemâna noastră. Este harta natală.

Până acum ştim doar despre zece planete* în sistemul nostru solar. După apariţia telescoapelor orbitale foarte probabil că vom mai afla şi despre altele. Deocamdată zece sunt suficiente. Să facem cunoştinţă cu ele.

***Planeta:* Soarele**

Hieroglifă: **O**

Funcţie: **Dezvoltarea unei imagini de sine coerente, operaţionale. Concentrarea voinţei şi a capacităţii de acţiune. Crearea ego-ului.**

Ltisfuncţie: **Egoism, insensibilitate, tiranie la adresa altora, vanitate, infatuare, inflexibilitate;**

tendinţe dominatoare.

In astrologie Soarele şi Luna sunt numite planete, (n. tr.)

întrebări cheie: **Cine sunt? Ce tip de experienţe mă pot ajuta să-mi consolidez si să-mi clarific imaginea asupra propriei persoane? Unde îmi pot găsi si dezvolta puterea personală? Ce tendinţe inconştiente îmi modelează felul de a vedea lumea?**

Un vânt adie călduţ si sărat. Stăm culcaţi pe nisip după o oră de surf. Lumina Soarelui curge ca melasa, relaxându-ne fiecare celulă a corpului. Ce înseamnă Soarele? Pentru a răspunde, nu e nevoie să meditaţi într-o grotă tibetană. Nu aveţi nevoie nici măcar să citiţi cartea asta. Tot ce trebuie să faceţi este să mergeţi şi să vă întindeţi pe o plajă într-o zi de august.

Semnificaţia Soarelui? Simplu: înseamnă **viaţă.** Ştim asta instinctiv, nu ne trebuie argumente ştiinţifice. Adevărul este atât de evident, încât îl **simţim.** Soarele dătător de viaţă este centrul sistemului solar. Totul se învârteşte în jurul său. Gravitaţia produsă de masa lui enormă menţine planetele pe orbitele lor.

Astrologie, Soarele acţionează în acelaşi fel: este **centrul de gravitaţie al personalităţii umane.** Este punctul focal al tuturor funcţiilor diverse care coexistă în fiecare din noi. Simţul identităţii noastre. Sentimentul de a fi o persoană distinctă cu un anumit mod de a simţi şi de a privi, de a-si construi viaţa.

Fără Soare, o persoană ar fi pierdută, paralizată de fantezii contradictorii, privind fără ţintă în cosmos.

Concentrarea, organizarea – acestea sunt misiunile Soarelui. Dar cum organizează Soarele cele nouă funcţii ale celorlalte noua planete? Cum să preia calităţi atât de diferite una de alta ca nevoia de a domina şi nevoia de a visa, şi apoi să le îmbine în aceeaşi personalitate? în acelaşi fel în care o face şi cu planetele sistemului său: prin intermediul gravitaţiei, în acest caz gravitaţia ia o formă psihologică. Este acea

facultate etern-fascinantă, irezistibil-atrăgătoare a esenţei fiecăruia din noi: ego-ul. **Ego-ul este punctul focal al minţii, exact cum Soarele este punctul focal al sistemului solar.** Mecanismele sunt cu precizie paralele.

,

r.
,
,
•

Soarele creează ego-ul strecurând o serie de premise în dimensiunile tainice ale conştiinţei, premise referitoare la scopul vieţii, premise pe care poate ca nu le vom şti niciodată, dar care ne vor întreţine fiecare respiraţie de-a lungul întregii vieţi.

Suntem cu toţii puşi în faţa unei tăbliţe goale: naşterea şi moartea, iar între ele rnulte semne de întrebare. Cineva umple tăbliţa cu munca și cariera sa. Altcineva călătoreşte în jurul lumii. Un al treilea devine dependent de heroină. Al patrulea intră îa mănăstire.

De ce? Fiecare reflectă premisele inconştiente asupra vieţii, care-i apar întotdeauna **fireşti si evidente.** Fiecare își reflectă propriul ego. Fiecare reflectă Soarele.

Acele premise solare formatoare ale ego-ului sunt întotdeauna arbitrare. De la o persoană la alta variaţiile sunt izbitoare. Dar nu le simţim arbitrare, întotdeauna ni se pare că se înscriu în ordinea firească a lucrurilor. Omul de afaceri nu poate să-1 înţeleagă pe traficantul de droguri; marinarul aventurier își poate frământa mult şi bine mintea ca să-1 înţeleagă pe cel care alege să-şi petreacă treizeci de ani din viaţă în chilia unei mănăstiri. Propriile premise sunt cât de poate de fireşti – pentru noi. Nu putem înţelege de ce toţi ceilalţi nu reuşesc să le înţeleagă.

Soarele, creând ego-ul, creează si orbirea, şi insensibilitatea.

Suntem prinşi în propria individualitate, izolaţi de infinitele opţiuni pe care le oferă viaţa. **Dar Soarele este totodată cel care ne dă puterea de-a acţiona.** Fără el, ne-arn transforma într-o masă gelatinoasă. Conştiinţa nu poate interacţiona prin ea însăși cu lumea; are doar funcţia să observe si să reacţioneze în rnod subiectiv. N-ar putea niciodată să aibă siguranţă în căutarea unui anume gen de

experienţe sau în evitarea altora. Domeniul acesta îi aparţine ego-ului. El este acea parte a psihicului care **face alegerea.** Fără alegeri nu se întâmplă nimic.

Pentru a putea alege, ego-ul trebuie mai întâi să se coaguleze şi să formeze un tot. Trebuie să ia formă personalitatea, cu toate dorinţele ei, cu toate năzuinţele ei. Trebuie creată o imagine închipuită, care să fie absolut convingătoare pentru noi. Aceasta este lucrarea Soarelui.

Planetele 121

La o privire larga, identitatea noastră solara poate părea o vanitate, o poză absurdă. Poate fi o închipuire. Dar nu una total lipsită de bază. Această închipuire se naşte în adâncul nostru. Are rădăcini.

Locul unde se află Soarele pe harta natală ne ajută să-i vedem rădăcinile, dar după aceea ele trebuie hrănite, în pofida bravadei de suprafaţă, ego-ul este timid, ezita să ia o formă. Soarele trebuie îngrijit cu atenţie, făcut să se simtă în siguranţă, în acelaşi timp, trebuie să nu permitem ca iluzia grandorii să-i mascheze nesiguranţa. Procesul este delicat; dacă greşim, trebuie să fie în sensul privilegierii Soarelui. Viaţa va aduce până la urmă corecţiile necesare. Dar dacă ego-ul nu reuşeşte să se manifeste cu încredere si vigoare, totul e pierdut. Devenim doar nişte forme alcătuite din fragmente psihologice dezorganizate, fără unitate, fără voinţă sau scop. O cochilie în spaţiu.

Cum hrănim Soarele? Vom intra în detalii mai târziu. Acum să vedem un exemplu simplu. Să spunem că Soarele se află în Săgetător. Cum am văzut în capitolul trecut, semnul se referă la capacitatea de a sparge tiparele, de a aduna experienţă din afara limitelor mediului obişnuit al existenţei. Cu mitul solar înrădăcinat în Săgetător, o astfel de persoană ar obţine sentimente mai profunde de bine si de integrare psihică în urma unor experienţe de viaţa de tipul celor ale Săgetătorului – aventuri, salturi de credinţă, călătorii etc. Lucrul rămâne valabil, chiar daca restul hărţii sugerează un spirit mai degrabă lipsit de ardoare şi de înclinaţii nomade.

Celelalte unsprezece semne acţionează în acelaşi fel. Fiecare prescrie o „vitamină" specifică, pe baze empirice, garantată pentru însufleţirea psihicului. Luaţi vitamina şi Soarele va străluci mai tare. . Cunoaşteţi pe cineva care are o stare de insatisfacţie perpetuă? Care se uita tot timpul la televizor? Cu gesturi la fel de monotone şi

plictisitoare ca ale unui ascensor? înseamnă că ştiţi pe cineva al cărui Soare este în stare de inaniţie. Acestea sunt simptomele: dacă nu vă îngrijiţi de hrana Soarelui, spiritul moare.

/
Planeta:
Hieroglifă:
Funcţie:
Disfuncţie:
întrebări cheie:
Luna
D
Dezvoltarea capacităţii de a simţi sau de a avea reacţii emoţionale. Dezvoltarea subiectivităţii, impresionabilităţii şi a sensibilităţii. Dezvoltarea a ceea ce putem numi suflet.

Slăbiciune emoţională, timiditate, lene, stil dezlânat, imaginaţie hiperactivă, nehotărâre, dispoziţie capricioasă.

Care sunt cele mai importante experienţe pentru fericirea mea? Atunci când irascibili- tatea şi lipsa de logică pun stăpânire pe mine, în ce formă se manifestă? Care sunt cerinţele emoţionale care îmi motivează comportamentul?

i

Sticla cu vin de Bordeaux, pe jumătate goala, uitată, sclipeşte luminată de focul din semineu. Stai pe sofa, în faţa vetrei din piatră, lângă noua ta pasiune. Ochii se întâlnesc, privesc în lături, revin, nesiguri, cu speranţă. Chiar atunci Luna iese din nori şi se revarsă în camera. Vă înfioară pe amândoi, vă umple privirile cu lumina ei galbenă. Va aplecaţi unul către celalalt.

Nu sunteţi îndrăgostiţi. Dar e o stare plăcută pentru câteva secunde.

Luna. Regina Misterelor. Ştim cu toţii semnificaţia ei romantică. Semnificaţia astrologică e asemănătoare. Luna simbolizează **sentimentele.** Pentru a înţelege Luna, începem de unde am început si cu Soarele: o privim. După aceea trebuie doar să adunăm doi si cu doi.

Interpretăm poemul universal, cam cum au facut-o astrologii Ia început. Toate indiciile sunt acolo. Trebuie să le găsim şi să facem legăturile.

Pe lângă lumina ei diafană, cel mai evident indiciu oferit este caracterul nestatornic. Mereu se schimbă, trece dintr-o fază în alta. Spre deosebire de Soare, nu ştim niciodată ce formă va avea. Nici

j unde sau când o vom vedea. Luna ne ia prin surprindere. Ridicam .{ privirea şi o vedem, palidă ca o stafie pe cerul albastru luminos. Sau *l* uitându-se iscoditor pe după brazi la patru dimineaţa. Ori pur şi *l* simplu ascunzându-se, devenind invizibilă. Luna pare întotdeauna să reacţioneze la ceva din afara ei, înfăţişarea sa manifestând acele : reacţii. Soarele domină spaţiul. Luna este altfel: ea se adaptează şi ’. răspunde, întotdeauna dând si luând.

Luna simbolizează acea parte a conştiinţei care reacţionează şi răspunde, care este sensibilă la lumea din jur, mai degrabă contopin-du-se şi armonizându-se decât încercând să modeleze sau să se împotrivească. Reprezintă **dispoziţia** sufletească, felul în care e simţită viaţa. Reprezintă impresionabilitatea, substratul iraţional, emoţional al minţii. Inima: acesta este cuvântul cheie pentru Lună. Emoţia pură. Luna Iasă celorlalte planete partea raţională din „cap”.

Cu mult mai fluidă decât Soarele, Luna dă imaginaţiei fertilitate, umplând conştientul cu imagini şi fantezii. Pentru a-şi îndeplini funcţia vizibil mai dinamică, Soarele trebuie să respingă mult material din inconştient. Trebuie să păzească ego-ul. Luna în schimb ţâşneşte din inconştient, desfătându-se cu abundenţa psihicului, necenzurând nimic. Câteodată intensitatea sentimentelor pe care le creează poate fi prea mare. Ne copleşeşte. Devenim capricioşi, deprimaţi.

Grea, liniară, dimineaţa zilei de luni nu e prea atrăgătoare pentru Lună. Funcţia ei este de a simţi, nu de a acţiona sau a lua decizii. Drept urmare, poate să para leneşă ca un bolovan. Lăsată în pace, Luna n-ar face decât sa viseze. A alege înseamnă a arde punţile în urma ta. Luna ar prefera să trăiască în imaginaţie, unde toate drumurile rămân mereu deschise – pur şi simplu netrebuind să mergi pe unul până la capăt.

Totuşi, Luna este sufletul vieţii. Fără ea toată experienţa trăită ar fi mecanică, un simplu angrenaj cu roţi dinţate. Luna este cea care

ne oferă fericirea şi împlinirea. Disperarea si plictiseala sunt tot cadourile ei, pentru că reprezintă cealaltă faţă a aceleiaşi monede. Luna este dragoste; este teamă; este căldură umană şi depravare umană. Soarele poate construi piramide şi navete spaţiale, dar Luna ne dă scânteia din ochi când le privim.

Ca să fim fericiţi trebuie să înveselim Luna. La fel ca Soarele, si ea trebuie hrănită. Harta natală ne dă formula. Deşi interpretarea este subiectul altui capitol, să vedem pe scurt un exemplu. Să ne imaginăm că Luna se află în Leu, un semn al expresiei de sine si al creativităţii, cum am văzut mai devreme. Cu Luna în acest semn, apare o nevoie emoţională de a juca un rol în faţa unor spectatori şi a primi aplauze. Aceasta configuraţie promite un caracter vesel, jucăuş, calitate care este antrenantă, atrăgătoare. Dar poate avea şi efect contrar. „Interpretarea actoricească” poate căpăta accente prea viguroase si supărătoare si poate deveni neplăcută. Atunci, lipsita de aplauze, timiditatea Lunii devine dominantă. Persoana poate fi paralizată de sentimentul, chiar neîntemeiat, că nu este apreciată si iubită. Va **simţi** că viaţa este goală şi fără rost, oricât de bogată ar părea la suprafaţă,

Luna nu caută raţiunea. N-o interesează. E doar emoţie, nevoie de a iubi şi a fi iubit. Dacă Luna tânjeşte, inima vieţii devine inima întunericului. Devenim doar un angrenaj, cu inima sfărâmată, într-un univers haotic. Luna este cea mai trecătoare şi mai delicata creatură. Este bucuria noastră.

Semnificaţia retrogradării

Soarele si Luna nu pot avea niciodată mers retrograd. Pentru înţelegerea semnificaţiei lor conceptul nu este relevant. Dar în continuare vom investiga planete care au capacitatea de a se opri în drum şi de a-si inversa aparent direcţia de mişcare pe cer. înainte de a merge mai departe, să înţelegem semnificaţia astrologică a acestui fenomen astronomic.

Planetele sunt canale prin care zodiile **se exprimă,** în acest sens, toate sunt extravertite. Atunci când o planetă este retrogradă, merge în sens invers curenţilor obişnuiţi. Polaritatea ei se inversează, în loc să se reverse în afara curn e firesc în modul obişnuit, extravertit, parte din vitalitatea ei este îndreptată în adâncul minţii, spre inconştient, departe de lume.

^Ife, Planetele 125

Astrologia tradiţională pretinde adesea că este „rău” sa fie o planetă retrogradă, că exprimarea ei implică mai multă suferinţă. Afirmaţia are un grăunte de adevăr, deşi atunci când auzim cuvântul rău relativ la orice configuraţie astrologică trebuie să devenim imediat circumspecţi. O planetă retrogradă face ca acel aspect al personalităţii cuiva sa se exprime cu timiditate sau în sens invers. Dar nu e vorba numai de atât. Destul de des o asemenea funcţie planetară se manifestă cu o profunzime şi o sensibilitate extraordinară.

Retrogradarea, mai presus de orice, conduce la independenţă.

Atunci când forţa unei planete nu mai e îndreptată către lume, ea nu dispare pur şi simplu. Continuă să funcţioneze cu la fel de multă putere ca oricând, dar îşi schimbă terenul de acţiune. Planetele retrograde, ascunse la loc sigur în adâncul minţii, la adăpost de programele sociale care îndrumă calea planetelor mai extravertite, cresc ca un copil sălbatic, absolut şi probabil periculos de independent. Problema este cum poate fi convins copilul să iasă din pădure. E bănuitor faţa de civilizaţie, nu se simte în largul lui. Dacă revine din pădure cu darurile sale, înseamnă că asta a hotărât să facă.

O planeta retrogradă reprezintă un aspect al propriului caracter în care persoana nu are încredere. Ea se simte jenata si nesigură -nejustificat – deşi sentimentele acestea pot îmbrăca masca bravadei şi a defensivei.

Când vedeţi un Mercur sau un Neptun retrograd, sau oricare dintre celelelte planete, trataţi-o ca pe un străin. Arnintiâi-vă că se simte ca într-un ioc care nu-i al lui, speriat să nu facă vreo greşeală. Această planetă este o comoară de idei proaspete, dar este îngropată adânc. Pentru a o dezgropa avem nevoie de răbdare si diplomaţie.

Lucrul cel mai important de reţinut este să nu ne lăsăm impresionaţi de faptul că o planetă este retrogradă. Sigur că are o semnificaţie, dar sensul fundamental al influenţei sale rămâne acelaşi. Mercur este tot Mercur. Jupiter nu va deveni Saturn doar pentru că are mersul retrograd. Efectul principal este că planeta e domolită.

încă o observaţie : când o planetă este aproape de momentul în care intră în mişcare retrogradă sau de cel în care revine la mişcarea

126 ABC-ul astrologiei directă, spunem că este **staţionară.**

Semnificaţia esenţială a ei nu este alterata, la fel cum nu este nici prin retrogradare; influenţa ei este însă mai puternică. Acel compartiment al minţii este expus unui voltaj mult mai mare, Adesea devine trăsătura dominantă a caracterului, aproape întotdeauna manifestându-se cu încăpăţânare. Să facem cunoştinţă şi cu alte planete.

Planeta:
Hieroglifă:
Funcţie:
DisfuncHe;
întrebări cheie:
Când este retrogradă:
Mercur
<?
Inteligenţă
Transmiterea informaţiilor: vorbire, predare, scriere
Asimilarea informaţiilor: ascultare, învăţare, citire, observare
Nervozitate, căutarea unor motivaţii şi pretexte false, dar convenabile, îngrijorare, nestatornicie, intelectualism, flecăreală, inconsecvenţă, hiperactivitate în ce constă forţa intelectului meu si în ce constă slăbiciunea? Care sunt calităţile mele de comunicare si care sunt defectele?
Mintea îndreptată către ea însăşi, eliberată pentru a gândi independent, imaginativ, inovator. Dificultăţi posibile în exprimare;
nu se găsesc cuvintele.

Un noroc neaşteptat: ai fost selectat ca participant la o emisiune-concurs TV. Daca norocul durează, câştigi o maşină nouă şi luxoasă si o săptămână în Hawaii. Dacă nu, „şansa” e să apari ca un nătărău în faţa a zece milioane de oameni. Ai fost instruit, machiat. Avansezi în lumina reflectoarelor, zâmbind ca Miss America, încordat ca un astronaut la momentul T minus unu.

Treci prin conversaţia glumeaţă cu prezentatorul. Cine eşti? Cu ce te ocupi? îţi saluţi oponentul. Şi acum tensiunea. Cine a jucat rolul

principal ca parteneră a lui Bogart în **Somnul de veci?** Tic, tic, tic… gândeşte-te mai repede… **Buzz!** Dacă nu eşti rapid, adversarul o să plece acasă în Chevrolet-ul cel nou. Unde e Tasmania? Ce este *tridacnd?* De unde vine denumirea de **bikini?** Şi aşa mai departe. Perle de sudoare îţi curg pe frunte. Gândeşte, gândeşte, gândeşte… Care a fost primul om care a pus piciorul pe Lună? Cum îl chema oare? Ceasul ticaie… Ai găsit! Loveşte buzerul!

îţi poţi face bagajele pentru Hawaii. Mercur te-a scos la liman. Ea e planeta responsabilă de biblioteca din mintea noastră. Funcţia ei e să gândească. Sa ştie. Sa facă deducţii. Să fie logică. Când Mercur e la mijlocul scenei, mintea ne e limpede si alertă. Inteligenţa funcţionează la cote maxime si suntem la fel de nervoşi ca un fumător care urmăreşte la televizor o emisiune despre cancerul la plămâni.

Pe măsură ce planetele se apropie de Soare, se mişcă mai repede. Chiar si îndepărtatul Pluton, cel mai lent, face aproape cinci kilometri pe secundă, Instanţele de judecată de pe Pământ ar spune că depăşeşte viteza legală, dar pe lângă vitezele celorlalte planete, pare rnai degrabă ca stă. Pământul, de exemplu, se mişcă în medie cu peste 29 de kilometri pe secundă – de șase ori mai repede decât Pluton. Dar lasoul orbital al lui Pluton este de patruzeci de ori mai lung.

Nicio planetă nu este mai aproape de Soare decât Mercur. Şi nicio alta nu se mişcă cu mai mult zel, șuierând prin spaţiu cu 48 de kilometri pe secundă, îşi termină o rotaţie în 88 de zile, în timp ce Pluton are nevoie de 248 de ani. Așadar, e de peste o mie de ori mai rapidă.

Când capul începe să vi se învârtească, e semn bun. Intraţi pe lungimea de undă a lui Mercur. Aceasta este planeta minţii, a funcţiilor liniare, logice. Cum se mişcă mai repede decât oricare alta, se referă la acea parte a conştiinţei care deţine toate recordurile de viteză psihice: gândurile, cele care întreţin secundă de secundă circuitele minţii.

în miturile antice, Mercur era mesagerul zeilor. Prin tradiţie, este legat de comunicarea vorbită şi scrisă. Asocierile acestea sunt valabile, dar energia lui Mercur e primară, însemnând jocul de imagini

apărute în minte în urma unor asocieri libere, răspunsul conştiinţei la stimulările simţurilor. Cuvintele vin după aceea, ca o creaţie culturală, sunt doar o cale de a impune o ordine în confuzia produsă de percepţii.

Limbajul este numai terenul de joacă al lui Mercur. Cu toate astea, o influenţă puternica a lui Mercur indica adesea un bun vorbitor. Oricum, întotdeauna îl indică pe gânditor. Gândurile acestea pot fi înalte și abstracte sau doar repetarea în gând a listei de cumpărături. în oricare dintre situaţii, cascada lor se prăbușește în minte cu o viteză ameţitoare: 48 de kilometri pe secundă, însă destul de des se învârtesc în cerc.

Cei care privesc un rnercurian au deseori impresia ca acesta face 78 de rotaţii pe secundă, în timp ce noi ceilalţi facem numai 33. Viteza aceasta este atât forţa planetei, cât şi obligaţia sa. Ea absoarbe impresiile mai repede decât oricare altă planetă, atât de adâncă este fascinaţia faţă de formele, sunetele si ideile lumii. Iar procesarea acestor impresii e făcută la fel de clar și de lipsit de subiectivitate ca o oglindă.

Percepţiile ar putea trece însă prin minte nedigerate. Ca o colecţie de cărţi a unui baron analfabet din evul mediu, ar putea rămâne pe rafturile minţii ca atâtea alte obiecte colorate, lipsite de semnificaţie.

Ai vreo cunoştinţa care-ţi poate spune anii în care a compus Beethoven fiecare dintre simfoniile sale, dar a cărui faţa nu se luminează sau bate tactul când le ascultă? Este influenţa unui Mercur năvalnic. Planeta aceasta îşi poate „mări turaţia” până la diviziunea marcată cu roșu fără a lăsa să se observe prea mult. Doar o mulţime de cuvinte. O mulţime de citate concise. Poate transforma pe cineva într-o persoană subjugată de bagatele.

Alt risc din partea lui Mercur: gândirea si funcţiile noastre perceptive pot fi lesne denaturate de temeri și prejudecăţi care au prins viaţă în propriul ego.

însăşi astronomia ne avertizează împotriva acestei capcane întinse de Mercur. Cum? Vizual, Mercur este strâns legat de Soare. Cei doi nu sunt niciodată prea depărtaţi pe cer. Astronomii au știut aceasta de

^

milenii, dar până în secolul al șaisprezecelea nu au înţeles de ce: orbita lui Mercur este atât de apropiată de Soare în comparaţie cu cea a Pământului, încât cei doi nu sunt separaţi niciodată printr-un arc de cerc mai mare de 28 de grade. Noi ne aflăm Ia o distanţă atât de mare de ei încât ne apar mereu foarte aproape unul de altul.

Mintea se roteşte pe o orbită în jurul ego-ului la fel cum Mercur se roteşte în jurul Soarelui.

Fără atenţie si modestie, s-ar putea sa vedem numai ce vrem să vedem. S-ar putea să ne selecţionăm percepţiile, făcând mereu efortul de a sprijini un model de realitate cât mai convenabil pentru ego-ul nostru.

Acest fel de denaturare a realităţii în interes propriu, precum si o stare permanentă de defensivă sunt alte capcane ale lui Mercur. Această planetă poate ca, pe baza unor fapte date, să demonstreze orice doreşte, sau, atunci când nu reuşeşte, poate vorbi atât de repede şi înverşunat încât sa nu se observe găurile raţionamentului. Comportarea care-1 dezminte pe Mercur în acest caz este nervozitatea. Are mai multe tresăriri şi mişcări convulsive decât orice altă planetă.

Avem nevoie de percepţii. Ele sunt hrana minţii. Poziţia pe care o ocupa Mercur pe harta natală ne învaţă cum să le şlefuim şi sa le rafinăm. Dar ne şi avertizează asupra prejudiciilor şi punctelor nevralgice. Sarcina noastră este să-1 transformăm pe Mercur din linguşitorul Soarelui în prim-rninistrul său. Mercur n-are nevoie să ştie care este sensul vieţii. Preocupările lui sunt mai imediate: trebuie să adune informaţii cu care să alimenteze Soarele. Observaţia, transferul de informaţii – acestea sunt funciile lui Mercur. Nimic altceva nu mai este necesar.

Planeta: **Venus**

Hieroglifa: Q

Funcţie: **Redarea echilibrului unei sensibilităţi insta- bile. Stabilizarea unei reţele de legături emoţionale care să sprijine persoana.**

Dezvoltarea capacităţii de a da o replică frumoasă.

Disfuncţie:

întrebări cheie:

Când este retrogradă:

Indolenţa, priceperea de a-i manevra pe alţii, vanitate, lipsa tăriei de caracter; prada continuă a senzualităţii

Cum pot să mă calmez? Cum trebuie să fie partenerul meu? Ce pot eu aduce într-o relaţie?

Poate fi cauza timidităţii sau retragerii din societate. Comportare „nătângă” în preajma celor de sex opus. îndoieli cu privire la propriile calităţi într-o relaţie. Minte creativă care poate fi liberă şi inventivă.

Soarele apune dincolo de câmpia înzăpezită. Umezeala toată a îngheţat în aer, cerul e limpede precum cristalul. Rămurelele copacilor par un filigran în depărtare. Ochii se odihnesc. Lumina orbitoare a Soarelui devine tot rnai slabă peste zăpada albă ca varul; încep să se formeze umbre. Apar linii ascuţite si muchii. Pe nesimţite, tonurile de cenuşiu si negru încep să domine peisajul. Albastrul strălucitor proiectat din ceruri capătă adâncime. Cobaltul păleşte în azuriu, azuriul în nuanţele de indigo si violet ale începutului de noapte.

Deodată, iata-1. în aurora albastră a Soarelui căzut dincolo de Pământ scânteiază un diamant. Luminos. Splendid. Curând va fi destul de strălucitor ca să arunce umbre palide. Adorat de milenii, este Luceafărul de seară. Şi-acum încă ne mai poate tăia răsuflarea.

Daca Soarele e rege şi Luna e regina, atunci prinţesa cerurilor este cu siguranţă Venus. Lumina ei e mai slabă, dar o întrece pe a tuturor celorlalte corpuri de pe cer. Imaginaţi-vă o perlă încălzita la incandescenţă: aşa e Venus. Albă ca fulgerul dar cu o tenta mai catifelată. Aurie. Este cel mai minunat giuvaer din vitrina cerească.

Daca poezia acestor cuvinte vă mişcă, înseamnă că ea atinge şi acea paite a minţii pe care astrologii o numesc Venus. Ea e zeiţa frumuseţii. Cumpănire, armonie, echilibru – acestea sunt cheile vibraţiei venusiene. Ea ne poate îndruma să creăm armonii de culori, forme şi sunete, sau sa ne lăsăm impresionaţi de armoniile existente.

^^ffw^^^'*

.au^ Planetele **131**

Venus da naştere simţului pentru frumos. Ea este aceea care ne

aduce lacrimi în ochi când privim apusul de soare peste câmpia înzăpezita.

Atunci când Venus are un rol important în harta natală, persoana nu este neapărat un Michelangelo sau un Claude Monet, dar invariabil are tablouri pe pereţii camerelor sau o colecţie interesantă de muzică. Dacă întrebăm pe un venusian despre creaţiile personale, acesta poate pretinde că nu are ureche muzicală sau că are zece degete amorţite – dar pe undeva prin pod are o colecţie de poezie sau o chitară veche. Iar daca îl puteţi convinge să vă cânte o melodie, pregătiţi-vă de surprize: veţi avea impresia că aflaţi pentru prima oară cine este.

Nu e destul să spunem că Venus conferă înclinaţii artistice. Asta ar fi tot un fel de prezicere a viitorului. Mult mai folositor este să-i îndemnăm pe cei născuţi sub influenţa ei sa-sî dezvolte activ posibilităţile creatoare. Cu cât au o imagine de sine mai apropiată de a unui „artist”, cu atât se simt mai armonizaţi cu ei înșiși si cu lumea. Ei sunt pictorii, muzicienii, actorii şi poeţii care ne încântă pe toţi. Dacă resping aceasta, plutesc în derivă departe de stâlpii adânci de ancorare a psihicului.

Venus este mai mult decât artistul cosmic. Ea poate de asemenea armoniza toate facţiunile concurente ale psihicului fiecăruia. Seninătatea interioară este darul său. în vechile culturi ea este zeiţa păcii – pacea minţii, cât şi orice înţelegere între naţiuni. Poziţia ei pe harta natală sugerează întotdeauna tipul de experienţă care ne poate ajuta să ne dobândim calmul. Ea este varianta propusa de cer în locul valiurnului.

Pentru a continua trebuie să ne întoarcem puţin la astronomie. Venus este planeta cea mai apropiată de Pământ. Celălalt vecin al nostru, Marte, nu se apropie niciodată la o distanţă mai mică decât dublul celei dintre noi si Venus. Toate celelalte sunt cu mult mai departe în spaţiu. Apropierea dintre Venus şi Pământ se manifestă şi în alte privinţe: în ceea ce priveşte masa şi diametrul, ea este geamăna Pământului. Dacă n-ar fi acea atmosferă de acid sulfuric şi temperaturile de 450-500 °C, Venus ar putea fi o versiune tropicală a Pământului nostru.

Ce-ar putea însemna toate acestea? Sa revedem indiciile: Venus

este, fizic, aproape. Ea dă impresia că manifestă „empatie” faţă de noi. Este probabil cea mai frumoasă planetă de pe cer. Ce alt simbol ar putea reprezenta decât al capacităţii de a forma relaţii? Cum ar putea fi altceva decât zeiţa dragostei?

Relaţiile: cu toţii ne naştem simţindu-ne jumătăţi ale cuiva. Ne petrecem mare parte din viaţă căutând cealaltă jumătate sau înfruntând dificultăţile convieţuirii, după ce-am găsit-o. Pentru toţi oamenii, practic, relaţiile pun cele mai mari probleme în viaţa. Aşa curn Venus este cea mai strălucitoare planeta, problemele pe care ea le reprezintă sunt probabil cele mai stringente la care trebuie cineva să facă faţă. Şi cel mai greu de rezolvat.

Nu putem progresa prea mult la capitolul dragoste fără altcineva din afara noastră. Trebuie să avem parteneri. Venus ştie acest lucru, aşa că „ne face reclama”. Deseori ne acordă frumuseţe fizică, semnalând în acest fel că „lucrarea” noastră ţine de domeniul relaţiilor. Sau, dacă nu ne dă frumuseţe ca a stelelor de cinema, ne dă un farmec senzual irezistibil. Sub influenţa ei, şi personalitatea devine atrăgătoare. Echilibru. Curtoazie. Eleganţa vorbelor si a gesturilor. Un venusâan nu e niciodată insistent, în schimb ne învăluie ca apele fluxului, înainte de a ne da seama, suntem copleşiţi.

Locul lui Venus pe harta natală este foarte important, tocmai pentru că relaţiile noastre cu cei pe care-i iubim sunt teme de evoluţie personală profunde. Zodia care o adăposteşte ne da indicaţii asupra nevoilor persoanei, asupra a ceea ce o atrage. Daca Venus e în Gemeni, persoana caută un partener care să-i ofere stimulare mentală – care nu înseamnă neapărat să discute în pat despre Kirkegaard, ci să-i facă plăcere o conversaţie inteligentă si să aibă dorinţa de a încerca noi experienţe. Apare de asemenea nevoia mai multor parteneri – prieteni, dacă nu iubiţi. Pentru cei care o au pe Venus în Rac, situaţia se schimbă complet. Aici totul este mai calm, emoţiile sunt mai pure. Monogamia apare mai uşor si este mai bine acceptată.

La fel ca Mercur, Venus este o planetă interioară, mai apropiată de centrul sistemului decât Pământul. Asta înseamnă că, din punctul

^ifc-

nostru de vedere, niciodată nu se va îndepărta prea mult de

Soare. Cea rnai mare distanţă între ele este de 48 de grade. Şi, din nou ca şi Mercur, acest lucru o leagă de ego. Ea poate înzestra individul cu vanitate si stăpânire de sine, transformând dragostea într-un subiect de telenovelă. Farmecul ei poate deveni alunecător, atracţia personală poate fi folosită pentru manevrarea altora. Poate reprezenta playboy-ul sau femeia fatală colecţionară de trofee. Lâncezeala şi o senzualitate pasivă, hedonistă, pot deveni dominante ale caracterului.

în cel mai rău caz, ne-o putem imagina pe Venus ca pe-o regină trecută a ecranului, stând întinsă pe divan, înconjurată de fotografiile îngălbenite ale unor reclame vechi, mâncând bomboane de ciocolată, grasă si închipuită.

Ne-am născut cu toţii flămânzi, deşi leacul împotriva nesaţului nu e uşor nici de cunoscut, darmite de găsit. Potolirea acelui apetit, chiar dacă doar temporară, este arta lui Venus. Metodele ei sunt diverse, scopul, mereu acelaşi: să ne ajute să aflăm un moment de pace – în braţele persoanei iubite, în timpul unui adagio dintr-un cvartet de coarde sau pe un vârf de munte, când sufletul se lasă transportat. Oriunde s-ar afla, Venus ştie să ne îndrume către acel moment, dacă o ascultăm, îi putem urma sfatul sau îl putem ignora. Alegerea ne aparţine, ca întotdeauna.

Planeta:
Hieroglifa:
Funcţie:
Disfuncţie: întrebări cheie:
Marte
C?
Dezvoltarea voinţei Cultivarea curajului.
„Antrenamentul impunerii autorităţii”

Sensibilitate extremă sau insensibilitate, egoism, cruzime, sadism, bombasticism, iritabilitate, „persoană cu arţag”.

Ce bătălii va trebui să port? în ce direcţii trebuie să mă afirm pentru a nu mă angaja în conflicte lipsite de sens? Cum îmi pot ascuţi voinţa? în ce fel îmi manifest agresivitatea?

^

Când este **Extraordinară rezistenţă. Ezitare în** ***retrogradă:*** **impunerea autorităţii sau în exprimarea unor cereri. Comportare pasivă. Mânie controlată, dar interiorizată.**

lată-te extaziat, cu cartea aceasta în mâini. Ce fraier! Acum, după ce-ai dat banii, pot să-ţi spun. Editorul meu şi cu mine o să mâncăm caviar şi o să bem Saint Emilion, mulţumită ţie. Un prost se desparte uşor de banii lui…

Va simţiţi mânioşi? Surprinşi? Aveţi nevoie să vă adaptaţi la o nouă realitate, ameninţătoare? Sper ca da, pentru că, dac-o veţi face, aţi pornit-o pe drumul cel bun către înţelegerea lui Marte.

Repet, ne întâlnim cu un simbol care n-ar trebui să fie o noutate pentru nimeni. Eticheta e străină, atât şi nimic mai mult. Sentimentul, aspectul conştiinţei la care se referă, este la fel de familiar ca gravitaţia. Este agresiunea.

Marte este prima planetă dincolo de orbita Pământului. Mercur şi Venus sunt mai aproape de centru, într-un anume sens, putem spune că ne rotim în jurul lor. Vizual, aceasta le „leagă" de Soare; nu pot apărea niciodată prea departe de el. Pentru planeta roşie, situaţia este alta. Ea poate merge oriunde vrea, independentă de alte influenţe.

Observaţia aceasta astronomică simplă ne spune foarte multe despre Marte. E planeta libertăţii. A independenţei. A autodeterrni-nării.Un ochi sângeriu pe cerul nopţii – cei din vechime i-au captat imediat mesajul. Ei 1-au identificat pe Marte cu zeul războiului, temân-du-se de el. Arogant şi irascibil, atunci când se mişca, ei tremurau.

Au trecut eoni, au apărut alte aspecte ale realităţii. Ştim acum ca Marte este o lume micuţă, de mâna a treia, o planetă pustie şi înfrigurată, apărată de o fărâma de atmosferă prăfoasă. Nimic de temut. Dovezile sunt concludente. Pe suprafaţa lui au ajuns sonde spaţiale. Au fost trimise fotografii pe Pământ. Nu s-a găsit niciun indiciu care să susţină teoria ca Marte ar fi sălaşul zeului războiului. Nu s-au găsit soldaţi herculeeni cu bicepşii umflaţi. Nici amazoane. Nu curge testosteronul prin canalele lui. De fapt, nu s-au găsit nici canale.

Totuşi, pentru astrologi Marte rămâne simbolul comportamentului impunător şi agresiv. Un „zeu al războiului". De ce? Pur şi simplu pentru că observăm că are acest efect. Chiar şi o privire

superficială asupra câtorva harţi natale arată că acolo unde Marte are un rol important, personalitatea este agitată, semeaţă şi directă.

Vechile remarci astrologice despre Marte ne trimit înapoi în vremea când preoţii caldeeni se întreceau să sacrifice un miel ori de câte ori li se părea că planeta roşie le dă vreun semn. Având din punctul lor de vedere o influenţă absolut „malefică”, o legau în mod foarte strict de lucrurile neplăcute. Conflict. Dezacord. Ostilitate. Teroare. Realităţile acestea sunt marţiene; nicio obiecţie. Dar am pierde esenţialul dacă le-am plasa în primul rând. Mai înainte de orice, Marte simbolizează puterea voinţei umane. Aceasta este planeta care ne dă avântul de a face tot ce dorim. De a ne modela vieţile. Şi de-a zdrobi tot ce ne stă în cale şi ne împiedică.

în mod clar, energia lui Marte este prea periculoasă pentru a ne juca. Atunci când Marte devine rău, nu există planetă mai oribilă. Poate fi îngrozitor de crud, neiertat de egoist, insensibil dincolo de puterea de înţelegere. Daca exista un „instinct de ucigaş”, e simbolizat de planeta Marte.

Atunci, de ce nu ataşăm cărţii acesteia un buton pentru a-1 arunca în aer? Pentru că fără planeta roşie am fi morţi. Dacă Marte ar fi distrus, am merge cu toţii la culcare. Ea este planeta entuziasmului. Marte pune o scânteie de lumină în ochii bătrânilor şi adaugă sare şi piper spiritului femeilor, la bătrâneţe. Marte îl ajută pe alergătorul maratonului să sprinteze pe ultima jumătate de milă. Marte este cel care explodează în temperamentul violonistului când cântă cu iuţeala fulgerului pasaje din Paganini. Marte este cel care susţine voinţa omului la Dachau, Wounded Knee* sau pe străzile Calcuttei.

* Dachau – mare lagăr de concentrare din Germania (1933-1945); Wounded Knee – loc în sud-vestul statului Dakota de Sud, S.U.A., unde, în 1890, mai mult de 300 de indieni sioux au fost masacraţi de soldaţi americani.

Instinct de ucigaş? Uneori. Instinct de supravieţuire? Voinţa de-a trăi? Cu siguranţă.

în Marte nu se poate ascunde un las. Cea mai sigură cale de a-1 face pe Marte să devină dezagreabil este să lăsăm frica să hotărască în locul nostru. Marte are nevoie de aventură. De încordare. Are nevoie de *ocazia,* de a-şi atinge limitele. Războinic fioros, incult, prieten pe

care ar fi foarte potrivit să-1 avem alături când ne opreşte un cuţitar sub un felinar si ne cere banii. Dar pe care poate ca nu 1-arn lua cu noi la bibliotecă într-o după-masă liniştită – pentru că s-ar putea să-ncerce aruncarea greutăţii cu volumele din cel mai gros dicţionar, ca sa-şi pună sângele în mişcare.

Cum să ne asigurăm că Marte va fi supravieţuitorul şi nu ucigaşul? Hrănindu-1 cu ce doreşte. Reţeta o luăm din harta natală.

Să ne imaginăm că o femeie are planeta Marte în Capricorn, semn al autodisciplinei şi ambiţiei. Ea are un vis secret: şi-ar dori să conducă singură un atelaj de-a lungul Labradorului şi să-şi descrie aventurile într-o carte. Ar fi o experienţă marţiană, pentru că implică o trăire intensă, stârneşte fiori de teamă şi cere o voinţă puternică. Este, de asemenea, caracteristică pentru Capricorn, pentru că pretinde un efort serios de organizare, este solitară şi are implicaţii în carieră – cartea pe care vrea s-o scrie.

Ar trebui să-şi lase serviciul şi să înceapă să caute câini husky de sanie? Niciun astrolog n-ar putea şti. Ştim însă că e destinul ei să treacă prin asemenea aventuri provocate de Marte în Capricorn. Poate că nu în Labrador. Sau poate că da. Dacă ştie cu fiecare fibră că trebuie să meargă acolo, dar nu acţionează cum îi cer sentimentele, atunci Marte al ei nu are nicio supapa de siguranţă. E pus la colţ. Vedem ucigaşul. Ea devine din ce în ce mai iritabilă, sensibilă la ofense, certăreaţă. Caută în toate nimicurile motive de competiţie. Şi sigur că cei din jur nu o mai suportă mult timp. Devin şi ei nervoşi. Primeşte înapoi exact ceea ce oferă. Cu alte cuvinte, are oricum porţia de stres, însă nu sub forma pe care şi-ar dori-o sau de care ar avea nevoie. S-ar fi simţit cu mult rnai bine înfruntând urşii aceia polari.

Să înfrunte ursii: e tot ce trebuie să ştie cineva despre Marte.

Planetele 137

Planeta:
Hieroglifa:
Funcţie:
Disfuncţie: întrebări cheie:
Când este retrograda:
Jupiter ^
Păstrarea credinţei Dezvoltarea vitalităţii şi încrederii.

Ridicarea moralului. Depăşirea exagerată a limitelor, optimism exagerat, infatuare, pretenţiozitate, respingerea realităţii care nu convine. Ce fel de experienţe m-ar ajuta să am mai multă încredere în mine si în viaţă? în ce situaţii s-ar putea să am prea multă încredere?

Credinţă interioară cu rădăcini adânci Poate da persoanei un comportament foarte serios. Poate inhiba deschiderea emoţională.

Ploaie rece, ceaţa, umezeală adusă de vântul vijelios din nord. Zece zile nu se mai opreşte. Peste tot e noroi. Frigul trece prin ciorapii si puloverele de lână ca prin plasele de pescuit. Ai căpătat un guturai destul de rău ca să devină iritant, dar nu şi ca să obţii recomandarea unui repaus la pat. Când deschizi ochii, în fiecare dimineaţă, cauţi cu privirea dincolo de perdelele de nori. în fiecare dimineaţă, găseşti acelaşi cenuşiu şters, fără viaţă. Trei zile, cinci zile, opt zile. Nimeni nu mai vorbeşte. Nu se mai aude niciun râset. Nicio glumă. Aşteptarea pare să nu se mai termine.

Şi dintr-o dată apare Soarele pe un cer de culoarea acvamarinului. Un vânt din sud aduce aer cald prin fereastra dormitorului. Păsările cântă. Copiii se joaca. Pomii sclipesc de parc-ar avea frunzele de smarald. E sâmbătă! Ce simţim? Fericire. Recunoştinţă. Eliberare. Mulţumire. Triumf. Marca astrologică a tuturor acestor senzaţii este Jupiter.

Jupiter – regele zeilor. Planeta cea mai masivă a sistemului nostru solar. Dacă am pune la un loc toate celelalte planete, toţi sateliţii lor, asteroizii, meteorii, cometele, totul cu excepţia Soarelui, si le-am da forma unei mingi, tot n-ar ajunge la greutatea lui Jupiter singur.

Astrofizicienii ne spun că atunci când se formează o planetă, ar avea nevoie doar de o masă mai mare pentru a deveni stea. Dacă un corp ceresc devine suficient de greu, reacţiile nucleare sunt iniţiate si se naşte un soare. Jupiter a trecut pe lângă o asemenea situaţie. Sistemul nostru solar ar fi putut avea doi sori.

Navele spaţiale au îmbogăţit şi mai mult imaginea. Când sondele **Voyager** au trecut pe lângă Jupiter, au transmis pe Pământ unele date care încă dau bătaie de cap oamenilor de ştiinţă. Planeta radiază foarte multă energie, cu mult mai multă decât se aştepta. E ca şi cum Jupiter n-ar fi acceptat sa fi pierdut în urma tentativei de-a deveni o stea – chiar si acum, după cinci miliarde de ani, încă mai încearcă să strălucească cu lumina proprie.

O planetă cu pretenţii de stea: aceasta este Jupiter. Ca un rege în exil, şi-a întemeiat un regat minor la o distanţă sigură de adevăratul centru de putere. De acolo domină sferele exterioare ale sistemului solar şi un uriaş alai de sateliţi – între care patru de dimensiunea lui Mercur. Dar Jupiter nu este un tiran. Spiritul lui nu este acesta. E mai degrabă ca bunul rege Venceslav. Expansiv, generos, bine dispus, astrologia tradiţională îl consideră cea mai norocoasă planetă.

Există un cuvânt care redă esenţa lui Jupiter: credinţă. Mai presus de toate celelalte, este planeta credinţei. Nu în sensul de „cred în Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh", nimic atât de formal, ci mai degrabă o credinţă mult mai primitivă. O credinţă în viaţă. O certitudine nezdruncinată că viaţa merită trăită. Zece zile de ploaie, apoi Soarele străluceşte din nou – circuitele Jupiterului nostru încep să zbârnâie. Când Jupiter joacă un rol important în structura psihică a unei persoane, putem observa de obicei o persoană de înaltă ţinută, care se mişca cu eleganţa naturală a unui adevărat aristocrat. Este mărinimoasă, expansivă, dispreţuieşte meschinăria şi fandoseala, întotdeauna există un element inefabil în preajma unui jupiterian, ceva mai măreţ decât viaţa. Suntem în prezenţa unei stele. Din păcate, s-ar putea ca şi persoana în cauza să fie conştientă de aceasta.

Jupiter este planeta pretenţiozităţii şi a infatuării. E posibil să nu fie de fapt decât o cochilie fermecătoare, cu iluzii exagerate asupra

propriei glorii. Exigent si despotic, poate ţine lângă el o curte de fantome, ca un ţar detronat. Iar când fantomele nu-si mal joaca rolul, se poate supăra ca un copil insultat. Nu va rămâne mult timp îmbufnat, Jupiter are un spirit optimist, întotdeauna îşi revine după un necaz. Clovn al cosmosului, încrederea sa în viaţă este inepuizabilă. Nimic

nu-I poate doborî, înfrângerea nu se înscrie în vocabularul său.

Dar înfrângerea face parte din vocabularul vieţii. Pentru toată lumea va exista la un moment dat un munte prea înalt, o boală prea greu de depăşit, o relaţie prea imposibilă. Aceştia sunt demonii de care Jupiter nu se poate apăra. El nu se poate retrage cu graţie, dar nu din cauza vreunei bravade pe jumătate sinucigaşe. Aceasta este o mentalitate mai apropiată de Marte. Jupiter pur şi simplu nu se poate imagina pierzând.

O imagine clasică a lui Jupiter este cea a unui nebun cu ochii legaţi care păşeşte cu încredere peste marginea unei prăpăstii. Acolo unde se află planeta pe harta natală există o arenă a vieţii în care suntem incontestabil norocoşi – şi una în care trebuie să ne ferim de

! încrederea oarbă în norocul nostru. Optimismul exagerat, trecerea

’ dincolo de limitele fireşti şi aşteptările nerealiste sunt capcanele orică-

: rui monarh. Jupiter ar putea să plonjeze în ele cu graţia unei lebede.

: Astrologia tradiţională îl numeşte pe Jupiter „Marele Benefic”.

Astrologii îl iubesc, dar nu-i văd foarte clar caracterul. Au dreptate

• ’ atunci când susţin că Jupiter ne face să ne simţim bine. Ceea ce destul ide des nu reuşesc sa vadă este ca el ne poate conduce şi pe calea descendentă. Regii şi nebunii – o linie atât de subţire îi separă. Iar

Jupiter oscilează între ei, nesigur ca o monedă aruncată în sus.

Planeta: **Saturn**

Hieroglifa: **t)**

Funcţie: **Dezvoltarea autodisciplinei. Dezvoltarea respectului de sine. Sporirea încrederii în propriul destin, împăcarea cu solitudinea.**

Dâsfuncţie:

întrebări cheie:

Când este retrogradă:

Depresie, melancolie, cinism, răceală, indiferenţă, lipsa

reacţiilor, munca ia aspect de corvoadă, lipsa imaginaţiei, reţinerea emoţiilor, materialism.

Pe ce arenă a vieţii trebuie să învăţ să acţionez singur? în ce situaţii lipsa autodiscipli-nei va avea mai repede consecinţe supărătoare? în ce privinţe îmi vor fi puse la încercare mai serios posibilitatea de a visa si de-a avea încredere? Independentă cu rădăcini adânci. Poate indica un „singuratic”. Rezerve enorme de tărie interioară. Autodisciplină emoţională. îi poate fi greu să refuze un lucru.

Imaginaţi-vă o tânără. O visătoare. Are o licenţă în limba engleză, dar nu-i foloseşte prea mult. în ultimii cinci ani a servit la mese, aşteptând ca în viaţa ei să apară ceva. Ambiţia ei era să devină scriitoare, dar până atunci era doar o fantezie. Nu scrisese nimic.

într-o bună zi, lucrurile se schimbă. Trec anii, simte că a îmbătrânit, e puţin speriată, își dă seama că e „acum sau niciodată”, începe un roman. Cartea îi reflectă propria natură – visătoare, romantică. E un roman de ficţiune, violenţă şi mister, *Pasiunea la mauri.* Succesul e fulgerător, își vinde manuscrisul. Câte patru exemplare din cartea ei stau în raioanele cu cărţi broșate ale tuturor băcăniilor din America.

Treizeci de ani trec. Treizeci de ani si alte cincisprezece versiuni ale *Pasiunii la mauri,* cu diferite titluri. E bogată şi faimoasă, îi poţi vedea poza în *People.* Anii au schimbat-o. Nu mai e mica ingenuă ciudată, e acum o femeie matură cu discernământ şi încredere în sine. Dar cărţile ei nu reflectă asta. Şi ea o ştie.

îi vine o inspiraţie pentru un nou roman, unul foarte diferit. Profund, serios. O lucrare de care ar putea fi mândră, Editorul e îngrozit, dar ea insistă. Pe la jumătatea cărţii merge la doctor. Are

cancer. Mai are trei luni de trăit. I-ar trebui de două ori pe-atât ca să termine cartea. Imposibil. Plânge, își face testamentul, își planifică o croazieră în jurul lumii. Trece o săptămână. Are o lungă discuţie cu ea însăși, apoi ridica din umeri şi se aşază înapoi la maşina de scris, în viaţa ei a fost autoare. O să moară ca o autoare. Opera ei cea mai importantă nu va fi terminată niciodată. Nu-i pasă. Nu era ăsta : esenţialul. Esenţial era procesul în sine.

în acel moment femeia trece cu succes cel mai fioros test pe , care-1 pot da planetele. Devine maestru al lui Saturn.

Saturn – astrologii din vechime îl numeau uneori Satan. Marele Malefic. Şi acum chiar, planeta cu inele e deseori privită ca un Frankenstein cosmic. E asociată cu depresia si melancolia, cu înfrângerea, singurătatea şi frustrarea. Toate acestea sunt reale, E o descriere destul de precisă a modului de manifestare al lui Saturn atunci când nu-i suntem pe plac. Dar nu acesta este scopul lui. Nicio planetă nu există numai pentru a ne răni.

Saturn ne învaţă o virtute mai presus de toate celelalte: autodisciplina. Aceasta este cheia pentru înţelegerea simbolului său. Ca si Marte, celălalt aşa-zis malefic, Saturn încearcă să ne concentreze atenţia asupra voinţei. Să ne înveţe cea mai evazivă artă: cum să facem exact ceea ce ne place. Cum sa ne dominăm temerile, lenea sau emoţiile pentru a ne realiza **intenţiile.** Planeta credinţei este Jupiter. Dar într-un anumit sens titlul îl merită mai degrabă Saturn. Jupiter ne dă sentimentul credinţei, dar de cele mai multe ori ne si sprijină cu o mulţime de cârje. „Sigur, arn credinţă. Viaţa e minunată. Uite ce cont am în bancă, ce iubit(ă), ce Mercedes nou…"

Abordarea credinţei dinspre Saturn nu urmează acelaşi drum. EI ne ia cârjele. Ne arată partea întunecată a vieţii, lucrurile imposibil de înfăptuit, înfrângerea sigură. Apoi ne întreabă: „Acum mai ai credinţă?" încă o dată, aceasta credinţă nu e legată în niciun fel de religie. Este încrederea în viaţa, în propria persoană, în visurile şi proiectele noastre, în idealuri. E credinţa în ideea că avem de împlinit un destin. Numai atunci când putem susţine singuri aceste perspective, fără ajutoare, fiind puşi în faţa imposibilităţii absolute, atunci

numai putem spune că avem credinţă. Până atunci încă mai mergem pe-o bicicletă cu rotiţe ajutătoare. Femeia din povestea noastră ştia că este o scriitoare. Era destinul ei. Să fugă de el era ca şi cum ar fi fugit de şinele ei cel mai adânc. Nu era posibil să termine cartea, dar, din punctul ei de vedere, aceasta nu schimba cu nirnic lucrurile. Conta doar scrisul. Nu succesul, nici eşecul.

Saturn este simbolizat deseori de pustnic, o imagine care i se potriveşte foarte bine. Este planeta singurătăţii, în orice loc s-ar afla pe

hartă, acela este o scenă pe care trebuie să acţionăm singuri. Un loc în care încrederea în noi înşine este totul, în care nu trebuie să contăm pe nimeni altcineva. Până şi răsplata trebuie să ne-o oferim singuri.

Moartea o va împiedica pe scriitoarea noastră să primească vreun premiu sau vreo recompensă bănească pentru canea ei. Nimeni n-o s-o vadă vreodată. Din punctul de vedere al lumii, ar fi putut la fel de bine să nu fi scris niciun cuvânt. Cu toate astea ea a scris, numai pentru satisfacţia care-i venea din împlinirea ireproşabilă a misiunii de a fi ea însăşi, încă o dată, ea a fost un maestru al lui Saturn. Solitudinea ei a fost perfectă. De-acum înainte va juca un rol pentru un singur spectator: ea însăşi. Poate că va iubi. Dar nu va mai avea nevoie niciodată de aprobarea altcuiva.

Dacă nu reuşim să ne însuşim lecţia pe care Saturn ne-a pregătit-o pe harta naşterii, intrăm în derivă. Ne rătăcim de drurn. Viaţa devine goală, fără rost. Ne lăsăm purtaţi de scepticism şi disperare. Nici dacă ne vom învăţa bine lecţia n-o să dansăm pe stradă de fericire. Nu e stilul lui Saturn. Dar căpătăm atunci satisfacţia interioară pe care nu ne-o poate oferi decât planeta cu inele şi care ia naştere din autocunoastere si respect de sine. Bucuria poate exista şi fără ele, dar ca hârtiile care zboară purtate de vânt. Fără rădăcini.

Planetele invizibile în urmă cu două secole un cataclism a lovit astrologia. A fost descoperită o nouă planetă. După două sute de ani sistemul ei încă mai simte undele de şoc. începe abia acum să-si mai revină, să se reorienteze.

• jjfr-

Anglia. Iarnă târzie, 1781. Uitându-se prin telescopul său la configuraţiile stelelor cunoscute, Şir William Herschel a descoperit o lume nouă. Bun politician, prost poet, ei a botezat punctul palid de lumină Georgium Sidus, după numele regelui George. Din fericire, numele nu i-a rămas. Englezii îi mai spun câteodată Herschel, dar până Ia urmă au triumfat zeii, nu oamenii. Cei mai mulţi dintre noi o cunoaştem sub numele de Uranus, primit de la zeul grec al cerului.

De ce a fost descoperirea lui Uranus un asemenea şoc?

Mii de ani astrologia a fost un sistem închis, cu şapte planete, între care se numărau Soarele şi Luna. Numărul şapte fusese

considerat un număr magic. Curcubeiele aveau şapte culori. Octavele aveau şapte note. Săptămânile aveau şapte zile. Numărul şapte apărea în tradiţiile mistice: cele şapte chakre sau centri de energie ai corpului fizic, cele şapte biserici, din Cartea Revelaţiilor. Era drept si încurajator să fi fost şapte planete pe cer. Timp de milenii acea observaţie simplă servise ca o „dovadă" lesnicioasa a valabilităţii astrologiei.

Sistemul acela clar, bine închegat, s-a năruit în momentul în care Herschel şi-a anunţat descoperirea. Erau dintr-o dată opt planete. Şi dacă erau opt, oare n-ar fi putut fi chiar mai multe? După ce praful stârnit de furtună s-a aşezat, astrologia părea să fi murit, începuse Epoca Ştiinţelor.

Astrologii si-au pierdut prestigiul, dar în faţa lor a apărut o oportunitate fără precedent: şansa de a descifra un nou simbol. Uranus exista, fără îndoială. Trebuia să aibă o semnificaţie. Dar care? Răspunsul era încă neclar şi după alţi şaizeci de ani, la vremea când a fost observat pentru prima oară Neptun. Şi chiar în 1930, când a fost descoperit Pluton, simbolul lui Uranus rămăsese la fel de neclar. Ce ar fi putut însemna cele trei planete „noi"? Sistemul celor şapte părea un model perfect al minţii umane. Era reflectat în el totul: identitate, emoţii, logică, iubire, teamă. Nimic nu rămăsese pe dinafară, începea cu Soarele, simbolul de bază al vitalităţii, şi se termina cu Saturn, planeta morţii şi a finalităţii. Saturn era punctul terminus firesc. O dată cu planeta cu inele, cercul vieţii se închidea. Alte posibilităţi nu mai erau.

Totuşi, în spaţiul adânc, ispititor ca o a doua şansă, plana globul albastru-verzui al unei alte lumi.

Astrologilor le-a trebuit ceva timp pentru a se apropia de Uranus din unghiul corect. Când au reuşit, teoria astrologiei a făcut un salt cuantic. Ce s-ar fi putut afla dincolo de funcţiile reprezentate de Saturn? Sau, altfel spus, ce s-ar fi putut afla dincolo de **forma finala, care exprima întregul potenţial** al personalităţii? Sau, şi mai simplu, ce s-ar fi putut afla dincolo de moarte?

Structurile **dinăuntrul** personalităţii aparţin domeniului planetelor vizibile. Ele descriu perfect întregul teritoriu. O dată cu noile planete spulberăm graniţele naturii, ale ego-ului si ale obişnuitului. Călătorim **dincolo** de personalitate. Care este

semnificaţia lor? Avern doar un indiciu: nu le putem vedea. Numai atunci când telescoapele ne amplifică simţurile în mod artificial devenim conştienţi de ele. Această observaţie este simbolică. Este cheia interpretării.

Uranus, Neptun si Pluton reprezintă doar posibilităţi. Semnifică acele calităţi transcendente, care nu ne aparţin în mod firesc, dar pe care le putem căpăta doar printr-un lucru intenţionat asupra sinelui. Spre deosebire de planetele clasice, ele nu-si manifestă în mod automat influenţele. Până când nu acţionăm cu scopul transformării propriei fiinţe, nu putem vedea decât umbrele lor. Dacă nu facem acest efort, cele trei simboluri misterioase rămân pentru spirit exact cum sunt şi pentru ochi: invizibile. Să-1 privim mai îndeaproape pe primul dintre aceşti călăreţi cosmici.

Planeta:
Hieroglifa:
Funcie:
Disfuncţie:
Uranus
f

Dezvoltarea individualităţii. Dezvoltarea capacităţii de a contesta autoritatea. Ieşirea din tiparele culturale si sociale.

Spirit de contradicţie, încăpăţânare, inflexi- bilitate, sensibilitate exagerată, caracter sinuos, abrupt, nestatornicie, iresponsabi- litate, egoism, insensibilitate faţă de senti- mentele altora, originalitate de dragul ei.

întrebări cheie:
Când este retrogradă:

în ce domeniu al vieţii ar trebui să doresc să-mi desfăşor activitatea fără asentimentul societăţii? Unde trebuie să învăţ să nu mă conformez si să-mi urmez propria cale? Unde voi primi în mod constant cele mai înşelătoare sfaturi? Ce autoritate sunt destinat să înfrunt si să ofensez? Individualitatea se poate risipi într-o viaţă imaginară în timp ce comportamentul exterior rămâne sigur şi necontroversat. Poate simboliza geniul – nu atât

în sensul inteligenţei, cât în cel al eliberării gândirii de „adevărurile evidente” dictate de civilizaţie.

Când Patrick McMurphy si fermecătoarea lui bandă de schizofrenici din *Zbor deasupra unui cuib de cuci* scapă de la azil şi sechestrează o navă de pescuit, ne bucurăm cu toţii. Toate lumea iubeşte persoanele umile, mai ales arunci când se ridica împotriva autorităţii şefului. Chiar şi atunci când cauza n-are sorţi de izbândă, strigătul de răzvrătire „N-am sa mai suport niciun moment situaţia asta” face sa vibreze coarda simpatiei fiecăruia.

Ierarhii, autoritate, reguli şi regulamente – pe ele se bazează orice civilizaţie. Fără ele am fi rămas şi-acum nişte cete de neanderthalieni, aruncând cu pietre unii în alţii, însă există ceva în noi care urăşte constrângerile. Ceva dinăuntrul fiinţei nu suportă să i se spună ce trebuie să facă. Acel ceva se identifică întotdeauna cu proscrisul, cu rebelul, cu spărgătorul de norme.

Marca astrologică a acestei calităţi neîmblânzite este Uranus. El e planeta **individualităţii,** a libertăţii. Pentru el nu e nimic mai delicios decât perspectiva unei răscoale. E independent, rebel, peste măsura de încăpăţânat, un personaj plin de pitoresc. Dacă există un simbol astrologie pentru ceea ce fizicienii numesc principiul incertitudinii, acesta este. Nicio alta planetă nu e mai imprevizibilă.

H|^^^^ ’”w™1”11

Semnificaţia astrologică a lui Uranus este confirmată de observaţiile astronomice. Ecuatorul majorităţii planetelor se înscrie mai mult sau mai puţin în planul sistemului solar. Sau, cu alte cuvinte, ceea ce înseamnă nord pentru Pământ, înseamnă nord şi pentru Jupiter. în cazul lui Uranus e o situaţie total diferită: el nu are o mişcare ca a unui titirez în timp ce se roteşte pe orbită în jurul Soarelui, ci pare că se rostogoleşte. Nordul planetei e aproape perpendicular pe al Pământului nostru. Chiar şi în mişcarea ei în spaţiu, planeta individualităţii dansează pe o melodie proprie.

Ce este individualitatea? Caracteristicile de tipul limbajului, filosofiei, umorului, stilului nu ne reprezintă individualitatea, ci sunt doar măşti care derivă din cultură si experienţă. Ne-am născut în America. Vedern câteva filme cu Clint Eastwood, îmbrăcăm câteva

păpuşi Bărbie, citim câteva cărţi de Agatha Christie si unele articole de psihologie popularizată şi – gata – personalitatea s-a format. Este o concrestere, rnai degrabă ca un accident din naştere.

Individualitatea este ceva mai profund, sălbatic si spontan, ceva **inerent structurii minţii.** Este acea parte a fiinţei care ar rămâne neschimbată oriunde ne-am fi născut – în Brooklyn sau în Botswana. Este partea care refuză mitul tribului în care s-a întâmplat să se nască. Nu se supune acelor reguli. Nu respectă nicio autoritate. Nu manifestă niciun fel de respect pentru strămoşi, preoţi, preşedinţi. Nu da curs nici unei pretenţii.

Când ne manifestăm individualitatea şi ne-o dezvoltăm, dăm de greu. De ce? **Deoarece civilizaţia si individualitatea, societatea şi Uranus, au fost duşmani de moarte încă de când Dumnezeu a aprins quasarii.**

în această bătălie nu sunt eroi, nici personaje negative, în cel mai bun caz, fiecare parte corectează excesele celeilalte. Dacă civilizaţia ar avea câştig de cauză, am deveni cu toţii nişte roboţi trăind la nesfârşit aceleaşi două sau trei poveşti de bază. Dacă Uranus ar fi învingător, ne-am cufunda cu totul într-o societate barbară.

Uranus ne desfide să fim liberi, în locul pe care-1 ocupă pe harta natală se produc marile rebeliuni cu reverberaţii profunde în

circuitele noastre mentale. Simbolizează un domeniu în care firea noastră esenţială declară război constrângerilor impuse de civilizaţie. Pentru a fi fideli nouă înşine, trebuie să încălcăm normele, încălcân-du-le, intrăm în încurcătură. **Suntem forţaţi să ne dezvoltăm si să ne apărăm individualitatea.**

O să aflam mai târziu cum să desluşim indiciile pe care ni le ţese Uranus pe harta natală. Există acolo un plan de bătaie – si descrierea unor termeni îngrozitori care ni se impun daca alegem starea de noncombat. Deocamdată trebuie să înţelegem doar principiul următor: Uranus este acea parte din noi care refuză să se lase nivelată de Miss Maniere Elegante.

Uranus are o comportare destul de vijelioasă pentru o „planetă invizibilă”. Ce este atât de transcendent în rebeliunea sa?

Primul pas. dincolo de graniţele lumii lui Saturn nu este un pas „spiritual” în înţelesul obişnuit al cuvântului. Este un pas dincolo de conformism, dincolo de uniformizarea personalităţii, dincolo de automatism. Personalitatea trebuie desăvârşită înainte de a putea deveni transcendentă. Trebuie să exprimăm în lumea exterioară ceea ce suntem în interior, indiferenţi la aplauzele sau la defăimările de care am putea avea parte. Trebuie să acceptăm Ia scara mai mică povara singurătăţii revoluţionarului, geniului. Trebuie sa părăsim tribul.

Puţine perspective sunt mai înfricoșătoare. Putem protesta zgomotos la adresa slujbei pe care o avem, a căsătoriei, a vieţii plicticoase. Dar să stăm complet descoperiţi, lipsiţi de susţinerea acestora, înaintea universului teribil şi brutal şi încă sa mai si **alegem în mod conştient un drum coerent în viaţă** este cel mai înalt tip de curaj. Această transformare spirituală este esenţa saltului Uranian.

Dar dacă preferăm să nu-1 facem? E la alegerea noastră. Ca toate planetele invizibile, Uranus nu-si aduce nici el contribuţia folositoare asupra caracterului dacă nu-1 susţinem prin efort propriu. Dar nici nu se va evapora pur şi simplu.

O reacţie slabă la o configuraţie uraniană are ca implicaţie în mod obişnuit unele bătălii lipsite de conţinut, simbolice. Imaginaţi-vă un bărbat cu influente uraniene în acel domeniu al hărţii natale care

:

reprezintă cariera. Şi-ar dori din suflet să fie pescuitor de scoici. Dar e avocat, descendent dintr-o familie de avocaţi impregnaţi de mitul „caţără-te cu ghearele până în vârf. Oricât de mult şi-ar dori să ţină seama de chemarea lui Uranus, să-şi arunce pe fereastră diploma în avocatură şi să-şi cumpere o raşchetă de scoici, nu-şi poate mobiliza curajul necesar.

Ce se întâmplă atunci? Toată forţa explozivă a lui Uranus se îndreaptă către capricii mărunte şi nepericuloase. Insistă asupra dreptului de a purta blue jeans la birou. Refuză cu înverşunare să poarte cravată. Dar pentru apărarea acestor excentricităţi mărunte îşi foloseşte toată pasiunea cu care şi-ar **putea apăra, cu mult mai mult profit, dreptul de a-si trăi propria viaţă.** Aceasta este funia cu care ne manevrează Uranus: dacă nu trecem de testele lui, ne simţim ca un

figurant în filmul altcuiva. Iar rolul pe care ni se cere să-1 jucăm este al unei marionete inofensive, dar oarecum ridicole.

O notă fascinantă relativ la Uranus si celelalte planete invizibile: astronomii le-au descoperit câni în acelaşi timp la care eram pregătiţi şi psihologic să le descoperim. Uranus – în 1781 – în momente de revoluţie a conştiinţelor la scară globală. Tocmai se produsese Revoluţia Americană. Revoluţia Franceză era la orizont, începea era ştiinţifică, a „Iluminismului”. Pe întreaga planetă **demnitatea individului** si dreptul lui de a **contesta autoritatea** se impuneau în conştiinţa colectivă.

Coincidenţă? E posibil. Dar, luaţi aminte: Uranus este extrem de puţin strălucitor, însă e vizibil uneori pentru ochiul omului. Eu nu am o vedere prea ageră si trăiesc în ţinutul umed şi ceţos al Carolânei de Nord. Totuşi, 1-arn văzut pe Uranus. Era la fel de slab ca ochii unei pisici la un kilometru distanţă, dar 1-am văzut. De ce le-a scăpat privirii caldeenilor, egiptenilor, chinezilor? Au fost secole întregi de observare sârguincioasă a unui cer care era limpede ca un cristal înainte ca lumina electrică si poluarea atmosferei sa ne diminueze acuitatea vizuală – şi nu exista nicio însemnare despre planetă. Să fi fost oare pentru ca pur şi simplu nu eram pregătiţi să-1 vedem?

Planeta:
Hieroglifa:
Funcie:
Disfimcţie:
întrebări cheie:
Când este retrogradă:
Neptun
¥

Descentralizarea ego-ului îa imaginea despre sine. Crearea unui punct pentru autoobser- vare din afara ego-ului Slăbirea barierei care separă conştientul de inconştient, ego-ul de suflet. Dezvoltarea acelei forme de conştiinţă căreia îi spunem Dumnezeu.

Confuzie, lene, visare cu ochii deschişi, distanţare, fugă de realitate, derivă, depen- denţă de droguri si alcool, contact redus

cu realitatea, iluzii fascinante.

în ce domeniu trebuie să învăţ să mut accentul dinspre logică spre funcţia intuitivă? în ce sfere interesul personal îngust este nepotrivit si distructiv pentru mine? în ce direcţii sunt cel mai vulnerabil pentru că iau dorinţele si temerile drept realităţi?

Sensibilitatea psihică se distanţează de realitatea exterioară; e deformată uşor de factori subiectivi, dar relativ liberă de interferenţa cu funcţia logică.

Un bărbat se crede Napoleon Bonaparte. îşi imaginează ca azilul în care trăieşte este insula Sfânta Elena. Se îmbracă la fel ca Napoleon. Mănâncă şi vorbeşte ca el. îi e dor de Josefâna. Deplânge Waterloo-ul. Nu e nicio fisură în iluzia lui. Credinţa lui e perfectă, rolul e impecabil jucat.

Alt bărbat se crede preşedintele Statelor Unite, în fiecare zi are o întrunire cu consilierii, în fiecare zi ia decizii importante. E însoţit de gărzi oriunde merge. Nici în iluzia lui nu sunt fisuri. De fapt, e atât de perfectă încât noi toţi credem în ea ia fel de mult ca el. E chiar preşedintele.

Linia între nebunie si sănătate e Ia fel de inconsistentă ca un fir de păr. Exista. E reală. Dar cele două stări se suprapun mult mai mult decât putem observa cei mai mulţi dintre noi.

„Napoleon” îşi creează o imagine mentală a persoanei întruchipate, în care crede şi care sta la baza deciziilor pe care le ia. La fel procedează şi „preşedintele”, în ambele cazuri, un psihic infinit de adânc, inimaginabil de complex, se autoidentifică drept un fel de păpuşă de hârtie. Identitatea este o mască tridimensională purtată de o fiinţă multidimensionala. Masca nebunului nu este nici pe departe Ia fel de buna ca aceea purtată de o persoană normala. Nu e în concordanţă cu întâmplările reale care apar în jurul lui. Dar paralelele dintre cele două procese sunt evidente, în amândouă, mintea se organizează în jurul unui mit. în amândouă, conştiinţa intră pe scena teatrului lumii. Iar preţul plătit pentru admitere este simplificarea radicală. Trebuie să jucăm un rol.

Ceva din noi înţelege perfect acest lucru. Ceva din noi nu se lasă niciodată prins cu totul de mit, nu uită niciodată că întreaga lume e un

teatru. Ceva din noi **nu se identifică cu „identitatea”.** Rămâne deoparte. Priveşte doar. Astrologii numesc acea parte a minţii Neptun.

Aceasta este planeta **conştiinţei înseşi.** Nu reprezintă conţinutul conştiinţei. Nici identitatea. Nici filosofia. Nici chiar înţelepciunea. Nimic din ceea ce ne mobilează spaţiul din creier. Doar conştiinţa, numai tăbliţa goală. Nimic mai mult.

Astrologia tradiţională e împărţită în două tabere relativ la aceasta planeta. Unii astrologi o plac. Alţii nu. Cei care o plac se autodenu-mesc de cele mai multe ori „astrologi ezoterişti”. Ei văd în Neptun o influenţă mistică, plină de compasiune şi de viziuni. Cei care o privesc mai critic consideră că planeta imprimă o slăbiciune, dă înclinaţii spre alcoolism şi trăire în lumea iluziilor.

Ambele tabere deţin o parte de adevăr. Amândouă se referă la comportamentele care apar atunci când conştiinţa îşi scoate armura ego-ului. Sensibilitatea este amplificată. Apare un sentiment de unitate cu lumea. Penetram în ficţiunile reprezentate de statutul şi de

identitatea proprie. Pretenţiile si grijile, ambiţiile şi temerile, stilul, importanţa acordată propriei persoane, toate devin subiecte de distracţie.

Ce putem face cu acea conştiinţă? Unii dintre noi rămânem pur si simplu cufundaţi în ea, tulburaţi si reduşi la pasivitate. Devenim visători. Toate intenţiile, tot simţul direcţiei dispar. Rămânem privind spaţiul. Ne pierdem capacitatea de a ne lua în serios. Ego-ul refuză să se adune. Aşa că nu facem nimic. Şi mai curând sau mai târziu căutăm mijloace pentru a ne anestezia simţurile.

Alţii au reacţii mai creative. Pornesc să exploreze acest teritoriu nou, făcând incursiuni dincolo de graniţele normale ale identităţii. Revin cu o mulţime de revelaţii, cu simţul unităţii vieţii, plini de suspiciune pentru măştile care ne separă şi ne individualizează. Mesajul lor este întotdeauna acelaşi: toate identităţile sunt greşite.

Unii numesc aceste incursiuni neptuniene meditaţii. Alţii le spun rugăciuni sau contemplaţii. Limbajul religios este firesc pentru Neptun, dar nu şi necesar. Un psiholog poate atinge acea parte a conştiinţei numind procesul autohipnoză. Un cowboy îi poate spune „privitul ţintă în focul de tabără”. Procesul este universal şi organic. Oriunde se află Neptun pe harta natală descoperim un punct expus, un loc vulnerabil,

extraordinar de sensibil. Aici este o parte a minţii care refuză să accepte limitele impuse de „lumea reală”. Deseori este o zonă de inspiraţie, vizionară, dar şi un teritoriu în care persoana trebuie să se ferească de dezorganizare, de impunerea unui adevăr .care este numai al său si de fuga de realitate.

- Problema pe care o pune Neptun este întotdeauna aceeaşi: ne • cere să trecem dincolo de universul ego-ului, foamei şi agresiunii ***fără a*** **ne sacrifica posibilitatea de a acţiona ca personalitate.** (Prima parte este relativ simplă. Cu a doua parte este o alta poveste.

Miraje, visuri, iluzii – acestea ţin de domeniul lui Neptun si sunt reflectate de istoria ştiinţifică a planetei. Ea a fost descoperită în 1795 de Lalande, dar acesta a crezut că privea o stea, aşa că nu a întreprins nimic special în legătură cu ea. Neptun 1-a amăgit, privându-1 de irnortalitate. Mai târziu, astronomii au observat ca planeta nou

W

 descoperită, Uranus, avea o comportare ciudată. Ceva anume îi perturba orbita. Au bănuit interferenţa gravitaţională a unei alte planete mai îndepărtate, în Paris un matematician pe nume Leverrier a calculat poziţia probabilă a factorului perturbator, iar Neptun a fost în sfârşit descoperit în 1846 de către un german pe nume Galle, în locul precalculat.

La fel cum a avut loc şi descoperirea sa, în urma influenţei perturbatoare asupra lui Uranus, **experienţele indicate de Neptun ni se prezintă în atenţie doar prin fisurile provocate în ego si în armura sa.** Ele ne parvin numai prin stările modificate ale psihicului. Avem vise. Avem experienţe extrasenzoriale. Primim inspiraţii artistice sau poetice, Suntem invadaţi de iluziile schizofreniei. Aceste procese mentale de tip neptunian arată **indirect** spre un cadru mai larg al conştiinţei, la fel cum perturbarea orbitei lui Uranus indica indirect existenţa lui Neptun. Ele îndreaptă spre o dimensiune vastă a minţii, o dimensiune în care partea ei conştientă pluteşte la suprafaţă ca un dop de plută.

în deceniile care au urmat descoperirii lui Neptun, valorile şi preocupările neptuniene s-au răspândit în lume furtunos. Mişcarea romantică în arte. Ascensiunea spiritualismului – şedinţe de spiritism si mesmerismul. Iniţierea unor organizaţii mistice de tipul Societăţii teosofice. Sosirea în Occident a unui prim val de mari învăţători

hinduşi şi budişti în urma legăturii create de Imperiul britanic între Europa şi India. Fondarea Crucii Roşii şi Armatei Salvării. Ridicarea radicală a conştiinţei sociale în privinţa sărăciei, drepturilor femeii, exploatării muncii copiilor, sclaviei. Ca niciodată până atunci, filosofiile mistice neptuniene şi idealismul plin de compasiune **au cucerit mintea oamenilor de rând.** Umanitatea ca specie fusese pregătită să-1 descopere pe Neptun.

încă o data vedem cum descoperirea unei planete este mai mult decât o curiozitate ştiinţifică. Este un eveniment cu un simbolism adânc, în universul astrologiei, ca şi în cel al lui Neptun, nicio percepţie nu rămâne fără legătură cu evenimente mai profunde ale conştiinţei în care se manifestă.

Jfr.
Planetele 153

***Planeta:* Pluton**
***Hieroglifa:* 2 sau $**
***Funcţie:* înţelegerea destinului personal, înţelegerea absurdităţii tuturor scopurilor mărunte. Dezvoltarea capacităţii de a discerne adevărul.**
***Disfuncţie:* Megalomanie, pretenţiozitate, violenţă, insistenţă supărătoare, dogmatism, rigiditate, comportare dictatorială, sete de putere, un simţ al deşertăciunii sau al absurdului, gândire de tipul „scopul scuză mijloacele”.**
***întrebări cheie:* Unde pot găsi o semnificaţie solidă pentru viaţa mea? Unde pot găsi înţelepciunea din mine de care lumea din jur are mare nevoie? V • ” – în ce împrejurări trebuie să mă feresc să mă comport dogmatic, lipsit de scrupule sau tiranic?**
***Cană este retrogradă:* Poate imprima unei persoane frica de a-si pierde „puterea” personală. Poate provoca ezitarea persoanei de a rosti adevărul pe care îl vede. Poate da umilinţă în exercitarea marilor puteri.**

Adolf Hitler şi Mahatma Gandhi. Monoliţi. Simboluri ale binelui şi răului. Aceste două personalităţi apar minţii colective ca nişte coloşi, aruncând o umbră gigantică asupra vieţilor cu mult mai ambivalenţe trăite de cei rnai mulţi dintre noi. Baal, Ra, Apollo – templele lor s-au năruit. Nu mai sacrificăm pentru ei miei sau păsări. Adorăm bărbaţi şi

femei, aducându-le omagii în jurnalele de actualităţi si în coloanele editorialelor.

Gandhi şi Hitler. Care sunt trăsăturile lor comune? Ochii? Urechile? Durerile de cap? Atât cât putem suporta comparaţia, cei doi sunt fraţi într-un sens mult mai profund decât cel dat doar de înrudirea prin sânge. Amândoi au creat istorie. Fiecare a influenţat conştiinţa unei generaţii, în care si-au ţesut propriul vis, propria viziune. Fiecare a

devenit un simbol al puterii personale. Şi amândoi au exercitat-o într-un fel care va rămâne în amintirea lumii veşnic.

Cu toţii visăm. Oare ce forţă preia visul unui orn si îl aduce la dimensiuni care pot devia istoria? Ce îl împinge pe un om să-si lase ia o parte siguranţa personală şi anonimatul şi să devină un modelator al Iurnii? învârtindu-se în marginile negre si îngheţate ale sistemului nostru solar, minuscul si prevestitor de rău ca un virus care poartă molima, micuţul Pluton deţine răspunsul.

Ajungând pe câmpiile de metan îngheţat ale acestui avanpost celest, lumina Soarelui vine de la o distanţă atât de mare, încât e la fel de slabă ca a oricărei alte stele strălucitoare. Observaţia aceasta este simbolică: din punctul de vedere al mi Pluton trăim experienţa că Soarele nu este nimic foarte special, că Pământul este doar un fir de praf, iar noi suntem doar nişte microbi mâzgălind în zadar un moment de existenţă. Cum putem accepta aşa ceva? Cum ne putem însuşi această percepţie fără a ne simţi distruşi? Doar prin transformarea fundamentală a fiinţei. Dacă nu reuşim, Pluton ne forţează să privim lipsa sensului final al propriei existenţe. Nimic nu are vreo importanţă. Cum ar putea avea importanţa ceva? Suntem numai nişte paraziţi care îşi aşteaptă sfârşitul într-un univers indiferent.

Confruntarea cu Pluton este confruntarea cu inutilitatea fundamentală a vieţii. Planeta a fost descoperită în 1930. Nu întâmplător cam în aceeaşi perioadă descopeream existenţialismul. Pluton ne introduce în teatrul absurdului. Ne confruntă cu galaxii si supernove, cu perioade nesfârşite de timp. Apoi ne priveşte drept în ochi şi pronunţă verdictul final: „Nu eşti nimic. Viaţa ta e o glumă”.

Pentru a trăi cu adevărul lui brutal, trebuie să facem un salt

dincolo de melodramele personalităţii. Trebuie să ne identificam cu ceva mai măreţ, mai puţin afectat de timp. în fuga desperată de absurdul situaţiei există o singură scăpare: trebuie să ne lăsăm amprenta pentru eternitate. Trebuie să schimbăm lumea.

Pluton este planeta visurilor colosale, a viziunilor, a cuceririi şi a transformării. Gonită de deşertăciune, bântuită de viziunea anonimatului, ea alungă rutina sigură, imprimând în conştiinţă simţul misiunii,

al destinului, SimpJa supravieţuire nu este suficientă, A trăi doar nu înseamnă nimic. Murim şi în scurt timp suntem uitaţi. Trebuie să ne gravăm iniţialele pe copacul istoriei; aşa au făcut şi Gandhi şi Hitler.

Independenţa Indiei si revolta non-violentă nu au fost numai ideile iui Gandhi. Hitler nu a inventat nazismul. Dacă aceste două mituri n-ar fi avut rădăcini mult mai adânci, cei doi n-ar fi fost decât teoreticieni, nişte inofensive persoane academice. Iar Pământul nu se cutremură la expozeurile unui teoretician.

Cum le-a dat Pluton acestor oameni puterea unor zei? Punându-i să dea glas strigătului care se auzea deja în sufletul poporului lor.

Pluton este o rădăcină care coboară adânc în inima unei naţiuni. Eî transmite psihicului individual forţa tulburătoare, clocotitoare a întregii umanităţi. Toate visurile. Toate coşmarurile. Toţi îngerii şi toţi demonii unei-rase.

Dar Pluton face mai mult decât să ne umple minţile cu năluciri. Este o planetă activă. Spre deosebire de Neptun, el instigă la mişcare şi schimbare. Prin el **întruchipăm** viziunile şi terorile umanităţii. Le reprezentăm. Funcţionăm ca **simboluri vil** ale unei anume nevoi sau dorinţe comune. Astfel suntem investiţi cu putere de civilizaţie în întregul ei. Viaţa noastră capătă un sens **transpersonal.** Nu ne pierdem individualitatea, dar primim şi un al doilea nivel de identitate: nu ca personalitate, ci ca persoana emblematică.

Acesta este secretul celor care modelează faţa lumii. Autoritatea pe care o exercită nu este a lor. Este a noastră. Ei lovesc corzile. Dar noi suntem catedrala în care răsuna ecoul lor. Puterea lor nu e personală; este colectivă. Hitler şi Gandhi sunt catalizatori, nimic rnai mult. Puterea lor este puterea noastră pe care o reflectă înapoi la noi.

Istoria n-are loc pentru prea mulţi Hitler şi Gandhi. Dar cum se manifestă Pluton în viaţa unora mai apropiaţi de noi? Nu foarte diferit. Ne oferă, la fel, o misiune. Ne provoacă, la fel, să schimbăm lumea. La fel, suntem ridiculizaţi în ce priveşte importanţa propriei persoane şi tentaţi de abuzul de putere. Că ne apare figura pe coperta revistei *Newsweek* sau doar în anuarul liceului, problemele fundamentale nu se schimbă.

h

Pluton reprezintă o înţelepciune de un tip special în fiecare din noi. Un dar preţios, care trebuie descoperit şi cultivat, momit să iasă din ascunzătoare. Ne putem trezi exprimând intuiţii despre care nu aveam habar. Poate că ele sunt legate de moarte. Poate că se referă la situaţia din căsnicie. Poate ca-i pot ajuta pe prietenii care se simt pierduţi si lipsiţi de orizont. Natura înţelepciunii depinde de poziţia lui Pluton pe harta natală. Oricare ar fi forma ei, atunci când vorbim din adâncul conştiinţei plutoniene, lumea ne ascultă ca pe vocea din rugul în flăcări.

Puţine experienţe oferă mai multa satisfacţie decât aceea de a fi reprezentantul mulţimii. Aceasta este latura întunecată a lui Pluton. Puterea lui hipnotică poate fi coruptă, recrutată în serviciul unui stăpân foarte josnic: vanitatea. Putem deveni bombastici și dictatoriali. Ne putem purta ca și cum arn fi primit misiunea divină de a predica lumii un mesaj ori de a-1 întruchipa. Doar că acest mesaj nu are caracter sfânt. E numai o opinie proprie, clădită pe scheletul nesâguranţelor noastre şi al trecutului personal, înspăimântător e faptul că aceasta, o dată accelerată şi amplificată de aparenţa fioroasă a lui Pluton, are puterea să influenţeze oamenii.

Âdolf Hitler este „sfântul protector” al acestei căi.

Gandhi stăpâneşte cealaltă cale, care reprezintă un răspuns mult mai pur dat lui Pluton. Nu pentru ca el a fost „bun”, în timp ce Hitler a fost „rău”. Conceptele respective nu au niciun înţeles pentru planeta îngheţată. Calea lui Gandhi a fost mai bună doar pentru că a funcţionat. El chiar a reuşit sa treacă dincolo de limitele personale. Eliberarea Indiei a fost doar instrumentul lui. N-a rămas nicio urmă de vanitate personală, niciun vis personal. N-a rămas nimic absurd. **Fiind potrivit**

misiunii sale, el n-a lăsat nicio portiţă deschisa către existenţa ridiculizată de Pluton. El nu a mai fost o ţintă.

Pluton, recele stăpân al deşertăciunii, nemilosul ştrengar, priveşte absent si indiferent în jos, la Mahatma Gandhi. Şi, la fel ca galaxiile sau ca atomii bătrâni de miliarde de ani, Gandhi îi răspunde la privire, într-un fel oarecum rece si de nepătruns, el şi Pluton se înţeleg perfect. Iar când Pluton îşi îndreaptă privirea care ofileşte

Jfr.

pretenţiile către Adolf Hitler, nu vede cele şase milioane, nu vede groaznicul Wehrmacht*. Vede nurnai mândria ridicolă, stilul bombastic şi fanfaronada, mica marionetă înfumurată care încearcă si nu l reuşeşte să fuga de desperata sa insignifianţă. Iar râsul lui Pluton ră-j suna şi creste de-a lungul labirintului de ani. Pentru Pluton, Hitler n-a | fost un Lucifer modern. Niciun diavol. N-a fost nimic atât de glorios. Pentru Pluton el fost doar un nebun.

Dincolo de Pluton

i

i

] Perspectivele descoperirii unei planete dincolo de orbita lui Pluton 1 sunt mari. Poate se va descoperi vreuna chiar înainte ca această carte i să-rnbătrânească. în aceasta privinţă nu există neînţelegeri între : astronomi si astrologi. Unii astrologi au furat startul. Sunt atât de 1 siguri de existenţa planetelor trans-Plutoniene încât le-au dat nume şi i au publicat şi tabelele de efemeride care permit localizarea lor. De l obicei, sursele citate pentru obţinerea informaţiilor „nu sunt din ; această lume”.

! Eu, personal, aş fi foarte mirat dacă listele lor s-ar dovedi precise. s Uranus, Neptun şi Pluton au fost descoperite numai în momentele în - care conştiinţa globală devenise pregătită să le întâmpine. Momentele i descoperirii lor au fost momente **simbolice.** Nu sunt motive ca *l* pentru următoarele descoperiri sa fie altfel. Vom descoperi planetele ! de dincolo de Pluton atunci când vom fi pregătiţi. Oricum, până l atunci nu le-am putea înţelege.

l * Wehrmacht – nume dat forţelor armate germane între 1935 şi 1945.

CAPITOLUL ŞAPTE

CASELE

Zilele şi anii formează paginile albe ale vieţii. De miliarde de ani planeta noastră se roteşte în jurul axei ei şi evoluează pe orbită în jurul Soarelui. Aceste ritmuri terestre au dat formă arnibeâor si ferigilor primordiale. Ele continuă să pulseze în fiecare dintre noi. Nu le mai dăm niciun fel de atenţie, la fel ca uruitului nesfârşit al maşinilor în trafic. Formează doar un zgomot de fond. Şi totuşi, ele sunt mereu prezente, definind limitele trăirilor noastre. Aceste două ritmuri pământeşti sunt pietrele de boltă ale astrologiei. Am studiat deja anul. Delimitată de anotimpuri, orbita noastră solară este sursa celor douăsprezece zodii.

Suntem pregătiţi acum să studiem cea de-a doua mare pulsaţie planetară: ziua. Introducem în felul acesta al treilea si ultimul etaj al simbolismului astrologie. Facem cunoştinţă cu casele astrologice, asezân-du-le la locul potrivit, alături de zodii şi planete. Cu aceasta sistemul devine complet, nemaiavând nevoie decât de un ultim reglaj fin.

Casele sunt, ca şi zodiile, un alt ciclu de douăsprezece simboluri. Alte douăsprezece procese fundamentale omeneşti. Dar acum atenţia e îndreptată către un teren mai imediat, mai evident, mai concret.

Fizic, casele sunt diviziuni ale spaţiului de deasupra şi de dedesubtul orizontului local. Aşa cum am văzut în capitolul doi, ele permit localizarea planetelor pe o scală gradată în minute. Uităm acum de măreţul fundal galactic al zodiilor şi ne preocupăm numai de locul în care o planetă **pare** a fi. Este deasupra capului? E în coborâre pe boltă către orizontul vestic? Acestea sunt întrebările la care răspund casele.

Simbolic, casele reprezintă domenii specifice de activitate. Sunt scenele si arenele vieţii în care **identitatea este scoasă la iveală prin acţiune.** Una se referă la carieră, alta la abilităţile verbale, o alta la căsătorie si prieteniile strânse. Chiar si fără case, poate fi construită o hartă destul de buna a minţii cu ajutorul planetelor si zodiilor. Dar acea hartă este o piesă de muzeu, inertă, abstractă, izolată de realitatea cotidiană. Caseie îi adaugă dimensiunea **experienţei.** Când sunt

incluse în sinteză, astrologia devine mai mult decât un model al minţii. Devine un model al vieţii.

Ciclul zilnic

Ştim ca Pământul este o minge umedă de piatră, care se roteşte în jurul propriei axe si se mişcă pe orbită în jurul unei stele obscure. E înconjurat de un strat subţire de gaz şi oscilează la temperaturi nu cu multe grade peste zero. Dar nu pare deloc aşa. Pentru noi, Pământul este o imensă câmpie întinsă, aparent circulară, cu o cupă albastră luminoasă răsturnată deasupra ei. în fiecare zi, stelele şi planetele se ridică dincolo de marginea de la est a câmpiei, se rotesc pe deasupra capului şi dispar după marginea de vest a lumii. Nouă ni se pare că stăm în loc şi ele se mişcă. Sigur că nu e adevărat. Toate sunt efecte datorate rotirii Pământului. Dar asta este ceea ce vedem.

Iar inima astrologiei va fi întotdeauna **ceea ce vedem.** Adevărul ochilor, nu adevărul minţii. Dar ce se întâmplă cu ştiinţa? Ce facem cu adevărul obiectiv? N-au avut niciun efect progresele pe care le-a făcut astronomia în ultimele cinci sute de ani? Pământul este cel care se roteşte, nu planetele.

Desigur. Astrologia nu contrazice astronomia. Numai că întrebările pe care le pune ea sunt altele. Astronomia studiază **faptele înseşi.** Astrologia nu. Ea studiază spaţiul dintre fapte si observator. Reacţiile. Sentimentele. Aparenţele.

în astrologie totul este relativ. Totul este individual. Nu Adevărul, ci mai degrabă miliardele de mici adevăruri care apar în timp ce miliarde de fiinţe finite îşi trăiesc viaţa. Din cauza aceasta astrologia trebuie să aibă Pământul în centru. Pe noi ne interesează cum **arată** cerul, nu cum este în realitate. Pentru ca astrologia să fie obiectivă ca astronomia, ar trebui să fie absolută. Dezumanizată. Noi, astrologii, nu suntem interesaţi de sistemul solar ca atare. Căutăm numai să-i cunoaştem **relaţia cu noi.** Iar această relaţie este ceva ce **vedem.** Nu avem nevoie de speculaţii abstracte.

Nicăieri nu este această premisă mai pregnantă decât în privinţa caselor. Ele sunt pur şi simplu secţiuni ale spaţiului de deasupra şi de dedesubtul locului în care ne aflăm. A spune că o planetă este în casa întâi este echivalent cu a spune că este imediat dedesubtul orizontului

estic. Când spunem că este în casa a şaptea, înseamnă că ea este pe cerul vestic, aproape de apus. Observaţiile acestea sunt în totalitate dependente de punctul din care privim.

Dacă ne mutăm chiar şi numai câţiva kilometri, poziţiile planetelor în case se schimbă. Când Mercur se afla deasupra capului aici în America, la Londra el poate să apună, iar în New Delhî este mult sub linia orizontului. Poziţia lui în zodie nu se schimbă. Dar de fiecare dată este în altă casă. Un nou punct de vedere, o noua casă. Iar o casă nouă înseamnă un nou set de experienţe. O nouă haită natală.

Orizontul

Douăsprezece case. Ele formează împreună un cerc în jurul Pământului, la fel ca şi zodiile. Ne întoarcem din nou la temelia astrologiei, la simbolul primordial: cercul. Simbolul infinitului, întregul. Absolutul, însă acum vedem simbolul primar din alt unghi. Nu mai este divizat de modelul anual al anotimpurilor, ci împărţit într-un mod

mult mai direct: secţionat în două de terenul pe care stăm. Infinitul împărţit în două.

Jumătate de cer se poate vedea. Jumătate este invizibilă. Deasupra: sase case reprezentând o realitate evidentă, comun împărtăşită, .[vizibilă de toţi. Dedesubt: şase case simbolizând o realitate cunoscută *>l* doar prin implicaţiile ei. O realitate întâlnită doar în imaginaţie. s. Subiectivitatea: aceasta este tema caselor ascunse – cele de sub t orizont. Ele reprezintă sentimentele, secretele, viaţa lăuntrică. Aici se \ formează reacţiile. Dar întotdeauna la întuneric, întotdeauna ascunse 1 vederii.

- Când majoritatea planetelor se află în casele de sub orizont nu avern neapărat de-a face cu un caracter introvertit. Un Săgetător cu o l Lună în Vărsător si un Jupiter proeminent n-o să fie timid nici dacă toate planetele s-ar afla sub orizont.

Ceea ce vedem e mai subtil. Toate percepţiile sale sunt îmbogăţite ., de emoţie si intuiţie, în conversaţie are tendinţa sa reliefeze senti-; mentele pe care i le trezesc faptele, mai degrabă decât faptele înseşi. . Viaţa sa este o **căutare a unei stări interioare,** iar paşii majori pe calea evolutivă îi face fără a afecta nici în cea mai mică măsură circumstanţele exterioare.

"*i*, MIJLOCUL CERULUI

ASCENDENT
(EST)
DESCENDENT (VEST)

FUNDUL CERULUI

Cea mai importantă înfăptuire realizată în spaţiile de sub orizont nu este nici împlinirea ambiţiei, nici a visurilor. Nimic atât de concret. Este **căpătarea înţelegerii.** Iar înţelegerea se capătă pe căi invizibile.

Mai multe planete în partea superioară semnifică o situaţie opusă, în casele de deasupra orizontului sunt reliefate experienţele concrete, palpabile. Cerul de deasupra capului este văzut de toţi, este al tuturor. Nu ascunde secrete. Structurile obiective şi conştiinţa colectivă se află în centrul atenţiei, contrapuse intimităţii, misticismului şi ilogismului emisferei de dedesubt.

O persoană născută cu mai multe planete deasupra capului nu este întotdeauna extravertită. Din nou, problema este mai subtilă. Tonul caracterului este determinat într-o harta natală de zodiile si planetele aflate sub reflectoare, nu de case. Dar persoana va avea o viaţă ocupată, fie că va fi un şoarece de bibliotecă, fie o dansatoare exotică. Fiecare reper important al dezvoltării personale este marcat de un **eveniment vizibil.** Acesta poate fi mutarea într-un alt oraş, sau o căsătorie, sau o călătorie în Orient. Nimeni nu poate şti. Dar se va produce. Pentru o astfel de persoana există o **manifestare evidentă în viaţă care semnalează fiecare pas major al evoluţiei.** Nu se produce nicio schimbare semnificativă care sa nu fie însoţită de un ritual, la fel de vizibil ca şi cerul. Nu mai este suficientă simpla înţelegere a lucrurilor. Trebuie să apară un **eveniment** prin care să poată fi proiectată şi cristalizată schimbarea individualităţii.

Prima împărtire a sferei celeste este destul de clară, pământul însuşi fiind linia de demarcaţie între două universuri paralele: o lume obiectivă şi una subiectivă. O a doua împărţire este mai evazivă.

Meridianul

Răsăritul şi apusul sunt repere clare. Dar rnai este cel puţin încă

o borna indicatoare pe lângă care Soarele trece în fiecare zi: partea cea mai înaltă a arcului pe care-1 descrie pe cer. Amiaza. Soarele îşi opreşte urcarea şi începe sa coboare spre orizontul vestic. Dacă ne

gândim bine, ne dam seama că Soarele mai are de trecut şi pe lângă altă bornă: undeva dedesubtul orizontului trebuie să-şi înceteze coborârea şi să-şi înceapă urcarea. Acel punct este miezul nopţii.

Orizontul este o linie fizică. Linia care uneşte amiaza cu miezul nopţii este o linie imaginara. Dar efectele ei sunt reale. Acest divizor vertical, meridianul, separă harta natală într-o secţiune estică si una vestică, fiecare conţinând jumătate din cerul vizibil şi jumătate din cerul invizibil. Ele au semnificaţii distincte. Sase case se află în partea de est a meridianului, în inima estului există un eveniment simbolic unic, care desluşeşte înţelesul tuturor. Acesta este **răsăritul Soarelui.**

Chiar şi după o noapte nedormită si înainte de a bea cafeaua, cine ar putea oare să privească răsăritul fără să aibă un sentiment al posibilului şi al speranţei? Cuvântul acesta descrie spiritul răsăritului si al caselor estice: **speranţa.** Ziua cea nouă este o pagină albă. Deocamdată pe ea n-a apărut niciun cuvânt. Putem s-o mâzgălim cu izbucniri nervoase, cu temeri sau cu lene. Dar încă n-ani facut-o. Şi poate nici n-o vom face.

Sigur, în orice moment putem spune acelaşi lucru. Schimbarea vieţii se poate produce oricând, nu nurnai la răsărit. Dar înainte de apariţia ceasurilor, a gărzilor de noapte şi a iluminatului electric, începutul activităţilor zilnice era marcat de răsărit. Era în mod clar începutul unei noi serii de opţiuni, al unui capitol nou. Astrologia reţine acea semnificaţie.

Speranţa, o nouă posibilitate, o altă şansa – oare care să fie numitorul lor comun? Poate libertatea. Este cu siguranţă, măcar parţial. Dar ce anume hotărăşte felul în care se manifestă libertatea? Care este ingredientul activ? Răspunsul este cea mai fragilă forţă din univers, cea mai nesigură. Este o forţă a cărei dezvoltare stă la baza folosirii constructive a simbolismului astrologie. Eterică, nesigură, dedata unei lungi adormiri, această forţă este **voinţa omenească.**

Răsăritul simbolizează voinţa. Capacitatea noastră de a face alegeri, de a urma un anume tip de experienţă în mod voluntar, în jumătatea de cer pe care o domină ne găsim libertatea, în acele şase

case luăm deciziile care ne conturează viata.

Având majoritatea planetelor în jumătatea estica a hărţii, hotărârea este totul. O astfel de persoana poate că n~o fi chiar expertă în impunerea propriei păreri, dar acţiunea sau inacţiunea personală este esenţială pentru conturarea caracterului general al vieţii. Rareori îi apare în viaţă o oportunitate importantă sau dă o lovitură decisivă în urma unor circumstanţe întâmplătoare. Norocul si ghinionul nu fac parte din vocabularul persoanei respective. Totul se leagă de alegerea intenţionată a drumului urmat. Persoana trebuie să depindă în întregime de propria voinţă. Trebuie să-şi creeze propriul destin. Viaţa – bună, rea – e în mâinile ei.

Dar în cealaltă jumătate a cerului, la asfinţit? Fotografic, apusul nu poate fi distins de răsărit. Spiritul lui însă e total diferit. Ziua se sfârşeşte. Pentru strămoşii noştri se încheia un ciclu de activitate, începea o perioadă destinată somnului, liniştii, aşteptării. Şi acum avem un sentiment de finalitate legat de asfinţit. Un sentiment de desăvârşire. Ce-a fost a fost. Nu se mai poate schimba. Viaţa ne-a oferit, poate, o altă carte din pachetul libertăţii. Dar am jucat-o. Poate că mâine o să primim alta.

Casele vestice au un caracter general mai restrictiv decât cele estice. Ele reprezintă forţe statornice, puteri imuabile, fapte împlinite. Putem negocia cu ele. Dar niciodată nu le putem da pur şi simplu la o parte.

în partea de vest, libertatea îşi găseşte limitele. Soarta. Karma. Şansa. Voinţa lui Dumnezeu. Le putem spune cum vrem, ele sunt acolo si trebuie să le suportam, O persoană cu emisfera vestică accentuată în tema natală nu trebuie să se simtă descurajată de a lua decizii şi angajamente. Dar privindu-i biografia vom vedea mult mai multe dovezi ale unor forţe aparent întâmplătoare care acţionează în situaţii critice. Mari moşteniri. Şansa de a întâlni oameni cu putere. Părinţi alcoolici. Răsturnări ale sorţii.

O persoană care se mişca în acest spaţiu trebuie să-şi cultive perspicacitatea şi adaptabilitatea. Trebuie să înveţe să citească unele semne prevestitoare, să desprindă final destinului dintr-o încâlcitură de visuri si circumstanţe. Spre deosebire de echivalentul ei estic, viaţa

Jjfr

se desfăşoară în cadre mai largi. Calea poale fi rezumată cu o vorbă modernă: „a merge cu valul”. Nu e vorba de lene. Nici de plutirea în derivă. Ci de o relaţie de cooperare, flexibilă între propria voinţă şi realităţile din jur.

Marea cruce

Linia orizontului si meridianul. Două incizii naturale, amândouă împărţind simbolul primordial. Fiecare secţionează cerul în două emisfere. Fiecare porneşte de la un întreg neinteligibil şi îl împarte într-o dualitate inteligibilă. Orizontul ne dă subiectivitate şi obiectivitate: lumea dinăuntru si cea din afară. Meridianul ne dă libertatea si soarta: puterea absolută a voinţei si coliziunea ei inevitabilă cu voinţa altora, tot atât de liberi şi puternici.

Orizontul formează o cruce cu meridianul. Crucea vieţii. Ezoterismul a numit-o crucea pe care este crucificat spiritul. Metafora este melodramatică, dar nimerită. Polarităţile pe care le creează crucea ne sfâşie inima cu paradoxurile vieţii: libertate contra iubire, visuri contra realitate, plăcere contra responsabilitate etc.

Pe crucea aceasta se sprijină douăsprezece case, fiecare fiind un câmp de bătălie, în fiecare, individualitatea iese din ascunzătoare şi se afirmă într-un anume fel. în fiecare, miracolul şi oroarea experienţei zilnice interacţionează cu mecanismele psihologice de bază simbolizate de semne şi planete. Până când nu întâlnesc casele, acele mecanisme sunt necontrolate si neexperimentate, adăpostite în siguranţă în craniu. Sunt doar materialul din care se ţes visurile. După această întâlnire, ele se transformă. Cu cicatricele experienţei, cu lecţia curajului şi a iubirii învăţată, cu antrenamentul speranţei, rezistenţei şi compasiunii, ele apar în sfârşit din matca teoriei. Devin simboluri vii ale identităţii. Simboluri ale oamenilor. Devin umane.

Case şi zodii

Douăsprezece case, douăsprezece zodii. Cele două sisteme de simboluri sunt paralele. Aries – Berbecul – este prima zodie. Ceea ce reprezintă prima, zodie, reprezintă şi prima casă. La fel pentru Taur si casa a doua. Şi pentru Gemeni si casa a treia. Corespondenţa continuă

până la ultima zodie, a Peştilor, si casa a douăsprezecea. Dacă se învaţă un sistem, se parcurge o mare parte din învăţarea celuilalt. Amândouă sunt cicluri de câte douăsprezece simboluri, iar fazele unuia corespund cu fazele celuilalt.

Diferenţa între zodii şi case este doar de focalizare. Zodiile sunt procese psihologice. Ele se referă la evenimente care se produc în minte. Casele ţin de **experienţă.** Ele vorbesc despre ceea ce se întâmplă atunci când mintea este pusă să funcţioneze pe scena vieţii. **Suntem** ce spun zodiile şi **facem** ce spun casele.

Vărsătorul, de exemplu, poate da unei persoane o stare rebelă de spirit. Dacă se află în casa carierei, această rebeliune se cristalizează în forma unei munci independente. N-ar putea toiera niciun şef. Dacă se află în casa relaţiilor, tema Vărsătorului nu mai influenţează sfera slujbei. Punctul central al acţiunii ei va fi teama de a fi acaparat de un soţ (sau o soţie) dominant(ă).

întâlneşti pe cineva, încerci să simţi ce fel de persoană este. Introvertită? Extravertită? Tipul comunicativ? Tipul nonşalant? Tipul meticulos, cu un puternic autocontrol? în acest fel îi investighezi structurile zodiacale.

Urmăreşti acţiunile cuiva. Observi ce fel de probleme are. Relaţii încordate? Preocupare continuă pentru bani? Nu caracterul trebuie urmărit, ci comportamentul. Ce domeniu al vieţii îi solicită în rnod constant atenţia? Cariera? Viaţa de familie? Următoarea excursie în Europa? **Unde îşi petrece viaţa?** în acest fel îi investighezi structurile caselor.

CASA ÎNTÂI (ASCENDENTUL)

Denumirea tradiţionala: Zodia corespunzătoare: Planeta asociată: Terenul de acţiune: Parcurs cu succes:

Casa Personalităţii

Berbecul T

Marte C?

Stabilirea identităţii personale

Claritate si decizie în acţiuni. Un simţ al controlului direcţiei în viaţa.

Un simţ acut al identităţii.

Parcurs fără succes:

Frica si lipsa siguranţei duc fie la inflexibilitate si tiranie faţă de voinţa altora, fie la formarea unei personalităţi şterse, la nesiguranţa scopului si perspectiva înfrângerii.

Fiecare dintre noi este o ţesătură de sentimente contradictorii. Avem cu toţii amintiri si premoniţii. Suntem ispitiţi sau chinuiţi de visuri. Iubim. Ne e frică. Creăm. Facem cunoştinţa cu tragediile vieţii. Dar n-avem cum să-i explicăm toate astea poliţistului care dirijează traficul şi care ne opreşte pentru că am mers cu treizeci şi cinci de mile pe oră în loc de douăzeci si cinci. Ca sa putem să funcţionăm eficient în lume trebuie să ne simplificăm. Trebuie să transferăm toată această bogăţie a spiritului într-o formă aerodinamică. Transferul poate fi numai o palidă reflecţie a persoanei care de fapt suntem. Dar nu avem de ales. Oricât de bidimensională pare în comparaţie cu originalul, viaţa ne cere să avem o personalitate – iar o personalitate înseamnă întotdeauna un rol pe care-1 jucăm, întotdeauna redus faţă de adevăratele dimensiuni. O personalitate este întotdeauna o mască.

Prima casă simbolizează masca cea mai potrivită pe care o putem purta, **expresia exterioară care serveşte cel mai bine nevoilor interioare.** Cu cât răspundem acestor nevoi cu mai multă precizie, cu atât ne simţim mai puternici şi mai centraţi. Căpătăm senzaţia de **autonomie,** de autocunoastere, de a fi stăpâni pe propria viaţa.

Ascendentul nu creează personalitatea exterioară. Forţele care contribuie la formarea ei sunt mult rnai complexe. El mai degrabă **canalizează întreaga hartă către lumea acţiunii,** dând expresie şi culoare materialului interior. Să spunem că o femeie e descrisă de harta natală ca o persoană timidă, interiorizată – de exemplu un Rac care primeşte influenţa puternică a lui Saturn. Chiar dacă are un Ascendent în Săgetător, acesta n-o transformă în animatoarea petrecerilor, însă reţinerile ei profunde nu ies la iveală de la prima întâlnire. Primind de la restul hârtii aspectul distant, casa întâi poate produce impresia unei persoane rezervate, dar degajate. O persoană cu acelaşi Ascendent în Săgetător, dar cu caracteristici pregnante de Leu ar putea spune bancuri la o înmormântare.

Dacă am defini sănătatea mintală drept capacitatea de a genera un tipar de acţiune raţional, având o ţintă clară, atunci **Ascendentul este antidotul nebuniei.** O persoană care-şi manifestă slab Ascendentul se simte mereu aiurită şi desprinsă de realitate. Ea e prinsă mereu într-un conflict de roluri, încercând sa fie în acelaşi timp mai multe tipuri de persoane. Asupra ei planează mereu un fel de nesiguranţă şi o senzaţie de anormalitate. Nimic nu se leagă. Pentru acel individ nu pot exista decât o bâjbâire si o uluire, ca a unui actor care și-a uitat replica.

De ce? **Pentru că nu are mască.** Pe scena vieţii o persoană fără mască este rnută, străină şi invizibilă. Atunci când, nereuşind să ne creăm o mască eficientă a casei întâi, nu putem arata cu claritate cine suntem cu adevărat, ni se pare că nu avem niciun control asupra vieţii. Lipsa de control ne sperie. O persoană care are problemele legate de casa întâi nerezolvate – ale cărei identitate şi direcţie nu sunt focalizate – îşi exprimă adesea temerea prin comportamentul tiranic asupra celorlalţi. Un egocentrism. Nu-şi poate controla propria viaţă, aşa ca încearcă sa controleze orice altceva.

Va crea o casă întâi parcursă fără succes un tiran sau un visător fără caracter? Pentru a putea răspunde, trebuie să privim haita natală în întregul ei. încă nu suntem pregătiţi s-o facem. Deocamdată e destul să știm că trebuie sa ne purtăm cu toţii măştile. Avem cu toţii o identitate socială, o „personalitate”. Şi avem nevoie de ea. Fără ea, am sta și am privi cu ochii pierduţi în spaţiu. Acele măşti, orice formă ar lua, sunt create la Ascendent. Atunci când vedem o persoană împăcată cu lumea, radiind siguranţă şi echilibru, neangajându-se pe căi greşite si nefăcând mişcări inutile, urmărim o situaţie în care Ascendentul este perfect însuşit.

CASA A DOUA

Denumirea tradiţională: Zodia corespunzătoare: Planeta asociată: Terenul de acţiune:

Parcurs cu succes:

Parcurs fără succes:

Casa Banilor Taurul U Fenus *Q*

Provocări la adresa respectului de sine

Bani si avere încredere şi respect de sine bazat pe acţiuni de corectare şi dezvoltare personală. Folosirea eficientă, fără probleme, a resurselor personale. Materialism si judecarea valorii personale în funcţie de valoarea posesiunilor persoanei. lipsa respectului de sine. Frică de risc. Pierderea voinţei, ducând la nereuşită socială. Viaţă trăită restrictiv din cauza preocupării pentru siguranţa materială.

Un puştan trece pe stradă într-un automobil recondiţionat, cu flăcări portocalii pictate pe părţile laterale, fără tobă de eşapament şi scoţând ca atare nişte zgomote asurzitoare. Dând la o parte reacţiile

170 ABC-ul astrologiei suscitate, mesajul lui e simplu si trist. Ne imploră să luăm cunoştinţă că există. Ceva dinăuntru îl împinge să ne impună pur si simplu prezenţa lui. Orice reacţie îl mulţumeşte. Ura, invidie, frică, mânie – în orice fel ne-am manifesta, e satisfăcut. Orice persoană de pe traseul lui bubuitor, dacă are fie si numai un gram de înţelegere a psihologiei umane, poate detecta în acest băiat lipsa stimei faţă de propria persoană. Şansele ca aprecierea să fie corecta sunt destul de mari. Genul acesta de comportare gălăgioasă, supărătoare, îşi are de obicei rădăcinile într-o îndoială de sine.

Dar cum încearcă vitezistul nostru să compenseze lipsa încrederii în sine? Caută sa-si spulbere nesiguranţa **punând un senin de egalitate între el si un obiect impresionant.** „Eu **sunt** această maşină care vă ia ochii. N-aveţi de ales, trebuie să mă remarcaţi”. Jocul este vechi, îl joaca şi omul de afaceri care are mereu grijă să pomenească de venitul lui uriaş. Şi gospodina de la periferie care-şi etalează colecţia de bluze de o sută de dolari.

Casa a doua creează o criză a respectului de sine. Depinzând de zodiile şi planetele implicate, ne putem simţi neghiob, neîndemânatic sau neatrăgător. Felul în care hotărâm să rezolvăm această lipsă de încredere devine o temă cheie a vieţii. Dacă răspundem negativ, constrângerea unui anume soi de materialism ne denaturează conştiinţa, încercăm să ne risipim îndoielile prin manevrarea unor circumstanţe, în loc de a ataca direct problema pe care o avem. Uneori banii devin simbolul acestei încrederi de care avem nevoie, îi vânăm cu asiduitate. Ne facem tot timpul reclamă cu averea adunată. Dar durerea rămâne.

Problemele casei a doua nu trebuie să se învârtească neapărat în jurul contului din banca sau al maşinilor şi hainelor pe care le putem cumpăra cu eî. Putem colecţiona la fel de bine prieteni faimoşi sau

^

iubite decorative. Pot fi exprimate chiar prin intermediul propriului corp – preocuparea pentru pielea bronzată sau muşchii modelaţi împinsă până Ia obsesie reflectă şi ea tensiuni în această zona a haitii natale. Ca şi privitul nesfârşit în oglinda.

Parcurgerea cu succes a terenului casei a doua întotdeauna implică **demonstrarea sieşi a propriilor calităţi,** îndoielile interioare sunt compensate prin efort disciplinat si prin realizări concrete. Dacă este abordată aşa cum trebuie, nesiguranţa de sine poate împinge o persoană către limitele ei evoiutive.

O casă a doua ocupata poate fi cea mai slabă structură astrologică posibilă sau cea rnai solidă. Totul depinde de modul în care individul face faţă presiunilor pe care ea le generează.

întotdeauna, un răspuns viguros la problemele casei a doua înseamnă **modificarea intenţionată a unei anumite trăsături personale stânjenitoare,** în timp ce un răspuns slab înseamnă **ascunderea acelei trăsături după un paravan de bani, strălucire sau siguranţă.** Problema reală este felul în care ne evaluăm propriile merite. Banii sunt doar o distragere a atenţiei.

CASA A TREIA

Denumirea tradiţionala: **Casa Comunicării** ***Zodia corespunzătoare:*** **Gemenii K**

Planeta asociata: Terenul de acţiune:

Parcurs cu succes:

Mercur ţ?

Căpătarea informaţiilor, împărţirea informaţiilor.

Percepţii clare, precise, nepărtinitoare. Dorinţa de a tolera ambiguitatea sau nesiguranţa percepţiilor. Capacitatea de a investiga lumea pentru a obţine mai multe informaţii, fie verbal, fie pe plan intelectual.

^

Parcurs fără succes: **Nevoia imperioasă de a proteja un anumit concept despre lume, ducând la defensivă, intelectualism si exces verbal. Curiozitate împrăştiată, fără ţel precis, conducând la o lipsă cronică de timp si la dezorganizare.**

A vorbi, a preda, a scrie – acestea sunt activităţile asociate în mod clasic casei a treia. Destul de corect, dar terenul este cu mult mai întins. Ori de câte ori ne exprimăm un gând sau un sentiment astfel încât el poate fi decodificat şi înţeles de o altă persoană, ne activăm circuitele casei a treia. Gesturi, priviri semnificative, limbajul trupului – toate aceste modalităţi de exprimare îi marchează terenul la fel ca şi toate operaţiile legate de cuvinte. Dar chiar şi aşa, numai jumătate din teren e acoperit.

Comunicarea este o cale cu două sensuri. Casa a treia se referă şi la ascultare. Şi la citit si învăţat. Dar cuvintele nu sunt neapărat necesare nici aici. Cerul ne comunică albastrul lui. Noaptea ne comunică întunecimea. Lumea ne inunda simţurile cu un şuvoi nesfârşit de informaţii. Şi noi le „ascultăm” pe toate.

Casa Comunicării? Da, însă titlul ne induce în eroare. E prea îngust. Să numim casa a treia **Casa Percepţiei,** amintindu-ne mereu că percepţia curge în două sensuri: culegem din lume informaţii şi apoi le trimitem ca un ecou înapoi. Procesele sunt două: avem propriile percepţii; apoi le facem **perceptibile si altora.** Amândouă sunt esenţiale în aceasta a treia fază a simbolismului caselor. Pentru a putea parcurge cu succes terenul ei, trebuie să le dezvoltăm.

O persoană vede peste tot numai conflicte. Cuvintele ei sunt bombastice şi conflictuale, prezentate întotdeauna ca argumente,

chiar şi când nu i se opune nimeni. De ce? Probabil că Marte se află în casa a treia. Sau poate că zodia Berbecului e locuită de două planete. O altă persoană ar putea fi furioasă ca o viespe, dar dacă în această parte a hârtii ei se află Venus, până şi energiile acelea explozive sunt amortizate. Sunt alese cuvinte politicoase, cumpănite. Poate chiar insinuant-manipulatoare. îi este uşor să-şi exprime afecţiunea şi sprijinul. Partea mai grea este să se deprindă să fie mai directă atunci când are o nemulţumire.

în mod asemănător, fiecare planetă si fiecare zodie pot aduce culoarea proprie fluxului de informaţii dintre noi şi lume. Săgetătorul îi adaugă o calitate expansivă, filosofică. Saturn aduce disciplină, organizare si caracter practic. Vărsătorul sugerează originalitatea. Fiecare din ele creează o prejudecată sau un unghi mort care denaturează acele informaţii, îzolându-ne parţial de totalitatea mediului din" jur. A înţelege, a vedea cu claritate, fără şovăială, acesta este scopul primar al casei a treia, în jurul nostru există o lume fizică. Prin neuronii si sinapsele creierului creăm o a doua lume modelată după prima. A doua lume este cea în care de fapt locuim.

Pentru a percepe clar, cuvintele trebuie bine folosite. Cum putem îndrepta denaturările? **Numai prin compararea observaţiilor noastre cu ale altora.** Percepţiile celorlalţi pot fi şi ele deformate, dar în alt mod. Trebuie sa le exprimăm pe ale noastre cât putem de clar, împărtăşind celorlalţi toate gândurile, toate opiniile care ne aparţin. Apoi trebuie să absorbim cu adevărat ce au ceilalţi de spus, oricât de neinteligibil, agresiv sau ameninţător ar părea rnodul lor de gândire pentru lumea noastră interioară.

Cei care stăpânesc această artă delicată sunt maeştri pe terenul celei de-a treia case. Au străbătut-o cu succes. Văd adevărul mai bine decât cei mai mulţi dintre noi. Adevărul real. Adevărul care nu e niciodată în interiorul nostru, ci întotdeauna între noi.

Cei a căror trecere prin casa a treia a fost un eşec trebuie să trăiască într-un univers în care visurile, coşmarele si realitatea se împletesc mereu unul cu altul. Deciziile pe care le iau se pot baza pe fapte. Sau pe temeri. Sau pe propagandă. Nu ştiu niciodată pe care din ele.

Viaţa lor reflectă acea nesiguranţă. Ei vorbesc mult, vrute si nevrute. Trec repede de la o slujbă la alta, de la o opinie la alta, de la fapte reale la lucruri lipsite de sens, inutile, fără legătură între ele. Până ia urmă nu reuşesc să facă mult mai mult decât să alerge orbeşte în cerc.

CASA A PATRA (FUNDUL CERULUI sau NADIRUL)

Denumirea tradiţională: Zodia corespunzătoare: Planeta asociată: Terenul de acţiune:

Parcurs cu succes:

Parcurs fără succes:

Casa Căminului / Locuinţei Racul© Lunal)

Suportul inconştient, emoţional, intuitiv al personalităţii. „Eroul” şi „Umbra”. Viaţa domestică; căminul, înţelegere buna a propriilor motivaţii, nevoi şi temeri Stabilirea de rădăcini sub forma locuinţei, familiei si armonizarea cu şinele lăuntric. lipsa unei autocunoasteri psihologice esenţiale, ducând la comportament nevrotic, obsesiv si la o lipsă de satisfacţii. Cufundare în sine si autoanaliză împinsă până la decizia retragerii din lume; timiditate.

Fundul Cerului. Punctul cel mai coborât pe care-1 poate atinge o planeta. Când Soarele se afla în acest punct, ceasul arată aproximativ miezul nopţii. Un moment de întuneric, de mister, poate de teamă. Forme vagi plutesc în bezna neagră. Ne străduim să le desluşim. Prieten? Duşman? Sau doar mobila din cameră? Ochii nu ne mai ajută. Ne forţăm să „vedem” cu

urechile, cu degetele întinse, cu intuiţia. Poate fi doar o imaginaţie? La miezul nopţii e greu de discernut diferenţa: speranţele si teroarea prind formă ia fel de palpabilă ca obiectele fizice.

Casa a patra este cea mai subiectiva dintre toate cele douăsprezece case. Arena reprezentată este una secretă. Nimeni în afara noastră n-o poate vedea. Când suntem pe terenul ei ceţos, nesigur, dispărem din vedere. Toată atenţia şi toată energia sunt retrase din lumea exterioară si îndreptate spre interior, către sine. Casa sentimentelor? Da, însă cuvântul e prea palid, prea superficial. Casa inconştientului? Din nou, da. Dar materialul care se află aici **trebuie conştientizat** dacă vrem să ne simţim întregi.

Pentru a prinde semnificaţia Fundului Cerului trebuie să înţelegem bine un punct cheie: **tot ce este conţinut în casa a patra este complet izolat de lumea din afară.** Există numai în minte. „Realitatea”, în sensul obişnuit al cuvântului, nu este relevantă pentru acesta. Tot ce creşte şi se dezvoltă în casa a patra are o logica proprie. Ai o fantezie secretă? Atunci când visezi cu ochii deschişi la birou, pilotezi de fapt în tăcere o rachetă? îi hrăneşti pe cei flămânzi?

Deschizi un cazinou în Las Vegas? Te întâlneşti cu **Eroul** – unul din cei doi poli ai Fundului Cerului.

Eroul. Un set de imagini de sine grandioase, imaginare, conturate de zodiile şi planetele casei a patra. Deşi sunt întotdeauna stânjenitor de nerealiste, imaginile acestea au o funcţie a lor, foarte reală, în ecologia minţii. Ele ne inspiră. Ne ajută să înţelegem ce vrem cu adevărat. Vrei un cazinou în Las Vegas? Poate casa a patra încearcă să-ţi spună că ai nevoie de mai multă apreciere din partea alor tăi de acasă. Sau poate că a sosit momentul să ştergi praful de pe chitara cea veche, întotdeauna Eroul – sub forma fanteziilor recurente – ne spune ce avem nevoie pentru a crea **un echilibru între adevărata noastră natură si masca pe care o purtăm în lume.**

Faţă în faţă cu Eroul este polul opus al casei a patra: **Umbra.** Aici depozităm toate imaginile oribile, defavorabile, înspăimântătoare pe care ni le-am făcut despre noi. Coşmarurile sunt întâlniri cu Umbra.

Dar la fel sunt si neliniştile ilogice când devin cronice: frica obsesivă de cancer, de ucigaşi psihopaţi, de nebunie.

La fel ca Eroul, Umbra încearcă să ne transmită un mesaj, dar decodificarea lui rareori este uşoară. Mai ai încă spaima faţă de ucigaşii psihopaţi? Poate că ai înmagazinat vreo mânie de-a ta, proprie. Poate că te temi s-o eliberezi. Umbra ne spune de ce ne temern. Dar face cu mult mai mult: **Umbra ne desenează tabloul fricii pe care ne temem s-o simţim,** îl decodificăm, îl înfruntăm şi vom reuşi încă o dată să restabilim echilibrul talerelor sinelui interior şi personalităţii pe care o prezentăm celor din jur.

Absorbirea Eroului şi Umbrei ia destul timp. Are nevoie de asemenea de pace, de eliberarea de prea mulţi stimuli din exterior. Deşi semnificaţia primară este emoţională si intuitivă, vechii astrologi au subliniat calităţile ascunse ale celei de-a patra case şi i-au spus Casa Căminului. Au avut dreptate. Casa a patra ne descrie atitudinea faţă de refugiul pe care ni 1-am creat de zgomotele lumii. Acei refugiu trebuie creat dacă vrem sa atingem Fundul Cerului.

Dar construirea unui cămin este un mijloc, nu finalitatea. A ne ascunde pur şi simplu în interiorul căminului înseamnă a străbate casa a patra cu tot atât de puţin succes ca şi atunci când privim Eroul şi Umbra pe o singură faţa, nefăcând efortul să le descifrăm mesajul, în

amândouă cazurile, viaţa interioară şi cea exterioară se disociază una de alta. Şi ne par la fel de subţiri şi de false ca prima minciună spusă la patru ani.

^f.

CASA A CINCEA

Denumirea tradiţională: Zodia corespunzătoare: Planeta asociată: Terenul de acţiune:

Casa Copiilor LeulSX Soarele 0 Plăcerea

Exprimarea creativităţii proprii A se îndrăgosti Spiritul ludic

Parcurs cu succes:

Fiecare zi aşteptată cu bucurie. Crearea unei supape prin care pot ieşi la suprafaţă trăirile interioare. Capacitatea de a iniţia relaţii cu persoane interesante.

Parctifşfără succes:

Legături abuzive, distructive, incon-trolabile, cu unele plăceri particulare. Blocaje în creativitate. Neputinţă de a se relaxa si a se juca.

Bucuria – cât de adânc îi simţim nevoia! Absenţa ei e la fel de fatală ca prelungirea cu zece ani a postului sau ca o săptămâna fără oxigen. Fără scânteia ei, ne ofilim. Ne pierdem interesul vieţii. Ne transformăm în automate reci, ca nişte lumi fără aer care se învârtesc în jurul unei stele moarte.

Dar cum ne putem alimenta bucuria? Cum o putem păstra? în cea rnai mare parte a timpului viaţa nu ne e de prea mare ajutor. Corpul ne doare. Datoriile se adună, întâmplări copilăreşti ne amarase relaţiile cu ceilalţi. Peste tot vedem şefi de state avizi de putere, făcând planuri de războaie nucleare de parcă ar fi un nou soi de jocuri video.

 în faţa atâtor imagini de infern, între noi şi desperare se interpune o singură forţă: plăcerea, într-o măsură incontestabilă şi imediată, plăcerea este cea care ne susţine existenţa în lume. Iar plăcerea este obiectivul casei a cincea.

Descrierile clasice ale acestei case sună ca lista de cumpărături a

unui hedonist: petreceri, senzualitate, afaceri amoroase, curse de cai, jocuri de noroc, jocuri de tot felul, articole de lux. Toate astea sunt desigur plăceri. Ne pot oferi cu siguranţă si bucurie, cu condiţia să parcurgem terenul lor cu oarecare graţie. Dar să ne imaginăm ce a simţit Michelangelo când contempla Capela Sixtină sau Buddha când a obţinut în cele din urmă tăcerea minţii sub smochinul sfânt. Şi acelea sunt plăceri, dar de un gen mai subtil. Ele se nasc din viziunea unei persoane. Din individualitatea sa.

Casa a cincea este casa plăcerii. Pentru a o parcurge cu succes, trebuie să ne amintim că nu toate plăcerile sunt ale cărnii. Creativitatea este o plăcere. Meditaţia este o pââcere. Să te „îndrăgostești” de un căpitan de vapor de nouăzeci de ani cu parul cărunt este o plăcere. Toate aceste activităţi – creaţia artistică, găsirea liniştii minţii, legarea unei noi relaţii umane – se află pe terenul casei a cincea.

O trecere neizbutită prin casa a cincea implică invariabil agăţarea de o singură plăcere, uitând că în viaţă mai sunt atâtea altele. Viaţa n-o sa-ţi fie mai rea daca de fiecare An Nou faci un chef cu băutură din belşug. Poate chiar vei fi mai mulţumit, dacă asta-ţi satisface înclinaţiile personale. Dar o beţie în fiecare noapte va avea un rezultat complet diferit. Atunci viaţa pare să se destrame în faţa ochilor. Şi **nu mai e nimic distractiv.**

Zodiile şi planetele care modelează casa a cincea dau indicaţii despre felul cum poate fi păstrată bucuria. Ele simbolizează un anume **domeniu al plăcerilor,** unele interesând corpul, altele intelectul, iar altele vizând nivelul pur spiritual, învăţaţi să vă bucuraţi de **toate.** Cultâvaţi-vă abilităţile şi obiceiurile pe care 3e presupun. Feriţi-vă să cereţi prea mult de la câte una singură. Faceţi-le pe toate si nici chiar clipa morţii n-o să vă poată şterge zâmbetul de pe buze. Acele mici riduri de bucurie vor fi la fel de caracteristice ca si nasul sau ochii.

Dacă nu veţi reuşi, nici cele mai bune lucruri pe care le veţi primi nu vor fi de niciun folos. Veţi privi la ele aşteptând să-nţelegeţi ceva. Sau vă veţi repezi asupra lor distrugându-le în încercarea de a obţine mai mult decât se poate, în oricare situaţie, veţi rămâne fără nimic. Numai cu durerea vieţii. Bucuria v-a scăpat printre degete,

lunecoasă ca un peste.

CASA A ŞASEA

***Denumirea tradiţională: Casa* Servitorilor *Zodia corespunzătoare:* Fecioara HP**

Planeta asociată: Terenul de acţiune:

Parcurs cu succes:

Parcurs fără succes:

Mercur ţ? Responsabilităţile Competenţa şi iscusinţa Devotamentul si sacrificiul personal Obţinerea împlinirii personale prin dezvoltarea unei aptitudini care să prezinte importanţă pentru persoană şi sa fie de folos celorlalţi. Ocupaţii care umplu tot timpul, dar care nu au nicio semnificaţie personală; corvoadă, trudă pentru bani. Rol subordonat, umilitor în relaţiile cheie.

Ne telefonează o prietenă, înnebunită. Are un interviu pentru ocuparea unui post la o distanţă de două sute de mile. Trebuie să plece peste o oră şi maşina nu porneşte. Ne repezim până acolo şi, ridicând capota, descoperim că bateria, veche, are bornele corodate. Scoatem cleştii şi cuţitul de cer-cetas. Desfacem legăturile. Răzuim bornele, în trei minute motorul toarce.

Curn ne simţim? Fericiţi. Mândri. Nu ne putem reţine zâmbetul de mulţumire. Am avut vreun câştig personal? Nu tocmai, în orice caz, nu unul evident. Dacă am privi în mod egoist, am spune că ne-am pierdut o jumătate de oră. Dar nu simţim experienţa în acest fel. Ceea ce am realizat a fost un traseu parcurs cu bine prin casa a şasea. **Ne-am dovedit o îndemânare personală, ajutând în acelaşi timp o altă persoană.** Ori de câte ori facem aşa ceva, simţim o satisfacţie deosebită.

în astrologia medievală, casa a şasea era Casa Servitorilor. Orice vreţi să ştiţi despre problemele pe care le-aţi putea avea cu grăjdarii şi cu spălătoresele, răspunsul îl găsiţi aici. Secolul douăzeci a cerut reconsiderarea fundamentală a acestei case. Casa Servitorilor nu ne mai vorbeşte acum despre servitorii **noştri.** Acum **noi înşine suntem servitorii.** Nu într-un sens umilitor, şi nici în sens domestic, în această casă recunoaştem o nevoie umană elementară: **dorinţa de a ne**

exercita competenţa care să ne fie recunoscută ca atare. Repararea unei maşini. Cântatul la vioară. Interpretarea unei hărţi astrologice. Competenţa poate îmbrăca forme nenumărate. Dar dacă nu reuşim să descoperim în interiorul nostru acea abilitate specială, sau dacă nu reuşim să o dezvoltăm până la capăt, simţim în viaţa noastră un gol. Lipseşte ceva esenţial.

Curn ne putem găsi această iscusinţă? Răspunsul îl avem în casa a șasea. Zodiile şi planetele active din ea ne indică în ce domeniu al personalităţii noastre o putem căuta. Obţinem și unele indicii despre cum va arăta această abilitate după ce va fi şlefuită, educată şi pusă la dispoziţia lumii.

Nevoia de asumare a unor responsabilităţi semnificative rămâne, chiar daca nu izbutim sa parcurgem cu succes casa a șasea. Dar în acest caz nu avem nimic de dăruit. Niciun talent. Nicio competenţă specială, începem să muncim de dragul de-a munci, spetindu-ne cu o mulţime de treburi care sunt **lipsite de importanţă pentru noi.** Devenim robul salariat sau hamalul care se roagă să vină sfârşitul de săptămână.

Ne trezim curând ca trăim într-o lume plină de șefi. în muncă ne lipseşte tragerea de inimă. Restul vieţii devine din ce în ce mai lipsit

de vlagă. Curând ne dispare şi încrederea în capacitatea de a lua decizii proprii.

Se distruge mult mai mult decât viaţa profesională. Pe măsură ce ne slăbeşte respectul faţă de propria competenţă, încep să sufere relaţiile cu prietenii, cu iubita sau iubitul, cu familia. Ne pierdem încrederea în noi. Peste tot pe unde mergem parcă cerem să ni se solicite vreun sprijin. Ni se solicită, îl dăm, ca apoi să clocotim de indignare într-o nesfârşită serie de controverse minore la care s-a redus viaţa noastră.

CASA A ŞAPTEA (DESCENDENTUL)

Denumirea tradiţională: Zodia corespunzătoare: Planeta asociată: Terenul de acţiune:

Parcurs cu succes:

Parcurs fără succes:

Casa Căsătoriei

Balanţa —

Venus Q

Relaţiile intime. Identificarea cu alte persoane.

Relaţii caracterizate prin:

1) **Egalitate între parteneri**

2) **Durabilitate; e de aşteptat ca relaţia să supravieţuiască modificării circumstanţelor**

3) **Caracterul lor special; legătură unică; „magie”.**

Adoptarea într-o relaţie intimă a unui comportament constant de supunere sau de conducere, lipsa capacităţii de a forma o legătură emoţională stabilă. Frica de intimitate. Dependenţă extremă faţă de o altă persoană sau frica de a deveni dependent.

^-

Filmul a început de douăzeci de minute, îţi doreşti deja sa nu-ţi fi cheltuit banii. Caracterele personajelor sunt superficiale. Neplauzibile. Valorile lor, motivaţiile, chiar personalităţile seamănă cu povestirile pe care le-ai abandonat după ce ai trecut de paisprezece ani.

O ora mai târziu, eşti tot în sală. Filmul nu e mai bun. Dar deodată îţi dai seama că ţi-au dat lacrimile. Ce se întâmpla? Pe de o parte, te simţi stânjenit: cât de lipsit de rafinament ai părea dacă cineva ar şti că un film atât de stupid te-a adus în pragul plânsului. Pe de altă parte, nu s-a întâmplat nimic altceva decât că ai intrat pe terenul celei de-a şaptea case. Ai dat deoparte toate judecăţile de valoare, rigiditatea, mândria. Ai depăşit îndeajuns toate acele blocaje pentru a reuşi **să simţi** patosul personajelor filmului, în ciuda rezistenţei tale, te-ai **identificat** cu oamenii aceia. **Identificarea este cea care ne permite să parcurgem cu succes teritoriul celei de-a şaptea case.**

Identificarea: ne punem în situaţia altuia. Este piatra de temelie a oricărei aite dramatice; filme, romane, piese de teatru, chiar cântece. De asemenea reprezintă baza oricărei relaţii intime. Dacă mintea nu reuşeşte să construiască ecuaţia elementară eu-egal-tu, n-o să ne mişte niciodată nicio poveste şi nicio fiinţă umană.

Dar ecuaţia poate fi greu de construit. Noi nu suntem ceilalţi. Ei sunt diferiţi. Străini. Motivele si valorile lor, ca ale personajelor din film, nu coincid cu ale noastre. Ca sa putem să ne identificăm cu ei – să-i iubim, adică – trebuie ca **pentru moment să lăsăm la o parte propriul punct de vedere.** Să ne lăsăm la o parte personalitatea. Trebuie să privim viaţa prin ochii lor. Un proces riscant. Daca nu reuşim să-1 stăpânim, relaţiile apropiate pe care la creăm nu vor fi de durată. Putem să ne căsătorim. Putem să avem prieteni. Dar izolarea noastră e perfectă, în momentele de adevăr recunoaştem asta: universul nostru e populat numai cu străini.

Dacă izbutim să dăm deoparte limitările impuse de propria personalitate, ne aşteaptă un alt pericol: poate nu vom mai putea să revenim. Putem să ne pierdem într-o relaţie, să fim atât de dominaţi de puterea perspectivei celuilalt asupra vieţii încât să ne pierdem propria identitate. Putem deveni umbra altei persoane. Şi ne agăţăm de relaţia respectivă ca si cum identitatea noastră ar depinde de ea, plini de disperare şi resentimente.

O explorare izbutită a celei de-a şaptea case cere mai presus de orice o calitate: capacitatea de a ne simţi într-un fel **egal cu** partenerul. Nimeni nu ocupă tot timpul locui şoferului. Nimeni nu e şeful. Există o relaţie de dependenţă, dar este o stradă cu sens dublu. **Egalitatea înseamnă interdependenţă.** Există într-o relaţie şi un simţ al durabilităţii. Ceremoniile de căsătorie includ această idee în formula „până când moartea ne va despărţi". Nu trebuie să mergem atât de departe pentru a străbate cu succes casa a şaptea, dar trebuie să ne **luăm un angajament** faţă de cealaltă persoană. Relaţia nu trebuie să aibă la bază caracterul ei convenabil. Trebuie să existe sentimentul că, şi dacă circumstanţele s-ar schimba radical, legătura în sine n-ar fi afectata. De ce? **Pentru că relaţia nu e fondată pe baza circumstanţelor.** E implantată adânc în esenţa naturii fiecărui partener.

în sfârşit, foarte important, relaţia dintre parteneri trebuie simţită ca având ceva cu totul special. Trebuie să fie **magică.** Spuneţi-i aură romantică. Spuneţi-i simetrie psihologică. Cuvintele nu contează, însă fără acele scântei mistice, zidurile ego-ului şi ale fricii n-ar putea fi niciodată spulberate pentru a ne permite să intrăm în Casa Căsătoriei,

darămite sa-t mai străbatem si coridoarele.

Chiar şi cu cele trei cerinţe îndeplinite, parcurgerea acestei case este complicată. Planetele si zodiile din casa a şaptea ne pot ajuta. Ele descriu **tipul persoanei** alături de care avem cea mai mare şansa să reuşim în această fază a vieţii. Ne indică de asemenea dimensiunile propriului nostru caracter care trebuie îmbunătăţite dacă vrem să ştim cum sa ne purtăm cu acea persoană după ce am întâlnit-o.

CASA A OPTA

Denumirea tradiţionala: Zodia corespunzătoare: Planetele asociate:

Terenul de acţiune:

Parcurs cu succes:

Parcurs fără succes:

Casa Morţii

Scorpionul 1H*

Marte cf

Pluton 2 sau $

Factori comportamentali instinctuali universal prezenţi în conştiinţa umană:

1) Dorinţa instinctuală de a forma o legătură cu caracter sexual; instinctul sexual
2) Conştiinţa instinctuală a morţii fizice a omului; modul în care privim moartea
3) Simţul instinctiv al dimensiuni lor realităţii invizibile, transcen dente; viaţa după moarte; supra naturalul

Sexualitate sănătoasă, regulată, firească. Acceptarea morţii si integrarea realităţii ei în viaţa zilnică. Simţul imortalităţii conştiinţei Blocaje în funcţia sexuală sau sexualitate obsesivă. Frică de moarte ieşită din comun; respingerea morţii. Respingerea rigidă a sentimentului „religios”, „ocult” sau „mistic”.

Sex, moarte şi supranatural. Un mişmaş. De ce sunt aceste teritorii aparent disparate legate la un loc în aceeaşi casă? Care sunt numitorii lor comuni?

în toate cazurile ne confruntăm cu însuşiri de bază ale vieţii omeneşti. In toate avem de-a face cu o serie de nevoi şi probleme universale şi care eliberează energii emoţionale intense şi

tulburătoare în conştiinţă. Toate sunt **instinctuale.**

Cea mai bună prietenă ne anunţă ca pleacă în Patagonia unde a primit o slujba. Ce simţim? Cu siguranţă tristeţe. Dar si dorinţa de a o sprijini şi un simţ acut al importanţei relaţiei. Iubitul sau iubita ne face acelaşi anunţ. Cum ne simţim în această situaţie? Copleşiţi. Sfâşiaţi. Mânioşi. Respinşi. Diferenţa dintre cele două situaţii este diferenţa dintre casa a şaptea şi a opta. Deşi casa a şaptea este critică pentru înţelegerea nevoilor dintr-o relaţie, în casa a opta găsim sentimentele instinctuale care sunt unice într-o relaţie sexuala. Acele sentimente năvălesc peste noi ca un potop, spulberându-ne echilibrul firesc al caracterului. O dată deşteptate, sunt realmente de neoprit. Am dărâmat stăvilarul care separa ego-ul de instincte.

Aceleaşi lucruri se pot spune despre întâlnirile cu moartea. Şi aici ego-ul se confruntă cu sentimente care sunt si **de neînţeles,** şi **de necontrolat.** Şi de data asta e copleşit. Ne moare fratele subit. Doctorul ne spune că avem o boala incurabilă. Copilul moare într-un accident de maşină, în toate situaţiile **personalitatea se dizolvă.** E trasă în adâncuri printr-o reacţie instinctivă.

Deschideţi subiectul morţii în orice mediu neacademic şi veţi asista imediat la revelarea unui alt instinct. Curând veţi discuta despre viaţa după moarte. Conform majorităţii anchetelor, cei mai mulţi dintre noi cred că după moarte conştiinţa continuă să existe într-o formă anume. Neanderthaltenii din perioada glaciară îşi îngropau morţii cu hrană şi arme pentru viaţa următoare. De atunci şi până în vremea noastră, toate civilizaţiile, tradiţiile şi religiile se învârtesc în jurul credinţei că numai corpul fizic moare.

Preocuparea pentru adevărul acestei credinţe iese din sfera cărţii. Pentru noi este important de ştiut că această **credinţă în viaţa de după moarte este universal reprezentată în mintea oamenilor.**

Oriunde am privi, oricând si oriunde ne-am afla, o găsim. Asta nu înseamnă că toată lumea acceptă ideea – nu toată lumea doreşte să supravieţuiască, deşi vorbim cu toată încrederea despre instinctul de supravieţuire. La fel se întâmplă cu viaţa după moarte si cu majoritatea altor fenomene „oculte”. O anume credinţă în ele pare să se nască **organic si spontan** în mintea oamenilor.

Vedem o stafie. Avem amintiri dintr-o viaţă trecută. Observăm o seninătate deplina instalându-se pe faţa unui prieten cu un minut înainte de moarte. Trecem pe lângă un cimitir pustiu într-o noapte vijelioasă. Oricare dintre aceste experienţe ne urnplu gândurile de emoţie. Toate reprezintă întâlniri cu ceva **din afara limitelor normale ale personalităţii.** Fiecare este o întâlnire cu instinctul.

Un teritoriu bântuit, exploziv. Cum putem să-1 parcurgem cu succes?

Trecerea cu succes prin cea de-a opta casă depinde de **acceptarea realităţii sentimentelor care apar dincolo de personalitate.** Sau, am putea spune, acceptarea sentimentelor ilogice. Sentimente care ar putea viola obişnuita noastră reprezentare despre lume. Sentimente care ne subminează imaginea de sine si ne **ameninţă cu pierderea controlului.** Aceasta nu înseamnă că trebuie să acţionăm întotdeauna conform îndemnului lor, ci doar ca le recunoaştem, iar uneori dorim să le experimentăm. **Prin recunoaşterea acestor sentimente instinctive ne însuşim o serie de percepţii care nu ne sunt disponibile doar pe calea raţiunii,** învăţăm să ne lăsam în voia unei „puteri oculte” care în mod normal se află în formă latentă în structura minţii.

Ca şi casa a patra, casa a opta este o fereastră prin care ego-ul examinează cadrul rnai larg al conştiinţei, înlre ele sunt însă diferenţe. Casa a patra este foarte personală, în casa a opta, dacă suntem curajoşi, deschişi şi încrezători, avem şansa de a trece dincolo de tărâmul personal, şansa de a absorbi în interior ceva universal.

Cum? Lăsaţi-vă purtaţi de foiţa sexuala. Simţiţi magia unirii la toate nivelurile: fizic, emoţional, personal, spiritual. Acceptaţi moartea. Integratio. Absorbiti-o învăţaţi de la ea în loc să vă ascundeti de ea.

Ce vă învaţă moartea? Priviţi-vă profesia, relaţiile, valorile, în ce

fel 3e veţi vedea când veţi avea 110 ani? Căutaţi în adâncul fiinţei ceva nemuritor, încercaţi să vă simţiţi „sufletul”. Lăsaţi logica la o parte, încetaţi să judecaţi validitatea propriilor percepţii. Există în voi ceva străvechi si arzător?

Daţi curs tuturor acestor îndemnuri şi veţi străbate cu succes casa a opta. Zodiile şi planetele de acolo va dau sfaturi si avertismente. Dar drumul îl faceţi singuri.

Pe cel care eşuează, aceleaşi instincte îl aduc în impas. Devine irascibil şi aspru, apăsat de sentimente grele. Poate avea o pereche frumoasă sau o mulţime de iubite. Totuşi e nesatisfăcut. Poate avea un corp puternic si sănătos. Totuşi e frământat mereu de certitudinea că ceva îngrozitor îl ameninţă. Poate să fi săvârşit miracole de creativitate şi autodisciplină. Totuşi, le vede deşarte şi fără sens, împinse în derizoriu de inevitabilitatea morţii.

CASA A NOUA

Denumirea tradiţionala: **Casa Călătoriilor lungi**

Zodia corespunzătoare: **Săgetătorul X1**

Planeta asociată: Terenul de acţiune:

Jupiter ^J-

Parcurs cu succes:

Confruntarea cu tendinţa ca automatismul si rutina să devină preponderente în viaţă. Formarea unui sistem etic si filosofic personal; elaborarea unei viziuni personale a lumii-întâlniri cu imprevizibilul şi exoticul. Abilitatea de a sparge rutinele si a crea noi tipare de comportament. Simţ clar, personal, al sensului si scopului evoluţiei în viaţă. Capacitatea de a absorbi percepţii şocante, neaşteptate.

Parciirsfără succes:

Experienţa transformată în rutină; plictiseală. Rigiditate în gândire; dogmatism. Comportare oportunistă sau neprincipială, condusă de o vedere îngustă; nihilism.

Când ai ieşit din pântecul mamei, erai foarte puţin diferit de copiii de Cro-Magnon care intrau într-o lume de mamuţi şi de tigri cu

colţi-sabie. Din punct de vedere cultural erai o tăbliţă albă. Situaţia nu a fost de durată. Când aveai câţiva ani avioanele deveniseră lucruri fireşti, ca şi jocul cu echipamente electronice sofisticate, şi te întrebai deja ce te vei face când vei fi mare. Cu alte cuvinte, deveniseşi un membru ca toţi ceilalţi al civilizaţiei industriale a secolului douăzeci, învăţaseşi un rnod de a privi viaţa. Un set de valori. O atitudine în lume. Ţi se dăduse un **model al universului,** care-ţi putea colora filosofia, fanteziile şi deciziile în viaţa pentru tot restul zilelor.

Să ne imaginăm că după ce ţi-ai însuşit modelul temeinic, te înrolezi în Peace Corps*. Eşti trimis în bazinul Amazonului. Trăieşti printre băştinaşi pe care cei mai mulţi dintre noi s-ar grăbi sa-i numească primitivi. La început eşti şocat de obiceiurile lor. Lipsa igienei. Roluri sexuale rigide. Larve la micul dejun. Duhuri rele. Totul e aiuritor de străin. Te simţi tot atât de american ca un hotdog pe o faţă de masa din plastic. Treptat lucrurile se schimba. Ajungi să-i cunoşti pe oameni. Legaţi prietenii. Te uiţi în ochii lor şi vezi inteligenţă, sensibilitate, compasiune. Umanitate, începi să le deprinzi comportamentul, cultura, încet, îţi însuşeşti **modelul lor** despre univers.

Atunci când se întâmpla acest lucru, te-ai schimbat pentru totdeauna, înăuntrul tău se mişcă ceva. Dintr-o dată ai două moduri

Organizaţie americană de cooperare cu ţările în curs de dezvoltare, (n.tr.)

de a privi lumea. O conştiinţă stereo. Poţi gândi ca un american. Şi poţi gândi ca un amazonian. Amândouă sistemele funcţionează. O realitate. Două modele. Ai înţeles ceva esenţial despre viaţă, cultură si natura percepţiei. Şi ai găsit cheia celei de-a noua case: **toate imaginile noastre despre realitate sunt condiţionate de un model subînţeles al lumii – iar acesta este întotdeauna arbitrar si limitat**

Parcurgerea neizbutită a casei a noua implică invariabil confuzia între modelul realităţii şi realitatea însăşi. La optsprezece ani ne alcătuim o imagine a vieţii. La treizeci de ani suntem pregătiţi pentru o imagine mai fluidă, mai sofisticată. Dar s-ar putea ca mintea să fi devenit prea rigidă pentru a mai putea schimba ceva. Suntem prea dependenţi de vechiul model. Uităm că nu e nimic altceva decât o imagine pe care o purtăm în minte.

După acel moment continuăm să ne adaptăm fără succes, trăim într-o lume pe care am depăsit-o – lumea mentală pe care arn creat-o când aveam optsprezece ani, dar care e prea simplă pentru noi. **Vechiul model nu ne mai solicită în niciun fel inteligenţa.** Ceea ce odată fusese adaptare creativă devine acum rutină. Şi totuşi ne ţinem de ea, devenind nişte automate eficiente si plictisite de moarte de poveştile obosite si de predicile pe care le-am inventat cu ani în urmă.

A parcurge teritoriul casei a noua este o artă care trebuie reînnoită în mod constant. Mai simplu spus, trebuie să învăţăm să ne încercăm şansele. Trebuie să facem salturi de credinţă. Intelectuale. Emoţionale. Fizice. **Trebuie să acţionam intenţionat pentru a sparge rutina din comportament şi gândire.** Trebuie să facem loc în viaţă inexplicabilului. Miraculosului.

Planetele şi zodiile care influenţează casa a noua ne dau formula precisă pentru împlinirea acestei misiuni. Poate că este vorba despre studiu. Poate avem nevoie sa călătorim. Sau poate ca trebuie să alungăm rutina din viaţă, învaţă să zbori. Urca pe o stânca abruptă de granit. Lasă-ţi serviciul şi mergi să trăieşti într-un aşrarn. Oricare ar fi forma pe care ar lua-o, experienţa casei a noua ne îmbogăţeşte

existenţa. Explorează cu eleganţă teritoriul ei si viaţa de zi cu zi se va desfăşura mereu pe muchia evoluţiei. Eşuează şi te vei simţi ca un fizician exilat pe „Strada Sesam” – captiv, plictisit si obosit.

CASA A ZECEA (MIJLOCUL CERULUI)

Denumirea tradiţională: Zodia corespunzătoare: Planeta asociată: Terenul de acţiune:

Parcurs cu succes:

Parcurs fără succes:

Casa Carierei Capricornul 1/8 Saturn t) Carieră

Reputaţie; poziţie în societate Destin

Statut în comunitate satisfăcător pentru persoană, permiţându-i exprimarea de sine. Sentimentul de a-si fi împlinit destinul. Persoana devine prizoniera unui rol social care o înstrăinează de ceea ce-i dă sensul existenţei. Obsesia puterii, a

statutului social, a aparentelor.

Mijlocul Cerului. Aşa cum am văzut mai înainte, este punctul cel mai înalt pe care-1 poate atinge o planetă pe cerul zilei. După ce a trecut de Mijlocul Cerului singura direcţie pe care o poate urrna este coborâtoare. O planetă aflata la Mijlocul Cerului este cât se poate de uşor de observat. E cel mai bun loc pentru a depăşi toate obstacolele care ne-ar putea împiedica s-o observăm – copaci, clădiri, luminile de la sol.

Simbolic, Mijlocul Cerului reprezintă **trăsăturile noastre cele mai evidente.** Ca şi cum cineva ne-ar vedea de la distanţă. Ce-ar obseiva? înălţimea. Culoarea părului. Bărbat sau femeie. Mijlocul Cerului are exact aceeaşi funcţie. Numai că distanţa nu se referă la spaţiu, ci la societate. EI ne arată cum apărem priviţi de la o **distanţă socială.** Sau, ca să fie mai clar, Mijlocul Cerului ne descrie **cum ne vad oamenii care nu ne cunosc.**

Ce văd ei? Vad ceea ce **simbolizăm** pentru ei. Nu ne vad ca persoană, ci ca întruchiparea unei anumite **funcţii** în societate. Depersonalizaţi. Bidimensionali. Reprezentanţi ai unei clase. Ne văd statutul social. „Este agent CIA". „Este antropolog". Doctori, avocaţi, şefi indieni de trib.

Casa Carierei – aceasta este denumirea clasică a acestei faze a simbolismului caselor. Dar să-i spunem casei a zecea Casa Carierei înseamnă să o limităm. Profesia este nurnai unul dintre factorii care ne definesc statutul social. Există şi alţii. „E o feminista" – este tot o afirmaţie a casei a zecea. La fel sunt şi „e republican" sau „e activistă a mişcării pentru îngheţarea armelor nucleare". Niciuna dintre aceste posturi nu-i aduce persoanei vreun ban. Dar îi **stabilesc identitatea în sfera publică.** Iar aceasta este terenul de acţiune al casei a zecea.

Acest teren ne este impus. Ne place sau nu, trebuie să-1 înfruntăm. Suntem fiinţe sociale. Pentru cei mai mulţi dintre noi, lucrul acesta se reduce la supravieţuire: cum o să ne plătim chiria dacă nu ne asumăm un rol în societate? îndată ce facem acest lucru, suntem prinşi într-o reţea de mituri şi de presiuni care ne determină în mare măsură cursul vieţii.

Pentru a explora cu succes terenul casei a zecea, trebuie să ne

găsim **destinul.** Cu alte cuvinte, trebuie să ne găsim un rol social în armonie cu natura noastră interioară. Trebuie să descoperim o cale de a fi plătiţi pentru a fi noi înşine.

Un lucru greu. Dar planetele si zodiile din casa a zecea ne îndrumă. Ele servesc unui dublu scop: pe de o parte ca **descrieri ale destinului.** Pe de altă parte, reprezintă **aspecte proprii care trebuie dezvoltate dacă vrem să ne găsim destinul.** Ele ne indică ţinta. Si drumul către ţintă.

Explorarea casei a zecea nu este niciodată uşoară. De obicei, este ultima casă de dezvoltat. Mai înainte ca ea să poată înflori, trebuie să ne cunoaştem foarte bine propria persoană. Trebuie să ne desprindem propriul destin dintre reperele de pe lista de programare – „doctor, avocat, şef indian de trib” – pe care le-am primit până atunci. Dacă reuşim, ne putem simţi bine în lume. Munca, statutul, identitatea publică reflectă, toate, ceea ce se petrece în interiorul nostru. Forţa întreagă a fiinţei este pusă în sprijinul rolului public. Ceea ce ne dă pe acel teritoriu putere, creativitate și libertate. Ne dă autoritatea firească. Devenim unul dintre oamenii care creează miturile si destinul propriei culturi.

Dacă explorarea casei a zecea nu este reuşită, înseamnă oare că umblam pe strada îmbrăcaţi în zdrenţe şi mâncăm la cantina săracilor? Nu, deloc. Putem fi chiar bogaţi, încântători, influenţi. Dar toate acestea nu ne reflectă adevărata natură. Descriu numai un rol pe care 1-am primit. Atâta vreme cât jucăm doar un rol, ne simţim **nelegitimi si nesiguri.** Ne simţim impostori, într-un anume sens, asta şi suntem. Nesiguranţa ne poate împinge să ne agăţăm şi mai desperat de putere și de poziţie. Simţim cât de subţire este firul de care ne ţinem şi încercăm să ne fortificăm cât mai mult poziţia. Vedem peste tot rivali. Duşmani. Competiţii. Şarlatani. Simţim că dacă vom dispărea, într-o secundă ar apărea alţi o sută care să ne ocupe locul. Şi adevărul ăsta şi este. Nu am creat noi rolul. Am fost doar distribuiţi în el.

Niciodată nu se întâmplă aşa ceva atunci când parcurgem casa a zecea cu succes. Nimeni altul nu mai poate juca rolul nostru. Acel rol, oricare ar fi, are rădăcini adânci în individualitatea noastră. Este

expresia a ceea ce suntem, inseparabilă de procesele interioare unice. Ştiind aceasta, ne simţim absolut în siguranţă cu identitatea publică pe care o avem. Nu ne-o poate lua nimeni, pentru că nimeni n-ar putea. Este a noastră. Când murim, moare o dată cu noi.

CASA A UNSPREZECEA

Denumirea tradiţională: Zodia corespunzătoare: Planete asociate:
Terenul de acţiune:
Parcurs cu succes:
Parcurs fără succes:
Casa Prietenilor Vărsătorul $£ Uramis ¥ Saturn t)
Viitorul; planuri, scopuri, teme de viaţă. Identificarea persoanei cu anumite grupuri, organizaţii, mişcări, asociaţii, compania în care lucrează, anturajul. Un simţ specific, concret, al direcţiei în viaţă. Fixarea unor scopuri realiste, însufleţâtoare, având rădăcini puternice în cunoaşterea de sine. O reţea de relaţii care sprijină şi intensifică împlinirea scopurilor personale.
lipsă de claritate în identificarea scopurilor; derivă. Incapacitatea de a-si lua angajamente, la orice nivel. Obiective nerealiste, donchişotesti, stranii. Prieteni și asociaţi care contribuie și mai mult la confuzia şi deriva persoanei.

Direcţia. Aceasta este esenţa casei a unsprezecea, încotro mergi? Ce devii? Care sunt speranţele, visele şi aspiraţiile care dau un sens vieţii tale zilnice? Arena aceasta este unică; nu putern intra pe terenul ei. întotdeauna este dincolo de locul până la care putem ajunge. Mobilă, nesigură, conjuncturală, ea este **viitorul.** Ne face semn cu mâna, ne îndrumă, dar de fiecare dată când ne apropiem fuge ca un ied speriat.

Trăim în **acum.** Oricine uita asta ia curând o mulţime de decizii greşite. Şi oricine doreşte să aibă succes în explorarea casei a unsprezecea trebuie sa şi-o amintească.

în casa a unsprezecea, nu pătrundem în viitor. Nu e posibil. Rămânem ancoraţi în acum. însă trăim cu **conştiinţa viitorului care**

se sprijină pe prezent. Niciun bărbat nu-şi cunoaşte soarta, nicio femeie nu poate vedea ziua de mâine. Casa aceasta n-are nimic de-a face cu clarviziunea. Ea ne face doar **să devenim conştienţi de evoluţia noastră în timp.** Şi de nevoia de a face planuri şi a lua decizii.

Acesta este punctul critic: viitorul este doar o fantezie. Nu are în sine nicio relevanţă pentru noi. Dar conştiinţa viitorului există în fiecare dintre noi în momentul prezent. Pentru dezvoltarea individualităţii este esenţial sa facem faţa acestei conştiinţe. Că ne place sau nu, toţi ne îndreptăm către ceva. Pentru a explora casa a unsprezecea cu succes, trebuie ca alegerea acelui viitor să fie făcută în mod conştient şi intenţionat. Trebuie să ne angajam să devenim un anume tip de persoană, să avem anumite experienţe, să atingem obiective particulare. Trebuie să adoptăm o **strategie de viaţă.** Şi trebuie s-o urmam atâta timp cât este relevantă din punctul de vedere al prezentului.

Dacă eşuăm, plutim în derivă. Deriva ne duce la disperare. Chiar şi Ia timpul prezent, ne simţim inhibaţi. Fără obiective, nicio acţiune nu ni se pare importantă. Dar viaţa este acţiune. Deci acţionăm, iar acţiunile noastre sunt simple tentative, sporadice, nesigure. Pline de starturi luate greşit si de gesturi goale. Curând inventăm nişte obiective doar pentru a umple golul. Dar obiectivele nu au rădăcini. Sunt stranii, nerealiste, donchişoteşti. Din cauza aceasta ele nu au nicio relevanţă pentru acest „acum” pe care-1 trăim de fapt. Nu ne sunt de ajutor. Atunci ne hotărâm să le „hrănim”. Să le umflam. Să le facern

tot mai elaborate, mai grandioase. După o vreme începem **să trăim în viitor,** obsedaţi şi identificaţi cu un mâine la care nu ajungem niciodată. Iar explorarea casei a unsprezecea s-a dovedit un eşec,

De ce e cunoscută casa a unsprezecea drept Casa Prietenilor? Ce au prietenii în comun cu obiectivele personale?

Mai întâi să definim termenul. **Prieten** în acest caz nu are nimic de-a face cu apropierea reală. Pentru acest mod de abordare ne uităm la casa a şaptea, nu la a unsprezecea. Aici vedem ceva cu mult rnai superficial. Vedem un ocean de figuri familiare. Asociaţii. Cei de-o seamă cu noi. Grupul nostru. Cum îi alegem pe aceşti oameni? îi alegem **pentru că reflectă obiectivele noastre.** Dacă năzuim să devenim artişti, ne alegem compania artiştilor. Dacă vrern să scriem, suntem

atraşi de scriitori. Dacă dorim să devenim mai curajoşi, căutăm aventurierii şi temerarii. Pentru a descoperi sensul vieţii ne asociem cu misticii, cu yoghinii sau cu studenţii la filosofie, întruchipând viitorul pe care ni-1 dorim şi noi, acei oameni ne ajută să ne stabilizăm intenţiile. Pentru noi, **ei simbolizează viitorul.** Din legătura cu ei, propriul nostru ţel ne apare rnai real.

Mai întâi apare obiectivul. Apoi vin şi prietenii. Aceasta este ordinea firească pentru ca această casă să fie explorată cu succes. S-ar putea însă să nu avem succes. Atunci, lipsindu-ne direcţia, căutăm prietenii la nimereală. Prietenii sunt „întâmplători”. Ne implicăm într-o reţea de asociaţi şi parteneri care nu contribuie în niciun fel la strategia noastră de viaţă. Pur si simplu ne consumă timpul.

Zodiile şi planetele din casa a unsprezecea ne spun în ce direcţie mergem şi cine ne poate ajuta să ajungem acolo. Dar în nicio altă parte a astrologiei nu este mai important de reţinut că simbolurile sunt flexibile. Configuraţiile din casa a unsprezecea nu ne creează viitorul; ele ne descriu doar alternativele. Putem răspunde în mod pozitiv si creativ sau într-un mod delăsător, lipsit de imaginaţie. Indiferent de tipul de energii care există în această zonă a hărţii natale, ştim că spre sfârşitul vieţii ele ajung să domine caracterul, în bine sau rău. Nu este uşor să îmblânzim aceste energii si să le determinăm să servească celor mai înalte scopuri. Sarcina este cu

 mult mai grea de unul singur. Dar foarte puţini dintre noi trebuie să se descurce singuri. De obicei exista ajutoare. Zodiile şi planetele din Casa Prietenilor ne arata unde sa le căutam. Ele ne sugerează ce gen de oameni şi ce tip de asociaţii sau mişcări ne pot fi de cel mai mare folos. Ne mai spun si **unde e cea mai mare nevoie de energiile noastre şi unde vor fi ele cel mai bine apreciate.** Nu doar luăm de la prieteni, ci putem să si dam.

Stabâliţi-vă obiective. Găsiţi persoanele care să vă ajute să le împliniţi. Apoi trăiţi în momentul prezent. Acesta este secretul pentru a trece cu bine prin casa a unsprezecea.

CASA A DOUĂSPREZECEA

Denumirea tradiţională: Zodia corespunzătoare: Planete asociate:

Terenul de acţiune:

Parcurs cu succes:

Parcurs fără succes:

Casa Necazurilor Peştii K Neptun ¥ Jupiter ^

Constiinţa nestructurată, nefocalizată; conştiinţa însăşi Evenimente si experienţe care ne întrerup identificarea cu personalitatea. Moartea ego-ului

Transcendenţa sinelui; eliberarea de grijile pentru răsturnările vieţii. Experienţe spirituale si metafizice; meditaţie. Sentimentul „prezenţei lui Dumnezeu” sau al altor instanţe înalte ale conştiinţei Imagine de sine neclară, confuză, nesigură. Evadare din realitate; relaţii abuzive, distrugătoare pentru sine cu alcoolul, mâncarea, somnul, sexul, televiziunea şi alte „droguri”. Hipersensibilitate, dezechilibru mintal, schizofrenie. Continuu „ghinion”.

Casele 197

Eşti alături de judecător. El îţi pronunţă falimentul. Afacerea a eşuat. Toţi anii de muncă s-au dus în zadar. Apoi îţi acordă divorţul. Şi căsătoria a eşuat. S-a terminat. Nu ţi-a mai rămas nimic. Ieşi din clădirea tribunalului, în soarele după-amiezii: aparent, un bărbat zdrobit, o femeie cu speranţele spulberate. Un ratat, care nu mai are niciun loc în lume. Plângi cumva? Te îndrepţi către cel rnai apropiat bar? Poţi avea o mulţime de reacţii – amărăciune, furie, tendinţe de autodistrugere. Dar să ne imaginăm că ai ales o alta. Să ne imaginăm că ai ieşit din curtea tribunalului fluierând dixie şi simţindu-te la fel de uşor ca un nor pufos într-o după-amiază de vara.

Este cumva nebunie? Este negare sau reprimare interioară? Poate. Dar poate că nu. în urmă cu un an trăiai într-un adevărat iad. Acum totul a trecut. Nu te mai lupţi în zadar ca să salvezi o afacere condamnată. Nu mai discuţi la nesfârşit argumentând si târguindu-te cu o soţie sau un soţ pe care 1-ai pierdut de fapt cu mult timp în urmă. Acel capitol mizerabil din viaţa ta a luat sfârşit. „Nimicul” pe care-1 ai acum este cu mult mai bun decât acel „ceva” pe care 1-ai pierdut. Aşa că te simţi eliberat.

Găseşti o banca în parc. Te aşezi, în razele calde de soare, închizi ochii şi laşi totul să se topească. Dai de o parte toate grijile, toate circumstanţele, până şi identitatea. Pentru câteva momente, **trăieşti pur şi simplu în conştiinţă,** nesăânjeriit de etichete şi

responsabilităţi. Mintea s-a golit si dintr-un anume loc adânc şi iraţional, din esenţa fiinţei simţi un izvor de pace. Poate că peste o oră o sa transpiri în sala de aşteptare a agenţiei de angajare a foiţei de muncă Mafioso Brothers. Dar în acest moment ai intrat pe terenul casei a douăsprezecea şi explorarea e perfectă.

A douăsprezecea casă. Pentru astrologii medievali era Casa Necazurilor. Ei au văzut-o ca pe un simbol al nenorocului, asociat cu

 boală, sărăcie si închisoare. Ea transferă în exterior destul de des asemenea circumstanţe, chiar si atunci când e explorată cu succes. **Dar nu trebuie să răspundem la necazuri prin autocompăti-mire.** Le putem în schimb folosi. Ne putem îndrepta atenţia către interiorul fiinţei. Le putem neglija.

Ori de câte ori apare un necaz, fiecare are o cale de evadare încorporată în sine. E adevărat că trăim în lume si avem responsabilitate proprie, dar ori de câte ori ne dorim putern sa evadăm puţin. Ne putem abate atenţia de la dramele personalităţii şi o putem concentra asupra unui loc plin de pace din adâncul fiinţei, un loc care e mereu acolo, aşteptând. Orice explorare izbutită a casei a douăsprezecea implică activarea acelor circuite mentale. Putem să numim această cale de evadare meditaţie, îi putem spune rugăciune sau contemplaţie. Dacă limbajul religios nu ne e pe plac îi putem spune autohipnoză. Iar pacea pe care o găsim o putem numi Dumnezeu sau „centrul nostru” sau numai relaxare, în nicio alta casă cuvintele nu au mai mică importanţă.

Evadarea este si tema trecerii fără succes prin această casa. Dar acum evadarea ia o altă formă, în ioc sa căutăm pacea, căutăm anestezierea, în loc de a sări pe fereastră dincolo de propria personalitate, rămânem acolo, identificaţi rigid cu problemele pe care le avem, dar nefacând nimic pentru a le rezolva, **în loc să ne retragem temporar în adâncul fiinţei, căutăm să ne anulăm întreaga conştiinţă.** încercam pur şi simplu să o reducem la tăcere. Textele astrologice clasice asociază casa a douăsprezecea cu pericolul băuturii. Textele moderne îi adaugă abuzul de droguri. Şi au dreptate, cu siguranţă. Şi alcoolicul, si dependentul de droguri au eşuat în explorarea casei a douăsprezecea. Amândoi şi-au anulat o parte din conştiinţă.

Dar intervenţiile chimiei asupra conştiinţei sunt doar unul din

riscurile care pot apărea pe acest teritoriu nesigur. Persoana care se uită cu ochii pierduţi în televizor ore în şir în fiecare noapte caută şi ea anestezierea. La fel ca şi aceea care mănâncă tot timpul sau care „nu se poate gândi decât la sex”. **Orice comportament devenit viciu prin intensitate si repetiţie poate alimenta un traseu**

neizbutit prin casa a douăsprezecea. Şi tocmai obsesia aceea ne împiedică sa găsim un răspuns pozitiv la necazurile care au declan-sat-o. Mişcările ne sunt amorţite. Ne simţim dezechilibraţi. Deconectaţi. Apatici, în cazuri extreme putem primi chiar un diagnostic de schizofrenie. Dar întotdeauna ne plângem de continuul „ghinion”.

Zodiile şi planetele din casa a douăsprezecea sunt ca bombele cu ceas. Pot să explodeze mai repede sau mai târziu, dar nu pot fi oprite. Mai devreme sau mai târziu problemele celei de-a douăsprezecea case ne subminează foiţele. Ne prind pe picior greşit. Ne **pun în faţa unei situaţii imposibil de rezolvat** Când aceasta irupe putem să mergem la bar şi să cerem o dublă. Sau putem să ne retragem pentru o vreme în noi înşine, ca să luăm contact cu rezervorul nesfârşit de creativitate, de viaţă şi de rezistenţă din noi. Simţindu-I, putem să ne **desprindem de o serie de circumstanţe muribunde,** ştiind că după ce se va aşeza praful vom putea s-o luăm de la capăt.

Asemenea desprindere nu e niciodată uşoară. Acele circumstanţe muribunde ne sunt dragi. Ne-am ataşat de ele. Au stat la baza creării identităţii noastre în lume. Dar identitatea noastră este un fenomen tranzitoriu. **Numai conştiinţa însăşi este eternă.** Nimic altceva nu contează. Dacă înţelegem asta Casa Necazurilor nu mai e tulburată. Devine Casa înţelepciunii. Iar explorarea acestei case e asociată cu o armonie interioară durabilă, incasabilă.

Partea a treia

PROPOZIŢII

„Vorbeşti englezeşte?” Dacă întrebarea ar veni din partea unui indian din Peru, răspunsul ar fi, neîntârziat, „da”. Daca William Shakespeare ne-ar pune aceeaşi întrebare, s-ar putea să ezităm înainte de-a răspunde. Fluenţa unei limbi se capătă treptat, iar ceea ce pentru o persoană ar .putea însemna fluenţă, pentru alta ar putea fi bâlbâială. La fel se întâmplă si cu limbajul astrologie. Putem învăţa destul de

repede vocabularul esenţial – până acum aproape că aţi şi făcut-o -iar apoi să ne petrecem restul vieţii cultivându-ne treptat elocinţa.

Elocinţa este obiectivul nostru în următoarele câteva capitole. Cunoaştem cuvintele. Acum trebuie să formăm propoziţii, amintin-du-ne mereu că acesta este un proces continuu de învăţare, la fel ca îmbogăţirea continuă a exprimării în limba natală, întotdeauna va fi Ioc pentru îmbunătăţiri, pentru mai multă subtilitate, pentru compunerea unor fraze mai sugestive.

Aveţi cuvintele. Ele se învaţă prin exerciţiu şi memorare. Acum a venit timpul să ne punem în mişcare rotiţele minţii, să începem să asamblăm cuvintele într-un fel mai plăcut, mai expresiv, în capitolul următor vom începe să construim propoziţii. Apoi vom introduce regulile sintactice şi gramaticale si vom mai adăuga o parte de vocabular tehnic. După aceea vom învăţa să construim paragrafe, însuşiţi-vă următoarele îndrumări şi, când veţi ajunge la sfârşitul cărţii, veţi stăpâni limbajul astrologie mai bine decât era stăpânită engleza în episodul cu indianul peruvian. Poate că daca vă veţi strădui să-1 practicaţi cât mai mult şi nu vă veţi lăsa descurajaţi, într-o zi va ajunge să sune ca engleza lui Shakespeare.

CAPITOLUL OPT
INTERPRETAREA I: j PLANETELE ÎN ZODII ŞI CASE

’Toată lumea are un Venus. Toată lumea este influenţată de Fecioară.

; Cu toţii facem faţă genului de experienţe caracteristice casei a şasea.

’; Suntem marcaţi, ca oameni, prin aceste trăsături. Dar ele nu ne descriu şi individualitatea. Pentru aceasta trebuie să facem încă un

.. pas pe calea astrologiei.

’v i Venus. Fecioara. Casa a şasea. Ce sunt acestea? Doar abstracţiuni,

’! nimic mai mult. Ce se întâmplă însă atunci când le punem laolaltă ca în harta natală a bărbatului pe care 1-am ales pentru exemplificare? Ce ne spune Venus în Fecioară? Ce ne spune combinaţia celor doua când se exprimă pe terenul casei a şasea? De aici începe magia.

Zodiile, planetele si casele sunt doar scheletul unei vechi teorii psihologice. O teorie care se aplică încă pentru noi toţi. Dar atunci când

combinăm o anumită planetă cu o anumită zodie si casă, încetăm să vorbim despre teorie şi începem să ne ocupăm de oameni. A spune că cineva are un Venus, este ca si cum am spune că are un ochi. Cui îi pasă? Dar a spune că Venus se află în Fecioară, este ca şi cum am adăuga ochiului o privire rece şi pătrunzătoare ca

204 ABC-ul astrologiei un piolet. Iar a spune că acestea se află în casa a şasea, este ca şi cum am adăuga că omul te priveşte ţintă cu o puşcă în mâini.

Combinaţia zodie-planetă-casă este sistemul astrologie cel rnai elementar **aplicabil unui individ.** Formează în psihicul uman un „bit” de bază. Concret. Particular. Unic. Zece asemenea biţi, plus Ascendentul şi oarece ţesut de legătură formează o hartă natală: un enunţ atât de bine articulat, atât de specializat, încât nu se poate repeta niciodată.

Planetele în zodii

Pentru a înţelege interacţiunea dintre planete şi zodii avem nevoie de o cheie, pe care ne-o dă amintirea permanentă a diferentelor dintre ele. Fiecare serveşte unui alt scop. Dacă pierdem din vedere acest lucru, interpretările noastre vor fi la fel de scămoşate ca un ghem de lână în coşuieţul cu pisici.

O planetă pune întrebarea ce? O zodie preia acest **ce** şi îl dezvoltă cu un **cum** şi un **de ce.**

Ce este Venus? La fel ca toate planetele, este o funcţie psihologică, în cazul ei, e evidenţiată capacitatea de **a stabili relaţii,** în toate afirmaţiile pe care le facem relativ la Venus, această idee este centrală. Ea este ce-ul.

Venus are puţină personalitate înglobată în ea însăşi. Un individ este un singuratic, Altul este sufletul unei petreceri, în ambele situaţii funcţia este formarea de relaţii şi trebuie să ne concentrăm asupra lui Venus. Felul în care acel Venus operează asupra caracterului – cum şi **de** ce – e determinat de zodia în care se află planeta, nu de planeta însăşi.

Cu Venus în Fecioară, formarea de relaţii personale are la bază o serie de nevoi şi de dorinţe ale Fecioarei.

Ce reprezintă Fecioara? Perfecţionistul. Servitorul. Martirul. Analistul.

Cu Venus **condiţionat de Fecioară,** subiectul nostru este un

idealist, cel puţin în problemele inimii. Fecioara se îngrijeşte de asta.

Ea are mereu în minte imaginea unui mariaj sau a unei prietenii perfecte. Face necontenit eforturi, sacrificând mult de la sine, poate chiar prea mult, de dragul împlinirii ei. Dar ia sa coboare partenerul ei de pe piedestalul pe care 1-a urcat şi să se ducă până Ia colţ după o bere. O să-1 coste. Fecioara vrea perfecţiune. Tot ce înseamnă rnai puţin de-atât e luat ca un afront personal. Ca o trădare.

De ce-ul lui Venus în Fecioară e uşor de enunţat, dar greu de trăit: este scopul de a crea o **relaţie perfectă,** care să funcţioneze în deplin acord cu un set de idealuri – idealuri care sunt percepute intuitiv de persoana care are această configuraţie.

Pentru a afla **cum** se manifestă Venus trebuie să luăm în consideraţie toate săgeţile din tolba Fecioarei: o atenţie meticuloasă pentru detalii în funcţionarea relaţiei; o onestitate scrupuloasă în aprecierea acelor detalii; un angajament neabătut pentru o comportare „responsabilă; umilinţă; un simţ care percepe diferenţa dintre vorbele despre evoluţie şi adevărata schimbare.

Acest **cum** al lui Venus în Fecioară are şi partea lui neplăcută. Procesul poate face scurtcircuit. Relaţia ideală ar putea exista numai între două persoane perfecte, doi oameni care şi-au depăşit cu bine toate încercările existenţiale. O pereche de buddha. O persoană care are această configuraţie poate deveni necumpătat de exigentă, niciodată satisfăcută, cu o dispoziţie mereu critică. E posibil să se îndrăgostească de cineva care există doar în închipuirea ei – şi să-i considere nevrednici pe toţi partenerii potenţiali în carne şi oase, îndepărtându-i. Sau îşi poate transforma partenerul real într-un mit, astfel încât adevăratele însuşiri ale acestuia să devină din ce în ce mai estompate. Apoi, când adevărata natură a sa devine evidentă, Venus din Fecioară strigă „trădare”. Aceste persoane se pot simţi ele însele atât de nevrednice, încât o uriaşă insecuritate să le motiveze toate relaţiile personale. S-ar putea sa nu reuşească să-şi exprime unele pretenţii absolut legitime. Ar putea cădea în obsesia „câştigării iubirii partenerului” printr-un comportament compus dintr-o suită nesfârşită de servicii umile. S-ar putea implica în relaţii degradante sau autodistructive.

Niciuna dintre aceste comportări negative nu poate fi **prevăzută** cu siguranţă pe baza poziţiei Iui Venus în Fecioară, deşi multe scrieri pretind că adevărul ar fi acesta. Ar fi doar o prezicere. Dacă urmărim si realitatea în timp ce examinam hărţile, o să putem observa că interpretările acestea înguste sunt de multe ori greşite.

Toate aceste situaţii negative sunt doar riscuri. „Riscuri profesionale”. Sunt denaturări ale funcţiei fundamentale Venus-în-Fecioară, care este obţinerea unui rnodel ideal de relaţie. Orice interpretare astrologică, pentru a fi corectă, trebuie să includă şi descrierea acestor capcane. Dar numai ca avertizare. Chiar şi atunci când ştim că o persoană care are această configuraţie trăieşte alături de un maimuţoi alcoolic pe care îl ia drept Mesia, n-arrt putea descrie niciodată circumstanţele respective drept „soartă”. Nu e înţepenită în acea relaţie. Oricând doreşte poate să facă o alegere mai fericită, mai sensibilă. Ca noi toţi, poate si ea să evolueze, întotdeauna, când privim o planetă într-o anumită zodie, ne gândim la **ce, cum** şi **de ce.** Niciodată nu vom decadea în postura unui prezicător dacă vom respecta acest punct de vedere.

Semnificaţia caselor

Planetele reprezintă ce-ul; zodiile – cum si **de ce.** Casele completează sistemul punând încă o întrebare, poate cea mai practică dintre toate: **unde?**

Desfăşurarea unei bătălii necesită un câmp de luptă. Indiferent de natura armatelor, terenul de luptă îşi va pune amprenta asupra caracterului general al bătăliei, înfruntarea are loc în desişul junglei? în munţii îngheţaţi? în desertul fără drumuri? Nu putem spune cum arată războiul dacă nu ştim asta.

La fel se întâmplă în cazul planetelor şi zodiilor. Când Marte intră în Peşti, s-ar putea să zboare scântei. Dar într-un fel arată scânteile în Casa Carierei, în alt fel în Casa Căminului.

Fiecare casă este un teren distinct de luptă. Fiecare reprezintă un domeniu al vieţii **înăuntrul căruia o persoană poate face alegeri.**

Dar totodată este o realitate fixă, cu un set anume de caracteristici. Un teren specific. Putern escalada munţii sau putem alege drumul coborâtor la vale. Dar nicio dorinţă, oricât de mare, n-ar

putea aplatiza terenul.

Unde? întrebarea este mai complicată decât pare. Cu toţii trăim 1 în două universuri. Unul e reprezentat de **lumea obiectivă,** îi putem spune cosmos; sau plan material; sau realitate. Oricum am denumi această dimensiune a vieţii, ea este plină de date fixe şi de limitări. Reprezintă o lume dincolo de graniţele personalităţii, o lume căreia fiecare personalitate trebuie să înveţe să-i facă faţa. **Această lume formează terenul caselor.** Căsătorie. Carieră. Puterea și limitele limbajului. Bani.

Casele au însă şi un al doilea domeniu, care este partea subiectivă a vieţii, îl putem numi inconștientul; sau planul astral; sau Dumnezeu; sau imaginaţia. Indiferent de eticheta pe care i-am pune-o, putem pătrunde şi explora acea dimensiune a vieţii – reprezentată de casele a patra, a opta si a douăsprezecea. Ea reprezintă un **unde.** Din nou simbolismul caselor.

Prezicătorilor le scapă deseori acest aspect. Interpretările lor pentru casele interioare sunt deseori superficiale. Ei încearcă să traducă ce se petrece în interior prin evenimente exterioare şi prezintă doar nişte palide surogate.

Aminteşte-ţi întotdeauna că **o casă este doar un teritoriu în care conştiinţa noastră poate pătrunde şi în care se poate exprima.** Unele teritorii sunt vizibile. Altele sunt invizibile. Dar şi acestea răspund la întrebarea **unde.**

Să ne întoarcem la englezul nostru, persoana a cărei hartă natală o folosim ca exemplu. Am văzut deja cum este Venus a lui influenţată de Fecioară. Dar ce putem spune despre poziţia lor în casa a șasea?

Casa a şasea este una dintre cele rnai concrete, legată de lumea exterioară. Cu Venus plasat aici, teatrul ei de exprimare e deschis publicului. Avem cu toţii locuri în rândurile din faţă.

Casa a şasea. Casa Servitorilor. Faza simbolismului caselor în care ne întâlnim cu responsabilităţi şi datorii. Casa muncii, a talentelor şi

208 ABC-ul astrologiei îndemânării, a competenţei, a sprijinului pe care-1 oferim celor din jurul nostru.

Parcurs fără succes, terenul casei a şasea este unul trudnic. Datoriile si responsabilităţile ne copleşesc. Ne lăsam prinşi şi supuşi,

subordonaţi voinţei altei persoane.

Completând „bit”-ul, casa a şasea adaugă problemelor create de interacţiunea dintre Venus şi Fecioară dimensiunea esenţială **unde.** Ea defineşte scena pe care zodia şi planeta îşi rostesc dialogul.

Avem în acest caz un avantaj interpretativ. Există multe paralele între Fecioară şi casa a şasea. Repet, zodiile şi casele sunt cicluri de câte douăsprezece simboluri şi fazele unuia corespund cu fazele celuilalt. Problemele la care se referă casa a şasea alcătuiesc o paralelă cu cele ale zodiei a şasea – care întâmplător este Fecioara.

Reprezintă zodiile si casele acelaşi lucru? Nu. Zodia se refera Ia materialul minţii – motivaţii, atitudine, ton –, în timp ce casa ne spune unde să căutăm evenimentele pe care acele procese mentale Ie produc. Fecioara, de exemplu, reprezintă nevoia de exprimare a sinelui printr-o anumită competenţă sau talent personal, în timp ce casa a şasea defineşte **arena concretă a muncii si responsabilităţii.** Din cauza suprapunerii celor două, interpretarea poziţiei lui Venus în Fecioară şi în acelaşi timp în casa a şasea este mai uşoara. Jonglăm cu mai puţine mingi.

Indiferent de zodia şi casa pe care le ocupă, Venus ne pune întotdeauna problema relaţiilor interurnane apropiate. Acesta este ce-ul ei. Relaţiile Ia care se referă Venus nu sunt însă întotdeauna romantice. Venus este tot atât un simbol al prieteniei şi parteneria-tului, ca şi al relaţiilor dintre culori, forme şi sunete. Este un simbol al reacţiilor noastre estetice, şi în acelaşi timp al capacităţii de a forma legături bazate pe afecţiune şi înţelegere.

Cu Venus în casa a şasea, englezul a cărui hartă natală începem să o descifrăm probabil că îşi desfăşoară cea mai mare parte a treburilor profesionale în parteneriate. Ce înseamnă în cazul său formarea de relaţii, iar **unde** e reprezentat de mijloacele de câştig al existenţei zilnice. Este confruntat de-a lungul vieţii cu nevoia de **a avea relaţii**

personale armonioase dacă vrea să facă faţă cu bine situaţiilor apărute în muncă.

îi face plăcere ceea ce face? Are succes? Poate ca da, poate ca nu.

Casele ne prezintă circumstanţele, nu si sentimentele pe care ni le trezesc. Subiectul nostru poate să aibă o fire solitară. Nu contează. Cu casa a şasea influenţată de Venus, progresele pe care le face în munca de fiecare zi sunt legate fără nicio îndoială de progresele pe care le face în învăţarea acceptării unei alte persoane ca partener egal.

Ce capcane întâlneşte pe drum? Fecioara a răspuns deja Ia câteva din ele: caracterul său pretenţios, perfecţionismul împins la culme, idealizarea exagerată, cererile si aşteptările nerealiste. Casa a şasea adaugă la acest puzzle încă o piesă: dacă vom asista la aceste comportamente distructive de tip Venus în Fecioară, ele îi vor nărui cu siguranţă legăturile parteneriale şi emoţionale.

O simplă prietenie care se desfăşoară în afara domeniului muncii ar putea să fie mai puţin susceptibilă la aceste probleme ale Fecioarei – dar acea prietenie va juca întotdeauna un rol mai puţin important în evoluţia subiectului nostru. Pur şi simplu nu este la fel de importantă pentru el. Majoritatea relaţiilor care-i determină viaţa apar pentru el în arena celei de-a şasea case. **Colaboratorii săi sunt partenerii săi de suflet;** aceasta este una dintre caracteristicile fixe ale vieţii sale. Este o parte a **terenului** vieţii, aşa cum îl defineşte casa a şasea. Reacţia lui poate fi una creativă sau poate fi de nemulţumire si indignare. Dar nu poate schimba acest lucru niciodată. Nicio dragoste nu va fi de durată dacă între parteneri nu e împărtăşită şi munca, la fel cum nicio muncă nu va fi stabilă dacă nu va avea sprijinul prietenilor şi persoanelor iubite: acesta este mesajul pe care-1 transmite Venus englezului nostru.

Cine sunt aceşti parteneri care joacă un rol atât de mare în viaţa subiectului nostru? Venus ne răspunde şi aici: **partenerii săi sunt de tip venusian:** artişti; consilieri; persoane pline de graţie şi sensibilitate; persoane fascinante. Şi ce fel de munca vor desfăşura împreună? Din nou, Venus răspunde: rnunca pe care o caută trebuie să implice exprimarea si dezvoltarea funcţiei sale venusiene. Poate lucrează în

domeniul relaţiilor umane. Poate este psiholog. Poate este „artist” -poet, muzician, coafor, decorator de interioare. Nu putem să-i

prezicem norocul, acesta depinde de el. Venus oferă multe opţiuni. Dar astrologia îngustează domeniul în care trebuie să caute acele opţiuni. Profesional, norocul lui stă alături de planeta Venus. în sfera muncii, această funcţiune psihologică este steaua lui călăuzitoare. Dacă o va ignora, peste tot va da numai de zădărnicie si de uşi închise.

Acesta este un „bit”. Unul caracteristic. Fiecare hartă are zece „biţi”. Clarificaţi-i pe toţi, apoi împletiţi-i într-un tot şi veţi stăpâni magia interpretării. Să analizăm paşii făcuţi pentru a elabora un procedeu general, aplicabil în toate cazurile. Sunt mulţi „biţi”, dar pe toţi îi investigăm în acelaşi fel. Daca avem în vedere cu consecvenţă întrebările **ce, de ce** si **unde,** nicio combinaţie de simboluri nu ne poate încurca multă vreme.

Tactica

Aşadar avem o planetă situată într-o zodie si într-o casă. Ce înseamnă acest lucru? Cum trebuie să începem analiza? Cei mai mulţi dintre noi nu ne descurcăm de la început.

Intră la pretinşii astrologi cu reţetarele lor detaliate de astrologie. Eşti nelămurit? Nicio problemă. Ai aici un paragraf despre Venus în Fecioară. Dar Venus în casa a şasea? Iarăşi, nicio problemă. Verificăm paragraful despre Venus în casa a şasea şi răsuflăm uşuraţi, începem să încropim din petice o interpretare. Dar cu cât peticim mai mult, cu atât cuvintele devin din ce în ce mai contradictorii. Problema este simplă. Cea mai mică unitate a simbolismului astrologie **relevantă pentru o persoană** este combinaţia planetă-zodie-casa. Viaţa are trei dimensiuni: identitate, scop, circumstanţe. Dacă lăsăm unul deoparte interpretarea devine la fel de plauzibilă ca decorul din filmele de calitate îndoielnică cu monştri: doar nişte hârtii prinse în fundal, care nu păcălesc pe nimeni.

Atunci de ce nu scrie cineva o carte cu toate „frazele” planetă-zodie-casă? Răspunsul e şi de data asta simplu: pentru ca sunt prea multe, mai exact 1.440. Iar „frazele” se influenţează una pe alta. Două

femei pot avea amândouă un Marte în Berbec în casa a zecea. Dar dacă una dintre ele s-a născut în Capricorn, iar cealaltă în Gemeni,

acele influenţe ale lui Marte sunt alimentate cu combustibili de tip diferit. O carte care să ia în consideraţie toţi factorii ar fi groasă de aici până la Lună, dac-ar fi tipărită pe hârtie fină.

Trebuie să procedăm altfel. Intuiţia ne ajută. Creativitatea este esenţială. Dar cine susţine că e nevoie de percepţie extras e nzoriala pentru a fi astrolog ne aruncă praf în ochi. E nevoie însă, poate mai mult decât de orice altceva, de o minte ordonată. Influenţele reciproce ale simbolurilor dintr-o hartă astrologică sunt atât de complexe, încât fără o abordare sistematica mintea este copleşită. Detaliile o inundă. Nu reuşeşte să cuprindă **întregul.** Dacă deveniţi stăpâni pe această abordare riguroasă şi o practicaţi un tirnp, se va întâmpla ceva magic. Simbolurile vă vor organiza modul de gândire într-un fel nou. Veţi începe să faceţi conexiuni creative între zodii, planete şi case – conexiuni pe care nu le-aţi văzut niciodată în vreo carte.

Cinci paşi

O abordare sistematică, învăţaţi aceşti cinci paşi pentru a interpreta un bit astrologie. La început urmaţi îndeaproape îndrumările până când mintea va deprinde noua măiestrie. După un tirnp nu va mai fi nevoie să fiţi atât de metodici – decât dacă vă încurcaţi.

PASULUNU

Uitaţi-vă la planetă. **Ce** funcţie mentală analizăm? La care parte a minţii ne referim? Formarea identităţii personale cu Soarele? Construirea disciplinei cu Saturn?

PASUL DOI

Uitaţi-vă la zodie. Este cea care motivează planeta. Ce anume caută acea funcţie planetară? Care este de ce-ul care stă Ia baza activităţii ei? Care e agenda ei ascunsă? Doar zodia ne-o poate spune. Ceea ce căutăm aici este indicarea unui scop. Direcţia de evoluţie. Dacă fraza

212 ABC-ul astrologiei pe care o formulăm până Ia urmă pare risipită şi fără sens, e o probabilitate foarte mare să fi rătăcit pasul doi.

PASUL TREI

Gândiţi-vă: **Cum** poate acea combinaţie planetă-zodie să-şi atingă obiectivul? Cu ce resurse relevante contribuie zodia? Dar planeta? Veţi avea poate nevoie să consultaţi secţiunea **resurse** din dreptul zodiei respective în capitolul referitor la zodii sau secţiunea

funcţie din capitolul referitor la planete. Dacă ai fi **tu** persoana pe care o analizezi şi ai avea acele calităţi şi slăbiciuni, cum ai încerca **tu** să găseşti fericirea?

PASUL PATRU

Gândiţi-vă: **Cum** poate fi denaturată acea combinaţie planetă-zodie? Ce tipuri de comportament sunt compatibile cu semnificaţia acelui bit, dar nu şi cu interesul evoluţiei? Uitaţi-vă în secţiunea despre **umbră** în capitolul zodiilor şi în secţiunea **disfuncţâe** în capitolul planetelor dacă vreţi să va împrospătaţi memoria.

Reţineţi: aceste denaturări trebuie prezentate ca avertismente, nu ca predicţii.

PASUL CINCI

Uitaţi-vă acum la casă. **Unde** se manifestă problemele puse de combinaţia planetă-zodie? Ce fel de **comportament** creează ele? în ce domeniu al vieţii o reacţie puternică la stimulul planetei şi zodiei va duce la îmbunătăţirea **circumstanţelor?** în ce domeniu o reacţie slabă va determina nelinişte şi frustrare? Casele răspund la toate acestea.

Aveţi încredere în aceşti cinci paşi. Sunt eficienţi. Ei stau la baza întregii analize la care aţi asistat pentru Venus în Fecioară şi casa a şasea. Pentru celelalte 1439 de fraze aceşti paşi sunt la fel de eficienţi. Lăsaţi-vă îndrumaţi de ei şi veţi face interpretări corecte şi specifice. Ele vor fi personale şi creative. Lucru foarte important, aceste interpretări nu vor aşeza pe nimeni într-o cutiuţă mică şi curată. Veţi fi astrologi care ajută evoluţia personală, nu prezicători.

CAPITOLUL NOUĂ

INTERPRETARE II: ASPECTE, GUVERNĂRI Şl NODURILE LUNARE

O femeie are o zi teribilă la serviciu. La zece dimineaţa înghite aspirine cu a patra ceaşca de cafea. La ora doua îşi da seama că aspirinele au ţinut locul prânzului. La ora cinci se gândeşte la o pensionare anticipată sau violenţă. Pleacă acasă. Soţul o întâmpină în uşă cu veselie. Peste o jumătate de ora sunt angajaţi de douăzeci de minute într-o ceartă crâncenă fără obiectiv precis. De ce? Pentru ca ea are nevoie sa elibereze tensiunile acumulate şi descărcarea lor în viaţa intimă este o parte a tiparului ei de căsătorie.

O a doua femeie trece printr-o zi la fel de lamentabilă la serviciu.

Aceleaşi aspirine. Aceeaşi supradoza de cafeina. Aceleaşi fantezii distrugătoare. Şi ea se hotărăşte până la urmă să plece acasă. Si ea e aşteptata de soţ. Dar în loc să se repeadă la el ca o furtună, se prăbușește în braţele lui şi se lasă alinată. Peste o jumătate de oră aleg între mâncarea chinezească şi mititei şi problemele ei de la serviciu sunt uitate. De ce? Nu pentru ca e „mai bună” decât prima femeie. Dar circuitele muncii ei şi circuitele vieţii intime sunt legate între ele într-o altă schema. Tensiunile produse în unele nu produc automat

tensiuni şi în celelalte. Cele două aspecte ale vieţii nu sunt atât de apropiat legate ca în cazul versiunii explozive.

Dacă am intra mai amănunţit în vieţile lor am putea afla că soţul primei femei ştie foarte multe despre munca ei de la serviciu. Ea îi povesteşte despre toate succesele si insuccesele ei. Informaţiile pe care el le capătă vin continuu. EI stă mereu în colţul ringului ei profesional şi-i dă sfaturi, iar ea apreciază acest lucru, în cea de-a doua căsătorie, printr-o înţelegere tacita, munca este ceva care trebuie lăsat la birou. Nici soţul, nici soţia nu ştiu prea multe despre ziua de lucru a celuilalt, nici nu sunt prea interesaţi. Şi amândoi sunt mulţumiţi de aranjament.

întâmplările dintr-o căsătorie: pentru că aici avem de-a face cu **unde,** ne îndreptăm atenţia imediat spre casa a șaptea, întâmplările de la slujbă: acum ne uităm la casa a șasea sau poate la a zecea. N-am avea cum altfel să Ie înţelegem pe cele două femei dacă n-am analiza măcar aceste două case pentru fiecare dintre ele. Așadar, interacţiunea dintre carieră şi căsătorie nu poate fi lămurită prin analiza unui singur „bit” astrologie, deoarece aceste fraze nu au implicaţii decât pentru câte o singură casă. Fiecare „frază” poate avea un singur **unde.**

Dar, cum arn văzut în exemplu, viaţa nu funcţionează aşa. Obstacolele din carieră ne afectează deseori căsătoria. Mulţumirea de sine ne colorează felul de a privi viaţa. Măsura zburdălniciei şi a expresivităţii este relevantă pentru sexualitate, în procesele mentale nimic nu se petrece în vid. Toate părţile se leagă, sunt interactive. Exprimându-ne astrologie, **harta natală este mai cuprinzătoare decât suma frazelor ei.**

Interpretarea unei hărţi înseamnă mult mai mult decât

înţelegerea celor zece combinaţii zodie-planetă-casa. Trebuie să înţelegem si ce impact au una asupra alteia. Trebuie să ne dăm seama curn limitează sau lărgeşte fiecare frază exprimarea celorlalte. Analizând o hartă natală **trebuie să avem o gândire unitară.** Prin interpretarea disparată, „frază cu frază”, nu ajungem nicăieri.

Cum să procedăm atunci? Cum să trecem dincolo de aceşti „biţi”? Parţial intervine judecata de bun simţ. Englezul din harta noastră exernplificativă are Soarele în Balanţă în casa a șasea. Capacitatea sa

^

de a fi el însuși (Soare = ce) are mult de-a face cu capacitatea de a crea relaţii personale armonioase (Balanţa = cum, de ce) în sfera profesională (casa a șasea = unde).

Uitându-ne mai atent vom observa repede câţiva factori care par să se fi coalizat împotriva acelui Soare în Balanţă, factori care sugerează foarte multă independenţă. Ascendentul său în Berbec, de exemplu, îi conferă aparenţa unei persoane îndrăzneţe. Cum putem şti asta? Ascendentul reprezintă întotdeauna în mare măsură felul în care ne văd ceilalţi înainte de a ne cunoaşte foarte bine, iar Berbecul aduce Ascendentului englezului nostru un caracter direct, ardoare si poate chiar calitatea de a intimida. Un alt factor care pare să acţioneze împotriva Soarelui în Balanţă este Luna în Vărsător. Emoţiile sale (Luna = ce) sunt stimulate de independenţă, excentricitate și dorinţa de a se afirma ca persoană neîncadrată în tiparele obișnuite (Vărsător = cum, de ce).

Analizând aceste lucruri, ne dăm seama că e firesc ca, măcar în anumite perioade de timp, Soarele să funcţioneze în contradictoriu cu Luna și cu Ascendentul. Are nevoie să colaboreze și totuși refuză compromisul. Apare tensiunea, adică materialul necesar evoluţiei personale.

Analiza atentă a unor asemenea configuraţii disonante este esenţa unei astrologii eficiente, în capitolul următor vom detalia această tehnică. Deocamdată avem nevoie să învăţam o metodă mult mai directă de detectare a anumitor tipare, o metodă care leagă frazele între ele într-un mod clar și sigur.

Aspecte

Dacă zodiile, planetele şi casele reprezintă vocabularul de bază al limbajului astrologie, atunci aspectele sunt regulile gramaticale care dictează felul în care cuvintele trebuie legate între ele. Aspectele reprezintă primul pas ferm pe drumul formării unor propoziţii astrologice coerente, pe deplin alcătuite.

Ce sunt acestea? Practic, sunt pur si simplu unghiuri geometrice între planete. O hartă este un cerc, are deci 360 de grade. Pe acest

216 ÂBC-ul astrologiei cerc, Marte şi Venus, de pildă, ar putea fi separate de un unghi de 90 de grade. Acesta este un aspect.

De-a lungul secolelor, astrologii au descoperit că unele unghiuri atrag după ele interacţiuni puternice ale planetelor respective, în timp ce altele nu.

De exemplu, unghiul de 90 de grade dintre Marte şi Venus (vezi figura de jos). Acesta este unul dintre unghiurile critice. Atunci când două planete sunt separate prin acest număr de grade, nu putem vorbi niciodată de una prea formal fără a o lua în discuţie şi pe cealaltă. Sunt legate. Pentru un bărbat sau o femeie cu această configuraţie problemele lui Marte înseamnă întotdeauna şi probleme ale lui Venus – iar consolidarea puterii lui Venus poate fi un mod de a-1 ajuta pe Marte să funcţioneze cu mai puţine hopuri.

Astrologia tradiţională împarte aspectele în două categorii: bune şi rele. Ca de obicei, cuvintele acestea nu exprimă limpede gândirea

UN „ASPECT1 DE 90° ÎNTRE MARTE SI VENUS

^

astrologică. Toate aspectele sunt funcţionale; servesc atingerii unui scop. Cu unele ne putem simţi mai bine decât cu altele, dar aprecierea aceasta are o importanţă minoră. De multe ori cele cu care ne simţim cel mai bine ne implică în cele mai mari încurcături. Scoateţi-vă din vocabular cuvintele **bun** şi **rău** când sunteţi pe teritoriul astrologiei, în loc să le considerăm uşoare sau grele, să privim toate aceste aspecte din punctul de vedere al **funcţionării** lor.

Zero grade: Conjuncţia

Cel mai simplu dintre toate aspectele este **conjuncţia.** Aceasta se întâmplă când două planete sunt una lângă cealaltă şi funcţionează ca şi cum ar fi altoite una pe cealaltă. Fiecare o impregnează pe cea- j laltă cu propriul parfum şi din unirea lor se formează un. fel de l

„macro-bit”, mult mai complex decât o combinaţie simplă zodie-pla- l neta-casă. i

!

Fuziunea – aceasta este esenţa conjuncţiei. Doi „biţi” devin unul i singur.

Să spunem că Marte si Mercur ar fi în conjuncţie, în mod normal agresivitatea (Marte) şi intelectul (Mercur) au fiecare teritoriul lor - distinct în minte. Circuitul unuia poate fi cuplat fără a-1 afecta pe al l celuilalt. Când cele doua planete sunt în conjuncţie nu se mai l întâmplă la fel. Atunci când una este solicitată, este si cealaltă. Rezultatul este o minte ascuţită, incisivă. O minte puternică. O minte care funcţionează cu judecăţi pro şi contra, câştig sau pierdere, întreaga activitate a lui Mercur este colorată de competitivitatea lui Marte.

Cum este afectat Marte? Agresivitatea naturală intră pe terenul intelectual. Foarte puţin probabil ca persoana să fie o figură remarcabilă prin încăierările din baruri – dar poate avea un instinct ucigaş de temut în discuţiile pe teme politice sau religioase. Mintea şi limba iau locul pumnilor.

Toate aceste caracteristici sunt, bineînţeles, temperate şi direcţionate de zodia şi de casa în care se află conjuncţia, precum şi de aspectele pe care la rândul ei le face cu restul punctelor de pe hartă – dar niciunul dintre acestea nu modifică esenţa ei: **într-o**

^Itfc

conjuncţie, două funcţii, altfel separate si distincte, fuzionează între ele. Niciodată una nu poate acţiona fără cealaltă.

180 de grade: Opoziţia

Opoziţia este unul dintre aspectele „rele”, după cum erau considerate de astrologii din vechime. E adevărat ca este un aspect care produce tensiuni enorme. Dar tensiunile pot aduce hărţii natale profunzime si rezistenţă. E foarte important felul în care persoana

răspunde problemelor prezentate de opoziţie.

Tensiunile – ele sunt cheia pentru înţelegerea opoziţiei. Cele două planete se află în mod ireconciliabil **la poli opuşi.** Una se întoarce spre stânga, cealaltă se întoarce automat spre dreapta. Funcţionarea lor firească, potrivit logicii interioare, presupune ca fiecare sa o submineze pe ceaSaltă.

Să spunem că o planetă se află în Taur. Opusă faţă de ea este o altă planetă în Scorpion. De ce-ul planetei din Taur este căutarea calmului şi simplităţii, în timp ce motivaţia planetei din Scorpion este opusă: o căutare a intensităţii, profunzimii şi transformării.

Cele doua nu se potrivesc una cu alta. De aceea astrologia clasică spune că opoziţia este „rea". Dar nu trebuie sa ne lăsăm prinşi în tipul acesta superficial de gândire. Tensiunea dintre planeta din Taur şi cea din Scorpion poate fi deosebit de valoroasă. Fiecare poate corecta excesele şi deficienţele celeilalte. Nici uneia nu-i place că se întâmplă aşa. Dar amândurora le merge mai bine.

E posibil ca planeta din Taur să nu aibă altă plăcere mai mare decât să-şi petreacă fiecare sfârşit de săptămână acasă, în linişte si siguranţă. De ce să caute probleme? Planeta din Scorpion vede lucrurile diferit: să mergem să asistăm la conferinţa oricărui psiholog care vine în oraş la sfârşitul săptămânii.

Dacă persoana care are această opoziţie pe harta natală **reuşeşte să păstreze amândoi polii în acelaşi timp în conştiinţă,** făcând un compromis între ei, viaţa sa va fi mult mai bogată. Se va relaxa suficient de mult si se va întâlni şi cu câţiva psihologi interesanţi. Aceasta este esenţa opoziţiei – trebuie lărgită conştiinţa destul pentru

jllfr-

a vedea amândouă feţele unei probleme. Dacă reuşim, câştigăm flexibilitate, varietate şi adaptabilitate.

Dar dacă nu reuşim să ne împăcăm cu amândoi polii opoziţiei? Ce se întâmplă atunci? Consecinţele sunt grozave. Mintea oscilează între cei doi poli. Când una dintre părţi devine dominantă, cealaltă este forţată să iasă din conştient. Poate că am câştiga în simplitate, dar am pierde ceva mult mai preţios: sănătatea mintală, în cel mai prost caz

care poate apărea, o opoziţie poate produce un caracter de tip Jekyll si Hyde. Unul dintre poli ne solicită atenţia. Pe această bază ne luăm deciziile şi angajamentele, apoi ardem toate podurile în urma noastră. Apoi apare celălalt pol, forţând primul „bit” să se facă nevăzut. O serie nouă de nevoi şi motivaţii apare şi ne împinge să le dăm curs, subminând tot ce apucaserăm să întreprindem fiind influenţaţi de primul „bit”. Şi în felul ăsta facem un pas înainte, unul înapoi, poate chiar ani de zile, fiind propriul nostru duşman şi având foarte puţine realizări.

90 de grade: Cuadratura

La fel ca şi opoziţia, cuadratura este considerată un aspect malefic. Şi, tot ca în cazul opoziţiei, „maleficitatea” se manifestă doar daca nu reuşim să înţelegem problema de dezvoltare pe care o reprezintă aspectul şi să reacţionăm la ea în mod pozitiv.

Cuadratura produce **fricţiune,** aşa cum opoziţia produce tensiune, între cele două, opoziţia este mai armonioasa, Semnele opuse au întotdeauna **ceva** în comun, în cazul Scorpionului si Taurului este vorba despre o întoarcere spre interiorul fiinţei. Pentru Gemeni şi Săgetător este curiozitatea. Pentru Leu şi Vărsător este o dezvoltare extremă a personalităţii, întotdeauna semnele opuse sunt legate între ele într-un anume fel. întotdeauna sunt feţele diferite ale aceleiaşi monede. Poate chiar radical diferite, dar rnăcar e vorba despre aceeaşi monedă, în cazul cuadraturii nu se întâmplă la fel.

Fricţiunea caracteristică aspectului de 90 de grade apare dintr-o discordie absolută, intrinsecă, **într-o cuadratura, cele două fraze nu au nicio bază de înţelegere mutuală.** Nu există nici teren comun, nici limbaj comun. Numai un zid înalt de neînţelegere.

Să analizăm o cuadratură între o planetă în Berbec şi alta în Rac. **De** ce-ul care motivează planeta din Berbec este dezvoltarea curajului. **Cum** implică întotdeauna căutarea intenţionată a anumitor tipuri de stres, iar planeta şi casa din componenţa frazei identifică acest stres în termeni exacţi.

Fraza în care e implicat Racul este stimulată de o agendă personală complet diferită. **De** ce-ul implică sporirea profunzimii vieţii interioare, iar **cum** este dependent de calmarea şi stabilizarea relaţiei persoanei cu lumea exterioară – aceeaşi lume pe care Berbecul

încearcă s-o pună în mişcare.

Pentru Rac, comportarea Berbecului **nu are nicio noimă.** Comportarea Racului este ia fel de criptică pentru Berbec. Mai rău chiar, dacă unul dintre ei reuşeşte, celălalt este zăpăcit. Obiectivele lor sunt încrucișate. Planetele legate prin cuadraturi se iau la întrecere pentru a obţine controlul personalităţii. Victoria uneia înseamnă distrugerea celeilalte.

Dacă opoziţia este aspectul între rivali, **cuadratură este aspectul duşmanilor naturali.**

Cuvinte tari. Ce lucru bun ar putea ieşi dacă trebuie să porţi în propriul cap o asemenea vendetă?

Un lucru formidabil de bun, dacă îi permitem. Natura este plina de duşmani naturali. Leii şi antilopele gnu. Bufniţele si şoarecii. Vulpile si iepurii. Dramele care au loc între ei sunt brutale, dar folosesc unui ţel indispensabil: slăbiciunea este distrusă. Cei lenţi şi cei bolnavi sunt prinşi. Cei iuţi şi vicleni scapă.

Cuadraturile servesc aceluiaşi scop: **fricţiunea produsă într-o cuadratură exercită o presiune evolutivă implacabilă asupra fiecărei planete.** Pentru a supravieţui, ele trebuie să evolueze. O greşeala, o îngăduinţă prea mare faţă de sine, şi ele sunt călcate în picioare. Nu căutaţi modalităţi de a „rezolva” o cuadratură. N-o să le găsiţi. Cuadraturile nu sunt rezolvabile. Chiar si în cel mai bun caz, sunt o sursă de nelinişte permanentă pentru caracterul persoanei, în cazul ideal, neliniștea este o forţă vindecătoare, conducând nu la pace, ci la dezvoltare si împlinire.

Spaima cuadraturilor nu este capacitatea lor de a genera situaţii neplăcute de genul paradoxurilor. Acesta este doar teritoriul care însoţeşte aspectul. Explorarea lui nu este niciodată confortabilă, dar ne face întotdeauna mai puternici, întotdeauna smulge din rădăcini toate reacţiile şovăitoare pe care le-am putea avea la oricare din frazele planetelor. Spaima cuadraturilor este că una din fraze ar putea ieşi învingătoare. Ar putea să reuşească s-o zdrobească pe cealaltă, făcând-o pasivă şi nefuncţională. Atunci devenim infirmi. Unul din cele zece „circuite psihice” fundamentale care alcătuiesc caracterul nostru uman e distrus. Pierdem ceva vital. Partea aceea a vieţii, oricare ar fi ea, va fi de acum încolo scena dezastrelor, starturilor ratate şi

greşelilor care se produc cu o repetitivitate ucigătoare.

120 de grade: Trigonul

Trigonul este un aspect „bun”, dar să analizăm ideea mai atent. Aspectele sunt asemănătoare căsătoriilor. Unele se clădesc pe pasiune. Altele pe prietenie. In ambele categorii întâlnim căsătorii care prosperă şi altele care se îmbolnăvesc, întrebarea la care pot răspunde aspectele nu este ce tip de căsătorie este „mai bun”. Viaţa este mult prea complexă pentru a putea gândi atât de simplist. Problema este mai critică: curn putem tempera aspectele explozive, caracteristica mentală „s-o facem lată” a unei căsătorii pasionale? Şi curn putem înviora o prietenie mult prea liniştită, adormită?

Am discutat deja despre aspectele pasionate: opoziţia şi cuadra-tura. Capcanele pe care ni le întind sunt clare: ne pompează adrenalină în sânge la fel de sigur ca străfulgerarea bruscă la douăzeci de metri în spatele maşinii a luminilor unui echipaj al poliţiei rutiere. Să ne îndreptăm acum atenţia către un alt fel de mariaj. Să facem cunoştinţă cu prietenosul trigon şi sa vedem ce putem face pentru a nu-1 lăsa să ne legene într-un somn care ar putea dura toată viaţa.

Pentru prezicători trigonul este Rolls-Royce-ul aspectelor. Ei îl asociază doar cu trăsături pozitive, văzându-1 ca pe o forţă care determină orice planetă pe care o atinge să fie mai puternică şi mai profundă. Cu cât mai multe trigoane, cu atât mai mare norocul -

222 ABC-ul astrologiei aceasta este interpretarea clasică. Nu trebuie s-o credem. A gândi că trigoanele sunt „bune” în mod automat e ca si cum am spune că orice căsătorie în care nu există niciun fel de dispute între parteneri trebuie să fie automat o mare reuşită.

Trigoanele pot acri un mariaj între planete la fel de repede ca orice cuadratură sau opoziţie. Dar, la fel ca opoziţia sau cuadratura, pot ajuta planetele să ajungă la cel mai înalt nivel al expresiei lor. Totul depinde de felul în care ne alegem reacţiile. Trigoanele înseamnă **armonie.** Planetele aflate la 120 de grade între ele se înţeleg una cu alta. Natura lor poate fi diferită, obiectivele lor pot să nu aibă vreo legătură, dar ele sunt **aliaţi naturali.** Fără constrângere, grijă sau efort, ele îşi unesc forţele. Dacă această alianţă a lor ne ajută sau ne stânjeneşte, este o alta chestiune.

Să ne imaginăm că avem o Luna în Săgetător. Apare o sete emoţională (Luna) pentru experienţe specifice Săgetătorului – care

sparg rutina vieţii şi ne proiectează într-o lume exotică, într-o ambianţă stimulatoare.

Să spunem că Luna face un trigon cu Marte aflat în Berbec – toate circuitele mentale impulsive, agresive (Marte) sunt atrase de dorinţa aventurii, a triumfului, a experienţelor extreme.

Luna si Marte sunt unite prin intermediul trigonului într-o configuraţie prin care se sprijină si se stimulează reciproc. Nu apar ţeluri opuse, între ele există înţelegere. Amândouă planetele sunt dornice de experienţe stimulatoare, plăcerea uneia este, foarte probabil, şi plăcerea celeilalte. Cu Marte în trigon faţă de Luna din Săgetător am putea străbate Nepalul sau am putea face scufundări în zona recifelor din Marea Roșie. Arn putea chiar încerca să traversăm Canalul Mânecii în luna ianuarie, cu mâinile legate la spate.

Armonia interioară este marea forţă şi în acelaşi timp fatala slăbiciune a trigoanelor. între planetele legate prin acest aspect nu apar stări conflictuale. Conflictul însă nu înseamnă neapărat un rău. Uneori el creează echilibru şi permite o bună judecată. Un trigon poate fi un mecanism psihologic foarte eficient, dând posibilitatea celor două fraze sa lucreze în echipă şi să realizeze împreună mai

mult decât ar putea fiecare singură. Ce-uriie ar putea fi la fel de diferite pe cât este Marte faţă de Lună, dar **cum** si **de ce** al celor două sunt întotdeauna armonioase. Oare armonia lor este „bună”? Poate da, poate nu. Datorită acordului dintre ele, frazele se sprijină reciproc în multe cazuri de necesitate comună, dar **trigoanele nu oferă planetelor nicio perspectivă** pentru ele însele. Ar putea chiar să fie tot atât de nefolositoare una alteia ca doi beţivi inveteraţi care stau pe gânduri dacă să mai cumpere sau nu încă un set de şase sticle.

Aspectele pasionate – cuadraturile si opoziţiile – funcţionează ca mariajele pătimaşe. Se răzbună cu vârf şi îndesat arunci când planetele ridică pretenţii imposibil de satisfăcut sau îşi apără o poziţie de neînţeles, însă chiar această tensiune permite progresul, schimbarea şi clarificarea, în cazul trigoanelor nu se întâmplă aşa. Ele sunt ca acele căsătorii paşnice în care domneşte un spirit de reciprocitate si compromis şi în care micile tensiuni răzbat foarte rar

la suprafaţă. S-ar putea ca partenerii să fie fericiţi. Dar s-ar putea ca la atât sa se rezume totul. E posibil ca ei sa nu înveţe nimic, să nu aibă trăiri noi, să nu schimbe nimic în propria persoană. Iar atunci când apare vreo presiune, acel mariaj „fericit” să se naruiască mult mai uşor decât căsătoria care poarta cicatricele bătăliilor.

Secretul trigoanelor este imaginarea lor ca **domenii ale vieţii cu un potenţial aproape nelimitat de creştere,** în minte este construită o alianţă. Două planete sunt gata să se înhame împreună pentru un scop comun fără pierderi de energie si fără fricţiuni între ele. Totuși, lipsa oricăror fricţiuni le dă voie să adoarmă. Trebuie să le trezim. Trebuie să ne imaginăm puterile latente pe care le deţine acest trigon şi apoi **să declanşăm eliberarea acelor puteri, printr-un act de voinţă si disciplină.** Dacă reuşim să aprindem scânteia unui trigon imprimându-i acţiune şi dezvoltare, el ne poate avansa mai mult decât orice cuadratura sau opoziţie, solicitând mai puţin efort. Dacă nu reuşim, acelaşi trigon ne face să ne pierdem vitalitatea. Ne purtăm ca nişte copii răsfăţaţi, nemotivaţi, leneşi, mulţumiţi de ei, căutând cea mai uşoară cale şi trecând cu zâmbetul pe buze printr-o viaţa care nu înseamnă decât risipire şi autodistrugere.

60 de grade: Sextilul

Un alt aspect „bun”, sextilul este deseori perceput ca un trigon atenuat, în realitate, acţiunea sa este complet diferită. Ca şi celelalte aspecte, sextilul reprezintă o formă particulară de mariaj între frazele planetare, cu propria sa logică şi cu întâmplările sale unice. La fel ca trigonul, are o înclinaţie către prietenie. Dar similarităţile se opresc aici. A compara trigonul cu sextilul este ca si cum am compara valsul cu twistul. Amândouă sunt dansuri, dar nu au nimic altceva în comun.

Sextilele produc excitaţie. Ele sunt intense, colorate, dinamice. Ambele pianete sunt stimulate şi însufleţite. Amândouă sunt vitalizate. Când două planete sunt unite printr-un sextil, sunt ca o pereche de adolescenţi la prima dragoste, între ele e magie. E umor. E energie la cote maxime, dar puţină tihnă sau stabilitate. La fel ca prima poveste de dragoste dintre doi adolescenţi, şi sextilui le poate ajuta pe cele două planete să ajungă la maturitate. Ca şi dragostea, el accelerează evoluţia, limpezind natura persoanei. Dar medicamentul este îmbătător. Poate produce si ameţeală, şi ne poate face să pierdem

simţul realităţii. Entuziasmul se poate aprinde, dar se poate domoli înainte de a produce consecinţe demne de interes.

Să spunem că există un sextil între o planetă din Leu si alta din Gemeni. De ce-ul care motivează prima planetă este exprimarea de sine; în cazul celei de-a doua este strângerea de informaţii. Fraza din Leu transmite. Cea din Gemeni recepţionează şi cere mai mult. Acest iucru îl încântă pe Leu, care transmite bucuros altceva. Procesul devine accelerat şi amândouă planetele sunt stimulate să acţioneze. Acesta este un sextil.

Uneori excitaţia este mai subtilă. O planetă din Rac poate forma un sextil cu una din Taur. Racul este în căutarea subiectivităţii si imaginaţiei. Taurul urmăreşte calmul şi seninătatea. Acestea sunt de ce-urile lor, complet diferite. Dar cum al Racului este foarte apropiat de cel al Taurului: amândouă încearcă sa-şi stabilizeze şi sa-şi simplifice viaţa exterioară, eliminând din ea imprevizibilul şi tot ce poate provoca nelinişte. Urmărim din nou caracteristica sextilului

numită excitaţie: retragerea Racului în cochilia lui îl produce Taurului mulţumire, în acelaşi timp, Taurul s-a ocupat de stabilirea securităţii şi ordinii în lume. Iar aceasta încălzeşte inima Racului.

La fel ca trigoanele, si sextilele pot suferi din pricina mărginirii. Racul şi Taurul se pot plictisi împreună îngrozitor. Gemenii se pot sătura de spectacolul dat de Leu si atunci Leul se poate sirnţi trădat. **Sextilele, ca si trigoanele, nu sunt în sine generatoare de noi perspective.** Ca și în căsătoriile paşnice, călcâiul lui Ahile este încetineala cu care sunt identificate slăbiciunile fundamentale ale legăturii. Fără recunoaşterea acestora nu se poate dezvolta nicio strategie de apărare si nicio posibilitate de progres. Sextilele aduc şi un alt risc: excitaţia, la fel ca dragostea adolescentină, dispare de rnulte ori. Trăinicia şi sprijinul reciproc – acestea sunt calităţile slab dezvoltate în cazul sextilului. Cantităţi imense de energie circulă între „biţii" uniţi prin acest aspect. Dar ele se pot inflama fără o ţintă anume, pentru ca apoi pur şi simplu să scadă din nou, aducând culoare, dramatism şi fiind absolut lipsite de folos.

Aspectele minore

Cele cinci aspecte pe care ie-am prezentat sunt aspectele majore: conjuncţia, opoziţia, cuadratura, trigonuf şi sextilul. Ele

simbolizează cinci căi fundamentale de interacţiune între planete: **fuziune, tensiune, fricţiune, armonie** şi **excitaţie,** înţelegându-le pe acestea, mare parte din calea către interpretarea unei haiti natale este străbătută.

Unele hărţi astrologice au multe aspecte. Altele au relativ puţine. Pe o hartă obişnuită sunt circa douăzeci de astfel de relaţii. Fiecare este importantă. Fiecare contribuie la înţelegerea hărţii în întregul ei.

Chiar şi douăzeci de aspecte sunt greu de reţinut. Dacă încercăm sa le abordăm pe toate dintr-o dată s-ar putea să ne simţim copleşiţi. Toate sunt importante, dar trebuie să apreciem realist cantitatea de date pe care le poate corela creierul în acelaşi timp. în capitolul următor vom vorbi despre felul în care putem desprinde cele mai importante aspecte ale unei anumite hărţi, în această direcţie trebuie să se îndrepte principala noastră atenţie. O dată ce principalele

1

JBfe

„mariaje” planetare au fost descifrate, ne putem, preocupa si de cele mai puţin importante,

Cele cinci aspecte majore sunt acompaniate de o suită de **aspecte minore:** novilul, semicuadratura, cvintilui, trioctilul, inconjuncţia*. Fiecare dintre acestea reprezintă un alt **tip de relaţie** între „biţi”. Dacă le includem şi pe ele în lectura hărţii, ajungem repede de la o medie de douăzeci de aspecte într-o hartă la şaizeci sau şaptezeci. Ajungem într-o situaţie în care **fiecare planetă este legată de toate celelalte planete,** de Ascendent si de Mijlocul Cerului, moment în care s-ar putea să scoatem fum pe urechi.

Aspectele minore sunt reale, funcţionează şi au semnificaţiile lor. Dar se numesc „minore” pentru că nu sunt nici pe departe la fel de importante ca aspectele majore. Chiar dacă ne limităm la aspectele majore suntem destui de încărcaţi cu informaţii. Sfatul meu pentru toţi cei care vor să înveţe astrologie este să uite de aspectele minore, cel puţin până când acumulează câţiva ani de experienţă. Se poate lucra foarte eficient fără ele. Luându-le în consideraţie, ar putea deveni o sursă de confuzii. Cine este interesat să afle mai multe despre aspectele minore, poate găsi referinţe bibliografice în anexele de la

sfârşitul cărţii.

Orbul aspectelor între două planete separate prin 90 de grade se formează o cuadra-tură. Dar dacă distanţa dintre ele este de 91 de grade? Mai poate fi vorba despre cuadratură?

Da. Toate aspectele au o oarecare „alunecare”. Nu e nevoie de unghiuri absolut exacte între planete pentru a declanşa focul de artificii. El se produce si la o diferenţă de câteva grade. Toleranţa aceasta se numeşte **orbul** aspectului.

Niciun orb nu poate fi definit rigid, încercarea de a-1 determina cu stricteţe poate să semene cu tentativa de a stabili o zi anume după care pisicuţa nu mai e pui, ci pisică adulta. N-avem curn.

* Novil – 40°; semicuadratura sau octil – 45°; cvintil – 72°; trioctil – 135°; inconjuncţie – 150°. (n.tr.)

Aspectele precise sunt de departe cele mai puternice, însă şi cele care diferă prin două sau trei grade sunt destul de energice. Cinci grade: destul de puternice pentru a nu le ignora. Şase sau şapte: au încă eficienţă, dar diminuată. Opt sau nouă: tot mai există, dar sunt atât de slabe încât ne putem îndrepta atenţia în altă parte. Dacă aspectul implică însă Soarele sau Luna, atunci orbul poate fi mărit cu un grad sau două, pentru că e vorba despre adevăratele chei ale individualităţii. Orice influenţă pe care ar putea-o primi trebuie analizată cu mare atenţie.

„ORBII”

Dacă Marte **este** ia I50°ni” orice planetă care se află între 7° U şi 23° *Vt* formea2a cu el un aspec! da *cvadratură.*

Cum se recunosc aspectele

Secretul identificării uşoare a aspectelor este familiarizarea deplină cu structura cercului zodiilor. Desenaţi un cerc. Desenaţi pe el cele douăsprezece zodii în ordinea corectă. Imprimaţi-le în minte. E suficient ca după o lună sau doua să reuşiţi sa stăpâniţi

 aspectele. Trebuie doar sa vă acomodaţi cu locul pe care-1 ocupă fiecare semn pe cercul zodiacal.

Cu alte cuvinte, **trebuie învăţate aspectele pe care le**

formează fiecare semn cu celelalte semne. După aceea, trecerea la planete si grade e mai simplă.

Aspectul cel mai uşor de detectat este conjuncţia. Aries e conjunct cu Aries. Taurus e conjunct cu Taurus etc. Aici nu se ridică nicio problemă.

Şi pentru opoziţie situaţia este aproape la fel de limpede, cel puţin atunci când avem înaintea ochilor semnele zodiacului. Se poate observa că Aries este opus faţă de Libra, Taurus faţă de Scorpio si aşa mai departe, pentru toate zodiile.

Pentru aspectul de trigon, secretul este să ţinem minte ce **element** este asociat fiecărei zodii. Toate semnele de Foc formează trigoane între ele. Acelaşi lucru e valabil pentru semnele de Pământ, de Aer şi de Apă.

Cuadraturile au la bază **modurile.** Fiecărui mod – cardinal, fix sau mutabil – îi aparţin patru semne zodiacale, între acestea patru, orice zodie are o zodie opusă, iar celelalte două sunt faţă de ea în cuadratură.

Ca şi trigoanele, sextilele sunt legate de **elemente,** dar e ceva mai mult de gândit. Pământul formează sextile cu Apa si invers, în acelaşi fel sunt legate Aerul şi Focul. Elementului care indică sextilul îi aparţin trei zodii. Dintre ele, una este opusă, iar celelalte două sunt sextilele adevărate.

Dacă deocamdată nu vă puteţi aminti uşor elementele şi modurile, există şi o altă cale, chiar mai uşoară, pentru a descoperi aspectele: trebuie pur şi simplu numărate şi eliminate zodiile.

Să luăm o zodie; să-i spunem numărul unu. începând cu ea, numărăm atât în sensul acelor de ceas, cât si în sens invers: zodiile cu numărul doi nu formează niciun aspect major, zodiile cu numărul trei formează sextile, numărul patru – cuadraturi, numărul cinci – trigoane, iar numărul şase este zodia opusă.

JBfe.

Semnele zodiacale au o lăţime de 30 de grade. Orbii au si ei 6 sau 8 grade, aşa ca trebuie să lărgim discuţia pentru a putea vorbi despre aspectele pe care le formează între ele planetele. Să spunem că Marte se află la 15 grade în Scorpion. Vrem să ştim ce aspecte face.

Conjuncţia ar avea loc tot în Scorpion, dar nu la orice grad, ci numai până la o distanţă maximă de 8 grade faţă de poziţia planetei în semn – deci, între 7 grade în Scorpion şi 23 de grade în Scorpion. Orice planetă care s-ar afla în această fâşie de cer ar forma o conjuncţie cu Marte. Planetele aflate în primele sau ultimele 7 grade ale semnului nu formează conjuncţie cu Marte.

începând din acest moment, căpătăm formula magică: între 7 grade si 23 de grade.

Sa vedem cum se aplică formula celorlalte aspecte.

Taurul este opus faţă de Scorpion. O planetă situată între 7 şi 23 de grade în Taur formează cu Marte un aspect de opoziţie. O planeta care s-ar afla la 2 grade sau la 27 de grade în Taur nu formează niciun aspect cu Marte, pentru că orbul este prea mare.

Judecăm în acelaşi fel pentru fiecare semn care formează aspecte cu Scorpionul. Când vom termina, vom şti exact cum este legat Marte de restul hărţii.

Mai exista încă un factor care creează complicaţii: atunci când o planetă este aproape de începutul sau de sfârşitul unei zodii trebuie sa fim atenţi, pentru că aspectele se formează cu semne „nepotrivite".

Să spunem că Jupiter se află la 26 de grade în Berbec. Care este orbul conjuncţiei? înapoi ea se extinde până la 18 grade în Berbec -e destul de clar. înaintând însă în zodiac, ajungem cu orbul până la 34 de grade în Berbec, lucru imposibil, pentru că Berbecul are numai 30 de grade. Acest „34 de grade Berbec" este echivalent cu 4 grade în Taur – deci o planetă aflată la 4 grade în Taur este în conjuncţie cu Jupiter de la sfârşitul Berbecului.

Trebuie să folosim o abordare asemănătoare pentru toate celelalte aspecte ale lui Jupiter. **Pentru identificarea aspectelor contează unghiurile dintre planete.** Zodiile oferă doar o comoditate de gândire.

Atunci când un aspect se formează pe teritoriul unei zodii „nepotrivite", el este slăbit. Cuadratura rămâne cuadratură, dar îşi pierde puţin din ascuţiş, în situaţiile de acest gen este de folos practica de a se micşora cu un grad sau doua orbul. Tehnica aceasta elimină

toate aspectele care pot fi ignorate fără riscuri mari.

După ce sunt identificate, aspectele se înscriu pe harta natală, Există diferite metode. Unii astrologi trasează linii colorate între planetele figurate pe haită. Cel rnai simplu este să se completeze o **grilă a aspectelor,** cum este cea reprodusă la pagina 242, în care sunt înscrise aspectele majore ale hărţii natale a englezului din exemplul ales de noi.

Citirea unei grile a aspectelor este uşoară, după ce se învaţă simbolurile corespunzătoare:

CONJUNCŢIE: tf
SEXTIL: *
CUADRATURĂ: o
TRIGON: OPOZIŢIE:

Cum putem afla dacă există vreun aspect între Mercur (?) şi Saturn (3)? Găsim coloana Iui Mercur. Căutăm locul în care se intersectează cu rândul Iui Saturn, în căsuţa respectivă se află simbolul opoziţiei. Se procedează la fel pentru toate planetele din grilă.

O planetă care formează multe aspecte este una foarte importantă. Se comportă ca şi cum s-ar afla pe hartă într-o poziţie strategică, având influenţă asupra multor altor planete. Dar subiectul acesta îl vom discuta în capitolul următor. Acum vom analiza o alta situaţie care poate conferi importanţă unei planete.

Guvernările planetare

Planetele fac parte dintr-un cu totul alt fel de maşinărie mentală decât zodiile. Aşa cum am văzut, planetele reprezintă cele zece funcţii de bază ale minţii: formarea ego-ului, sentimentele si imaginaţia, agresivitatea etc. Zodiile reprezintă procese psihologice cu obiective

Jţjfc

Englezul
9 octombrie 1940
ora 6:30 p.m, GMT
Manchester, Anglia lăţit. 53°30’N;!ongit. 2° 15’V

distincte si metode specifice pentru atingerea lor; de exemplu:

dezvoltarea curajului sau dezvoltarea capacităţii de a sparge rutina.

Fiecare proces psihologic, cu scopul si metodologia sa, poate condiţiona oricare dintre cele zece funcţii, dându-i culoarea sa si obiectivul. Cu alte cuvinte, oricare planetă poate fi situată în oricare senin.

Unele combinaţii zodie-planetă sunt mai armonioase decât altele. îndrăzneţului Marte îi place în mod deosebit zodia Berbecului,

semnul Luptătorului, în schimb are oarecare probleme atunci când se întâlneşte cu zodia amabilă şi politicoasă a Balanţei.

Fiecare configuraţie zodie-pianetă are o semnificaţie si poate induce un comportament de o reală valoare, în acelaşi timp, există si posibilitatea degradării. Nicio configuraţie nu este în sine bună sau rea, nu este acesta sensul. Observăm doar că **anumite planete înlesnesc exprimarea anumitor zodii** mai bine decât altele.

Fiecare planetă are o relaţie specială cu una sau două zodii a căror natură este similară cu propria sa natură. Din acest motiv, atunci când planeta se află în semnele respective se generează foarte putină fricţiune. Ne aflăm în faţa unei exprimări foarte clare a naturii amândurora. Astrologia medievală a dat o denumire acestei legături speciale: o planetă care are o afinitate deosebită faţă de o zodie este numită **guvernatorul** acelei zodii.

Guvernare. Cuvântul nu este prea fericit ales. în realitate nu este o chestiune de dominaţie sau de supunere. Aceasta era însă gândirea medievală. Mai potrivit ar fi să spunem că planeta şi zodia „se plac una pe alta”. Totuşi astrologia modernă a păstrat vechea expresie.

Complementar poziţiei de guvernare există o alta noţiune care descrie o relaţie în mod particular dificilă între o planetă şi o zodie. Atunci când planeta se află într-o zodie ale cărei **cum** şi **de ce** sunt complet străine firii planetei, se spune că se află în **cădere*.** Aici atât planeta, cât si zodia trebuie să facă multe compromisuri pentru a reuşi să stabilească un teren comun de exprimare.

Zodia guvernată de o planetă şi cea de cădere a ei sunt legate de aspectul cel mai tensionat dintre toate, de opoziţie. **Semnul căderii unei planete este întotdeauna opus seninului dominaţiei ei.** Dacă îl ştim pe unul, îl ştim şi pe celălalt.

Soarele este stăpânul Leului. Formarea ego-ului este în mare

parte dependentă de reacţiile celor din jurul nostru. Aplauze sau fluierături – oricare dintre acestea ne ajută sa ne construim propria imagine mai eficient decât comportamentul indiferent al celorlalţi. Din acest motiv, Soarele este puternic în Leu, semnul spectacolului şi al exprimării

* Poziţia respectivă este denumită de alţi astrologi exil. (n.tr.)

publice. Vărsătorul, semnul opus, reprezintă căderea sa: principalul impuls pentru evoluţia Vărsătorului este dat de depăşirea nevoii aprobării publice, iar acest soi de indiferenţă se opune caracterului solar.

Luna stăpâneşte Racul – sentimentele devin mai profunde în zodia subiectivităţii, a introspecţiei şi a imaginaţiei. Căderea ei este în Capricorn, unde accentul pus pe autodisciplină şi pe realizarea obiectivelor face ca exprimarea propriilor emoţii să devină mult mai lipsită de importanţă. Mercur domină două zodii în care există o preponderenţă a mentalului: Gemenii si Fecioara, îi plac curiozitatea şi inteligenţa Gemenilor şi are o mare afinitate pentru capacitatea Fecioarei de a pune ordine în circumstanţe complexe sau haotice. Opusă Gemenilor este zodia Săgetătorului, căderea lui Mercur -tendinţa instinctivă a Săgetătorului de a trece dincolo de fapte către concluzii îl necăjeşte pe Mercur. Şi Peştii sunt greu de suportat de către Mercur: ei evită pur şi simplu sa trăiască într-un univers logic şi acest refuz nu găseşte înţelegere în faţa planetei raţiunii.

Venus stăpâneşte Taurul şi Balanţa. Ca simbol al abilităţii de a forma relaţii, este atrasă de Balanţă, semnul în care dragostea şi relaţiile parteneriale au un rol atât de crucial. Ca simbol al capacităţii de liniştire a spiritului, este atrasă de imperturbabilul Taur.

Marte, prin tradiţie zeul războiului, nu agreează deloc liniştea atât de dragă lui Venus – de aceea nu este deloc surprinzător că semnele dominate de Marte sunt în acelaşi timp zodiile în care Venus este în cădere: Scorpionul turbulent şi plin de trăiri intense şi Berbecul cel feroce, în mod similar, atunci când Marte se află într-un semn dominat de Venus, exprimarea sa este mult inhibată. Tău m l si Balanţa sunt zodiile în care Marte se află în cădere.

Expansivului Jupiter îi sunt dragi exuberanţa Săgetătorului, ca şi orizontul larg şi credinţa Peştilor. Acestea sunt zodiile aflate sub

dominaţia lui. Calitatea de bun observator şi jurnalist a Gemenilor este greu de îndurat de către Jupiter. Acestuia îi place ca mai întâi să facă saltul si apoi să arunce o privire în urmă. Deosebita precauţie a Fecioarei îl deranjează din aceleaşi motive. Acestea sunt semnele căderii sale.

Saturn prosperă în mediul auster, disciplinat creat de Capricorn si suferă în apele sentimentalului Rac, unde se află în cădere. Vărsătorul si Saturn se înţeleg bine între ei: Saturn apreciază limpezimea de cristal a minţii Vărsătorului şi mulţumirea acestuia de sine. Limbuţia şi frivolitatea Leului, zodie opusă Vărsătorului, tulbură planeta cu inele – Leul este alt semn al căderii lui Saturn.

Avem acum imaginea tuturor zodiilor. Fiecare are un guvernator planetar. Fiecare constituie locul de cădere al unei planete. Prin secolul al optsprezecelea aceasta era situaţia privind dominaţia exercitată de planete asupra zodiilor. Mai târziu însă au început sa fie descoperite alte planete şi au apărut noi complicaţii.

Nou-veniţii ridicau în faţa astrologiei unele probleme delicate. Oare stăpânesc şi ele diferite semne la fel ca planetele „clasice”? Daca da, care sunt semnele cărora li se atribuie alţi guvernatori şi care dintre vechile planete îşi pierd postul? Sau ar trebui să ne gândim la parteneriat în guvernarea unor zodii?

Nici uneia dintre aceste întrebări nu i s-a dat un răspuns definitiv. Astrologii au păreri împărţite despre cum trebuie să trateze planetele invizibile. Unii socotesc că ele funcţionează pe post de coguverna-tori, împărţindu-si dominaţia asupra câtorva semne cu guvernatorul tradiţional al acestora. Alţii cred că descoperirea lui Uranus, Neptun şi Pluton a însemnat lichidarea a trei dintre vechile guvernări. Dintre cei care aparţin acestei scoli, mulţi cred că se vor descoperi şi alte planete şi că până la urma fiecare semn va avea câte un singur stăpân. S-ar putea să aibă dreptate.

Cât despre mine, eu înclin către varianta împărţirii dominaţiei, pentru care există argumente evidente, valabile. Vechile atribuiri ale stăpânirilor sunt foarte potrivite. Ele au sens, funcţionează, nu se simte nevoia detronărilor. Dar si cele trei planete invizibile au legături evidente, valabile cu câte un anume semn. Nici acestea nu trebuie negate.

Uranus este planeta individualizării. E rebel, nonconformist, iconoclast. Este evidentă legătura între el si procesul mental pe care îl numim Vărsător, ca şi dezgustul pentru Leul căruia îi plac mulţimile

şi care este semnul opus Vărsătorului şi, aparent, de cădere pentru Uranus.

Misticul Neptun si misticii Peşti au în rnod evident afinităţi între ei. Aceasta defineşte în rnod clar o situaţie de guvernare. Fecioara este opusa Peştilor, iar realismul ei meticulos, încăpăţânat este în dezacord vădit cu preocupările spirituale ale lui Neptun.

Pluton ne ridică probleme mai mari. Cei mai mulţi astrologi îl consideră părtaş la guvernarea Scorpionului. Intensitatea teribilă a semnului, magnetismul personal şi voinţa de fier sunt cu siguranţă plutoniene. A mai fost sugerat şi Berbecul, pentru motive similare, dar şi Fecioara, în principal pentru concentrarea interesului asupra serviciului. Eu îmi însuşesc cu prudenţă ideea guvernării Scorpionului, ceea ce-i conferă Taurului celui practic şi paşnic o poziţie de cădere pentru Pluton.

GUVERNĂRILE PLANETARE

Guvernarea împărţită introduce unele complexităţi, aşa cum vom vedea în capitolul următor, însă acest punct de vedere pare cel mai potrivit faptelor. Dacă atât lui Jupiter, cât şi lui Neptun „le place” zodia Peştilor, nu trebuie neapărat să ajungem într-o situaţie ori-ori. Amândoi pot fi puternici în acest semn, fără să se deranjeze reciproc. Aceasta si este semnificaţia de bază a dominaţiei – nu autoritatea, ci armonia.

Cum ne ajută cunoaşterea guvernatorilor sarcina interpretării temei natale? în primul rând, ne ajută să comparăm tăria relativă a tuturor frazelor. O planetă este importantă chiar şi atunci când se află într-o poziţie de cădere. Trebuie să-i înţelegem mesajul. Dar atunci când este în poziţia pe care o stăpâneşte, este în mod deosebit influentă. Acel circuit mental – acel ce – joacă un rol central în psihologia persoanei. Un Mercur în Gemeni, de exemplu, sugerează o mare abilitate verbală. Venus în Balanţă conferă farmec si atracţie

personală. Graţie tăriei lor faţă de celelalte funcţii planetare, aceste calităţi au tendinţa să devină trăsături dominante ale personalităţii individului – spre binele sau răul lui.

Dacă acel Mercur în Gemeni sau acea Venus în Balanţă formează multe aspecte cu restul hărţii natale, probabil că poziţia de vârf căpătată în rândul planetelor este sigură. Doar Soarele sau Luna ar putea fi mai importante.

Cunoştinţele de acest gen ne ajută să privim în perspectivă haita natală. Temele conţinute de aceasta sunt destul de des ambivalenţe, chiar contradictorii. Dacă ştim care „biţi” sunt rnai influenţi, avem posibilitatea să ne dăm seama care parte a motivaţiei interioare va fi transferată în comportamentul exterior şi care parte ar putea fi constrânsă sa se exprime în modalităţi mai discrete.

Dar acesta este un subiect pentru capitolul 10. Deocamdată să ne concentrăm asupra unei modalităţi mai simple şi mai importante de a căpăta perspectivă asupra unei hărţi natale – perspectiva istorică. Să facem cunoştinţă cu o pereche de simboluri care leagă pe hartă timpul de dinaintea naşterii şi timpul de după moarte.

Nodurile Lunii

O hartă natală este ca un bebeluş. Mai întâi nu există nimic. Apoi, dintr-o dată, copilul apare. Chiar dacă am ştiut că el se va naşte, gândul a fost abstract si general. Când ne confruntăm cu realitatea faptului – băiat, trei kilograme şi trei sute de grame, păr şaten – apare un şoc inexplicabil. După ce începem să ştim ceva astrologie, şocurile devin chiar mai puternice. Pe lângă obişnuitul anunţ al naşterii, suntem puşi în faţa unor informaţii absolut specifice relativ la cine este cu adevărat acel bebeluş şi la experienţele pe care le va întâlni în lume: are Vărsătorul în casa a noua, gradul şapte al Racului la Ascendent şi Luna în Capricorn. Fusese doar un bulgăras în pântecele mamei, iar în momentul următor este o întreagă istorie umană.

Aşa este percepută o naştere. Bruscă. Miraculoasă. Ceea ce se întâmplă de fapt este foarte diferit. Nimeni nu vine pe lume nemarcat de amprenta istoriei. **Chiar si un nou-născut are un trecut.** Un lanţ nesfârşit de cauze si efecte se întinde în urma fiecăruia dintre noi, topindu-se în Big Bang-ul care a creat acest univers cu circa douăzeci de miliarde de ani în urmă. Dacă n-am fi conştienţi de acest lanţ am

pierde foarte mult. Ar fi ca si cum ne-am fi luat angajamentul neclintit să discutăm cu partenerul numai despre prezent. Apare posibilitatea unei intimităţi, dar se pierde mult din bogăţia şi înţelegerea dintr-o relaţie.

Cum poate astrologia să depăşească această limitare? O hartă natală este o hartă a **naşterii.** Intra în vigoare abia după ce bebeluşul a tras în piept prima gură de aer. Răspunsul îl dau două dintre cele mai misterioase şi mai controversate simboluri ale astrologiei: Nodurile Nord si Sud ale Lunii. Concret, Nodurile sunt puncte în mişcare pe cer care sunt legate de relaţia dintre orbita Lunii şi sfera celestă. Pentru scopul nostru prezent nu avem nevoie de înţelegerea aspectelor ştiinţifice ale noţiunii. Trebuie în schimb să le descifrăm semnificaţia simbolică. **Nodurile Lunii leagă harta natală de istoria personală.** Nodul Sud simbolizează trecutul si efectele Iui asupra noastră. Nodul Nord simbolizează viitorul către care suntem atraşi. Deloc surprinzător, cele două puncte sunt întotdeauna opuse.

între ceea ce am fost şi ceea ce vom deveni exista o tensiune enormă.

NODURILE LUNII

NORD SUD

La ce fel de trecut se poate referi Nodul Sud? Trebuie să alegem între două modele sau să păstrăm ambele puncte de vedere în minte, renunţând să le judecăm.

Primul model este genetic. Pe cale ereditară, primim cu toţii o moştenire din trecut. Putem căpăta nasul mamei şi dispoziţia tatălui – iar dacă ne-am fi cunoscut stră-stră-stra-străbunica am putea fi şocaţi de uluitoarea asemănare cu ea. Acelaşi trecut care a trăit în fiinţa ei trăieşte şi în fiinţa noastră, transmis prin gene. în acest model, **Nodul Sud simbolizează impactul pe care-1 au asupra noastră strămoşii.** La naştere în interiorul fiecăruia se cristalizează o temă. Din acel moment purtăm cu noi, încriptat în cromozomi, un program alcătuit din puteri şi slăbiciuni. Niciun om de ştiinţă n-ar aduce obiecţii până aici – poate cu excepţia faptului că principiile geneticii ar avea o oarecare legătură cu Nodul Sud al Lunii.

Al doilea model este mai greu de confirmat sau respins. El se

bazează pe ideea reîncarnării, în acest model fiecare om este privit ca un principiu nemuritor al conştiinţei, trăind viaţă după viaţă şi evoluând treptat către niveluri din ce în ce mai înalte de conştiinţă, în fiecare viaţă cunoaşterea intuitivă se lărgeşte, dar de multe ori căpătăm şi unele obiceiuri rele. Acestea formează amprentele trecutului pe care le ducem cu noi într-o nouă viaţa. Ele alcătuiesc în noi o serie de predispoziţii, care stau la baza alegerilor pe care le facem în prezent. Hinduşii numesc aceste predispoziţii **karma.** Cuvântul este comod şi o sa-I folosim.

în modelul reîncarnării, **Nodul Sud al Lunii ne simbolizează karma,** în practică, acţiunea sa este identică cu a celui din modelul genetic. El reprezintă în amândouă situaţiile „vieţile trecute". S-ar

—j^.

putea sa fii imaginea vie a stră-stră-stră-străbunicii care a trăit în Norvegia în secolul al optsprezecelea. Sau poate că ai trăit chiar tu în Norvegia în secolul al optsprezecelea. Nu are importanţă. Femeia aceea trăieşte în tine indiferent de modelul pe care-1 preferi.

Este reîncarnarea un concept valabil? Nu este menirea astrologiei să răspundă la întrebare. Fiecare persoană trebuie să-şi elaboreze propriul sistem de credinţe. Poate ca am trăit multe vieţi. Poate ca avem una singură, în orice caz, trecutul ne modelează prezentul şi Nodul Sud al Lunii ne ajuta sa ridicam valul care-i ascunde influenţa.

Nodul sud al Lunii se află într-o zodie si într-o casă, deci putern să-1 analizam. El formează aspecte (însă în cazul lui trebuie să avem în vedere un orb de doar 3 sau 4 grade). Cu alte cuvinte, acţionează Ia fel ca orice planeta, îl putem lectura ca pe oricare alt „bit". Nodul Sud ne indică un tip de comportament care este **instinctiv** şi **automat.** Casa în care e situat ne arată domeniul de activitate către care persoana este indiscutabil atrasă **de mersul natural, fără efort special al vieţii.** Zodia în care se află Nodul Sud adaugă un **cum** şi un **de ce,** indicând un **mod de gândire** şi un **set de motivaţii** care apar absolut spontan şi care s-ar putea să rămână mereu necontestate.

Aşa cum niciun om nu are un trecut monolitic „bun" sau „rău", nici în ce priveşte Nodul Sud nu există nimic monolitic „bun" sau „rău".

Asemănător altor simboluri, are capacităţi nobile de expresie alături de denaturări degradante. Interpretarea trebuie să conţină arnbii poli. Esenţialul este să ne amintim că Nodul Sud reprezintă trecutul, în privinţa lui munca persoanei a luat sfârşit. Chiar dacă simbolizează cunoştinţe şi comportamente care sunt departe de perfecţiune, individul trebuie să-şi continue drumul, în acel teritoriu al vieţii a făcut tot ce putea fi făcut. Viitorul e în altă direcţie.

Distanţarea de Nodul Sud nu este niciodată uşoară. Uneori poate că nici nu ne-o putem imagina prea clar. Un bărbat este poftit în cabinet pentru a-si cunoaşte noul doctor, care se întâmplă să fie femeie. Primele lui cuvinte sunt: „Soră, unde este doctorul?” N-o spune cu vreo intenţie rea. **Dar percepţiile lui sunt conduse de o**

240 ABC-uI astrologiei **prejudecata inconştienta.** Presupune că numai bărbaţii sunt potriviţi pentru a fi doctori. Exact în acest fel funcţionează Nodul Sud -instalând în viaţă un set de „date”. Pentru a scăpa de ele e nevoie de voinţă. Dar mai întâi ar fi cazul să devenim conştienţi de ele. Dacă nu reuşim sa recunoaştem prejudecăţile generate de Nodul Sud, vom acţiona pe baza lor la nesfârşit, neajungând nicăieri. Am putea obţine succese în viaţă – se întâmplă deseori astfel, pentru că Nodul Sud reprezintă ceva la care ne pricepem bine. Dar nu ne simţim împăcaţi. Ne simţim ca şi cum am bate pasul pe loc. Viaţa ne apare plină de automatisme si lipsită de sens. O sete interioară adâncă rămâne nepotolită. Pe un nivel fundamental al fiinţei suntem pur si simplu plictisiţi.

Antidotul este Nodul Nord al Lunii. **Nodul Nord simbolizează muchia creşterii,** într-un fel, este cel mai important punct al haitii natale, întotdeauna la 180 de grade faţă de Nodul Sud, este punctul care aplică trecutului presiunea cea mai neînduplecată. Dacă ne deschidem către experienţele pe care le aduce, păşim într-o realitate străină şi exotică. Suntem solicitaţi până la limita critică. Circuitele minţii muncesc până la epuizare, destrămându-se între fascinaţie şi frică. Sunt atrase, excitate, totuşi luminiţele roşii clipesc. Ceva din adâncul fiinţei încearcă să respingă încercarea. Ceva din interior scânceşte „Nu răspunde comenzii!”.

Să analizăm situaţia în care Nodul Sud se află în Capricorn, în casa a unsprezecea. Mulţumită karmei sau eredităţii, persoana noastră va fi instinctiv, automat, un om de succes. Autodisciplina care-1

conduce în acţiunile sale pe Capricorn se manifestă în casa obiectivelor şi planurilor. El sau ea îşi stabileşte o strategie foarte curând după intrarea în viaţă. Tot ce sta în calea acesteia e imediat eliminat sau respins.

Opus acestui Nod Sud se află viitorul care poartă persoana pe calea evoluţiei. Nodul Nord este în Rac şi în casa a cincea. Aici găsim **experienţele care îi pun la îndoială toate ipotezele de bază ale vieţii.** Acestea o înspăimântă. Faţă în faţă cu ele, persoana se simte încurcată, pierdută. Despre ce este vorba? Prin intermediul Racului, mintea este invadată de emoţiile care trezesc vulnerabilitatea si

Jfr

duioşia, în casa a cincea, vedem activitatea îndreptată către creativitate, iubire, exprimarea de sine; viaţa Ia prezent, opunându-se întru totul prejudecăţilor Nodului Sud.

Atârnând între trecut şi viitor, persoana cu această configuraţie a Nodurilor Lunii trebuie să facă o alegere. Pentru a progresa, are nevoie de Nodul Nord. Dar acest lucru implică foarte multă încordare, probabil solicitarea ajutorului altora si în mod sigur situaţii stânjenitoare. In acest timp, prin preajma sta şi cealaltă opţiune, tentând mereu persoana să urmeze calea mai uşoară: să treacă si acum prin acele încercări aduse de Nodul Sud. Sa rămână în situaţia în care se simte în siguranţă. Dacă alege acel drum, va părea maestru în faţa celorlalţi, dar va muri simţindu-se ca un neghiob.

CAPITOLUL ZECE
INTERPRETAREA III: ASAMBLAREA DATELOR

Zece planete, fiecare alcătuind un „bit” cu o zodie şi o casa. Cinci aspecte împletind aceşti „biţi” în cinci moduri diferite. Socotim şi guvernatorii, retrogradarea si Nodurile Lunii. Să mai adăugăm şi o concentrare a planetelor deasupra orizontului sau în partea de răsărit.

Nu e deloc surprinzător dacă ne simţim ameţiţi. Astrologia e complicata. Câteodată, uitându-ne la o hartă natală, s-ar putea să ne simţim ca un jongler care a aruncat prea multe bile în aer. Din fericire există procedee care arată drumul de urmat, hărţi desenate pentru a ne ajuta să navigam prin teritoriul de multe ori ameţitor al unei hărţi

natale. Daca Ie urmăm indicaţiile, n-o să ne pierdem.

Un neofit care vede pentru prima data o hartă astrologică se întreabă adesea cum se poate extrage vreun sens din încâlceala de linii şi hieroglife ciudate. Simboiurile nu-i spun nimic. Mai târziu, stăpânind un bagaj de cunoştinţe din vocabularul astrologiei, acelaşi neofit se vede în faţa unei probleme opuse: se simte bombardat de harta natală. Nu este niciodată greu să facem o hartă natală să ne comunice date. Simbolurile astrologice sunt pline de semnificaţii şi ne aşteaptă privind întrebător ca faţa unui copil în dimineaţa de Crăciun.

^

Dificultatea fundamentala a unei interpretări astrologice este că harta natală generează prea multe informaţii. Toate informaţiile sunt valabile. Toate sunt potenţial folositoare, însă câteodată e ca si când ar trebui să facem studii de medicină când nu ne interesează decât să ştim dacă guturaiul cuiva dă semne de vindecare.

Ordine. Claritate. Păstrarea privirii de ansamblu. Trebuie să avem grijă de toate acestea dacă vrem să stăpânim arta interpretării astrologice. Fără ele, ne confruntăm cu haosul. Toate îndrumările din acest capitol servesc acestui scop: păstrării sub control a şuvoiului de informaţii dintr-o hartă natală. Fiecare e ca o mână care închide canaua butoiului.

Uneori trebuie să închidem canaua până când şuvoiul e subţiat la un firicel. Altfel harta ne-ar putea îneca într-un potop de date lipsite de importantă. **Izolarea temelor esenţiale** este cheia unei interpretări reuşite. Abia după ce arn prins mesajul esenţial al unei hărţi natale putem avansa cu lucrul asupra acordajelor fine. Primul pas este reducerea hărţii natale la scheletul ei. Harta natală trebuie tratata ca un prieten vorbăreţ, îi punem întrebări despre ceea ce vrem să ştim. Când începe să se ambaleze, trebuie renunţat la scrupule şi întrerupt. Haita deţine informaţiile; noi trebuie să ie controlăm.

Stabilirea temelor principale ale unei hărţi natale nu e întotdeauna uşoară. Uneori ele sunt departe de a fi evidente. Dar există o regulă empirică simplă care nu ne poate înşela niciodată. Ea este prima dintre cele şase indicaţii si, dacă o respectăm, putem evita supraaglomerarea cu informaţii care dă dureri de cap atât astrologilor

cât şi clienţilor.

INDICAŢIA NUMĂRUL UNU: Se **ignoră totul până când nu se înţeleg bine mesajele Soarelui, Lunii şi Ascendentului.**

Regula aceasta simplă este sfatul practic cel mai valoros pentru oricine învaţă să interpreteze o harta natală. Vă sugerez insistent să nu vă abateţi de la ea.

Soarele, Luna şi Ascendentul sunt plasate deasupra celorlalte influenţe. Ele formează **triada fundamentală.** Indiferent de zodiile şi casele în care se află şi de aspectele pe care le fac, ele sunt pivoţii

~th^ -- WP*

 Niciun element care nu este bine tolerat de ele nu are şanse să se manifeste pregnant în personalitatea individului.

Gândiţi-vă la triada fundamentală ca la scheletul caracterului. Venus si Jupiter îi mai pot adăuga structură si culoare. Dar Soarele, Luna şi Ascendentul îi determină statura şi dimensiunile de bază. Dacă, de exemplu, triada fundamentală a unei persoane sugerează prudenţă şi timiditate, nici plasarea lui Marte într-un punct incandescent n-o va transforma într-un tigru. Şi invers, dacă Soarele, Luna şi Ascendentul unei persoane sunt toate în semne de Foc, nici măcar un Marte în Peşti în casa a şasea n-o va transforma într-o fiinţă moale.

în ambele cazuri Marte are o semnificaţie. Dar avem nevoie s-o înţelegem **în contextul hărţii natale ca întreg.** Cea mai sigură cale pentru a putea face aceasta este să uităm de Marte până când nu absorbirn pe deplin înţelesul celor trei modelatori ai vieţii.

Fiecare element al triadei fundamentale serveşte unui scop distinct. Să le revedem.

Soarele stabileşte **identitatea.** Aşa cum am văzut în capitolul 6, el simbolizează şinele, dându-ne conştiinţa de a fi o persoană distinctă, cu o natură aparte şi cu un set particular de înclinaţii inconştiente care ne reliefează valorile şi motivaţiile. Soarele, pe scurt, simbolizează ego-ul.

Acţiunea **Lunii** o susţine pe cea a Soarelui. Luna reprezintă elementele subiective – sentimentele si temerile, nevoile emoţionale şi afecţiunile. Ea simbolizează **dimensiunea instinctivă** a minţii. Luna este **dispoziţia psihică,** „media” tuturor stărilor dintr-o viaţă de om. Pentru că e atât de profundă si atât de departe de raţiune, putem să

considerăm că Luna simbolizează sufletul.

Ascendentul este învelişul care acoperă interacţiunile Soarelui cu Luna. El simbolizează două principii strâns legate: primul, acela că fiecare dintre noi trebuie neapărat să creeze o versiune simplificată a propriei persoane pe care s-o poată folosi ca vehicul în viaţa zilnică; al doilea, că un asemenea vehicul e bine să fie şi eficient, permiţând o exprimare cât mai deplină a persoanei. El trebuie să aibă o caroserie aerodinamică, dar sa fie şi confortabil. Cu alte cuvinte,

Ascendentul ne permite atât să ne ascundem în spatele lui, cât si să-1 folosim pentru a ne exprima ca individ. Din aceste motive poate fi folositor să ne gândim la Ascendent ca la o **mască.**

Aceste trei elemente stabilesc un model structural al minţii umane care este destul de cuprinzător pentru a fi folositor si destul de simplu pentru a putea fi înţeles repede şi uşor. Completările celorlalte planete fac modelul mult rnaî precis, dar ne pot zăpăci, iar în faza de început a analizei unei hărţi natale trebuie evitată confuzia cu orice preţ. Trebuie să stăm cu mâna pe canaua butoiului.

Soare, Lună, Ascendent: identitatea, sufletul din spatele acestei identităţi şi masca pe care o purtăm în lume. Simplu. Clar. Eficient.

Cei care privesc astrologia cu seriozitate folosesc triada fundamentală cam în felul în care „astrologii" amatori folosesc zodiile solare pentru a se amuza în timpul unei petreceri. Nu „Eu sunt Leu", ci „Soarele meu este în Leu, Luna mea este în Capricorn, iar Ascendentul în Săgetător". Iar diferenţa între ele este ca între a spune „Eu sunt din New York" si „Sunt irlandez adept al budismului Zen, vegetarian, locuiesc pe strada…". Amândouă enunţurile ne spun ceva, dar al doilea transmite mult mai multe informaţii.

Există douăsprezece zodii solare. Genul acesta de astrologie împarte lumea într-o duzină de „tipuri". Câteodată funcţionează şi este de folos – chiar si o tipologie care împarte oamenii în introvertiţi şi extravertiţi are valoarea ei. Dar când lărgim orizontul prin includerea Lunii şi Ascendentului alături de Soare, tipologia obţinută este mult mai individualizată, în loc de o duzină de categorii avem 1728 – iar dacă includem alături de poziţiile în zodii si pe acelea în case, mult mai

multe. Ne mişcăm dinspre general către particular, de la o caracterizare vagă la contururi din ce în ce mai precise.

Cum putem face aceasta? Care sunt procedeele? Mai întâi să ne reamintim că Soarele si Luna în zodiile si casele lor sunt la fel cn oricare alte fraze planetare. Pentru analiza lor parcurgem aceiaşi paşi ca şi pentru Mercur sau Venus. Daca mai aveţi încă neclarităţi în privinţa acestor reguli, revedeţi-le la sfârşitul capitolului 8. Primii cinci paşi din lista de mai jos presupun cunoaşterea lor.

Cinci paşi – analiza triadei fundamentale pasul unu

Privim Soarele. Ce-ul său este formarea identităţii. Vedem în ce zodie se află. **De ce** trăieşte persoana respectivă? Care este ţelul evoluţiei sale? **Cum** şi-I poate atinge cât mai eficient? Cu ce riscuri se confruntă?

Apoi adăugăm casa Soarelui. **Unde** întâlneşte persoana expresia cea mai clara a acestor probleme modelatoare ale ego-uluî? Care este în viaţa sa câmpul principal de bătălie?

PASUL DOI

Privim Luna. Ce-ul său este formarea naturii subiective, emoţionale a individului. Ce zodie o modelează? Care sunt tipurile de experienţe foarte importante pentru fericirea sa? Cum se poate ajunge la ele? Curn se exprimă dispoziţia schimbătoare şi iraţionali ţaţe a atunci când copleşesc persoana?

Apoi adăugam casa Lunii. **Unde** apar în viaţă cele mai zbuciumate probleme emoţionale? în ce domenii trebuie să înveţe să facă alegerile în modul cel mai intuitiv si dincolo de raţiune? In ce situaţii trebuie sa înveţe să se încreadă în ce-i spune „sufletul”?

PASUL TREI

Privim Ascendentul. Acesta nu este o frază în sensul normal, pentru că nu este implicată nicio planetă, dar procedeul este similar. Cum apare persoana celorlalţi? Care este masca ei? Ce fel de personalitate socială este cea mai potrivită pentru a-i conferi o identitate confortabilă în viaţa de zi cu zi? Prin ce diferă masca aceea de afirmaţiile făcute de Soare şi Lună? Prin ce concordă? Care sunt punctele forte şi care slăbiciunile pe care le provoacă aceste contraste?

PASUL PATRU

Analizăm aspectele dintre elementele triadei fundamentale.

Cum sunt legate Soarele, Luna şi Ascendentul? S-ar putea ca între ele să

existe mai multe aspecte. S-ar putea să nu fie niciunul. Când găsim un aspect, trebuie sa încercăm să ne dăm seama de modul în care sunt legate între ele aceste elemente primare ale personalităţii. Ce trăsături foite ale caracterului sugerează aspectul? Care sunt riscurile care pot apărea?

PASUL CINCI

Este pasul cel mai greu şi cel mai important. Trebuie să reuşim să „simţim” triada fundamentală a persoanei. Dacă ar trebui sa exprimăm totul într-o unic enunţ, care ar fi acela? Cine este această persoană? Apare o predominanţă a semnelor de apă şi a caselor îndreptate către sine? Semnifică triada mai degrabă extravertire? Descrie un caracter jucăuş? Serios? Arogant? Timid? Dacă reuşim sa înţelegem mesajul ei, putem stabili **contextul** pentru restul analizei astrologice. Dacă nu reuşim, interpretarea e fragmentată si lipsită de coeziune.

Un truc folositor

Problema critică în cazul unei interpretări astrologice este că suntem atât de asaltaţi de informaţii dinspre hartă natala, încât ne putem pierde uşor echilibrul judecaţii. Calea cea mai sigură de a menţine controlul asupra situaţiei este ca de la bun început să nu ne abatem de la contextul creat de Soare, Lună şi Ascendent. De aceea indicaţia numărul unu este „principala directivă” a analizei unei hărţi natale, iar cei cinci paşi au un rol atât de covârşitor în operativitatea ei -încercarea este de a reduce harta la un schelet de bază.

Există un truc ajutător care ne poate fi de folos în încercarea de a simplifica mai mult şi de a cristaliza informaţiile primite de la triada fundamentală. Aplicabil oricărei hărţi natale, el ne permite schiţarea în câteva cuvinte a personalităţii, pe baza Soarelui, a Lunii si a Ascendentului.

Trucul se bazează pe arhetipurile prezentate pentru fiecare zodie în cuprinsul capitolului 5. Acestea sunt imagini esenţiale – luptătorul, poetul, clovnul – care prind o bună parte din expresia

fiecărei zodii. Am dat câteva asemenea imagini pentru toate zodiile. De îndată ce

248 ABC-ul astrologiei veţi căpăta o bună înţelegere a zodiilor, veţi putea adăuga propriile contribuţii la listă.

BERBEC
Luptătorul Pionierul Temerarul Supravieţuitorul
RAC
Mama Tămăduitorul
Omul invizibil
BALANŢĂ
TABELUL ARHETIPURILOR
TAUR
Spiritul Pământului
Muzicianul
Tăcutul
LEU
Regele (sau Regina)
Interpretul
Clovnul
Copilul
SCORPION
GEMENI
Martorul învăţătorul Povestitorul Jurnalistul
FECIOARĂ
Slujitorul Marti ml Perfecţionistul Analistul
SĂGETĂTOR

îndrăg Detectivul Hoinaru
ostitul Vrăjitorul l Elevul
Artistul Hipnotizatorul Filosoful
Pacificatorul

CAPRICORN
Pustnicul
Tatăl
Primul-rninistru

VĂRSĂTOR PEŞTI
Geniul Misticul
Revoluţionarul Visătorul
Susţinătorul Adevărului Poetul
Exilatul Dansatorul
Savantul mascat

Iată cum trebuie folosite:

Aflăm zodia care găzduieşte Soarele persoanei. Arhetipurile acesteia ne spun cine **este** ea. Apoi privim Luna. Arhetipurile acestei zodii îi descriu **sufletul.** Iar în final arhetipurile Ascendentului simbolizează **masca** după care se ascunde si prin intermediul căreia se exprimă.

Bărbatul din harta natală luata ca exemplu are Soarele în Balanţă, Luna în Vărsător si Berbecul Ia Ascendent, în capitolul următor îi vom analiza detaliat harta natală. Acurn însă vom aplica trucul învăţat pentru descifrarea triadei sale fundamentale.

Putem spune ca **este artistul,** cu **sufletul geniului,** purtând **masca luptătorului.** Sau că **este îndrăgostitul,** cu **sufletul exilatului** şi cu **masca temerarului.**

Arhetipurile pot fi combinate oricum dorirn. Fiecare zodie are mai multe. Fiecare din ele evidenţiază un anumit aspect al triadei fundamentale a individului. Alegerea unei formulări este de folos, dar se face în cadrul unui proces în bună parte intuitiv, încercaţi mai multe. Pe care din ele o „simţiţi" mai potrivită?

Valoarea formulei este dată de faptul că reduce combinaţia dintre Soare, Lună şi Ascendent la o singură expresie cu care se poate apoi lucra. O expresie evocatoare, simplă, încă o mână pe robinetul care împiedică informaţiile să se reverse depăşind nivelul convenabil.

Această expresie trebuie reţinută pentru stadiile următoare ale analizei. Ea ne ajută să păstrăm privirea de ansamblu. Când sunteţi gata să stabiliţi formularea unei fraze iegate de o planetă, întrebaţi-vă atât: ceea ce am de gând să spun are vreo semnificaţie pentru un artist cu sufletul unui geniu care poartă mască de temerar?

Cea de-a doua indicaţie are un scop similar cu prima: ne ajută să păstrăm perspectiva hărţii natale nealterată. Ea ne asigură un procedeu de obţinere a unor concluzii generale fără a ne lăsa atraşi în

cursa evidenţierii disproporţionate a unor trăsături minore ale hărţii. Diferenţa este că acum luăm în consideraţie toate planetele.

Importanţa emisferelor: aceasta este ţinta celei de-a doua indicaţii. Cele mai multe planete sunt în emisfera estică sau vestică? Sunt mai

 ales deasupra sau dedesubtul orizontului? Sau sunt împrăştiate uniform de jur împrejurul zodiacului?

INDICAŢIA NUMĂRUL DOI: Se neglijează temporar semnificaţiile planetelor. Se observă numai dacă există o majoritate concentrată în una dintre cele patru „emisfere" ale hărţii natale.

Dacă încă nu vă sunt clare semnificaţiile emisferelor, revedeţi capitolul 7 unde sunt date în detaliu. Să le revedem pentru împrospătarea memoriei.

Orizontul divide harta în emisfera superioară, reprezentând **obiectivitatea,** si cea inferioară, reprezentând **subiectivitatea.** Când majoritatea planetelor sunt deasupra orizontului, viaţa persoanei se concentrează pe domeniul obiectiv: evoluţia personală se obţine printr-o serie de **evenimente** în cursul cărora individualitatea se exprimă **public si vizibil.** O configuraţie de acest tip nu înseamnă neapărat sociabilitate şi extravertire. Dar arată că persoana nu se poate retrage din lume pentru perioade prea lungi de timp. Lumea este arena sa. Dacă se retrage din ea, progresul devine imposibil. Iar fără progres nu poate fi fericire.

Situarea majorităţii planetelor sub linia orizontului are o semnificaţie opusă: viaţa persoanei e concentrată mai ales în tărâmul subiectivităţii. Poate avea o fire zburdalnică sau poate avea tot atâta ambiţie ca Napoleon, dar evoluţia ei are loc în profunzimea sinelui, în lumea gândurilor si a reacţiilor. Aşa cum persoana cu predominanţa emisferei superioare trebuie să se implice în evenimente, cea cu predominanţa emisferei inferioare trebuie să caute **înţelegerea.** Aceasta îi asigură fericirea.

Cele două emisfere formate de axa verticală a hărţii natale -**meridianul** – stabilesc un alt tip de polaritate. Cea estică simbolizează **libertatea si alegerea personală,** în vreme ce cea vestică reprezintă **soarta** sau **destinul.** (Amintiţi-va că estul este în

stânga, iar vestul în dreapta.)

Interpretarea III: asamblarea datelor 251

Din nou, sublinierea emisferei estice sau vestice nu ne spune prea multe despre personalitatea persoanei. E posibil ca o persoană expansivă, voluntară sa aibă toate planetele în vest, în tirnp ce una leneşă, nehotărâtă să aibă o mare concentrare de planete în est. **Accentuarea unei emisfere descrie felul în care se prezintă viaţa,** nu culorile şi textura ţesăturii care formează natura unei persoane. Dezvăluie regulile jocului, nu personalitatea jucătorului.

Cum putem da întrebuinţare practică accentului pe care îl poartă o anumită emisferă? în practica mea personală, de cele mai multe ori nici nu menţionez acest lucru persoanei pentru care fac interpretarea, dar el stă la baza alegerii cuvintelor prin care descriu semnificaţiile globale ale hărţii natale. Persoana cu o emisferă estică evidenţiată va auzi multe despre responsabilitatea individuală, îi va fi prezentat un model de viaţă ca o tăbliţă curată, care poate fi umplută după plac. Deriva si lenea vor fi codate drept o încălcare teribilă a ordinii naturii, urmată de consecinţe existenţiale periculoase.

De ce? Pentru că aceasta este lumea în care acea persoană trăieşte de fapt. Indiferent de firea sa, accentuarea emisferei estice ne asigură că, în ceea ce-o priveşte, folosirea responsabilă a libertăţii personale este **elementul cel mai important** pentru nivelul de împlinire personală pe care-1 poate atinge,

O persoană cu majoritatea planetelor în emisfera vestică va auzi o relatare diferită. Acum va fi subliniată valoarea flexibilităţii si a capacităţii de a recunoaşte tiparele rnai largi în care se încadrează viaţa. O asemenea persoană este un pion într-un joc mult mai grandios decât ar putea să-şi dea seama vreodată. Acesta este calea **destinului.** Lenea şi nehotărârea nu sunt implicate – doar nevoia de a da atenţie semnelor prevestitoare oferite de viaţă, semne pe care o persoană cu emisfera estică accentuată ar putea să le aştepte până la judecata de apoi.

Dar în ce priveşte diviziunile create de]inia orizontului?

Limbajul folosit pentru o persoană cu planete în emisfera superioară este un limbaj al faptelor de împlinit, al provocărilor şi aventurilor. Persoanele acestea trebuie să lase lumii un semn al trecerii lor, o înfăptuire care sa le supravieţuiască. Pentru o persoană

 cu emisfera inferioară preponderentă, modelul vieţii prezentat este mult rnai subiectiv, în cazul său totul are legătură cu conştiinţa însăşi. Toate evenimentele, toate relaţiile, toate succesele şi eşecurile trebuie exprimate în relaţie cu **impactul pe care-1 au asupra structurii minţii.** Evenimentele în sine sunt doar mijloacele care asigură acest ţel, uneori necesare, alteori dispensabile.

Ceea ce trebuie reţinut relativ la concentrarea planetelor este că ea **stabileşte cadrul vieţii.** Regulile jocului. Spre deosebire de legile societăţii, acestea nu pot fi încălcate. Unei persoane cu Soarele si Luna în Berbec i-ar plăcea să audă că are libertatea sa acţioneze după bunul plac, dar dacă Soarele şi Luna sunt în casa a şaptea şi celelalte opt planete sunt prin preajmă, genul acesta de libertate nu-i e îngăduit. **Tiparul real al vieţii sale n-o permite.** Poate înota spre stânga. Poate înota spre dreapta. Dar, îi place sau nu, e purtată o dată cu apele fluviului rnai departe. O dată ce recunoaşte acest fluviu, gradul de libertate, de orice tip ar fi aceasta, sporeşte.

E nevoie ca toate planetele să fie deasupra orizontului pentru a exista o accentuare a emisferei superioare? Aceasta este situaţia clasică, dar atenţia cade asupra acestei emisfere chiar dacă trei sau patru planete se află sub orizont. Există pentru aceasta o regulă empirică: se acordă Soarelui şi Lunii câte trei puncte, iar fiecărei planete câte unul. Dacă în oricare din cele patru emisfere sunt cel puţin nouă sau zece puncte, aceea este emisfera accentuată.

Atunci când nu există o evidenţiere a unei emisfere anume, regulile vieţii sunt mai complicate, în acest caz, cea mai bună practică este neglijarea acestei probleme şi concentrarea pe alte tehnici de interpretare.

Drumul interpretării este de acum înainte mai anevoios. Trebuie să începem să luăm în consideraţie semnificaţiile fiecărei planete în parte. Acestea ne pun în faţă întreaga vigoare a hărţii mentale astrologice. Canaua butoiului cu informaţii se deschide nelimitat, în funcţie de cum ne-am pregătit terenul, revărsarea lor fie ne va limpezi viziunea, fie ne va accentua confuzia. Dacă am urmat îndeaproape primele două indicaţii, sunt şanse destul de bune să fim pregătiţi pentru a naviga în siguranţă mai departe.

^

Fiecare planetă vine cu problemele si întrebările ei, fâicând un acordaj fin al mecanismelor iniţiate de triada fundamentală şi de evidenţierea emisferelor. Dar nu toate planetele de pe o hartă natală au aceeaşi putere. Semnificaţii au toate, însă unele domină viaţa persoanei, în timp ce altele stau ascunse în fundal, aşteptând ca acţiunea lor sa fie declanşată de un lucru anume. Următorul pas este desprinderea acestor influenţe planetare dominante. Numim aceste planete **concentratori** sau **planete focar,** pentru ca ele reprezintă cele mai importante concentrări ale energiei mentale a unei persoane, în timpul căutării lor urmărim acelaşi scop ca si până acum: ne străduim să ne păstrăm vederea de ansamblu asupra hărţii. Sarcina de data aceasta este mai grea. Soarele, Luna şi Ascendentul rămân punctele esenţiale. Acest lucru nu se modifică. Dar orice planetă poate fi un **concentrator.** Pot exista chiar mai multe. Trebuie acum să începem să facem estimări care sunt unice pentru fiecare harta natală în parte.

INDICAŢIA NUMĂRUL TREI: După însuşirea semnificaţiei triadei fundamentale si înţelegerea accentuării emisferelor, se stabilesc identităţile planetelor focar. Apoi se determină rolul pe care-1 joacă acestea în harta natală.

Sunt mulţi factori care pot aduce în prim plan o anumită planetă. Mulţi alţi factori pot slăbi planeta, facând-o să-şi manifeste foarte puţin influenţa. Astrologii medievali se refereau la aceste doua situaţii denumindu-le **demnităţile** si **debilităţile** planetelor. Cuvintele sunt încă folositoare, cu condiţia să nu le echivalăm cu „bun” şi „rău”.

O planetă care este „în demnitate” într-un mod aparte este o planetă focar, dar cum o putem identifica? Stabilirea planetelor focar nu este o operaţie simplă, în practică, până şi o planetă focar puternică poate avea una sau două debilităţi. Trebuie să cumpănim diferiţi factori si să emitem propria judecată.

Primul pas este urmărirea căilor prin care o planetă se poate impune ca o forţă de recunoscut pe o hartă natala. Cum poate fi ea calificată drept planetă focar?

Guvernatorul Ascendentului

Orice hartă natală are cel puţin o planetă-focar, a cărei identificare e uşoară. Ea este **guvernatorul Ascendentului** si, indiferent de cât ar fi de slăbită din alte direcţii, rămâne un centru de putere. Guvernatorul Ascendentului, Daca Ascendentul este în Gemeni, e guvernat de Mercur. Dacă este în Balanţă, e guvernat de Venus. în Săgetător? — de Jupiter. Puteţi revedea dominaţiile planetare în capitolul precedent dacă nu va sunt clare. Pentru a le avea la îndemână, am inclus aici prezentarea lor schematică.

Trei zodii au guvernare dubla. Acest lucru introduce o oarecare ambiguitate. Astrologii au părerile împărţite. Sfatul meu este să consideraţi ambele planete ca planete-focar. Dacă Ascendentul este în Peşti, atunci atât Jupiter, cât şi Neptun, care guvernează acest semn, câştigă în demnitate.

GUVERNATORII ZODIILOR

^.

Simpla identificare a planetelor-focar nu ne spune nimic. Trebuie să mergem mai departe şi să înţelegem cum este afectată de această demnitate funcţia pe care o are de împlinit în harta natală.

Ce anume **face** guvernatorul Ascendentului? Pentru a răspunde, să ne amintim de scopul Ascendentului în sine. Acesta este masca, personalitatea socială în spatele căreia ne ascundem şi prin care ne exprimăm restul hărţii, în sensul evoluţiei, Ascendentul ne sfătuieşte asupra modului în care ne putem **forma o personalitate socială** care să ni se potrivească, dându~ne echilibru si graţie, impresia de „centrare”. Guvernatorul Ascendentului duce acest proces de centrare un pas mai departe. Trebuie să-1 vedem ca pe un ambasador al Ascendentului, transferat în alt loc de pe harta natală, dar servind aceluiaşi scop. Oriunde ar fi, activitatea sa are un rol de pivot ** îa stabilirea identităţii individului şi trăsăturilor sale distinctive.** El ajută persoana sa se autodefinească.

Guvernatorul Ascendentului se analizează printr-un procedeu simplu, îl abordăm mai întâi ca pe orice alt „bit”, înţelegem cum funcţionează în zodia şi în casa în care se află. Căutăm aspectele pe care le face cu alte planete şi în special cu elementele triadei

fundamentale. Apoi rnai facem un pas: **subliniem faptul că funcţiile pe care tocmai le-am descris sunt legate intim de formarea imaginii de sine a persoanei** Un răspuns decis în privinţa lor are semnificaţia unei păreri pozitive despre sine şi unei bune adaptări la viaţa zilnică. Un răspuns slab implică opusul: conflict de rol, stânjeneală, impresie de stângăcie şi ilegitirnitate şi, foarte tipic, retragerea din societate.

Dacă Ascendentul are doi guvernatori se procedează la fel: se analizează fiecare „bit” în lumina acestei dimensiuni suplimentare a semnificaţiei sale. Relaţia dintre ei poate fi apreciată în termeni de competitivitate numai dacă aceştia se află în aspect de cuadratură sau de opoziţie unul faţă de celălalt.

Planetele în domiciliu

Mercur se simte foarte bine în Gemeni. Lui Saturn îi face plăcere trecerea prin Capricorn. Neptun e încântat când străbate zodia Peştilor. Indiferent de zodia Ascendentului sau de casele ocupate de aceste planete, atunci când ele sunt în propriul semn, se află în domiciliu sau în demnitate şi devin planete-focar.

Repet din nou, identificarea demnităţii este numai primul pas, care stabileşte perspectiva: ştim că aceiei planete trebuie să-i acordăm o importanţă deosebită. Orice-ar face ea, va fi important. Pasul următor este să stabilim **semnificaţia** planetei. Pentru aceasta, abordarea este ca şi cu oricare alt „bit”. Nu avem nevoie de trucuri sau de tehnici noi: guvernatorul aflat în propriul domiciliu ne atrage atenţia pur si simplu că este o planetă-focar. Planetele **în cădere** (vezi capitolul 9 pentru împrospătarea semnificaţiei) sunt slăbite. E posibil ca ele să fie planete-focar – de exemplu, să guverneze Ascendentul. Dar acţiunea lor e inhibată, deformată de natura contrară a zodiei gazda. Abordarea e mereu aceeaşi: luam cunoştinţă de debilitatea planetei, apoi descifrăm fraza în mod obişnuit. Denaturată sau nu, semnificaţia planetei există. Puternică sau slaba, trebuie să-i descoperim semnificaţia. Trebuie doar să evităm a da o atenţie prea mare influenţei unei planete mult slăbite.

Planetele preferă unele case în locul altora, la fel cum preferă unele zodii. Lui Mecur îi plac Gemenii, cel de-ai treilea semn. Din motive limpezi, îi place şi a treia casă. Logica aceasta poate fi urmată

pentru toate planetele – fiecare guvernează casa care corespunde zodiei ei de domiciliu. Situarea în propria casă întăreşte influenţa planetei, sporindu-i demnitatea. Asemenea planete pot fi şi ele planete-focar.

Planetele în conjuncţie cu Soarele

Orice planetă în conjuncţie cu Soarele este o planetă-focar. Astrologii care fac analize doar pe baza poziţiei Soarelui fac multe erori, dar recunosc un adevăr astrologie fundamental, şi anume că Soarele este

^Ifr.

nucleul personalităţii. El simbolizează esenţa fiinţei, miezul mobilu-rilor si înclinaţiilor care ne modelează viaţa. Când o planetă este în conjuncţie cu Soarele, natura ei este grefată pe principiul solar cu mult mai influent. Pentru a înţelege individul, această planetă trebuie studiată cu atenţie.

Dacă Saturn este în conjuncţie cu Soarele, caracterul este impregnat de tărie si de autocontrol. Solitudinea şi efortul disciplinat joacă un rol important în viaţa persoanei. Dar aceasta are de înfruntat si capcanele planetei cu inele – sunt posibile crize de melancolie, precum si instalarea acelei singurătăţi care provine dintr-un control prea riguros al altora si dintr-o exprimare prea redusă a sentimentelor personale.

Impactul poate fi văzut chiar dacă restul harţii are tonuri mult rnai luminoase, în aşa măsură este capabilă această conjuncţie cu Soarele să modeleze viaţa. O planetă în această poziţie devine membru onorific al triadei fundamentale si trebuie tratată cu aproape tot atâta deferentă. Ar fi o eroare fatală sa i se subestimeze influenţa.

Stelium-ul

Un **stelium** se formează când trei sau mai multe planete se află în aceeaşi zodie sau casă. Având în vedere că sunt doar zece planete si că ele trebuie să se distribuie între douăsprezece zodii si case, o astfel de amplasare reprezintă, fără îndoială, o concentrare a energiei mentale.

Chiar dacă planetele sunt fiecare în parte slabe, prezenţa lor în stelium le conferă calitatea de membru ai unei alianţe care exercită o

influenţă monumentală asupra tonului întregii hărţi. **Stelium-ul devine chiar el concentratorul,** iar cerinţele acelei zodii sau evenimentele din acea casă devin caracteristici dominante ale experienţei de viaţă a persoanei.

Deseori Soarele este implicat într-un stelium cu Venus sau cu Mercur, pentru că aceste două planete nu se îndepărtează niciodată prea mult de Soare (cauza e expusă în capitolul 6). Aceasta face ca probabilitatea de formare a unui stelium cu Soarele să crească. Este

tipul cel mai puternic de stelium, dar mai există şi altele, în capitolul următor vom analiza unul Ia care participă Jupiter, Saturn şi Uranus, toate în Taur şi în casa întâi.

Analiza unui stelium este un lucru complicat, oricare ar fi planetele componente. Ce-urile planetelor individuale pot fi absolut incompatibile. Procedeul indicat de noi este să se descifreze separat fiecare frază, apoi să se formeze o împletitură având la bază compromisurile care pot fi făcute între ele. în tot acest timp trebuie să nu omitem influenţa suprapusă a zodiei şi a casei în care se formează stelium-ul. Umbra pe care o proiectează acesta asupra întregii hărţi e importantă.

Planete unghiulare

Cele patru **puncte unghiulare** ale hărţii natale – Ascendentul, Descendentul, Mijlocul Cerului si Fundul Cerului – sunt puncte puternice. Orice planetă care face o conjuncţie cu unul dintre acestea e imediat catapultată într-o poziţie proeminentă. Ea devine o planeta-focar, cu o forţă teribilă, rivalizând în influenţă cu Soarele, Luna şi Ascendentul.

Subestimarea autorităţii unei planete unghiulare este una dintre cele rnai sigure căi de a pierde vederea de ansamblu a interpretării.

Conjuncţia propriu-zisă a unei planete cu un punct unghiular este cea mai mare demnitate. Dar prezenţa unei planete în oricare din casele care se află după aceste puncte unghiulare este şi ea semnificativă. Prima casă, a patra casă, a şaptea casă şi a zecea casă: acestea sunt casele unghiulare; orice planetă care apare în ele e ridicată în rang, devenind la rândul ei planetă-focar.

Cel mai sensibil dintre cele patru puncte unghiulare este Ascendentul. O planetă care formează o conjuncţie cu el sau se află în casa întâi trebuie neapărat sa beneficieze de un tratament special,

asemănător celui pentru guvernatorul Ascendentului, Logica este aceeaşi, doar că acum se adaugă o altă dimensiune: planeta însăşi devine parte integrantă a măştii pe care o poartă persoana, adâncind sau deseori modificând substanţial mesajul zodiei Ascendentului, La

fel ca și Ascendentul, modelează înfăţişarea persoanei si stilul personal.

în pofida importanţei covârşitoare, planetele unghiulare sunt totuşi părţi componente ale unor fraze. Abordarea lor se face conform aceloraşi reguli. Importanţa lor e dată de faptul că aceste case unghiulare sunt modelatori atât de esenţiali ai vieţii: identitatea, motivaţiile cele mai profunde, relaţiile cele mai intime, destinul. Orice planetă implicată în conturarea unor probleme atât de sensibile este plasată instantaneu pe scena centrală. O putem imediat recunoaște ca planetă-focar.

Planete izolate (singleton)

O planetă izolată (singleton) este o planetă care se află singură în una din cele patru emisfere ale hărţii natale. Poate exista în aceeaşi emisferă unul din Nodurile Lunii, dar nicio altă planetă nu trebuie să se mai afle în aceeaşi jumătate de cer.

O astfel de poziţie plasează o încărcătură rnare asupra planetei, întreaga emisferă – obiectivitate, subiectivitate, libertate sau soartă -se concentrează în mod absolut asupra ei. Mintea compensează dezechilibrul creat, crescând influenţa frazei. Personalitatea acelei planete răzbate acum cu mai multă putere decât ne-am aştepta pe baza zodiei, casei şi aspectelor formate.

Planeta Venus singleton, de exemplu, poate produce interes pentru arte si o natură afabilă, chiar şi atunci când aceste aspecte nu sunt sugerate şi de restul hărţii, în mod similar, Jupiter în poziţie de planetă singleton poate conferi optimism şi vioiciune; Saturn -autodisciplină şi austeritate etc.

Planetele singleton nu sunt des întâlnite. Dar atunci când există, ele funcţionează cu siguranţă ca planete-focar esenţiale. Ignorarea unei asemenea planete este un alt mod sigur de a pierde perspectiva globală.

Planete staţionare

Planetele sunt **staţionare** când „stau nemişcate” pe cer, fiind pe cale să intre în mişcare retrogradă sau să-şi reia mersul direct. (Pentru a revedea partea de astronomie care explică fenomenul, recitiţi capitolul 7.) O asemenea planetă are o autoritate crescută pe harta natală. Şi ea poate servi ca planetă-focar, deşi nu are aceeaşi încărcătură electrizantă ca în situaţia precedentă.

O planetă staţionară trebuie privită astfel: dacă are o demnitate căpătată pe alte căi, faptul că este staţionară îi fixează rolul de planetă-focar. Dacă aşezarea planetei este altfel indiferentă, a-i acorda prea multa importanţă poate conduce la denaturarea acurateţei interpretării.

Aspecte puternice

O planetă care participă la un număr mare de aspecte este o planetă-focar. De ce? Pur şi simplu pentru ca este implicată în problemele fiecăreia. Oriunde ne-am îndrepta privirea, descoperim că trebuie s-o luăm în consideraţie pentru a înţelege modul de funcţionare al celorlalte fraze. Ea poate face cuadratură cu Marte, trigon cu Soarele, opoziţie cu Uranus, sextil cu Jupiter etc. împletită atât de intim în ţesătura harţii natale, influenţa ei transpare în aproape orice acţiune a persoanei. Este imposibil de înţeles o persoană dacă nu se înţeleg bine punctele forte şi riscurile aduse de acea planetă puternic aspectată.

în mod deosebit sunt esenţiale aspectele formate cu Soarele, Luna sau Ascendentul. Orice planetă care formează aspecte cu Soarele şi cu Luna, chiar dacă nu mai participă şi la alte aspecte, este o planetă-focar. Influenţa ei ar putea părea minimă, dar e o capcană: e într-o poziţie asemănătoare unei persoane care joacă poker în fiecare joi cu preşedintele şi o coafează pe prima doamnă în fiecare sâmbătă. Luaţi-o în serios. E influentă.

Când putern spune că o planetă formează aspecte puternice? Aici nu există reguli stricte, sunt implicate multe variabile. Un aspect făcut

cu o planetă-focar este de trei sau de patru ori mai important

decât unul cu o planetă slăbită. Un aspect foarte exact are o influenţa de departe mai critică decât câteva altele care sunt deviate cu 6 sau 8 grade de la valoarea exactă, într-o hartă natală cu relativ puţine aspecte, o planetă care formează o pereche de aspecte importante se află într-o poziţie strategică. O planetă care face aceleaşi aspecte, dar pe o hartă natală mult mai bogată în aspecte, nu este nici pe departe la fel de importantă. Regula empirică ce poate fi aplicată aici este: **să se compare fiecare planetă cu toate celelalte din aceeaşi hartă natală.** Care planetă este mai mult implicată în aspecte cu celelalte planete? Aceea este în mod sigur o planetă-focar.

Păstrarea perspectivei asupra pianetelor-focar

Planetă singleton. Stelium-uri. Domiciliu. Staţionări. Număr rnare de aspecte, încă înainte de a ajunge pe teritoriul indicaţiei numărul trei suntem asaltaţi, canaua butoiului e larg deschisă si menţinerea în stare de plutire devine complicată.

Păstrarea ordinii este esenţială. După ce trecem de triada fundamentală apare tentaţia puternică de a începe interpretarea vrând-nevrând, fără a urma vreo strategie sau fără vreo stabilire a „biţilor” care sunt critici. Este o cale care duce spre dezastru.

Relaxaţi-vă. Nu vă grăbiţi. Uitaţi-vă la harta câteva minute. Ce planetă guvernează Ascendentul? Aceea este sigur o planetă-focar. Există vreo planetă singleton? Probabil că nu. Dar un stelium? Cel puţin acestea sunt întotdeauna uşor de văzut. Există vreo planetă unghiulară? Iarăşi, e uşor de observat dintr-o privire. Dar vreo planetă care să facă multe aspecte? Verificaţi grila aspectelor – apare vreo planeta peste tot în mod constant? E legată de Soare, Lună sau Ascendent?

Verificaţi lista planetelor. Uneori aproape fiecare planetă este în competiţie pentru controlul asupra harţii. Alteori, ele par să se ascundă în colţişoare întunecoase. Există şi hărţi natale de felul acesta.

Foarte des doua sau trei planete se evidenţiază în faţa celorlalte. Poate veţi găsi un Marte unghiular guvernând acel Ascendent în

Scorpion. Poate Uranus face o conjuncţie cu Fundul Cerului, o cua-dratură cu Soarele si un sextil cu Luna. Poate Neptun e în conjuncţie cu Mijlocul Cerului în Peşti.

După oarecare practică veţi începe să căpătaţi un simţ pentru

ele.

Un sistem astrologie depăşit folosea atribuirea unor puncte pentru a stabili demnităţile şi debilităţile relative. Trei puncte pentru guvernatorul Ascendentului, minus două pentru că e în cădere, plus încă unul pentru că staţionează etc. Până la urmă Marte putea să capete douăzeci si două de puncte, iar Jupiter nouăsprezece – si de acum încolo Maite devenea înălţimea Sa pe harta natală, iar Jupiter -servitorul care-i făcea cafeaua.

Abordarea aceasta nu reflectă realitatea.

Identificarea pianetelor-focar nu se face pentru a stabili care planetă ajunge să le spulbere pe celelalte din calea ei. Mintea nu funcţionează în acest fel. Fiecare planetă are teritoriul ei propriu. Influenţa ei în acea zonă este suverană şi nu poate fi atacată. Cu alte cuvinte, în mintea fiecărui om exista câte un loc pentru fiecare dintre cele zece funcţii planetare.

Rolul planetelor-focar este de a ne **organiza modul în care abordăm analiza planetelor.** Ele ne indică frazele care sunt prezente cu mai mare strălucire în caracterul unui individ şi care anume joacă un rol secundar. **Ceea ce căutăm atunci când stabilim planetele-focar este o stabilire a priorităţilor,** între cele opt fraze, care sunt pietrele de temelie? Cu care dintre ele este mai puternic identificată persoana? Care prezintă cele rnai critice presiuni asupra evoluţiei?

întrebarea la care planetele-focar răspund cel mai bine este una de importanţă practică: despre ce planete trebuie să vorbim mai întâi? Prioritatea, asta-i tot.

Nodurile Lunii

Nodurile Lunii nu pot fi vreodată planete-focar în adevăratul înţeles al cuvântului. Ele nu sunt planete: acţiunea lor e diferită. Ele ating anumite corzi ale unui plan care le este propriu.

J^.

Dacă doriţi să vă împrospătaţi noţiunile cu privire la Nodurile Lunii, recitiţi sfârşitul capitolului precedent. Pe scurt, Nodul Sud al Lunii este un simbol al ternei de dinaintea naşterii si al impactului ei asupra dezvoltării ulterioare a persoanei. Poate fi privit ca simbol al

karmei personale – personalitatea rezultată în urma încarnărilor precedente – sau ca un indiciu al tensiunilor modelatoare primite pe fundalul ereditar sau genetic. Nodul Sud se referă, oricum, la „vieţile trecute”.

Nodul Nord simbolizează întotdeauna evoluţia spre viitor. Indiferent dacă gândim din perspectiva reîncarnării sau din cea ereditară, el reprezintă direcţia către care ne îndreptăm. Teritoriu virgin, cu desăvârşire străin nouă, Nodul Nord al Lunii ni se prezintă cu probleme aparent de neînţeles. Daca le îmbrăţişăm ne simţim stresaţi – şi împliniţi. Dacă alegem să le ignorăm, în viaţa noastră se strecoară insidios un aer de plictis şi de previzibil, făcându-ne să ne simţim la fel de lipsiţi de ţintă ca un băiat de zece ani captiv într-un costum elegant.

De ce sunt Nodurile Lunii atât de importante? Iarăşi, din motive de perspectivă. Nodurile Lunii arată care dintre calităţile stabilite cu ajutorul celorlalţi factori astrologiei se sprijină ferm pe fundaţia alcătuită din experienţele trecute – şi care se sprijină pe aerul subţire, depinzând doar de efortul conștient pentru a progresa.

Aceste informaţii formează baza celei de-a patra indicaţii.

INDICAŢIA NUMĂRUL PATRU: Se determină modul în care Nodurile Nord si Sud ale Lunii influenţează celelalte caracteristici ale hărţii natale.

Se analizează mai întâi Nodul Sud. El este situat într-o zodie si într-o casă. E posibil să formeze unele aspecte, dar trebuie luat aminte ca orbul să nu fie mai mare de 2 sau 3 grade. Se descifrează semnificaţia lui ca a oricărei alte fraze, amintindu-ne că ce-ul său este influenţa de lungă durată a evenimentelor petrecute înainte de naştere.

Apoi se compară mesajul dat de Nodul Sud cu impresia creată de harta natală în întregul ei. Am analizat triada fundamentală. Am

observat care sunt accentele pe emisfere. Am stabilit câteva planete-focar de mare importanţă. Acum trebuie să desprindem tonul general şi felul în care poate fi armonizat acesta cu ceea ce dezvăluie Nodul Sud.

Urmărim ca, **prin compararea Nodului Sud al Lunii cu harta natală ca un întreg, să determinăm ce tensiuni particulare există între tot ce „a făcut persoana înainte” si ce încearcă să realizeze cu harta prezentă.**

Aceste lucruri prezintă o importanţă vitală. Ele ne arată care probleme ridicate de planete devin foarte probabil puncte nevralgice – locuri în care persoana va trebui „să dea cu capul de pereţi” pentru a putea vedea ceea ce este evident. Dar există si o latură buna, faptul că Nodul Sud ne poate indica funcţiunile planetare evidenţiate pentru a progresa rapid. De ce? Pur şi simplu pentru că **acea cunoaştere există deja în interiorul fiinţei.** S-a născut cu ea.

Lucrurile se petrec cam aşa: o cântăreaţă la banjo alunecă pe o coajă de banană şi suferă o amnezie. Şase luni mai târziu si o mie de mile mai departe, îi apare întâmplător înaintea ochilor un banjo. în câteva săptămâni evoluează atât de bine, că parcă ar fi cântat la el de când era în pântecele mamei. Aşezaţi acea cântăreaţă la banjo înaintea unui calculator sau a unei cutii de transmisie demontate şi povestea se va schimba: va fi la fel de nepricepută ca toţi ceilalţi, în acest fel acţionează Nodul Sud: unele ocupaţii ale noastre sunt susţinute de experienţe trecute, în mare parte uitate. Altele, poate de o importanţă mult mai mare pentru noi, nu sunt.

Influenţa Nodului Nord al Lunii e mai subtila. Trecutul nu poate fi schimbat. Ce-a fost a fost. Nodul Sud reflectă acest lucru: e o entitate fixă, influenţându-ne în moduri destul de uşor previzibile. Nu acelaşi lucru se poate spune despre Nodul Nord. Aici totul este nesigur.

Dacă Nodul Sud ne spune ce am fost, **Nodul Nord ne spune ce trebuie să devenim.** Nu ce **vom** deveni. Nu destinul, nu soarta. Doar direcţia. O sugestie, nimic mai mult. Cu Nodul Nord al Lunii, mingea e în terenul nostru. O putem respinge înapoi sau o putem

ffr

lăsa acolo. Caracteristicile de pe harta natală care se aseamănă cel mai mult Nodului Nord reprezintă probleme enorme, într-un anumit sens, este ca şi cum am clădi castele în Spania. Nimic din dispoziţia moştenită, fie ea karmică sau genetică, nu ne ajută să le înţelegem. Şi totuşi ele ne fascinează. Suntem împinşi de un fel de curiozitate implacabilă să explorăm acele teritorii exotice. Urmându-ne imboldul, avem parte şi de multe „vânătăi” glorioase, dar mintea primeşte o impresie de creştere şi schimbare, capătă o imagine a vieţii ca miracol etern ce trebuie savurat şi asimilat.

Eşti o actriţă pe Broadway. E o seară de marţi ploioasă. Te doare capul. Cortina se ridică la a 112-a reprezentaţie cu aceeaşi piesă. Cu dibăcia care vine dintr-o repetiţie continuă, îţi joci rolul fără greş. Primeşti ovaţiile la scenă deschisă, apoi pleci acasă şi te bagi în pat. Aşa arată viaţa cu Nodul Sud: rutină, siguranţă şi deseori provocând celorlalţi o impresie profundă.

Eşti un copil urcat în şaua primei taie biciclete. Cazi. Te urci din nou. Mai cazi o data. După două sau trei ore, reuşeşti sa mergi clătinat, cu ochii rnari cât jumătatea de dolar, trecând prin faţa părinţilor plini de admiraţie, în acel moment te simţi ca Dumnezeu în ziua dintâi a lumii. Aşa arată Nodul Nord: primejdios, proaspăt, triumfător.

Prezicătorii de meserie nu vădesc interes pentru Nodul Nord al Lunii. Ei vor să ştie ce „particularităţi" are o persoană şi pentru aceasta Nodul Nord nu oferă prea multe informaţii. Astrologii interesaţi de evoluţia persoanei îl privesc cu totul diferit. Dezvoltarea şi schimbarea sunt seva filosofiei lor. Pentru aceştia, Nodul Nord cu accentuarea pe care o aduce asupra posibilităţilor şi potenţialului, este cel mai impoitant simbol al hărţii natale. Toate celelalte – zodii, planete, case – sunt mijloacele. Nodul Nord este obiectivul.

INDICAŢIA NUMĂRUL CINCI: Se **izolează configuraţiile si schemele hărţii natale. Se identifică alianţele între planete. Se observă aglomerările şi semnificaţia lor. Se notează tensiunile teniei**

Unii oameni studiază astrologia ani la rând. Sunt plini de sârguinţă. învaţă cuvintele si apoi frazele. Simt puterea sistemului, îi apreciază frumuseţea. Cu toate astea, când sunt rugaţi sa interpreteze o hartă natală, amuţesc. Nu-i mai ajută cuvintele şi frazele. Enunţurile refuză să se lase formulate. De ce? De cele mai multe ori din cauza dezorganizării. N-au învăţat să manevreze canaua butoiului. Puteţi rezolva problema dacă respectaţi cele patru indicaţii care au fost prezentate anterior. Ele va dau ordine şi privire de ansamblu, atât de necesare pentru o interpretare eficientă

Dar daca vreţi să stăpâniţi cu adevărat acest limbaj străvechi, trebuie să mai faceţi un pas. Trebuie să începeţi să înţelegeţi harta natală ca pe un întreg. Trebuie să învăţaţi să intraţi în contact cu ea aşa cum aţi face-o cu o persoană, nu cu un mănunchi de idei, ci cu o

senzaţie, folosindu-va pentru aceasta inima, intuiţia şi intelectul.

Indicaţia numărul cinci ne îndrumă în acest sens. Dintre toate regulile pe care le-am prezentat, aceasta este cea mai indispensabilă. Dar poartă numărul cinci pentru că fără stăpânirea perfectă a celorlalte ar fi la fel de inutilă ca un costum de baie în Antarctica.

Configuraţii. Teme. Aglomerări de sensuri. Nu putem nici măcar începe să le identificăm până când nu am descifrat măcar în parte mesajele transmise de Ascendent şi de cele zece planete. Ar fi ca şi cum am porni o polemică pe tema controlului armelor în swahili fără a fi învăţat vocabularul. Nu e posibil.

în primii paşi pe care-i facem pe terenul unei hărţi natale trebuie sa ne folosim cu preponderenţă de intelect. Urmăm anumite procedee. Căutăm în memorie descifrarea simbolurilor – sau în carte, dacă nu le mai avern proaspete în minte. Analizăm. Cântărim enunţurile conflictuale. Disecăm metodic rotiţele dinţate şi scripeţii, dinamurile şi levierele care fac ca angrenajele minţii unei persoane să ticăie.

Apoi, dacă îi permitem, se întâmplă ceva magic. Harta natală prinde viaţă. Ne vorbeşte. Ce ne spune? De toate, în decursul istoriei omenirii circa optzeci de miliarde de oameni au străbătut acest teritoriu. Fiecare a avut o hartă natală si nu au existat două la fel. Singurele limite ale limbajului unei harţi natale sunt limitele

imaginaţiei personale. Cu cât ele sunt mai puţin rigide, cu atât veţi fi mai înzestraţi pentru arta interpretării.

S-ar putea să remarcaţi că în timp ce aplicaţi unei hărţi natale primele patru indicaţii apare deseori cuvântul **independenţă.** Un Soare în Berbec. Luna în Capricorn. Ascendentul în Săgetător. Un stelium, din care face parte guvernatorul Ascendentului, în Vărsător. Uranus în conjuncţie cu Marte si cu Fundul Cerului.

Fiecare dintre configuraţiile de mai sus are semnificaţia ei. **Dar independenţa este numitorul lor comun.** Aţi detectat o alianţă compusă din mai mulţi factori separaţi. Investigând terenul înşelător al interpretării astrologice aţi descoperit aluviunea exploatabilă: aţi găsit o temă.

Din când în când se întâmplă să dăm de o hartă simplă. Există doar o temă dară, iar semnificaţiile „biţilor” sunt adunate ciorchine în jurul ei. E destul de rar acest gen de uniformitate. Minţile sunt rareori omogene.

S-ar putea ca Neptun sa se detaşeze de restul hărţii ca un deget dureros: se află şi în Rac, chiar deasupra Descendentului, în casa a șaptea. E unghiular. Face cuadratură cu Soarele. O planetă-focar, cu siguranţă. Ea ne spune că proprietarul harţii e un visător, un romantic plin de afecţiune şi că va trebui poate să facă mari eforturi pentru a scăpa de înclinaţia exagerată către dependenţa de altul şi de tendinţa de posesivitate.

Dar staţi puţin. Cu câteva minute mai înainte parcă era luptătorul cu suflet de hoinar si cu masca unui pustnic. A devenit dintr-o dată o tulpină târâtoare?

Nu. Tema pe care am desprins-o din triada fundamentală şi din alte planete-focar este cea dominantă. Dar s-a întâmplat să descoperim o notă discordantă. Dacă i-am da prea mare amploare ar însenina să pierdem mult din privirea de ansamblu. Dacă restul hărţii ar fi susţinut această temă neptuniana – de exemplu, ar fi fost multe configuraţii în Balanţă şi Peşti – atunci am fi putut-o interpreta într-un mod mai clar. Aşa, trebuie să fim prudenţi. Neptun nu este pur și simplu copleşit de celelalte influenţe – de asta putern fi siguri. Nimic

nu „dispare” în astrologie. Dar câteodată trebuie să convieţuiască într-un mediu ostil.

Cum ar trebui să procedăm? Suntem de data aceasta pe cont propriu, fără ajutoare. Dar fiecare dintre noi are o pereche de aşi: o judecată de bun simţ şi faptul că am trăit în intimitatea cel puţin a unei minţi omeneşti: a noastră.

Când ne vedem puşi în faţa unei **tensiuni tematice** pe o hartă natală, a sosit momentul să ne jucăm asii.

Folosiţi-vă imaginaţia. Identificaţi-vă cu acea femeie. Intraţi în papucii ei. Curn credeţi că se simte? Ce-aţi face dacă rolurile s-ar inversa?

Poate că ea face tot ce-i stă în putere pentru a-1 îngropa pe acel Neptun. Poate îl piteşte în spatele mult prea convingătorului ei furnir de automulţumire. Ar putea să reuşească, dacă ar vrea. Triada fundamentală îi conferă forţa necesară.

Dar, dacă a ales sa urmeze calea arătată, putem fi siguri că Neptun a mai evadat din când în când. Probabil că ea si-a îngăduit să se îndrăgostească mai mult decât o dată – si a fost îngrozită de **nevoia de ataşament şi de lipsa de realism** complet necaracteristice si nebănuite pe care experienţa le-a trezit în persoana ei.

Acesta este locul în care un prezicător s-ar împotmoli. Şi-ar consuma multă energie pentru a compune scenarii de acest tip, prezentându-le probabil ca pe nişte revelaţii din trecutul femeii sau, mai rău chiar, ca predicţii pentru viitor. S-ar putea ca afirmaţiile respective să se dovedească de o precizie dezarmantă. Dar cu siguranţă n-ar avea nicio utilitate.

Astrologul preocupat de evoluţie ar aborda o asemenea tensiune a unei teme într-un rnod cu totul diferit. Ar putea descrie acest gen de comportament distructiv al lui Neptun, dar numai ca un exemplu al uneia dintre căile care-i sunt deschise femeii, în mod limpede nu cea mai fericită dintre ele.

Care sunt alternativele femeii? Din nou, pentru asta e nevoie să folosim judecata de bun simţ. Uitaţi astrologia. Uitaţi hartă natală. Simbolurile şi-au îndeplinit misiunea. V-au transmis o serie de

impresii, o anume poveste omenească. Absorbiţi-o. Deschideţi-va mintea asupra ei. Deschideţi-vă inima asupra ei. Dacă femeia aceea v-ar fi prietenă şi ar veni să plângă si să povestească cu ciudă problema pe care o are, ce sfat i-aţi da? Gândiţi-va la un sfat omenesc, nu astrologie.

Poate i-aţi spune că îi îndepărtează pe cei din jur cu masca de pustnic pe care o poartă. Poate i-aţi spune ca îi înspăimântă cu comportamentul de luptător si cu sufletul de hoinar. Poate i-aţi spune că este de fapt puternică si rezistentă şi mulţumită de sine, dar ca are si o latură slabă. Poate i-aţi spune că aveţi impresia că acea slăbiciune o înspăimântă din cale-afară şi că a fugit de ea ani de zile, iar dacă nu se va opri s-o înfrunte va continua să aierge tot restul vieţii. Din când în când se va poticni de acea latură a ei care o sperie atât de rău şi se va răni, atât pe ea, cât si pe cei din jur. Poate că i-aţi spune că singura persoană din lume care poate sparge acel tipar este ea însăşi şi că

alegerea îi aparţine. Ar putea să se maturizeze sau ar putea să pună aceleaşi plăci comportamentale până la saturaţie.

Cuvinte grele, dar folositoare. Sunt genul de cuvinte pe care prietenii şi Ie spun unul altuia când au nevoie să-şi culeagă „cioburile" de pe jos. Ele fac parte din limbajul astrologiei preocupate de evoluţia personală, astrologie care recunoaşte că tensiunea apărută într-o temă natală face parte din viaţă, dar că nu este imuabilă. Ne putem schimba. Putem deveni mai conştienţi de procesele care au loc în interiorul nostru. Le putem modifica în bine. Pe scurt, ne putem hotărî singuri norocul.

INDICAŢIA NUMĂRUL ŞASE: **După ce primele cinci indicaţii au fost duse până la ultimele consecinţe, ele se abandonează. Astrologia si-a îndeplinit misiunea. Ne-a ajutat să cristalizăm esenţa unui set de probleme de viaţă. Acum trebuie folosite inima şi mintea pentru a descoperi căi de rezolvare.**

Toate indicaţiile date se referă la problema păstrării perspectivei, Ultima este cea mai importantă dintre toate şi în multe privinţe cel

 mai greu de respectat. La început simbolurile astrologice ne sunt atât de străine încât avern pornirea instinctivă de a abandona. Aceasta însă nu durează. Pe măsură ce învăţăm limbajul şi formulăm propoziţiile se produce o metamorfoză. Simbolismul ne seduce, ne captează atenţia. Ne pierdem în încâlcelile frazelor, hipnotizaţi de puterea lor de a ne lărgi conştiinţa.

Acesta este unul dintre „riscurile meseriei" pentru cei care studiază astrologia. Un simptom neplăcut este faptul că ne condimentăm tot timpul conversaţia cu aluzii de tipul „problemele lui Mercur" sau „BU1 si afurisita lui de Lună în Leu" – care reuşesc până la urmă să-i zăpăcească şi să-i obosească pe prietenii noştri.

Un simptom mult mai grav prin consecinţe este că ne ratăm şi ca astrologi. Interpretările devin mecanice. E ca si când am fi construit o navă spaţială, am fi lansat-o în atmosferă şi acum, după ce am ajuns în înălţimile de gheaţă, uităm să privim pe fereastră.

CAPITOLUL UNSPREZECE
ENGLEZUL

Cine este bărbatul din harta natală aleasă ca exemplu? Să mai

păstrăm secretul încă o vreme. Orice figură publică e înconjurată de poveşti fascinante fabricate. Englezul nostru nu face nici el excepţie. Poate că daca vom analiza harta fără păreri preconcepute vom ajunge sa-1 înţelegem mai bine.

Iată, avem alături harta completă. Aţi mai văzut-o în capitolele precedente. Acum toate aceste numere şi simboluri au căpătat probabil mult rnai mult înţeles decât la început. Dar dacă harta încă mai pare copleşitoare, nu fiţi descurajaţi. Sa o disecăm încet, folosind indicaţiile stabilite în capitolul precedent.

Primul pas este sa eliminăm totul cu excepţia triadei fundamentale a Soarelui, Lunii şi Ascendentului. Acest pas dă la o parte o mare cantitate de informaţii solide, dar ne permite totodată să controlăm năvala impresiilor.

Imaginea de la pagina 283 prezintă aceeaşi hartă, redusă însă la triada fundamentală. Nu e nevoie să redesenărn rnereu harta în acest fel – dar de fiecare data o vom face mental. Dacă simplificaţi în acest rnod, veţi avea un start bun garantat. Dacă veţi încerca oricare alt

 mod de abordare, ar fi ca şi curn v-aţi fi născut adulţi. Aţi fi absolut dezorientaţi.

Ce observăm? Soarele e în Balanţă în casa a şasea. Luna e în Vărsător în casa a unsprezecea. Ascendentul este în Berbec. Două semne de Aer, unul de Foc: o persoană cu înclinaţii intelectuale, dar cu o incisivitate pe care numai Focul o poate oferi.

Englezul

9 octombrie 1940 ora 6: 30 p.m. GMT Manchester, Anglia latitudine 53° 30’N; longitudine 2° 15’V

Sa aplicăm formula simplă pe care am arătat-o în capitolul anterior. Cine este această persoană, după afirmaţiile triadei fundamentale? Soarele lui ne spune că este un **artist** (sau îndrăgostitul sau Pacificatorul). Luna în Vărsător adaugă dimensiunea mai profundă: are sufletul unui **geniu** (sau al Exilatului sau al Susţinătorului Adevărului). Iar Ascendentul ne spune cum se prezintă în ochii lumii: poartă masca **luptătorului** (sau a Pionierului sau a Temerarului).

TRIADA FUNDAMENTALĂ

Dacă ceva din ceea ce vom spune în continuare ne alterează impresia pe care ne-a creat-o această formulă, putem şti fără umbră de îndoială că începem să pierdem controlul asupra hărţii natale.

Artistul cu suflet de geniu, purtând mască de luptător. Ce înţeles are această frază? Nu gândiţi astrologie, ci în termeni obişnuiţi. Despre ce fel de persoană vorbim? Altistul: creatorul de frumuseţe. O persoană care creează **relaţii armonioase** între culori, forme şi sunete, dar de asemenea între oameni – amintiti-vă că dintre

arhetipurile Balanţei fac parte îndrăgostitul si Pacificatorul. Individualitatea subiectului nostru (Soarele) e susţinută de genul acesta de activităţi (guvernate de Balanţă) creatoare de relaţii. Fără ele, se ofileşte.

Sufletul unui geniu: instinctiv, caută **să se separe de tot ce este convenţional si previzibil.** E motivat de o cerinţă emoţională (Luna) profundă de a gândi cum nu s-a mai gândit si de a acţiona în mod surprinzător. Restricţiile, mai ales cele impuse de persoanele cu autoritate, sunt pentru el inacceptabile. Nu poate suporta să i se spună ce să facă.

Masca luptătorului: „stilul” lui e intens, conflictual, pasionat, poate colţuros. Aşa îl văd cei care-1 întâlnesc la o petrecere, în exterior este robust şi hotărât şi acestea sunt trăsăturile pe care el însuşi le exagerează pentru a-si stabili o personalitate distinctă: amintiţi-vă că Ascendentul nu este nurnai o mască, este vehiculul prin intermediul căruia ne exprimăm propria individualitate. Dacă nu-1 punem în funcţiune, intrăm într-o criză de identitate.

Artistul. Geniul. Luptătorul. O adevărată amestecătură. Au apărut deja tensiuni interioare. Pacea pe care o caută Soarele Balanţei îşi concentrează toate forţele pentru a rezista caracterului rebel al Lunii în Vărsător si setei de confruntare a Ascendentului din Berbec. Dacă vom lua în considerare şi casele, devine si mai complicat.

Soarele englezului este în casa a şasea. Prin tradiţie este Casa Servitorilor. Terenul îl reprezintă stăpânirea unor talente şi tehnici care au valoare pentru alţii. De asemenea, împărtăşirea lor. Dacă această casă e străbătută fără succes, persoana va cădea în tiparul slugărniciei, munca sa va căpăta aspectul unei corvezi şi va dispărea, stima pentru propria persoană.

Cum se poate evita acest lucru? Ce îndemânare si ce tehnici poate să-şî cultive astfel încât să aibă ceva semnificativ de oferit?

Balanţa deţine răspunsul: îndemânarea artistului, a constructorului de relaţii, a pacificatorului. Acestea sunt căile interioare pe care trebuie să le urmeze şi apoi să le exprime sub forma unei meserii sau a unei vocaţii. Trebuie să găsească **o muncă în care să poată să-si afişeze calităţile sale de Balanţă.** Făcând aceasta, creează o sinteză între casa si zodia Soarelui său.

.• m,.

Englezul 275

Luna este în casa a unsprezecea. Casa Prietenilor. Terenul se schimbă aici, căpătând o perspectivă mult mai vastă. Apar planurile. Visele. Strategiile de viaţă, precum si toţi aliaţii pe care nî-i atragem pentru a le susţine.

Către ce tip de viitor este atras eroul nostru? încotro se îndreaptă? Către Lună, către Vărsător – asta e sigur, îl vedem devenind cu timpul rnai „potolit”, mai domestic. Mai lunar, cu alte cuvinte. Dar îl mai putem vedea si identificându-se tot mai mult cu calităţile Vărsătorului – devine treptat din ce în ce mai rebel, mai înstrăinat. Evoluează tot mai mult spre arhetipul Exilatului.

Cine îl ajută în acest proces? Cine îi sunt „prietenii”? Ne-o spune din nou Luna: e împins spre identificarea cu alţi înstrăinaţi, alţi rebeli, alte „genii”. Dar pentru ca aceştia să fie atrăgători pentru el, combativitatea lor trebuie modelată de Lună. Trebuie să fie imaginativi, visători, afectuoşi si în acelaşi timp exilaţi ca si el. Numai aşa îi recunoaşte ca pe aliaţii săi.

Să ne oprim puţin şi să stabilim ce am aflat până acum. Ne-am putea pierde în detalii interpretative şi ar fi un dezastru, în tipul acesta de rnuncă, perspectiva este totul.

Impresia generală este a unei persoane complexe şi contradictorii. Soarele sugerează că în esenţă persoana este blândă, iubitoare de pace, cu calităţi artistice (Balanţă) si o dorinţă puternică de a fi folositoare altora (casa a şasea). Mai implică de asemenea că ar avea unele probleme de nehotărâre si o fobie faţă de angajarea personală (disfunctia Balanţei), agravate poate şi de o slabă impresie de sine (disfuncţia casei a şasea).

Aceasta este esenţa ei solară şi e destul de simplă în sine. Complicaţiile apar când ne dăm seama ce peisaj psihologic luminează Soarele, în ochii lumii el pare semeţ şi sigur de sine. Aceasta este moştenirea Ascendentului în Berbec. Şi e în alianţă cu Luna în Vărsător – de unde îşi ia pasiunea nestinsă pentru rebeliune si libertate. Combinând toate acestea, putem vedea ceea ce se poate numi o persoană cu arţag: un exterior feroce, provocator, ascunzând un interior mult mai puţin sigur de el.

Norocul nu poate fi prevăzut în mod satisfăcător de astrologie. De când se nasc, oamenii sunt liberi. Dar se poate spune cu destul de multă certitudine ca, cel puţin în tinereţe, englezul nostru şi-a expus acea tensiune din triada fundamentală creându-si o faţadă turbulentă, sfidătoare şi rezervându-si exprimarea laturii mai blânde, rnai puţin sigure de sine, pentru situaţii bine controlate.

Faptul că Soarele este aproape lipsit de aspecte ne întăreşte ideea ca acele calităţi de Balanţă s-ar putea să nu joace în mod automat un rol în viaţa de zi cu zi. îngroparea acelor calităţi, oricât ar fi de distrugătoare, este probabil prima reacţie la problemele pe care le ridică.

Va rămâne oare la această soluţie definitivă? Numai dacă-şi alege acest lucru. Are libertatea chiar să moară aşa, dacă doreşte. Dar nu e obligat s-o facă. Se poate schimba. Poate reuşi o integrare rnai armonioasă a triadei sale. Şi astrologia preocupată de evoluţie are scopul de a-1 încuraja s-o facă.

Cum? Căutând terenul comun. **Trebuie să găsească un teren comun pentru exprimarea tuturor celor trei factori,** înscriind Soarele, Luna şi Ascendentul într-o sarcină care să le solicite contribuţia comuna, încurajează armonia dintre ele şi combate fragmentarea minţii în prea multe „identităţi” separate.

Cum putem determina natura unei astfel de sarcini? în definirea ei logica joacă un rol foarte important. La fel şi imaginaţia. Ştim că Soarele, care simbolizează esenţa fiinţei, trebuie să fie inima ei, Sarcina e artistică, sau poate una care să implice armonizarea sau pacificarea relaţiilor dintre oameni. Trebuie să capete forma unei **munci sau a unui anumit tip de responsabilitate.** Aceasta este contribuţia casei a şasea. Balanţa mai adaugă ca, pentru a-şi putea împlini misiunea,

trebuie să formeze o alianţă cu cel puţin o altă persoană -si sa aibă grijă ca între ei să domnească încrederea si intimitatea.

O dată ce această sarcină a fost definită, trebuie **prezentată publicului** într-un fel caracteristic Vărsătorului şi Berbecului: colorat şi cu multă siguranţă, cu un aer de provocare şi îndrăzneală. Sarcina în sine trebuie să fie de tipul Balanţei – armonioasă, iubitoare de pace, făuritoare de frumos – dar trebuie prezentată în aşa fel încât să

provoace şi să tulbure oamenii, să-i facă să gândească în mod proaspăt si să-şi examineze valorile fundamentale, în această situaţie, **artistul trebuie să-şi facă duşmani,** dar reacţia trebuie să apară în tirnp ce oamenii **îi urmăresc arta,** nu ca rezultat al vreunei fanfaronade de tip adolescentin, lipsite de obiectiv. Oricând vedem această din urma imagine, ne întoarcem la punctul de plecare. Pierdem terenul comun.

Balanţei îi place să fie plăcută. Totul e în ordine până când începe să se prefacă a fi altceva decât este pentru a câştiga afecţiune, într-o situaţie pură de tipul Balanţei pericolul se prezintă sub forma adoptării unui stil peste măsură de curtenitor, căutând suprimarea totală a conflictelor, în ce-1 priveşte pe englezul nostru, situaţia e diferită. Exteriorul lui e semeţ, astfel că nevoia sa de afecţiune poate fi uşor transformată în nevoia **faţă de orice fel de reacţie,** orice poate sugera că cealaltă persoană 1-a observat.

Tiparul acesta trebuie distrus dacă el va vrea să găsească acea ocupaţie specială care să-i armonizeze Soarele cu Luna şi cu Ascendentul. Scandalul şi injuriile nu sunt de ajuns. Ele sunt răspunsuri ieftine, uşor accesibile, dar care nu aduc nicio realizare. Pentru ca adevărata sinteză să aibă loc, trebuie să facă mult mai mult: trebuie să-şi manifeste sensibilitatea, arta şi vulnerabilitatea – calităţile lui solare – într-un mod incitant, nu să aleagă calea comodă de exprimare a unor calităţi care au devenit atât de rezistente şi de bătătorite în fiinţa sa încât nicio tensiune nu le-ar mai putea afecta.

Nu e uşor de făcut aşa ceva, dar el are un as în mânecă. Emisfera care favorizează o asemenea mobilitate este accentuată.

Figura următoare arată modul în care ar trebui să privim harta natală în etapa a doua. în prima etapă am urmărit triada fundamentală, dând la o parte orice altceva, în etapa a doua triada e inclusa, dar acum

toate celelalte planete îşi fac apariţia pe hartă – numai că sunt figurate ca nişte puncte negre.

Nu ştim si nici nu ne interesează în acest moment identitatea punctelor negre, ci numai locul în care se aflã acele planete. Vrem să ştim numai care emisferă este accentuată.

ACCENTUAREA EMISFEREI

Observăm imediat o concentrare de planete dedesubtul orizontului. Nurnai Mercur si Luna sunt deasupra orizontului. Avem în acest caz de-a face cu o accentuare reală a emisferei?

Să aplicăm regula. Soarele şi Luna primesc câte trei puncte, celelalte planete câte unul. Dacă într-o emisferă sunt cel puţin nouă puncte, ea este evidenţiată.

Sub orizont avem şapte planete – şapte puncte. Oricare ar fi planetele reprezentate, şapte puncte sunt şapte puncte. Adăugaţi trei puncte pentru Soare şi vor fi în total zece, ceea ce arată o concentrare clara în jumătatea ascunsă a cerului. Englezul nostru are accentuată emisfera inferioară.

Lumea sa este **subiectivă.** Ea este concentrată asupra **conştiinţei înseşi,** nu asupra evenimentelor. Aceasta nu înseamnă în niciun caz că ar fi timid sau că din viaţa lui ar lipsi evenimentele sau ar fi sufocată de rutina, înseamnă doar că orientarea sa este către interior, i i i H||^^^MJB|^^^^^^^^^^^^^^JHfIMlniiiMu l”1

’^^^ff^ff’^^W^^^fffflW^^’r

^

ţintind mai degrabă să ajungă la **înţelegere sau la anumite stări ale conştiinţei** decât să construiască imperii.

Acestea sunt regulile după care se joacă marele joc al vieţii. Şi aceste reguli îi sunt de ajutor. Trebuie sa-şi împlinească misiunea în lume. Nicio emisferă accentuată nu-l poate scuti de responsabilităţile celei de-a şasea case. Tot ce-am spus despre această sarcina e valabil. **Dar ceea ce contează cel mai mult pentru el este efectul de lungă durată pe care-1 produc aceste experienţe asupra minţii sale.** Amintiri, viziuni, poate înţelepciune – acestea sunt obiectivele.

Recunoaşterea este secundară.

Dar de ce în cazul lui aceasta reprezintă un asemenea avantaj? Pentru ca îl eliberează. Dacă este acceptat si lăudat în timp ce expune în societate acest tip de energie caracteristic Balanţei, foarte bine. Daca va.fi întâmpinat cu roşii stricate, totuna. Din perspectiva emisferei inferioare, viaţa e, oricum, doar un joc video la o scară mai mare. Contează numai conştiinţa. Nu jocul, ci amintirea iui.

Artistul cu sufletul unui geniu, exprimate amândouă prin masca luptătorului – tiparul destinului englezului nostru începe să iasă la lumină. Punctele sale forte, slăbiciunile sale, capcanele pe care viaţa i le aşază în cale, premiile pe care i le oferă, aliaţii pe care-i capătă pe acest drum – toate se încheagă într-un set de impresii generale. Harta natală începe să ne vorbească.

Până acurn, limbajul ei este ordonat şi clar. Eliminând toţi factorii neesenţiali am putut să ne ferim de a auzi pălăvrăgelile hărţii care ne-ar fi zăpăcit cu o grămadă de detalii. Am păstrat o mână pe canaua butoiului.

Trebuie să continuăm să supraveghem acest robinet, dar de acum înainte controlul debitului va fi mai greu de făcut. Până în acest punct ne-am bazat pe regulile simple care se aplică în stadiul iniţial al explorării oricărei hărţi natale. Acum trebuie să schimbăm vitezele şi să intram pe un teritoriu rnai puţin sigur.

De aici încolo harta îşi face propriile reguli. Daca le urmăm n-o sa ne rătăcim. Dar înainte de-a le urma, trebuie să le discernem. Pentru aceasta trebuie să transformăm acele puncte negre în planete.

Trebuie sa ne expunem întregii complexităţi a simbolismului astrologie, şi aceasta fără a ne lăsa copleşiţi de el.

Trebuie să recunoaştem **planetele-focar.**

Primul pas este să explorăm frazele planetare, căutându-le pe acelea care se impun înaintea altora.

Două stelium-uri – o caracteristică foarte neobişnuită – ne atrag imediat atenţia. Trei planete în Taur stau în casa întâi. Iar în casa a şasea numărăm alături de Soare alte trei planete, distribuite între Fecioară şi Balanţă. Amândouă aceste configuraţii reprezintă concentrări critice ale energiei mentale.

în afara celor două stelium-uri sunt doar trei planete. Una este

Luna, a cărei influenţă este întotdeauna importantă. Pluton, în Leu şi în a câncea casă, face o opoziţie destul de precisă cu Luna. Acest aspect este suficient pentru a-1 plasa în rândul forţelor care trebuie recunoscute. A rămas doar Mercur – acesta este unghiular, în casa a şaptea, şi alcătuieşte rnai multe aspecte decât oricare altă planetă, în mod clar, este si el planetă-focar.

Prima noastră explorare nu s-a dovedit prea eficientă. Toate planetele ni s-au prezentat drept focare, ceea ce ne întoarce de unde am plecat, încă nu ştim de unde să pornim.

Am aflat totuşi ceva? Da – cu toate acele planete jucând roluri atât de proeminente, avem convingerea ca eroul nostru este o persoană aparte, foarte vizibilă. O dată întâlnit, nu poate fi uşor uitat. Am putea spune că în contextul propriei societăţi **este el însuşi „o planetă-focar”.** Când o personalitate este atât de vie, tinde să adune în jurul ei alte personalităţi, concentrând energiile acestora, imprimându-le o orientare.

Explorarea făcută ne-a mai dezvăluit un lucru: acele două stelium-uri domină harta natală, concentrând cea mai mare parte a atenţiei către doar două dintre cele douăsprezece terenuri disponibile – muncă şi responsabilităţi (casa a şasea) şi dezvoltarea voinţei si a individualităţii (casa întâi). Funcţionarea scrânciobului ocupat de aceste două probleme este în mod evident una dintre cheile tematice ale hărţii.

j^fe
Englezul 281

Dar încă suntem nedumeriţi. De unde să începem? întrebarea nu are un singur răspuns. Unele hărţi natale oferă un punct de plecare limpede. Aceasta nu. Asta nu înseamnă că ne putem apuca pur si simplu să interpretăm semnificaţiile planetelor în ordine alfabetică, ci ne atrage atenţia că trebuie să fim mai prudenţi decât în alte cazuri, alegându-ne calea cu grijă şi fiind mereu în alertă. O hartă ca aceasta e plină de capcane pentru cei neavizaţi, hai să le evităm.

Din nou spun, îndepărtaţi-va de haită. Relaxaţi-vă. îngăduiţi-vă câtva timp pentru a căpăta perspectivă, închideţi robinetul. Cereţi hărţii natale să vă **transmită numai ceea ce este mai evident şi mai esenţial.** Acele doua stelium-uri s-au evidenţiat. Chiar dacă planetele

din componenţa lor ar fi relativ lipsite de importanţă, casele ocupate sunt scene ale unei activităţi fără răgaz, în mare parte ele ne arată **unde se desfăşoară viaţa subiectului.** Am pierde perspectiva în mod periculos dacă am avansa fără să aflăm mai multe despre acel teren.

Care stelium are prioritate? Şi aceasta este o întrebare dificilă. Prima casă este cea mai importantă dintre casele unghiulare. A avea un stelium aici, în cel mai sensibil dintre teritorii, înseamnă a avea o concentrare a energiei mentale care poate rivaliza cu Soarele, Luna şi Ascendentul.

Dar şi stelium-ul din casa a şasea este o centrală de forţă. El conţine Soarele. Acest lucru îl propulsează imediat în rândul alianţelor de vârf. Acolo este si Maite. Ascendentul fiind în Berbec, e guvernat de Marte, ceea ce conferă importanţă şi casei care4 găzduieşte pe acesta. După ce mai punem la socoteală si pe Venus şi Neptun, devine o mare dilemă care dintre stelium-uri este mai crucial.

Aflam imediat că libertatea opusă responsabilităţii, egoismul opus iubirii şi dăruirii, independenţa opusă asocierii interdependente şi alte enigme similare apărute din confruntarea între prima casă şi a şasea casă sunt teme critice de viaţă pentru englezul nostru.

Care este latura dominantă? Nu avem un răspuns clar, iar **chiar acest lucru ne dă răspunsul:** prima şi a şasea casă sunt în cumpănă, coexistă într-o tensiune dinamică. Niciuna nu este într-un pericol iminent de a fi înghiţită de cealaltă.

Sa începem cu casa a şasea, fie si numai dintr-un motiv practic: discutând despre Soare, ne-am referit deja la acest teren. Să terminăm deci ceea ce am început şi apoi să continuăm cu analiza primei case.

Prezenţa a încă trei planete în aceeaşi casă cu Soarele ne spune puţin la început faţă de ceea ce am văzut deja în privirea aruncată asupra triadei fundamentale, şi anume că problemele casei a şasea, relativ la muncă, datorie, serviciu, sunt cele critice, şi ca umbrele lor – corvoada şi umilinţa – îl urmăresc pe englezul nostru ori de câte ori rătăceşte calea. Pentru a putea merge mai departe trebuie să analizăm fiecare frază separat.

Marte, guvernatorul Ascendentului, este în mod firesc punctul de plecare.

Marte: zeul războiului. Simbolul agresiunii, hotărârii şi curajului -iar dacă devenim slabi în timp ce învăţăm aceste lecţii, simbolul conflictelor şi al ciondănelii fără rost. Acesta este ce-ul.

Cum şi **de ce** sunt date de Balanţă. Calităţile lui Marte sunt dirijate în Balanţă către artă şi probleme de asociere, care nu sunt tocmai ocupaţiile preferate ale lui Marte – zodia este semnul de **cădere** al planetei. Ce aflăm? **Impulsul primar care motivează si inspiră agresivitatea este nevoia imperioasă de a stabili relaţii.** Aceste relaţii pot fi personale, sociale, pot fi cu sunetele şi culorile, în orice fel ie-am defini, englezul nostru trebuie **să** se **lupte pentru a stabili relaţii.** Trebuie să se lupte (Marte) pentru pace (Balanţa).

Dacă alege o cale minoră, îl vom descoperi într-o reţea copleşitoare de **complicaţii personale conflictuale.** Fricţiunile şi tensiunea îi vor ruina relaţiile parteneriale. Cu Ascendentul în Berbec, ar putea chiar să se manifeste violent în acel domeniu. Va începe să se simtă ca blestemat în relaţiile sale, când de fapt singura sursă de dificultăţi este **lipsa capacităţii proprii de a înfrunta simplu şi onest acele relaţii intime.** Şi este foarte probabil ca această lipsă a capacităţii de înfruntare în sfera intimă să provoace un zăngănit mai puternic de săbii şi o atitudine mai războinică în personalitatea afişată în societate, predilecţie pe care deja am observat-o de la analiza triadei fundamentale.

^

Parte ne riatele de lucru sunt în mod deosebit sensibile la aceste probleme ridicate de Marte în Balanţă, la aceasta contribuind si a şasea casă, care defineşte teritoriul **(unde).**

Cu Marte guvernator al Ascendentului, abordarea pozitivă, hotărâtă a muncii sale şi a creării de relaţii de lucru eficiente, fără melodrame, va duce clar la crearea unei impresii de sine bine definite si omogene, fără discontinuităţi. Răspunsul slab la provocările lui Marte dăunează nu numai terenului Balanţei şi celei de-a şasea case, ci şi Ascendentului, subminând eficacitatea personalităţii zilnice.

Existând un aspect de trigon între Marte şi Lună, putem detecta o alianţă între natura emoţională nonconformistă, ireverenţioasă a persoanei si funcţia marţiană. Luna în Vărsător susţine încercarea lui

de a obţine limpezime si sinceritate în legăturile de dragoste şi în asocierile de lucru, în acelaşi timp succesul obţinut în aceste domenii oferindu-i Lunii capacităţi mai largi de exprimare. Din păcate există si altă opţiune: Marte şi Luna s-ar putea alia creând o răceală sarcastică, replicile răutăcioase si caustice luând locul unei comunicări sincere în exprimarea sentimentelor.

Vom vedea mai târziu cum şi Mercur în Scorpion sprijină această probabilitate neplăcută.

Prezentând englezului aceste terne marţiene, un astrolog preocupat de evoluţia sa le va aborda pe toate, dar le va expune ca pe alternative, pentru că există oricând posibilitatea de-a alege. El va decide calea pe care o va urma, iar consecinţele ei le va suporta.

Neptun se află la sfârşitul zodiei Fecioarei, formând practic o conjuncţie cu Marte de la începutul Balanţei. El este următoarea escală în călătoria prin cea de-a şasea casă.

Neptun: planeta conştiinţei în sine, pură, nedefinită. Misticul. Şi „rătăcitul în spaţiu”. Ce-ul său este transcendenţa personală sau, în situaţii negative, prăbuşirea personalităţii.

Motivat de cerinţa insistentă a Fecioarei pentru perfecţiune, claritate şi precizie, bietul Neptun este încurcat. Din nou, avem de-a face cu o planetă într-o poziţie de cădere – şi cu o altă configuraţie care pune probleme deosebite eroului nostru în această casă a şasea.

Ambianţa în care se desfăşoară munca sa e caracterizată de circumstanţe neclare, fascinante, spirituale. Evenimentele care au ioc aici desfid logica, în domeniul acesta trebuie să înveţe să se încreadă în intuiţie şi să fie pregătit să accepte evoluţii în carieră pe care nicio persoană raţională nu le-ar putea prevedea. Pe deasupra, trebuie să respecte şi viziunea Fecioarei, adică dorinţa ei ca Lucrul pe care-1 face, oricare ar fi el, să fie cât mai aproape de perfecţiune. Trebuie să-i reflecte idealurile.

încercând să păstreze acele standarde înalte ale iui Neptun în Fecioară, îl va stimula si pe Marte, din moment ce aceste două planete sunt în conjuncţie. Idealismul sau în muncă si circumstanţele adesea încurcate pe care le întâlneşte aici au efectul de-a precipita unele situaţii de conflict interpersonal pe care le-am semnalat în tirnp ce analizam funcţiile Lui Marte. Cu acea conjuncţie dintre ele, cele doua

lucrează în acord global.

în fine, ultima planetă a stelium-ului din casa a şasea este Venus, şi ea în Fecioară. Ani analizat această frază în detaliu în capitolul 8, dar s-o revedem aici pe scurt.

Imboldul formării de relaţii (ce-ul venusian) este condiţionat de Fecioară, împins către cerinţa unor standarde înalte şi severe pentru partenerii săi, mai ales pentru perechea sa. Se angajează în acele relaţii cu multă responsabilitate, dar s-ar putea ca solicitările la adresa sa şi a celorlalţi să nu fie rezonabile, iar când realitatea se va impune, să devină excesiv de autocritic, într-un mod nociv, sau să aducă prea multe reproşuri celorlalţi. Toleranţa şi iertarea sunt virtuţile pe care trebuie sa le cultive, or dacă nu, singura relaţie de care se va bucura vreodată va fi între el şi femeia închipuită – pe care o păstrează bine secLiestrată în imaginaţia sa – iar aceasta este o soartă cumplită pentru o Balanţă iubitoare.

încă o dată, Venus ne atrage atenţia asupra faptului că englezul nostru se va confrunta cu cele mai multe probleme relaţionale în mediul de lucru – si pentru Venus unde este tot casa a şasea. Aceasta a devenit deja o temă recurentă. Soarele iniţiază situaţia. Marte din Balanţă o prinde din zbor, adăugându-i propriile provocări explozive. Iar acum, cu „zeiţa iubirii” în „Casa Muncii”, observăm din

nou intensificarea emoţională radicală a legăturilor sale parteneriale în muncă.

Devine deja dificil să ni-1 imaginăm pe englezul nostru având o căsătorie reuşită cu o soţie care să nu fie parte componentă a carierei sale. în general nu manifestă multă tragere de inimă nici pentru prieteniile care nu au legătură cu munca sa. Aceasta nu este o situaţie omenească „normala”, dar cu această hartă natală specială, indicatorii muncii şi ai relaţiilor fuzionează negreşit. **Dacă va răspunde cu brio la harta sa natală, va fi cunoscut în profesia sa ca membru al unui parteneriat creator intim.** Poate fi vorba despre o căsătorie sau strict despre afaceri, în orice caz, formarea acestei relaţii este o treaptă solidă pe drumul său către împlinirea personală. Acest lucru accentuează încă şi mai mult necesitatea de a învăţa să dezvăluie mai mult din calităţile sale de Balanţă, pe care de obicei le ascunde în spatele măştii de bravadă şi aroganţă. Trebuie să înveţe cum să se

înţeleagă cu oamenii. De asta depinde totul. Fără asociere nu are nirnic. Nici măcar o slujbă semnificativă.

Stelium-ul din prima casă îl poate ajuta sau îl poate stânjeni în efortul lui de a înfrunta problemele casei a șasea. Ei îi dă multă hotărâre, dar îl poate împinge si spre egoism si tiranie. Fiind una din casele acţiunii liber alese, prima casă dă planetelor găzduite o libertate de expresie considerabila. Englezul poate face **ceea ce doreşte** să facă. în acelaşi timp, aceste planete se pot înscrie si în seiviciul unei cauze mai puţin demne: ar putea adăuga şi rnai multe cărămizi la zidul de aroganţă pe care englezul 1-a construit în jurul lui. Oricare i-ar fi alegerea, va fi una fermă; steliurn-ul este format în Taur, zodie a cărei încăpăţânare e faimoasă.

Chiar daca cele trei planete ar fi doar puncte negre, tot am vedea acele teme de bază ale Taurului din prima casa. Acesta este întotdea- j una primul pas în analiza unui stelium: căpătăm o impresie asupra zodiei si casei. Captăm vederea generală, în acest fel definim teritoriul. Abia după aceea începem sa ne uitam la fiecare planetă în parte, siguri că nu vom pierde perspectiva. Este, din nou, cazul sa ţinem o mână pe robinet: mai întâi picătură cu picătură, apoi se măreşte debitul – aceasta este tactica elementară a interpretării.

Jupiter si Saturn formează o conjuncţie exactă, dominând terenul primei case. Mai departe în casă, îl găsim pe Uranus, care formează un trigon strâns cu Neptun. Toate trei sunt retrograde si toate nuanţează „masca luptătorului” – fiind în prima casă, ele tempeream şi dezvolta mesajul zodiei Ascendentului.

O conjuncţie Jupiter-Saturn este o problema dificilă. Semnificaţiile celor două planete sunt opuse; ce-urile lor sunt contradictorii. Totuşi, în această harta natală, ele sunt forţate să convieţuiască.

Jupiter: simbolul expansivi taţii, al optimismului şi vioiciunii. Simbolul luminos al credinţei. Saturn: realism, simţ practic, autodiscî-plină. Domnul întunecat al solitudinii. Cum pot ele conlucra?

Primul pas este să le înţelegem separat. Apoi vom aborda sarcina mult mai teribilă de a le uni.

Ce fel de mască ne-am aştepta sa poarte cineva a cărui primă casă e condiţionată de Jupiter? Ce fel de impresii ar transmite o

asemenea persoană? S-ar purta ca „regele zeilor”, guraliv şi glumeţ. Clovnerii, generozitate, fire deschisă – acestea ar fi caracteristicile sale.

Dar dacă în casa întâi ar fi doar Saturn? în acest caz situaţia ar fi opusă. Am avea de-a face cu o persoană care ar inspira seriozitate, poate chiar cu un spirit posomorât sau meditativ. Responsabilitate, realism, economie de cuvinte si de acţiuni – acesta ar fi comportamentul.

Cu aceste două influenţe contradictorii purtate la un loc de englez în masca sa, e în mod categoric o persoană foarte complexă.

Ne punem problema dacă vreuna dintre aceste influenţe e dominantă. Amândouă sunt planete-focar, fiind în casa întâi. Dar are vreuna din ele mai multă demnitate? Dacă e aşa, atunci influenţa ei s-ar afişa prima în comportarea bărbatului. Influenţa celeilalte n-ar dispărea, i s-ar impune doar un rol secundar, făcându-se simţită în comportamentul său doar dacă ar fi declanşata de un stimul anume.

Din păcate această judecată nu ne ajută prea mult în acest caz. Cele două planete sunt cam la fel susţinute de restul hărţii. Lui Saturn îi place firea interiorizată şi practica pe care o evocă **de ce** şi **cum** ale Taurului şi acceptă retrogradarea mai bucuros decât Jupiter – planetei cu inele îi **place** să fie întoarsă dinspre lumea exterioară. Dar Jupiter

găseşte un aliat natural în Ascendentul activ, expresiv din Berbec si ajunge uşor la pace cu prietenosul Soare din Balanţă. Aşadar nu există câştigător. Nici Jupiter, nici Saturn nu vor capituia. Va trebui ca ele să ajungă la un soi de armistiţiu.

Desigur, caracterul schimbător al englezului nostru se manifestă cu pregnanţă. E ca şi cum ar face naveta înainte şi înapoi între influenţele celor două planete aflate la poli opuşi, într-un moment este jucăuş şi zburdalnic, în următorul e serios, într-o clipă e mângâietor, plin de cuvinte bune şi de optimism, în următoarea e distant, plin de sentinţe dure şi dezaprobare. O dată arata ca un băieţel fericit, imediat seamănă cu un vrăjitor care-ţi aminteşte de perioada glaciară.

Fluctuaţie. Nu e prima dată când întâlnim această tema. A existat încă de la început în tensiunea dintre Soare (Balanţă, casa a şasea) şi alianţa formată de Lună cu Ascendentul. Conjuncţia

Jupiter-Saturn se încadrează in acelaşi tipar. Jupiter adaugă o notă de voioşie şi neastâmpăr prezentării sale exterioare, şi aşa în mod amăgitor nedisciplinată. Iar Saturn cu preferinţa sa de a purta numai haine încheiate până la ultimul nasture, întunecă şi mai mult calităţile mai blânde, introspective, aduse de Soarele lui.

Soluţia pentru această alternare permanentă şi distructivă a influenţelor celor două planete este de a găsi un teren comun pentru exprimarea lor. Eroul nostru trebuie să-şi descopere un rol grandios, cât viaţa de mare (Jupiter), iar apoi să folosească înclinaţiile spre studiu date de Saturn, perfecţionismul şi autodisciplâna, pentru a-I duce la bun sfârşit. Jupiter vrea să se joace, Saturn vrea să muncească. Singura speranţă este să găsească **un rol în care caracterul jucăuş să fie ridicat la o înaltă disciplină.** Pe o hartă natală cu o orientare către muncă mai puţin evidentă s-ar putea găsi un alt loc comun, în alt departament. Dar cu un stelium în Casa Servitorilor şi cu Taurul orientat către munca drept gazda care furnizează **de** ce-ul si cum-ul conjuncţiei, fuziunea dintre Jupiter si Saturn se realizează cel mai bine pe acest teren.

Deşi indicaţiile sunt mult mai subtile, descoperim şi aici un indiciu că englezul nostru ar avea un beneficiu imens din alegerea unei **profesii creative,** în care jocul şi munca să fuzioneze. Pasul

acesta pare să fie cheia care ar dezlega atât de multe tensiuni fundamentale ale hărţii natale.

Planeta Uranus se află în casa întâi, în Taur, la 12 grade depărtare de Jupiter si Saturn. Această valoare e rnai mare decât orbul unei conjuncţii, aşadar ar trebui analizat independent.

Pentru Uranus tratarea independentă e cât se poate de potrivită -doar este planeta libertăţii şi a individualităţii, planeta care stă între noi şi tentaţia de a deveni doar un membru anonim al tribului din care facem parte. El este guvernatorul Vărsătorului, care găzduieşte Luna subiectului nostru, ceea ce îi sporeşte demnitatea, dar Uranus ar fi fost oricum planetă-focar. Situarea în casa întâi îi conferă ea singură acest titlu.

Ce ne spune Uranus? Mare parte din poveste a fost spusă deja. Multe din efectele lui Uranus asupra imaginii proiectate de persoană (prima casă) se aseamănă mult cu cele obţinute prin modelarea de către Vărsător a Lunii, membru al triadei fundamentale. Răzbat

aceleaşi teme: autonomie, atracţia pentru lucruri neobişnuite sau şocante, dezgust şi lipsă de respect pentru moralizatorii şi conducătorii societăţii. Dacă Luna ar fi fost în altă zodie, ar fi fost nevoie să insistam acum mai mult asupra acestor teme. Aşa însă, chiar dacă Luna din Vărsător întăreşte de fapt influenţa uraniană, semnificaţia de bază a planetei a fost deja stabilită şi putem merge mai departe în siguranţă. Contribuţia cheie a lui Uranus este sa ne asigure de faptul că acele calităţi caracteristice Vărsătomlui sunt imediat vizibile în comportamentul zilnic al englezului nostru. Ele fac parte din masca lui. El nu numai ca are sufletul unui exilat, dar şi **arată** si **se poartă** ca şi cum ar avea sufletul unui exilat.

Acestea au fost aşadar stelium-urile sale. Două teme. Două aglomerări masive de sensuri, între acestea şi triada fundamentală, doar două planete au scăpat interpretării noastre. Ne mai rămâne deci să descifrăm secretele lui Mercur si Pluton, iar apoi să observăm efectele Nodurilor Lunare.

Mercur este în mod logic următorul pas interpretativ, în cazul lui, e vorba de o planetă-focar clasica, în cele mai multe hărţi natale, o planetă de o asemenea putere ar fi fost analizată imediat după triada

fundamentală. Ne-a împiedicat să procedăm şi noi la fel apariţia neobişnuită a celor două stelium-uri distincte, care includ multe dintre frazele hărţii natale. Chiar dacă Mercur apare atât de jos în clasamentul nostru al planetelor, nu trebuie să ne păcălim: avem de-a face cu un adevărat dinam. Ar fi o greşeală serioasă daca i-am subaprecia impactul.

Ce-i conferă lui Mercur atât de multă autoritate? în primul rând, este unghiular. Nu formează conjuncţie cu Descendentul, dar este plasat în casa a şaptea. Oricărei planete situate în Casa atât de importantă a Căsătoriei i se atribuie negreşit poziţia de planetă-focar. în orice hartă natală ar fi la fel, dar în cazul englezului nostru influenţa unei planete în acea casă e chiar mai importantă – având Soarele în Balanţă, problema relaţiilor e crucială pentru evoluţia sa. Ca de obicei, Soarele simbolizează esenţa persoanei. Cum Soarele eroului nostru este condiţionat de zodia Balanţei, oricând apare o planetă care are ceva de spus despre asociere si căsătorie, el ciuleşte urechile.

Demnităţile lui Mercur se întind însă si mai departe. Privind

grila aspectelor, ni se dezvăluie poziţia strategică pe care o ocupă. Nu numai că este unghiular, dar face şi cele mai multe aspecte cu celelalte planete. Rivalul planetar al lui Mercur este Marte, care însă nu reuşeşte să facă aspecte decât cu patru alte puncte.

în poziţie unghiulară şi colectând toate taxele la încrucişarea de drumuri a aspectelor – am face mai bine să nu pierdem semnificaţia acestui Mercur dacă vrern să nu pierdem una din verigile importante ale lanţului psihologic al englezului nostru.

Chiar si înainte de a începe analiza detaliată a planetei, numai ştiind cât de importantă este, avem o informaţie preţioasă: eroul nostru este **un om al cuvintelor,** îi place sa vorbească. Cu Soarele şi Luna în semne de Aer, vedem deja o orientare către judecăţi şi idei. Cu Mercur în demnitate, aceste idei îşi găsesc şi un mijloc de exprimare: gura. Este cu siguranţă un bun povestitor. Poate chiar scriitor.

Ştim mai mult decât atât. Ce-ul lui Mercur este transmiterea şi primirea de informaţii. Dar Mercur este în cazul său motivat de **de ce** si cum ale Scorpionului şi se exprimă în domeniul **(unde)** celei de-a

şaptea case. Aceştia sunt factorii care dau planetei semnificaţia proprie.

Scorpionul: Detectivul, Vrăjitorul, Hipnotizatorul, îi place foarte mult să facă investigaţii, să ajungă la sursa motivaţiilor persoanelor, să le pătrundă masca ipocriziei. Puterea lui de penetrare este mai mare decât a oricărui alt semn, dar călcâiul lui Ahile este tendinţa de a pierde vederea de ansamblu. Uneori o mare favoare e sacrificată pe altarul unui adevăr mărunt.

Cu Scorpionul propulsându-1 pe Mercur, subiectul nostru este în mod limpede o persoană de o inteligenţă ieşită din comun, în alianţă cu Ascendentul în Berbec şi cu Uranus şi Saturn în casa întâi, ar fi un inamic verbal formidabil, capabil sa-şi nimicească duşmanul atingân-du-1 în punctul cel rnai vulnerabil. Nu „maică-ta umblă în bocanci cazoni”, ci „cum te mai descurci cu homosexualitatea reprimată?”. Tăios, acid şi letal.

Unde-si găseşte exprimarea cea mai caracteristică Mercur în Scorpion? în casa a şaptea: în mijlocul partenerilor şi al celor mai adânci iubiri, al persoanelor care-i sunt cele mai dragi.

Dacă va avea o reacţie bună faţă de acest Mercur, care să se înscrie în calea evolutivă, vom putea asista la crearea unor **relaţii care**

se disting prântr-o onestitate absolută. Ceea ce simte, spune. Relaţiile vor fi marcate şi de o **intensitate verbală.** El si partenerii săi îşi vor împărtăşi gândurile si ideile, percepţiile lor despre lume si în primul rând se vor explora unul pe altul într-un mod tipic Scorpionului, cu eficienţa unei analize cu raze X.

Căpătarea acestor deprinderi în relaţiile sale este parola care-i va permite parcurgerea cu succes a teritoriului casei a şaptea. Dar pentru orice relaţie e nevoie de doua persoane. Chiar dacă stăpâneşte acele talente mercuriene, ele nu-i vor servi Ia nimic dacă se va căsători cu vreo proastă. Ştie asta din instinct. **Se simte atras de iubite si de parteneri care au si ei o funcţie mercurâană puternică.** Isteţimea, cuvintele şi înțelepciunea îl atrag ca un magnet.

Dar dacă alege să nu progreseze? Dacă îl lasă pe Mercur să plece în croazieră cu pilot automat, în timp ce el aşteaptă ca lumea să-i

prezinte pe o tavă de argint sufletul pereche? O să aibă mult de aşteptat.

Calea aceasta trândavă ar fi destul de dureroasă. Cu acel Soare în Balanţă, împlinirea personală depinde în foarte mare măsură de realizarea unor relaţii umane semnificative. Dacă nu reuşeşte în această încercare, centrul de greutate al caracterului său se năruie. Nu-i mai rămâne decât un înveliş de tinichea. Iar un răspuns slab la cerinţele lui Mercur din casa a şaptea ar grăbi colapsul.

înțelegerii si intimităţii le-ar lua locul cuvintele amare, muşcătoare. O mentalitate de tipul „loveşte primul” s-ar trezi în el de fiecare dată când s-ar simţi ameninţat de posibilitatea ca altcineva să se apropie de temerile sale şi de sistemul său defensiv. Ar ieşi la vedere partea cea mai rea a lui Marte în Balanţă, aliindu-se cu posibilităţile cele mai veninoase şi mai războinice care sunt inerent cuprinse în masca sa. S-ar simţi în continuare atras de inteligenţa altora, dar relaţiile sale ar degenera în încrucişări de spada verbale. Inima sa n-ar fi niciodată atinsă.

Oricare ar fi situaţia, Jupiter şi Saturn se înfăţişează în faţa lui Mercur cu dificultăţi unice. Se află în opoziţie. Englezul va trebui să facă un efort pentru a-şi stăvili cu amândouă mâinile robinetul

cuvintelor. Are tendinţa fie sa vorbească prea mult (Jupiter), fie prea puţin (Saturn). Tot ce am discutat relativ la conjuncţia din casa întâi, bun sau rău, e transferat aici legat de stilul său verbal.

Important este şi sextilul pe care-1 face Mercur cu Venus. Cele două planete se stimulează reciproc, în bine sau în rău. Perfecţionismul Fecioarei se exprimă deja în domeniul relaţiilor, din moment ce „zeiţa iubirii" e în aceasta zodie. Se poate vedea uşor cum acest Mercur în Scorpion în casa a șaptea, cu neîncetatele iui incursiuni în adâncul minţii partenerului, formează o echipă cu Venus cea energică. Amândouă se îndreaptă mereu către profunzimi, spre o fuziune perfectă între două inimi si două minţi.

Un aspect rnai puţin confortabil apare între Lună şi Maite. E vorba despre o cuadratură şi vom vedea cu această ocazie care este diferenţa între „Prietenii" din cea de-a unsprezecea casă si relaţiile mult mai profunde de pe teritoriul casei a șaptea.

Luna din Vărsător, din casa a unsprezecea, îi atrage subiectului nostru o mulţime de relaţii **superficiale în esenţă.** Nu e vorba de persoane ipocrite sau profitoare, ci doar de faptul ca relaţiile nu sunt foarte profunde. El e atras de mişcările si de acţiunile de grup în care se asociază cu persoane „de tip Vărsător", așa cum am arătat mai înainte, în cadrul acestora el însuşi joacă rolul Vărsătorului și al Lunii: este Geniul şi Exilatul, Susţinătorul Adevărului, cu inima iubitoare şi imaginaţia vie.

Personalitatea sa publică se ciocneşte violent cu cea particulară. Persoanele din anturajul său intim văd o cu totul altă faţă a sa, mult mai apropiată de liniile pe care le trasează Mercur în Scorpion: mai puţin flexibilă, cu trăiri mai intense, mai dificilă şi mult mai caustică.

Dimensiunile lunare şi cele mercuriene ale caracterului sau se află într-o permanentă competiţie, corectându-si reciproc excesele. Când e aproape să „împlânte pumnalul" în timpul unei ciondăneli casnice, Luna din Vărsător îi aminteşte de latura sa mai expansivă, mai idealista. Iar când e gata să cadă în extrema idealizării relaţiilor, Mercur îl pune în faţa realităţii crâncene a două ego-uri care încearcă sa împartă 10 ani acelaşi pat împreună. Nicio planetă nu o „place" pe cealaltă, dar amândouă beneficiază de pe urma luptei pe care o poartă.

Pluton, ultima dintre frazele noastre planetare, e legat prin aspecte atât de Lună, cât si de Mercur. Din poziţia pe care o ocupă în Leu şi casa a cincea, el face o cuadratură cu Mercur şi o opoziţie cu Luna.

Pluton: cea mai abstractă dintre toate funcţiile planetare. Abilitatea noastră de a pătrunde într-un filon din creierul societăţii. Capacitatea noastră de a oferi ceva lumii, de a face istorie, de a ne depăşi condiţia. Iar dacă Pluton devine un personaj acrit, atunci el reprezintă un loc în care încercăm să ne impunem părerile în faţa altora, un loc unde suferim şi răbdăm, pradă iluziei inconştiente ca deţinem adevărul suprem.

Misiunea plutoniană a englezului nostru e uşor de descifrat: cu Pluton în Leul preocupat de exprimarea de sine si în casa a cincea

^

orientată către creativitate şi spectacol, capacitatea sa de a lasă o urmă în istorie e legată neapărat de arta Balanţei. Cele două se alimentează una pe alta. Balanţa dă sensibilitate pentru frumos. Pluton îi dă direcţie – **cum, de ce** si **unde.** Nu numai că trebuie să creeze frumuseţea pentru a-şi păstra coeziunea minţii (Soarele în Balanţa), dar trebuie ca într-un fel oarecare acea frumuseţe **să fie relevantă pentru societate si public.** Arta sa trebuie să schimbe lumea.

Grozăvia ar fi ca totul sa se transforme într-o predică dogmatică, în artă subjugată unei ideologii. Şi, cu Luna sa în Vărsător, Ascendentul în Berbec şi stelium-ul puternic din casa întâi, ar putea juca rolul demagogului în stil mare, folosindu-si poziţia de predicator si moralizator ca pe o za în plus la armura menită să-i ascundă inima blândă şi nesigură. Dacă ar cădea prada acestei tentaţii, englezul nostru ar avea un rol de frunte într-o farsă cosmică cu un public larg, ar deveni predicatorul şi moralizatorul **care predică împotriva predicatorilor si moralizatorilor,** neobservând probabil absurdul situaţiei.

E posibil ca în trecutul său karmic să fi făcut o asemenea greşeală – sau, dacă preferaţi, în trecutul genetic transmis de părinţi. Nodul Sud al Lunii este în Berbecul cel feroce şi în primejdioasa casă a douăsprezecea.

Karma sau genetică? După cum arn văzut când am prezentat Nodurile Lunii în capitolul 9, nu are importanţă ce model folosim. Sunt la fel de potrivite. Am să folosesc aici modelul reîncarnării. Vă rog sa faceţi comutarea de cuviinţă dacă preferaţi să gândiţi în varianta cu cromozomii.

Nodul Sud al Lunii în Berbec şi în casa a douăsprezecea. Ce înseamnă?

în trecutul karmic a avut de învăţat unele lecţii asociate acestor două simboluri. E o combinaţie curioasă: curaj şi hotărâre date de Berbec si transcendenţă de sine prin cea de-a douăsprezecea casă. Berbecul ne transmite mesajul sau punându-ne în situaţii de mare încordare, în faţa ni se aşază un munte. Ori îl urcăm, ori ne petrecem toată viata tremurând în umbra lui.

294 ABC-uI astrologiei în casa a douăsprezecea, mesajul e transmis adesea prin înfrângere, înfruntăm imposibilul: trebuie si acum să urcăm muntele, **dar acesta e din granit abrupt şi îngheţat, nu avem frânghie si picioarele sunt rupte.** Trebuie să depăşim situaţia, acceptând orice pierderi ar atrage acest lucru, cu demnitate si graţie. **Trebuie să ne abandonăm în braţele lui Dumnezeu.** Avem de ales: ori această variantă, ori să încercăm tot felul de planuri şi de târguieli, până când va cădea securea.

Nu ştim ce variantă a ales subiectul nostru, fiind confruntat cu acest tip de situaţii nerezolvabile. Dar ştim că a fost pus în faţa lor şi că moştenirea acelor experienţe formează temelia personalităţii sale actuale.

într-un cuvânt, englezul nostru are şinele karmic al unui **luptător care a pierdut bătălia.** Iar cicatricele rămase – şi lecţiile imprimate cu fierul roşu în suflet – îl motivează în această viaţă.

întregul potenţial al stilului bombastic înflăcărat, inerent măştii sale şi lui Pluton din casa a cincea, e susţinut de acel Nod Sud. S-ar putea să se fi născut cu arţag. Ar putea muri la fel, dar are posibilitatea sa aleagă.

S-ar putea ca în experienţele vieţilor trecute să fi făcut un salt spiritual profund. E posibil sa fi învăţat bine lecţia ca succesul si eşecul sunt doar închipuiri, azi prezente, mâine dispărute. A învăţat cu siguranţă să nu aibă încredere în gloria si strălucirea oferite de lume.

Modul de viaţă în trecut a fost solitar si independent –

caracteristic atât Berbecului, cât si casei a douăsprezecea. Cunoaşte loialitatea şi devotamentul, dar **intimitatea e complet străină** de înclinaţiile sale karmice.

Şi cu toate astea e Balanţa!

Aceasta este poziţia cea mai solicitantă a Nodurilor Lunii: însăşi baza echilibrului său psihic şi a individualităţii sale din această viaţă – Soarele din Balanţă – nu are o temelie şi niciun precedent în nimic din ce-a înfăptuit până acum. Până si păstrarea coerenţei unei personalităţi rudimentare îi pretinde să-şi dezvolte rădăcinile solide în aer.

Englezul 295

Chiar şi fără această referire la Nodurile Lunii, remarcăm o tendinţă a Soarelui să se lase acoperit de zgomotosul Ascendent din Berbec, în permanenţă aceasta a fost o temă cheie a hărţii sale natale. Acum putem să ne dăm seama cât de profundă este aceasta problemă şi ne putem face o imagine rnai clară asupra sursei ei. S-a născut fără nici cea mai mică idee despre ce înseamnă „a fi Balanţă”. Trebuie să înveţe totul de la început.

Deloc surprinzător, Nodul Nord – simbolul avanpostului evoluţiei sale – se află în Balanţă Ia numai 6 grade depărtare de Soare.

Nodul Nord în Balanţă şi în casa a şasea: interpretarea lui nu introduce nicio noutate, ne oferă doar o altă perspectivă a materialului pe care 1-am asimilat atât de bine. Trebuie să înţelegem în termeni mult mai largi ceea ce până acum arn exprimat din punct de vedere psihologic. **Sufletul lui a venit în această lume pentru a învăţa lecţiile Balanţei si ale casei a şasea,** în faţa acestei abordări devine nesemnificativ faptul că personalitatea sa are nevoie în viaţa de zi cu zi de aceleaşi date pentru a-şi menţine stabilitatea.

Dar practic nu există nicio diferenţă. Fie că vorbim despre spiritul lui nemuritor, fie de viaţa de zi cu zi, problemele rămân aceleaşi. Suflet si personalitate se scoală din acelaşi pat dimineaţa, iau acelaşi mic dejun, se încalţă în aceeaşi pereche de pantofi, niciodată la locul lor. Experienţele lor sunt identice. Numai semnificaţia acelor experienţe este alta.

în orice caz, fericirea englezului depinde de capacitatea lui de a crea o relaţie umană de iubire şi de a oferi societăţii prin intermediul acelei relaţii o înfăptuire de o frumuseţe durabilă. Dacă nu reuşeşte,

mintea sa va amuţi. Se va retrage în spatele unei faţade intimidante, de prefăcătorie deşartă. Iar sufletul lui, păstrat în adâncul inimii ca un secret sumbru, se va strânge de groaza deşertăciunii zilelor şi nopţilor din această lume.

Cine este englezul nostru? Numele lui a fost John Lennon.

CAPITOLUL DOISPREZECE
UN VIS DESPRE UNIVERS

îmi plac grozav de mult hărţile. Când eram copil le studiam ore întregi, navigând în imaginaţie pe galioane printre insulele Arhipelagului Polinezian, punând la cale cucerirea Ceylonului si Birmaniei.

Nu m-am schimbat prea mult cu vârsta, doar mi-am mai redus din grandoarea proiectelor. Inii plac încă foarte mult hărţile, încă mai plănuiesc călătorii pe care probabil ca nu le voi face vreodată. Dar acum, din când în când, dispar luând drumurile pădurilor sau navigând prin golfuleţele si mlaştinile sărate de pe coasta Carolinei de Nord unde locuiesc.

Nu de mult, febra m-a atins din nou: am cumpărat o hartă pe care erau figurate majoritatea traseelor locale potrivite pentru excursii de agrement sau pentru a fi străbătute în canoe. Imediat ce am desfăşurat-o pe masa din. bucătărie, am fost hipnotizat. Drumurile şi râurile mi se înfăţişau ca unui conchistador – până când am văzut ceva ce mi-a tăiat vântul din pânze, împletite cu roza vânturilor, cartograful scrisese cuvintele **harta nu este teritoriul.** Şi balonul meu de săpun s-a spart. Aş putea să studiez cu mult curaj fiecare centimetru pătrat al hărţii într-o ora, dar pentru a o apuca pe drumul

apelor si cărărilor ar trebui să înfrunt atâtea bătături şi atâtea spaime cât să-mi fie de ajuns pentru o viaţă.

Aşa e astrologia. E o hartă. Descrie teritoriul minţii omeneşti. Dar harta nu e teritoriul.

Pentru a trăi în fapt ceea ce harta astrologică reprezintă, trebuie să ne înnodam şireturile şi să începem explorarea. Trebuie sa punem deoparte harta natală şi să ne confruntăm chiar cu mintea. Ne există altă cale. Dacă doar ne uităm la hartă n-ajungem niciunde. Trebuie să lăsăm la o parte frica, să punem harta în buzunar şi să intrăm în

pădure, gata să dăm ochii cu curcubeie şi cu şerpi cu clopoţei pentru care nu ne poate pregăti niciun desenator de hărţi.

Ca orice expediţie, călătoria astrologică cere pregătire. Cu mult înainte de a pătrunde pe teritoriul ei trebuie sa învăţăm tot ce putem despre hărţi în general. Trebuie să ne familiarizăm cu simbolurile. Abia după aceea suntem gata să intrăm în sălbăticie singuri.

Cartea aceasta a fost concepută exact în acest scop. Este un abecedar pentru arta interpretării hărţilor astrologice. însuşindu-ne vocabularul zodiilor, caselor şi planetelor, descifrând paragrafele unei hărţi natale şi cântărind importanţa fiecăruia, văzând în final cum se poate lega totul în interpretarea hărţii lui John Lennon, arn învăţat un limbaj nou.

Ce este limbajul dacă nu o hartă? încă un set de simboluri lipite deasupra unor necunoscute.

Pasul următor vă aparţine. Există alte cărţi, alte abordări. Am şi eu în plan o altă carte, de data aceasta despre tehnicile predicţiilor – cum putem investiga următorii doi ani în loc de a vorbi despre întreaga viaţa. Dar nu vă amăgiţi. Puteţi să citiţi până când Soarele se va răci si tot nu veţi învăţa să practicaţi astrologia. Pentru a o putea folosi cu adevărat, trebuie să vă deschideţi inima către harta natală şi apoi să deschideţi si gura si să vorbiţi despre ceea ce vedeţi.

E înfricoşător.

Prima dată când te aşezi cu harta natală a unui prieten în faţă, poţi trece printr-o pană de curent majoră în cortexul cerebral. Se întâmplă

 aproape oricui, chiar dacă a studiat cu conştiinciozitate simbolismul. Dintr-o dată ai înainte o cantitate de hieroglife, o dată, un nume de oraş – si, de cealaltă parte a mesei, ochii răbdători, încrezători şi plini de aşteptări ai unui prieten. O scenă de coşmar.

Nu disperaţi. Dacă vă retrageţi acum, murmurând nişte scuze cum că ar trebui să mai citiţi o dată cartea, s-ar putea să nu treceţi de acel zid niciodată. S-ar putea să vă petreceţi restul zilelor studiind harta şi să nu vă aventuraţi niciodată pe terenul ei.

Nu vă grăbiţi. Controlaţi mereu robinetul informaţiilor. Urmaţi tehnicile pe care vi le-am arătat, N-or sa vă lase la greu.

Cât timp v-a trebuit ca să ajungeţi să-1 cunoaşteţi pe acel

prieten? O săptămână? Un an?

De cât timp vă uitaţi la harta lui? Doar de câteva clipe. Luaţi-vă răgazul necesar. Acea hartă este aproape ia fel de complicată ca şi prietenul, doar că are un dispozitiv de apărare mai puţin sofisticat. Nu vă blocaţi dacă nu reuşiţi să căpătaţi revelaţii electrizante în primele cinci minute. E nevoie de o abordare pe îndelete, organizată. Daţi hărţii natale șansa să vă vorbească.

Mai presus de orice, aveţi încredere în simboluri. Ele nu mint. S-ar putea să le interpretaţi greşit, dar dacă datele naşterii sui corecte, se poate conta pe adevărul mesajului transmis de h Veriga cea mai slabă în lanţul interpretărilor este întotdeauna capa] citatea proprie de înţelegere, nu acurateţea simbolismului astrologie

Chiar dacă harta se bâlbâie ca un avocat schizofrenic al uneî societăţi de asigurări, aveţi încredere în ea. Chiar si atunci când prietenul pare să imite statuile de pe muntele Rushmore*, continuaţi. Spuneţi ce vedeţi, încă o dată repet, daţi credit simbolurilor. Ele nu înșală.

Este astrologia perfectă? Categoric nu. Multe rămân încă de descoperit. După multe secole de somnolenţă, vechea ştiinţă si artă se trezeşte din nou, revigorată de progresele din astronomie şi psihologie. Renaşterea începe în gândirea astrologică abia acum. Pe

* Munte pe care au fost sculptate chipurile în mărime colosală ale unor preşedinţi ai S.U.A. (n. tr.)

la sfârşitul secolului astrologii vor fi luaţi în serios la fel cum erau miniştrii acum un secol.

Dar nu avem nevoie să aşteptăm ca astrologia să devină „respectabilă”. O putem folosi chiar acum. Deşi are imperfecţiuni, sistemul funcţionează.

Astrologia poate se va perfecţiona cândva – dar numai atunci când înţelegerea minţii umane va fi şi ea perfecţionată. Iar aceasta este o înfăptuire care deocamdată se află undeva în rând cu „iluminarea” si o să „termine, în sfârşit, tot ce are de făcut” în lumea posibilităţilor îndepărtate. Putem spera şi ne putem ruga, dar nu trebuie să ne ţinem respiraţia.

Folosiţi-o azi. Astăzi este folositoare. Mâine va fi şi mai folositoare.

în orice interpretare astologică vă puteţi aştepta la unele lapsusuri şi afirmaţii nesigure. Unele apar din punctele slabe ale sistemului, majoritatea au totuşi o sursă mai lumească: propriile prejudecăţi, planuri şi frecventele nemulţumiri. Cu cât ne încredem mai mult în simbolism – aşa imperfect cum este –, cu atât reducem denaturările mai importante induse de propria personalitate.

Putem, desigur, să lucrăm direct asupra acelor denaturări personale. Putem sa ne luăm sarcina cea mai teribilă a astrologiei: să încercăm descifrarea propriei hărţi natale.

Harta personală este punctul de pornire, aproape pentru oricine, într-o mână cartea, în cealaltă harta personală – dacă voi face vreodată statuia unui astrolog începător, acesta va fi subiectul.

Nu pentru că ar fi greşit să se studieze propria hartă, deloc.

Harta natală este laboratorul propriu, în afară de capacitatea de a vă oferi ajutor în complicatul proces de a stimula mintea să gândească limpede, vă poate învăţa semnificaţiile zodiilor, planetelor şi caselor mai repede decât orice curs.

Problema care apare este că propria harta este întotdeauna cel mai greu de înţeles. Nu numai că trebuie să faceţi faţă complicaţiilor simbolismului astrologie, trebuie să determinaţi inima si mintea să renunţe la sistemele de protecţie pe care si le-au proiectat. Asta

Iu

seamănă foarte mult cu încercarea de a cere unui şoarece să păzească brânza.

începeţi cu propria hartă natală, începeţi cu a unui prieten, începeţi cu a Măriei Antoaneta. N-are importanţă. Fiecare cale are dificultăţile şi avantajele ei. Orice cale aţi alege, reveniţi mereu asupra hărţii personale, privind-o de fiecare dată cu mai multă obiectivitate, cu mai multă umilinţă si, sper, cu mai multă mândrie îndreptăţită pentru paşii pe care aţi reuşit să-i faceţi.

Oricum aţi proceda, amintiţi-vă că harta natală este doar o hartă. Teritoriul este propria minte. Mai devreme sau mai târziu va trebui să vă opriţi din analiza aspectelor şi sa începeţi să acţionaţi asupra acelei timidităţi paralizante sau acelui complex napoleonean. Astrologia vă poate arăta drumul cel mai scurt prin pădure, dar pentru

a-1 parcurge în realitate trebuie să începeţi să faceţi un pas după altul.

Acest luciii este valabil pentru oricine va solicită o interpretare. Şi e valabil şi pentru voi.

Harta natală este o hartă: până acum am folosit termenul metaforic. Dar aşa cum arn văzut mai devreme, acesta este un adevăr şi în sens propriu. Hărţile natale sunt, de fapt, hărţi. Sunt ca nişte fotografii ale cerului. Simple, corecte şi oneste, ele ne spun unde erau planetele când ne-am născut, nici mai mult, nici mai puţin.

Şi totuşi, aceste hărţi ale cerului deţin cheile fericirii noastre, tiparele vieţii noastre şi înregistrările stânjenitoare ale celor mai ascunse secrete.

Totul numai dintr-o harta a cerurilor!

Pe măsură ce căpătaţi fluenţă în folosirea acestei lirnbi străvechi de pe Pământ, nu uitaţi ca din când în când să priviţi cerul. Nu uitaţi că hărţile natale sunt hărţi ale cerului. Cupola aceasta albastră cu irizaţii este mama întregului sistem. Luna pe care o vedeţi apunând dincolo de iac e aceeaşi care vă dă bucurii si tristeţi. Steaua palidă si galbenă de la răsărit e acelaşi Saturn care vă împinge către limitele evoluţiei.

Ce vedeţi pe cer, simţiţi în minte. Doua limbaje, o singură realitate.

Jfr

Un vis despre univers 301

Putem să nu luăm în seamă referirile la cer şi să facem cu toate astea interpretări astrologice corecte. Dar se pierde atât de mult! Din acea perspectivă închisă, astrologia e doar un vlăstar curios al psihologiei, doar o teorie searbădă de memorat în plus.

Dacă suntem conştienţi de conexiunile astrologiei cu cerul, harta natală ne poate da alte profunzimi.

Ne dorim cu toţii să intrăm pe tărâmul magiei. Am vrea sa simţim misterul şi puterea ordinii cosmice în viaţa noastră. Am vrea să simţim moştenirea primordială în calitate de copii ai Pământului şi ai cerului. Astrologia ne poate da acest sentiment, fără să ne ceară ca în schimb să renunţăm la raţiune.

Trebuie doar să privim.

Alegeţi-vă o noapte clară de vară, întunecată ca smoala. Stelele sclipesc ca diamantele arzătoare. Unele par aproape, altele departe.

Relaxaţi-vă. Lăsaţi-vă în voia simţurilor. Unde vă aflaţi?

Plutiţi într-un spaţiu tridimensional, cu un întuneric adânc si cu lumini orbitoare, căruia am fost învăţaţi să-i spunem univers.

închideţi-vă într-o debara, închideţi ochii si strângeţi-i tare până vă dor muşchii. Inspiraţi. Expiraţi. Observaţi ce se întâmplă. Unde va aflaţi acum?

Plutiţi într-un spaţiu tridimensional, un spaţiu cu întuneric adânc şi lumini orbitoare, căruia am fost învăţaţi să-i spunem minte.

Din nou, două limbaje, o realitate. Universul de dincolo de noi. Universul din noi. Cele două sunt unul si acelaşi, structurate după aceleaşi legi şi chiar impresionându-ne simţurile în acelaşi fel. Această percepţie primară constituie fundamentul astrologiei si sursa fascinaţiei ei nesfârşite.

Minte. Ceruri. Universul pe care-1 observăm şi măsurăm. Universul la care visăm. Este acelaşi. Oriunde am privi, vedem mintea. Orice ne-am imagina, vedem cosmosul.

Dar noi cine suntem? Cine face observaţiile?

Aceasta este ghicitoarea cea mai grea dintre toate, iar răspunsul este sarcina fără sfârşit, imposibilă, care ne face oameni.

Astrologia nu ne poate da răspunsul la această ghicitoare. Dar poate să ne poarte puţin mai aproape, ne poate da mai multa înţelepciune, în astrologie, suntem locuitorii graniţelor. Suntem cei care trăiesc pe ţărmul pe care valurile conştiinţei se sparg de stâncile şî dunele lumii materiale. Noi existăm în amândouă şi amândouă se reflectă în noi.

în astrologie noi suntem visătorii, iar visul nostru este universul.

ANEXA UNU
CUM SE ÎNTOCMEŞTE O HARTĂ NATALĂ

: (Notă: Dacă vi se strânge inima la gândul aritmeticii, rupeţi paginile acestea şi aruncaţi-le, apoi treceţi la secţiunea următoare.)

în afara de propria judecată, aveţi nevoie de câteva elemente de bază pentru a întocmi o hartă natală.

Aveţi nevoie de **tabele de efemeride.** Acestea vă arată poziţiile planetelor pe diverse perioade de timp.

Aveţi nevoie de **tabele ale caselor,** care să vă indice cum puteţi : afla Ascendentul, Mijlocul Cerului si cuspidele caselor.

Aveţi nevoie de un **atlas geografic** sau de altă sursă de informaţii pentru a afla **latitudinea** şi **longitudinea** locului naşterii.

Aveţi nevoie de o carte care să va spună în ce fus orar se înca--dreaza locul naşterii şi dacă la data naşterii era în vigoare orarul de vară.

Anexa 3 va poate îndruma către unele cărţi din categoriile amin-1 tite mai sus.

Aveţi nevoie si de **formulare tip pentru hărţile astrologice.** Le i puteţi desena singuri şi apoi le puteţi multiplica sau le puteţi : comanda prin poşta electronică (vezi anexa 2). în sfârşit, chiar dacă

304 ABC-ul astrologiei vă puteţi descurca si fără el, un **calculator de buzunar** v-ar face munca mai uşoară, mai precisă si mai puţin exasperantă.

După ce aţi adunat toate materialele necesare, veţi învăţa sa schiţaţi o hartă natală, nu foarte repede, dar fără dificultăţi. După ce se capătă experienţă, o hartă natală poate fi calculată si desenată cam într-o jumătate de oră.

Pentru întocmirea unei hărţi natale se fac trei paşi distincţi. Mai întâi **stabilim casele.** Este partea cea mai complicată a procesului, în al doilea rând, **situăm planetele în zodii si case.**

Acest lucru este mai uşor de făcut, dar calculele repetate pentru fiecare planetă iau ceva tirnp. în sfârşit, **se calculează aspectele.** Dacă aveţi nevoie să vă reamintiţi cum se stabilesc aspectele, revedeţi capitolul 9-

Stabilirea caselor

Primul pas al acestei operaţii este determinarea **timpului sideral** al naşterii. Acesta este un „tirnp universal”, din punct de vedere astronomic mult mai precis decât timpul arătat de ceasurile noastre. E uşor de calculat, dar e nevoie de atenţie. Greşelile strecurate în această fază pot denatura harta.

Pentru a calcula timpul sideral folosim o formulă. S-o prezentăm mai întâi, iar apoi îi vom defini elementele:

plus timpul sideral la ora de referinţă ora locală exprimată în ore şi minute după ora de referinţă

plus acceleraţia plus corecţia este egal cu timpul sideral al naşterii
i

: .jiife. Cum se întocmeşte o hartă natală 305
Nu disperaţi, e mai simplu decât pare.
Tabelele de efemeride dau poziţiile planetelor **pentru o anumită oră a fiecărei zile.** Aceasta este **ora de referinţă** şi este întotdeauna
; specificata în primele pagini ale cărţii. Practica obişnuita este să se dea poziţiile planetelor la amiază sau la miezul nopţii, ora meridianului
Greenwich, Anglia, în fiecare zi pentru o perioadă de cel puţin 10 ani.
Alături de listele cu poziţiile zilnice ale planetelor vom găsi o coloană intitulată „Timp sideral". Aceasta ne da ora de referinţă (amiază sau miezul nopţii, GMT*) **convertită în timp sideral,** în fiecare zi acel timp sideral e puţin diferit.
Căutaţi timpul sideral de referinţă pentru data şi anul naşterii persoanei. Notaţi-1. Acesta este primul pas al formulei.
Să ne imaginăm că întocmim o hartă a cuiva născut la 6:30 p.m. EST**. Trebuie să verificăm daca era în vigoare ora de vară şi dacă , era, sa modificăm imediat ora de naştere, scăzând o ora.
Ora locală este 6:30 EST. Formula ne cere să o exprimăm în ore şi minute în funcţie de ora de referinţă si să o adunăm apoi cu timpul sideral obţinut din efemeride.
Daca avem efemeride pentru ora 12:00 GMT (amiază), ora 6:30 înseamnă 6 ore şi 30 de minute după ora de referinţă. Le adăugăm la ora obţinută în pasul întâi. Dacă avem efemeride pentru ora 0:00 GMT (miezul nopţii), trebuie să ţinem cont că **miezul nopţii înseamnă începutul zilei** şi că pentru a ajunge la ora 6:30 p.m. trebuie să adăugăm 18 ore şi 30 de minute. (De la miezul nopţii până la amiază sunt douăsprezece ore, la care adăugam şase ore si treizeci de minute pentru a ajunge la ora 6:30 p.m.)
Efemeridele amiezii necesită câteva consideraţii în plus. Să

spunem că lucrăm cu efemeridele amiezii şi că ora naşterii este dimineaţa. Pasul al doilea al formulei cere să „adăugăm ora locală exprimată în ore si minute la ora de referinţă”. Dar dimineaţa este **cu**

* Greenwich Mean Time – ora meridianului Greenwich sau a meridianului zero Cn.tr.).

** Ora locală în fusul orar al coastei de est a S.U.A. (n.tr.)

 trei ore mai devreme decât ora de referinţă (amiaza). Așadar trebuie să **„adăugăm” minus trei ore** sau, mai simplu, **să scădem** trei ore. (Spunând că adăugăm minus ... ore, deşi sună ciudat, ne îngăduie sa nu mai scriem o nouă formulă de bază.)

Acum trebuie să adăugăm **acceleraţia.**

Acceleraţia este o compensare a faptului că ziua are de fapt cu patru minute mai puţin decât douăzeci şi patru de ore. Se adaugă **câte zece secunde pentru fiecare oră de după ora de referinţă.** Cu alte cuvinte, luăm numărul de ore obţinut în pasul al doilea, le înmulţim cu 10 secunde si obţinem acceleraţia, în exemplul nostru 6,5 se înmulţeşte cu 10 secunde şi rezultă șaizeci şi cinci de secunde.

Dacă avem efemeride pentru ora 12:00 şi ora de naştere e înaintea amiezii, trebuie să **scădem** acceleraţia calculată la fel (10 secunde pentru o oră). Cu alte cuvinte, dacă adunam ora locală, adunăm si acceleraţia. Dacă scădem ora locală, scădem şi acceleraţia.

Acceleraţia este întotdeauna un factor minor. Nu poate fi mai mare de patru minute. Nu ne putem permite s-o ignorăm, dar o putem trata cu mai multă uşurinţă. E mai simplu să rotunjiţi ora de naştere locală până la ora cea mai apropiată, apoi să o înmulţiţi pe aceasta cu 10 secunde, Erorile făcute sunt oricum mult mai mici decât aproximaţia cu care se cunoaşte ora naşterii.

în sfârşit, se adaugă un factor numit **corecţie.** Pentru acesta avem nevoie de un **atlas,** pentru că operaţia se bazează pe **longitudinea** (liniile verticale de pe hărţile geografice) locului naşterii şi pe aceasta trebuie s-o aflăm.

Cu cât călătorim spre vest, cu atât ceasurile indică o oră mai mica. De aceea, dacă trăim pe coasta de est a S.U.A., prietenii noştri din California sunt iritaţi când îi sunăm la ora zece dimineaţa într-o zi de sâmbătă. Pentru ei e ora şapte. Din considerente practice, lumea a fost împărţită în **fusuri orare.** Toate ceasurile dintr-un anumit fus orar

indică aceeaşi oră. Toate ceasurile din fusul orar alăturat spre vest arată cu o oră mai puţin.

De fapt ceasurile indică ora astronomică exactă de-a lungul unui singur meridian din întregul fus orar.

1 EST* este om exactă a meridianului aflat la longitudinea de 75° V faţa de Greenwich. CST** ”, „ ”, „ ”, „ ”, „ ”, „ 90” V”, „ ” MST*** ”, „ ”, „ ”, „ ”, „ ”, „ 105° V”, „ ” PST**** ”, „ ”, „ ”, „ ”, „ ”, „ 120° V” „”

Atunci când longitudinea locului naşterii este ia estul sau la vestul unuia dintre aceste meridiane, ea trebuie **corectată.** Dacă locul naşterii este la **vest** de meridianul respectiv, **se scad patru minute pentru fiecare grad** de la vestul acestuia. Dacă este la **est se adaugă** aceeaşi cantitate.

Să spunem că avem locul naşterii la optzeci de grade longitudine vestică. Aceasta se înscrie în zona EST, cu cinci grade la vest de meridianul central al zonei. Cinci grade ori patru minute pentru fiecare grad înseamnă douăzeci de minute. Pentru că facem corecţia spre vest, trebuie să le scădem. (Reţineţi că în America de Nord creşterea longitudinii este echivalentă cu înaintarea spre vest. în Europa numărăm gradele de longitudine **la est de Greenwich,** iar creşterea lor înseamnă înaintarea **către est.** Indiferent de locul în care ne aflam, **înspre est trebuie să adăugăm, iar înspre vest să scădem*****.**

Acesta a fost ultimul pas. Rezultatul este timpul sideral al naşterii.

Restul este foarte simplu. Căutăm în **tabelul caselor.** Fiecare coloană are în titlul ei un tirnp sideral. Găsim valoarea cea mai

* Eastern Standard Time – ora locală de iarnă din New York şi din fusul orar respectiv (n.tr.)

** Central Standard Time – ora locală de iarnă în fusul orar din centrul S.U.A.

(n.tr.)

*** Mountain Standard Time – ora locala de iarnă în fusul orar al Munţilor

Stâncos! (n.tr.)

**** Pacific Standard Time – ora locală de iarnă în fusul orar al coastei de vest a S.U.A. (n.tr.)

***** Pentru localităţile din România raportarea se face la

meridianul de 30°

longitudine estică, aşadar pentru fiecare grad la vest de acest meridian se scad câte patru minute. De exemplu, pentru Bucureşti, aflat la circa 26°

longitudine estică, se scad 4 grade x 4 minute = 16 minute, (n.tr.)

308 ABC-uI astrologiei apropiată de cea calculată de noi. Apoi coborâm pe coloană până ajungem în dreptul **latitudinii** locului naşterii. Astfel obţinem gradele Ascendentului, Mijlocului Cerului şi cuspidelor celorlalte case*.

Ori de câte ori dorim putem adăuga sau scădea douăzeci şi patru de ore din orice rezultat obţinut în cursul calculelor. Acest lucru nu va afecta în niciun fel rezultatul, dar calculele pot fi uşurate. Daca avem timpul sideral Greenwich de patru ore, treizeci de minute şi zero secunde (T.S. = 04 ore 30 min. 00 sec.) şi avem nevoie să scădem din el cinci ore, pur şi simplu adăugăm mai întâi douăzeci si patru de ore. Obţinem 28 ore 30 min. 00 sec. pentru timpul sideral Greenwich. Apoi scădem cinci ore şi continuăm în mod obişnuit.

în mod similar, dacă timpul sideral final este mai mare de 24 de ore, scădem aceste 24 de ore pentru a ajunge Ia rezultatul final.

Ştiu că totul pare foarte complicat. Pe mine m-a speriat atât de tare când arn început sa mă preocup de astrologie, încât am avut nevoie de doi ani ca sa încerc să abordez subiectul. Dar după ce veţi face de câteva ori aceste operaţii, veţi descoperi că de fapt este foarte simplu, în mod obişnuit aceste calcule pot lua trei sau patru minute. Dar trebuie multă **atenţie.** O mică greşeală antrenează denaturarea întregii hărţi natale.

Exemplu: Naşterea a avut loc pe 9 august 1969 la ora 7:00 a.m. în fusul orar EDT** (ora 6:00 a.m. EST), în New York (longitudine 74° 00’ V, latitudine 40° 45’ N). **Dispunem de efemeride pentru ora 0:00.**

* Există si alte moduri de organizare a tabelelor caselor. Se dau tabele distincte pentru fiecare grad de latitudine (de exemplu pentru 44 de grade latitudine nordică, 45 de grade etc.) Căutarea se face la fel, după timpul sideral al naşterii calculat, în tabelul care are latitudinea cea mai apropiată de cea a locului naşterii, (n.tr.)

** Eastern Daylight Time – ora locală de vară în fusul orar al

New York-ului.
(n.tr.)

r
gfr

Timpul sideral 21 ore 09 min.15 sec. Greenwich
(luat din tabelele de efemeride)

Ora locală plus
06 ore 00 min. 00 sec. 27 ore 09 min. 15 sec.
(ora naşterii este 6:00 a.m. EST, sau şase ore după ora de referinţă – miezul nopţii – aşadar **adăugăm sase ore.)**

Acceleraţia plus
00 ore 00 min. 60 sec. 27 ore 09 min. 75 sec.
(Acceleraţia este adăugarea a câte 10 secunde pentru fiecare ora de după ora de referinţă; în acest caz, 6 ore x 10 secunde)

Corecţia plus
00 ore 04 min. 00 sec. 27 ore 13 min. 75 sec.
(Longitudinea 74°00' V este la **un grad spre est** faţa de meridianul central EST, aşadar **adăugăm** patru minute.)

sau: 27 ore 14 min. 15 sec.
sau
Timpul sideral 03 ore 14 min. 15 sec. al naşterii
(şaizeci de secunde = un minut)
(întotdeauna dacă rezultatul e mai mare decât 24, se scad 24 de ore.)

Acum ne-a mai rămas doar să căutăm în **tabelul caselor** timpul cel mai apropiat de ora 03:14:15. Căutăm în lungul coloanei până când găsim rândul în care sunt înscrise cuspidele caselor corespunzând **latitudinii** oraşului New York, pe care le notăm.
Gradul **Mijlocului Cerului** e dat în tabel împreună cu timpul

sideral. Acesta nu este afectat de diferenţa de latitudine. Gradul Fundului Cerului (cuspida casei a patra) nu este dat, pentru că îl putem deduce, fiind opus pe haită Mijlocului Cerului. Dacă Mijlocul Cerului este la 16° în Capricorn, Fundul Cerului va fi la 16° în Rac, zodia opusă.

Celelalte case sunt date în acelaşi fel. Tabelul caselor ne indică gradul Ascendentului, din care putem deduce gradul Descendentului, care nu este dat, fiind la acelaşi grad cu Ascendentul, dar în zodia opusă, în mod asemănător, majoritatea tabelelor dau cuspidele caselor a treia, a doua, a douăsprezecea si a unsprezecea, după care dintr-o singură privire putem stabili cuspidele caselor a noua, *a* opta, a şasea şi a şaptea, ele aflându-se în semnele opuse la aceleaşi grade.

înainte de a încheia subiectul caselor, trebuie să abordăm şi o problemă destul de spinoasă – există mai multe sisteme diferite de determinare a poziţiilor cuspidelor caselor. Sistemul preferat de mine este Placidus, deşi nu-1 consider perfect. Mai există încă multe altele, fiecare având avocaţii lui. Singurul sistem împotriva căruia mă pronunţ este Sistemul cu case egale – acesta are dezavantajul de a disocia Mijlocul Cerului de cuspida casei a zecea. Indiferent de sistemul ales, calculele aritmetice până în acel punct sunt aceleaşi. Diferă doar tabelele caselor. O sursă bună si destul de ieftină pentru cuspidele Sistemului Placidus este *The American Book of Tables (Tabelele americane').* Vă sugerez să începeţi cu ele. După ce veţi face cunoştinţă cu un sistem, s-ar putea să vă doriţi să investigaţi şi altele.

Oricare ar fi sistemul ales, trasaţi cuspidele caselor de jur împrejurul marginii **formularului tip al hărţii** si sunteţi gata să treceţi la pasul următor al întocmirii hărţii – aşezarea planetelor.

Cum se întocmeşte o hartă natală 311

Calculul poziţiilor planetare

Tabelele de efemeride ne dau poziţiile planetelor în zodii, dar doar pentru o anumită oră a zilei, între acea oră şi aceeaşi oră a zilei următoare planetele se mişcă. Dacă dorim sa avem o harta natală precisa, trebuie să stabilim cât drum parcurg.

Judecata logică este următoarea: să spunem că vrem să facem o excursie de 300 de kilometri cu automobilul. Mergem cu 60 de kilometri pe oră. Cunoaştem punctul de plecare şi destinaţia. Ştim că durata totală va fi de cinci ore. întrebarea este: unde vom fi după două ore de drum? E uşor de aflat – în două ore vom străbate primii 120 de

kilometri.

Planetele se mişcă la fel. Efemeridele ne dau poziţiile lor la fiecare douăzeci şi patru de ore. Acesta este „traseul lor automobilistic” şi îi calculăm lungimea ştiind unde începe şi unde se termină, în douăsprezece ore planetele vor parcurge jumătatea distanţei; în şaisprezece ore – două treimi etc. Adăugând acea fracţiune a călătoriei la poziţia lor anterioară, putem determina unde se află la un moment dat.

Secretul este să înţelegem **exact ce reprezintă efemeridele.** Pentru aceasta trebuie să revenim la fusurile orare şi la ora de referinţă.

Să spunem că avem tabele de efemeride pentru miezul nopţii. (Repet, puteţi afla acest lucru de pe copeita sau prima pagină a cărţii respective.) Aceasta înseamnă că timpul sideral si poziţiile zilnice ale planetelor sunt date **cu precizie pentru ora 0:00 (miezul nopţii) GMT.** Dacă ne-am născut în altă parte si la altă oră, ne aşteaptă puţină aritmetică.

Mai întâi să ne asigurăm că vorbim aceeaşi limbă cu efemeridele. Dacă noi ne referim la ora de iarnă din Munţii Stâncoşi, iar efemeridele sunt alcătuite pentru meridianul Greenwich, confuzia e gata.

Trebuie să transformăm ora locală în ora meridianului Greenwich. în acest moment trebuie sa ne asigurăm că nu era în vigoare ora de vară sau, dacă era, să scădem imediat o oră. Apoi, cei născuţi în

America de Nord trebuie sa adauge câteva ore pentru a converti ora naşterii la ora efemeridelor*.

Dacă ora naşterii este după fusul orar EST adăugăm cinci ore.

”, „ CST ”, „ ” şase

”, „ ”, „ ” MST ”, „ ” şapte

” PST ”, „ ” opt în urma acestei transformări, e posibil să se obţină chiar o altă **dată** a zilei de naştere. De exemplu, cineva născut la 9:00 p.rn. EST, pe 19 ianuarie, obţine în urma convers iei, adică după ce adaugă cinci ore, ora 2:00 a.rn. GMT, data de 20 ianuarie. Am trecut de graniţa miezului nopţii şi am intrat în altă zi. De acum înainte, **uităm de 19 ianuarie** sî **de ora 9:00 p.m.** De acum înainte vorbim

limbajul efemeridelor.

Căutaţi în efemeride poziţia Soarelui pe 20 ianuarie – amintindu-vă ca este dată pentru ora 0:00 GMT. Apoi căutaţi poziţia Soarelui pentru următoarea zi, 21 ianuarie, cu 24 de ore mai târziu. Prin scădere se determină **distanţa totală pe care Soarele a parcurs-o în** 24 **de ore,** care este de circa 59 de minute de arc (un minut de arc este a saâzecea parte dintr-un grad). Aceasta distanţă totală este similară cu cei 300 de kilometri parcurşi în călătoria cu automobilul. Pasul următor este stabilirea porţiunii de drum străbătute de Soare până în momentul naşterii persoanei.

Ora naşterii, 2:00 a.m. GMT, este cu două ore după miezul nopţii. Cu alte cuvinte, Soarele a parcurs doar două din cele 24 de ore dintre cele două notaţii ale efemeridelor. **Multiplicăm această fracţiune cu drumul parcurs de Soare în acea zi,** rotunjim rezultatul pentru a avea un număr întreg de minute si aflăm că Soarele a parcurs cam cinci minute de arc. Le adăugăm la poziţia de la miezul nopţii şi avem poziţia Soarelui pe harta natală.

Repetaţi operaţiile pentru Lună, planete si Nodurile Lunii, scrieţi simbolurile lor şi gradele în casele corespunzătoare şi haita natală e

* Cititorii născuţi în România trebuie să scadă două ore din ora locala (sau trei, dacă era în vigoare ora de vară), (n.tr.)

întocmită. Poate că o să aruncaţi cu efemeridele pe fereastră şi n-o să scape nici pisica nechelfănită – atâtea înmulţiri cu zecimale te pot scoate din răbdări.

Pentru a vă simplifica munca puteţi face o rotunjire a numerelor. Dacă ora naşterii a fost 8:37 a.m. GMT, de exemplu, nu încercaţi să calculaţi cât înseamnă 8 ore şi 37 de minute din 24 de ore. Rotunjiţi la 8 ore. Atunci fracţia devine 8 din *24,* sau o treime, şi viaţa e mai uşoară. Erorile introduse sunt foarte mici. Cu excepţia Lunii, planetele nu parcurg o cale prea lungă într-o zi. Cfmd avem de-a face cu trasee atât de scurte, putem ignora erorile minore. Pe parcursul cărţii am indicat poziţiile planetelor rotunjind numărul minutelor. Pentru studiul hărţii natale precizia e destul de bună. Această rotunjire se poate face din ochi pe tabelul efemeridelor, ţinând cont de aproximarea cea mai grosieră a fracţiei exacte.

Pentru calcule mai precise, dacă nu sunteţi îndrăgostiţi de numere, cel mai bun lucru este să folosiţi un calculator de buzunar, cel mai simplu pe care-1 găsiţi. N-aveţi nevoie de nicio funcţie, doar de . operaţiile primare.

: Dacă folosiţi calculatorul, logica e aceeaşi: aflaţi distanţa parcursă de planetă în intervalul de 24 de ore care conţine ora naşterii. Să spunem că aceasta ar fi 8:37 a.m. – reţineţi, 8:37 a.rn. GMT. Pe certificatul de naştere poate apărea ora 3-'37 a.m., dar dacă persoana s-a născut în fusul orar al New York-ului, trebuie convertită în 8:37 GMT, iar cealaltă oră trebuie scoasă din minte.

Ora 8:37 a.m. înseamnă 8 ore şi 37 de minute după miezul nopţii, sau 517 minute. O zi are 1440 de minute. Fracţia noastră este 517 / 1440 – simplu pentru un calculator – se obţine 0,3590277. Se multiplică numărul cu toate mişcările planetare zilnice, se adaugă rezultatele la poziţiile planetelor de la miezul nopţii, se rotunjesc minutele şi obţinem o hartă natală precisă fără dureri de cap.

Fiţi atenţi în privinţa Lunii! Ea se mişca repede, într-o zi poate parcurge distanţa de 12°17'. Daca facem calculele mental sau pe hârtie, lucrăm cu aproximaţie şi obţinem un rezultat satisfăcător. Cu un calculator, transformăm 12°17' în 737', le înmulţim cu numărul zecimal,

retransformăm în grade şi minute si Ie adăugăm la poziţia Lunii de la miezul nopţii dată de efemeride. Aceeaşi judecată logică.

Când o planetă este retrograda, observăm imediat. Efemeridele ne arată **că a pierdut teren în** 24 de ore; a doua poziţie este înaintea celei dintâi pe cercul zodiacal, în acest caz facem calculele la fel, dar în loc să adăugam rezultatul la poziţia de la miezul nopţii, îl **scădem** din ea.

Daca aveţi tabele cu efemeride pentru ora 12:00 GMT, trebuie să faceţi mai multe scăderi. Dacă ora naşterii este înainte de 12:00 GMT, înseamnă că poziţiile planetelor sunt înaintea celor date pentru ziua de naştere. Din nou folosim aceeaşi judecată, dar socotim în sens invers, către ziua dinaintea datei naşterii. Asiguraţi-vă întotdeauna, indiferent de ce fel de tabele folosiţi – pentru ora 0:00 sau 12:00 GMT – că ora

naşterii este **între cele două date din efemeridele cu care lucraţi.** Cu tabelele de efemeride pentru ora 0:00 e simplu. Cu cele pentru 12:00 trebuie mai multă atenţie.

V-aş sfătui să alegeţi efemeridele pentru 0:00, deşi nu e nimic în neregulă nici cu cele pentru 12:00. Va trebui doar să gândiţi mai atent. In orice caz, să nu faceţi ca mine şi să luaţi câteva din fiecare. V-aţi „asigura” de o mulţime de greşeli prosteşti.

După ce aţi plasat planetele în case şi aţi scris alături gradele lor, nu vă mai rămâne decât să completaţi grila aspectelor. Ârn văzut cum se face acest lucru în capitolul 9.

încă o atenţionare – după ce aţi alcătuit harta natală, uitaţi-vă la ea să vedeţi dacă e plauzibilă. Amintiţi-vă că e o hartă a cerului. Dacă persoana s-a născut la amiază (ora locală), Soarele ar trebui să fie în apropierea Mijlocului Cerului, înainte sau după acesta, în funcţie de poziţia relativă a locului naşterii faţă de meridianul central al rusului respectiv. Dar dacă e în altă parte, aproape de linia orizontului, înseamnă că aţi făcut o greşeală, probabil că n-aţi citit bine timpul sideral. Şi la fel, dacă naşterea a avut loc noaptea, iar pe haită Soarele apare în apropierea Mijlocului Cerului, bunul simţ ne spune că e o greşeală la mijloc. E frustrant, dar e mai bine s-o descoperiţi înainte de a vă elabora plini de mândrie interpretarea, pentru ca apoi s-o retractaţi.

ANEXA DOI

- ’j

CUM SE POATE EVITA ÎNTOCMIREA UNEI HĂRŢI NATALE

Deprinderea de a întocmi singuri hărţile astrologice are multe avantaje. Nu costa niciun ban. Le puteţi avea într-o jumătate de oră, oricând doriţi, chiar şi la ora două noaptea, în plus, căpătaţi acea satisfacţie greu de definit a îndeplinirii unor treburi necesare, dar de rutină.

Dar există şi dezavantaje. Pentru cei mai mulţi dintre noi, cu excepţia câtorva hiper-Fecioare, aritmetica este plictisitoare. Ne ocupă din timpul pe care 1-am putea folosi mai profitabil. Şi trebuie făcute şi unele cheltuieli pentru materialele necesare.

Dacă vreţi să vă uitaţi la câteva hărţi natale fără să trebuiască să învăţaţi cum se alcătuiesc, aveţi încredere. O poate face un calculator. Trimiteţi numele, data naşterii (nu uitaţi anul), ora cât mai exactă şi

localitatea în care v-aţi născut. Daca v-aţi născut la ţară sau într-un orăşel micuţ, ar fi de folos pentru stabilirea longitudinii şi latitudinii unele repere, ca „m-arn născut la o fermă situată la şaptezeci de mile sud-vest de Council BJuffs, Jowa”.

Astro Communications Services oferă o gama completă de servicii astrologice, pentru începători sau profesionişti. Dispune de sisteme

316 ABC-ul astrologiei de calcul al hărţilor, de interpretare a lor, cărţi de referinţă, alte cărţi de astrologie şi programe utilitare pentru calculator. O hartă natală alb-negru costă *4,95* $, iar o hartă color între 5,95 şi 17,95 $. Oferă interpretarea hărţii natale (29,95 $), precum şi multe alte servicii. Taxele poştale şi de ambalare sunt în funcţie de preţul serviciului solicitat; telefonaţi pentru a afla suma exactă. Puteţi comanda o hartă sau puteţi cere un catalog la această adresă:

Astro Communications Services 5521 Ruffin Road Sân Diego, CA 92123

Apel gratuit: 800-888-9983

Adresa Web: http://www.astrocom.com

Sau vă pot trimite eu harta natală tipărită la imprimantă, la preţul de 3,50 $. Reţineţi – nu este inclusă interpretarea. Pentru aceasta aveţi cartea. Numai harta natală.

Pentru a o comanda, trimiteţi cecul sau ordinul de plată pentru:

Alpha Lyra Consulting and Seven Paws Press Post Office Box 2345 Chapel Hill, NC 27515

Alpha Lyra oferă o gamă întreagă de hărţi lucrate pe computer, interpretări şi cărţi de astrologie, disponibile prin posta electronică sau prin site-ui nostru Web. Pentru detalii consultaţi site-ul nostru:

http://www.sevenpawspress.com

ANEXA TREI

i’i **iUGESTirPENTRU** ALTE LECTURI

! Materiale ajutătoare

The American Epbemerisfor tbe 2Cfh Century, 1900 îo 2000. (Disponibilă în ediţii atât pentru ora de referinţă 0:00, cât şi pentru 12:00.) ACS Publications, 1980.

The American Epbemerisfor tbc 21st Century, 2000 io 2050.

(Disponibilă în ediţii atât pentru ora de referinţă 0:00, cât si

pentru 12:00.) ACS Publications, 1996.
Dalton, Joseph G. *The Spherical Basis o/Astrology,* Macoy, 1893. *Tbe Michelsen Book ofTables.* (Cuspidele sunt date în sistemele
Placidus si Koch.) ACS Publications, 1997. *Tfoe American Atlas: U.S. LatUndes and Longitudes, Time Changes, and Time Zones.* ACS Publications, 1978. *Tbe International Atlas.— LatUndes, Longitudes and Time Changes.*
ACS Publications, 1985.

Bibliografie fundamentală

(* indică titlurile recomandate)

* Arroyo, Stephen. *Astrology, Psychology, and the Four Elements,*
CRCS Publications, 1975.
Carter, Charles E.O, *The Astrological Aspects.* Fowler, 1930. . *The Principate of Astrolog}'.* Theosophical, 1925. Freeman, Martin. *How to Interpret a Birthchart.* Aquarian, 1981. Goodavage, Joseph F. *Write Your Own Horoscope.* World, 1968.
— Greene, Liz. *Saturn: A New Look at an Old Devii.* Weiser, 1976.
— Jones, Marc Edmund. *How to Learn Asârology.* Doubleday, 1969.
Leo, Alan. *The Art ofSynthesis.* Fowler, 1968 (reeditată).
— Mayer, Michaei. *Handbookfor the Hnmanistic Astrologer.* Ânchor /
Doubleday, 1974.
* Penfield, Marc. *An Astrological Who's Wbo.* Arcane, 1972. (O
colecţie cuprinzând câteva sute de harţi nataâe ale unor oameni celebri.)
Rodden, Lois M. *Astro Dala I: Profiles ofWomcn.* Data News Press, 1996.
. *Astro Data II.* Data News Press, 1997. (Anterior *The American Book ofCbarts)*
* Rudhyar, Dane. *The Astrological Honses.* Doubleday, 1972.
. *Astrological Insights into the Spiritual Life,* AŞI, 1979.
. *The Astrology of Personality.* Doubleday, 1936.
. *An Astrological Study of Psycbological Complexes and*
Emoţional Problems. Servire / Wassenaar, 1966.
. *An Astrological Triptych.* AŞI, 1968.

. *The Planetary and Lunar Nodes.* CSA Press, 1971.
. *The Practice of Astrology.* Penguin, 1968.
Schulman, Martin. *TheMoon's Nodes andReincarnation.* Weiser, 1975.

* Toonder, Jan Gerhard, and John Anthony West. *The Casc for Astrology.* Penguin, 1970.
Tyl, Noel. *Special Horoscope Dimensions: Succcss, Sex, andlllness.* Llewellyn, 1975.

Lecturi pentru avansaţi

(* indică titlurile recomandate)

— Addey, John. *Harmonics in Astrology.*
— Arroyo, Stephen. *Astrology, Karma, and Transformation.* CRCS Publications, 1978.
* . *Rclationships and Uf e Cycles.* CRCS, 1979.
Davison, Ronald C. *Synastry.* („Sinastria" este studiul relaţiilor din perspectivă astrologica.)
. *ne Technique of Prediction.* Fowler, 1955.
Forrest, Stephen and Jodie. *Skymaâes.* ACS, 1992.
Forrest, Stephen. *The Changing Sky.* ACS, 1989.
Garrison, Omar V. *Medical Astrology.* University Books, 1971.
— Gauquelin, Michel. *Scientific Basis of Astrology.*
— Rudhynr, Dane. *An AstrologicalMandala.* Random House, 1973-
* . *The Lunaâion Cyclc.* Shambaki, 1971.
Tyl, Noel. *Analysti and Prediction,* Llewellyn, 1974.
* . *The Expanded Present.* Llewellyn, 1974.
* _ . *Integrated Transits.* Llewellyn, 1974.

Cărţi pentru o perspectivă generală

(toate titlurile sunt recomandate)

Brown, Normări O. *Love's Body.* Randorn House, 1966. Castaneda, Carlos. *Tales of Power.* Pocket Books, 1974. Collin, Rodney, *TbeTbeoryofCelestiallnJhtcncc.'Weiser,* 1984.

Dass, Ram. *The Only Dancc Therels.* Doubleday, 1974.
. *GristforiheMitt.* Bantam, 1977.

Golaş, Thaddeus. *The Lazy Man's Guide to Enlightenment.* Bantam,
1971.
Jung, Cari G. *Mân and His Symbols.* Dell, 1964. de Laszlo, Violet S. *Psychc & Symbol in the Psychology of C.G. Jung,*
Doubleday, 1958. Sugrue, Thomas. *Therc îs a River: The Story ofEdgar Cayce.* Hoit,
Rinehart and Winston, 1942. Watson, Lyall. *Super Nature: A Natural History of the Supernatural.*
Doubleday, 1973.

Surse pentru cărţile de astrologie

ACS Publications, 5521 Ruffin Road, Sân Diego, CA 92123. **American Federation of Astrologers,** 6535 South Rural Road,
Tempe, AZ 85283.
DeVorss & Company, P.O. Box 550, Marina Del Rey, CA 90291. **Samuel Weiser, Inc.,** 740 Broadway, New York, NY 10003-

ANEXA PATRU
HĂRŢI NATALE PENTRU STUDIU

Una dintre cele mai bune căi de a vă îmbunătăţi aptitudinile interpretative este studiul haitilor natale ale unor oameni celebri, în general motivul pentru care au devenit celebri este acela că au dat un răspuns ferm problemelor prezentate de harta lor natală. Ca urmare, vieţile lor pun în evidenţă semnificaţiile configuraţiilor lor astrologice mult mai sugestiv decât cele ale unor persoane care şi-au petrecut o jumătate de secol în faţa televizorului.

Veţi găsi referinţe pentru câteva colecţii de hărţi natale pe lista lecturilor indicate. Le recomand cu insistenţă pentru ajutorul pe care vi-1 pot da în studiul astrologiei, şi ca paşapoarte pentru vizitarea unor minţi si timpuri de mult dispărute, cu o capacitate de stimulare deosebită. Imaginaţi-va petrecerea unei seri în compania lui Caliguâa sau a lui Beethoven. Cu hărţile lor natale şi cu unele cunoştinţe de astrologie, puteţi ajunge la această apropiere.

Notă: Cele opt hărţi natale incluse aici sunt întocmite conform Sistemului Placidus de împărţire a caselor.

Mu ham m a d Aii (Cassius Clay)

^\^^ 12ÂTU13 1 *1*”
- ________ — — ~”

r~ 85°46’ V

17 ianuarie 1942 6:35 p.m. CST Louisville, Kentucky lat. 38°15’ N; longit.

				V	
			E	•)£	
		£			
	M	A	D		
A	n				

Hărţi natale pentru studiu 323

Neil Armstrong

5 august 1930 0:10 a.rn. CST St. Marys, Ohio

.r _ n _

• _L — .— ^

*^™_ - —

în ^ i -^

l£ ,— .- ---

— - — ,

i

nn

ÎL. 8^ 2 ^ V

			E		n	
		fl	D	A		
	M				• x-	
A	A				• x-	

Phil Donahue

21 decembrie 11:25 a.m. EST Cleveland, Ohio lat. 41°30’ N; longi
â

Billy Graham

\10][^-^~ | IA 25 ^*^
\^2 02Q38

1
7 noiembrie 1918 3:30 p.m. EST Charlotte, Carolina de Nord lat. 35°13’ N; longit. 80°51’ V

					/n
				^	
			E		
		a		A	
	M		*f*		
A	a		D	A	

Elisabeth Kubler-Ross

8 iulie 1926
10:45 p.m. Ora Europei Centrale
Ziirich, Elveţia lat. 47°23’ N^ longit. 8°32’ E

D
D

Bruce Springsteen

i— -~
— -
^02 .S

>^1* 01”

23 septembrie 1949 10:50 p.m. EDT (ora de în fusul orar al New Yo Freehold, Newjersey lat. 40°l6’ N, longit. 74°

va rl- 17 uk

ră li)

V

				V	
			E	*	
		n	A	«P	
	M				
A	A		*		

Gloria Steinem

\15^^-— J^^
\. ” 46
\7 21 *ZZ51*

-’- ^ x x
^^

f

25 martie 1934 10:00 p.m. EST Toledo, Ohio lat. 41°39’ N; longit. 83°33’ *V*

				^	
			*i	A	
		w	•)e	<P	
	w				
E		n		D	

n			o1	A	
M cP		A	(P	*	
a n	^e				

flfr.

Lily Tomlin l septembrie 1939 1:45 a.m. EST Detroit, Michigan lat. 42°20' N;

GLOSAR

Accentuarea unei emisfere
Aer
Apă Arhetip
Ascendent
Aspect
Aspecte minore
Astrologie
Benefic

O concentrare de **planete** într-o singura **emisferă a hărţii natale.**

Unu] dintre cele patru **elemente,-** aerul simbolizează agerimea, claritatea percepţiilor si inteligenţa.

Unul dintre cele patru **elemente;** simbolizează subiectivitatea, emoţia, profunzimea si capacitatea de a iubi.

Imagine fundamentală păstrată în conştiinţa colectivă şi universală a oamenilor; materialul prim mitologic din care este sintetizată identitatea individuală.

Orizontul estic sau **zodia** care se ridică în acel loc; prima casă în întregul ei.

Unul dintre unghiurile geometrice de mare importanţă formate între **planete** sau între planete şi **punctele unghiulare.**

Aspecte, altele decât **conjuncţia, sextilul, cuadratura, trigonul** si **opoziţia.**

Ştiinţă si artă care clarifică ternele fundamentale ale vieţii unei persoane prin referirea la o hartă a cerului alcătuită pentru momentul naşterii persoanei. Vezi *Prezicerea viitorului.*

Prin tradiţie, una dintre planetele „bune”: Venus („micul benefic”) si Jupiter („marele benefic”). Termenul este învechit.

r

„Bit” Cardinal
Casă
Cădere Conjuncţie
Constelaţie Cuadratură
Cuspida
Debilitate
Demnitate

Orice combinaţie între o **planetă, o zodie si o casă.**

Unul dintre cele trei **moduri ale zodiilor.**

Zodiile cardinale, active, hotărâte şi cu iniţiativa, sunt Berbecul, Racul, Balanţa şi Capricornul.

Oricare dintre cele douăsprezece diviziuni ale spaţiului de deasupra si de dedesubtul **orizontului,** „arenele” sau „teritoriile” fundamentale ale vieţii în care mintea pătrunde şi evoluează.

O debilitate a unei planete, caracterizată prin prezenţa planetei în zodia opusă aceleia pe care o guvernează. Vezi *Guvernare.*

Un **aspect** caracterizat prin distanţa de 0° între două planete, simbolizând procesul de fuziune. Vezi *Orb.*

Un grup de stele, purtând deseori numele unei zodii, dar care nu trebuie confundat cu o zodie.

Un **aspect** caracterizat printr-o distanţă de 90° între două **planete,** simbolizând procesul de fricţiune. Vezi *Orb.*

începutul unei **case.** De fapt, o zonă ceva mai extinsă, cam cu un grad si jumătate de ambele părţi ale punctului exact în care începe o casă.

Oricare dintre configuraţiile astrologice distincte care scad importanţa unei anumite planete. Vezi *Demnitate; Cădere,*

Oricare dintre configuraţiile astrologice distincte care sporesc importanţa unei anumite planete. Vezi *Planeâă-focar; Guvernare-, Planetă singleton / izolată; Debilitate.*

Descendent
Directă
Echinoctiu
Ecliptică Efemeride
Element
Emisferă
Fix
Foc
Fundul Cerului

Orizontul vestic sau zodia în care se află; casa a șaptea în întregime.

Mişcarea normală a unei planete în sensul **zodiilor.** Vezi *Retrogradă; Staţionară.*

Una dintre cele două zile din an când ziua şi noaptea sunt egale; prima zi de primăvară (echinocţiul vernal) și prima zi de toamnă (echinocţiul autumnal).

Traseul aparent al Soarelui, Lunii si planetelor pe bolta cerească în jurul Pământului; **zodiacul**

Listă cu poziţiile zilnice (Ia o anumită oră) ale tuturor planetelor pe o perioadă îndelungată de timp.

Foc, Pământ, Aer sau **Apă.** Unul dintre cele patru procese psihice fundamentale sau orientări ale conştiinţei.

Pe orice **hartă natală** există patru „emisfere": spaţiul de deasupra **orizontului,** spaţiul de dedesubtul lui, spaţiul de la estul **meridianului** şi spaţiul din vestul lui.

Unul dintre cele trei **moduri ale zodiilor.**

Indică stabilitate, fermitatea scopului, identitatea clară, încăpăţânare. Semnele fixe sunt Taurul, Leul, Scorpionul şi Vărsătorul.

Unul dintre cele patru **elemente;** Focul simbolizează formarea voinţei, a iniţiativei, a dominaţiei.

Punctul cel mai coborât sub linia orizontului local; poziţia aproximativă a Soarelui la miezul nopţii, **cuspida casei** a patra sau **casa** a patra în întregul ei.

alto.
Grila aspectelor guvernare artă natală
Hieroglifa iCarma

!
Malefic
Meridian
Mijlocul Cerului i f
i
Minut de arc
Mod Mutabil adir
Nadi

Reprezentare grafică schematică a tuturor aspectelor de pe o anumită hartă natală.

O afinitate deosebită între o **planetă** şi o **zodie,** permiţând o exprimare clară a amândurora.

O hartă a cerului aşa cum poate fi văzut la data şi ora naşterii unei persoane, din locul în care s-a născut.

Oricare dintre simbolurile astrologice scrise, care se folosesc ca un fel de prescurtare.

Cuvânt hindus care are semnificaţia deprinderilor, bune sau rele, păstrate în personalitate din vieţile precedente. Vezi *Nodurile Lunii.*

Prin tradiţie, una dintre planetele „rele": Marte („micul malefic") sau Saturn („marele malefic"). Termenul este învechit.

Axa verticală a **hărţii natale;** linia care uneşte **Mijlocul Cerului** cu **Fundul Cerului.**

Cel mai înalt punct al zodiacului deasupra orizontului; poziţia aproximativă a Soarelui la amiază; **cuspida** celei de-a zecea case sau cea de-a zecea casă în întregul ei.

A şaizecea paite dintr-un grad al cercului, deseori numit simplu „minut".

Una dintre cele trei expresii ale energiei zodiilor; **cardinal, fix şi mul abil**

Unul dintre cele trei **moduri ale zodiilor.**

Schimbătoare, impresionabile, în continuă mişcare, zodiile mutabile sunt Gemenii, Fecioara, Săgetătorul şi Peştii.

Vezi *Fundul Cerului.*

Nodul Nord al Lunii
Nodul Sud al Lunii
Nodurile Lunii
Opoziţie
Oprire Orb
Orizont Pământ
Planetă
Planetă-focar
Planetă izolată (singleton)
Vezi *Nodurile Lunii.* Vezi *Nodurile Lunii.*

Puncte opuse unul faţă de altul, simbolizând trecutul şi viitorul evoluţiei individuale. **Nodul Sud** reprezintă fie influenţa eredităţii, fie a **karmei,** în timp ce **Nodul Nord** arată noul material care trebuie asimilat.

Un **aspect** caracterizat printr-o distanţă de 180° între două planete, simbolizând procesul de polarizare sau tensiunea. Vezi *Orb.*

Se spune că o planetă „face o oprire” atunci când este **staţionară.**

Limitele permise în interiorul cărora un **aspect** e considerat funcţional. Este variabil şi subiectiv, dar de obicei se consideră de circa 7 grade.

Axa orizontală a unei **hărţi natale,** care uneşte **Ascendentul** cu **Descendentul.**

Unul dintre cele patru **elemente;** Pământul simbolizează răbdarea, simţul practic, realismul şi stabilitatea.

Orice corp ceresc care se mişcă de-a lungul **zodiacului** într-un mod previzibil. Astrologie, termenul include Soarele şi Luna.

O planetă puternic evidenţiată sau plasată într-un punct strategic al **hărţii natale.** Vezi *Demnitate.*

Orice **planetă** care se afla singură într-o **emisferă.**

Prezicerea viitorului
Punct unghiular
Retrogradă Sextil
Simbolul primordial
Solstitiu
Staţionar directă
Staţionar retrogradă

Staţionară

Stelium Tabelul caselor

O formă viciată de **astrologie** care susţine că face descrierea soiţii unei persoane prin referire la harta cerului întocmită pentru momentul naşterii acesteia.

Cuspida **casei** întâi, a patra, a şaptea sau a zecea; unul dintre capetele **orizontului** sau ale **meridianului.**

Condiţie planetară caracterizată printr-o mişcare aparentă de „înapoiere din drum”. Vezi *Directa.*

Un **aspect** caracterizat printr-o distanţă de 60° între două **planete,** simbolizând procesul excitaţiei. Vezi *Orb.*

Sfera spaţiului înconjurător. Un simbol al perfecţiunii, al întregului şi eternităţii. Un simbol al conştiinţei înseşi sau al lui Dumnezeu.

Data din an în care noaptea este cea mai lungă (soistiţiul de iarnă) sau cea mai scurtă (solstiţiul de vară).

Staţionară, pe cale de a deveni **directă. Staţionară,** pe caâe de a deveni **retrogradă.**

O planetă este staţionară când pare să stea relativ nemişcată pe traseul **zodiacului,** gata sa intre în mişcare **retrograda** sau să-şi reia mişcarea **directă.**

Orice aglomerare de trei sau mai multe **planete** într-o singură zodie sau casă.

O carte de date stabilite pe baza unor calcule complexe de trigonometrie în spaţiu, care reprezintă **cuspidele caselor** la diferiţi **timpi siderali** si latitudini.

Timp sideral Timp astronomic exact folosit la întocmirea **hărţilor natale.**

Triada Soarele, Luna si Ascendentul luate împreună ca fundamentală „schelet” al individualităţii.

Trigon Un **aspect** caracterizat printr-o distanţă de 120°

între două planete, simbolizând procesul de armonie. Vezi *Orb.*

Zodiac Calea aparentă a Soarelui, Lunii si planetelor în jurul Pământului; cele douăsprezece zodii.

Zodie Una dintre cele douăsprezece diviziuni ale **zodiacului,** o

fază în relaţia orbitală între Soare şi Pământ; un proces psihologic fundamental. Vezi *Constelaţie.*

iH*1^^^^_

^• WWI^^W^^^^^^^^flfl!

Index

acceleraţie, 305-306 accentuarea unei emisfere,

250-253, 277-279 Aer, 34-36

aliaţi naturali, 221-223

anotimpuri, 33-35

Apă, 34-36 j, aptitudini 158-159 arhetipuri, 247-250 armonie, 221-223 Ascendent, 22-24, 161-162, 167,

244-245, 258-259 aspecte, 215-230, 260-261 aspecte minore, 225-226 astronomie, 113-114, 117 atlas, 303 autocompătimire, 197-198

B

Balanţa, 75-80

bani, 169-171

Berbecul, 41-46

„biţi”, 14-15, 207-210, 214-215,

242-243 bucurie, 177-179

carieră, 190-192

casa a cincea, 177-179

casa a doua, 169-171

casa a douăsprezecea, 196-199

casa a noua, 187-190

casa a opta, 184-187

casa a patra, 174-176

casa a şaptea, 181-183

casa a şasea, 179-181

casa a treia, 171-174

casa a unsprezecea, 193-196

casa a zecea, 190-192

casa întâi, 167-169

case, 11-12, 20-21, 30-31,

158-199, 206-210 case unghiulare, 258-259 cădere, 232-235, 255-256 cinci paşi, 211-212 competenţă, 179-181 comunicare, 52-57,

126-129,
171-174
conjuncţie, 217-218, 256-257 conştiinţă, 6-7, 150-151,
196-199
corecţie, 306-307 cuadratură, 219-221 cultură, 145-146 cuspidă, 21-22

Capricornul, 92-97 cardinal, 36-37

^Kjfc

debilitate, 253-254 demnitate, 253-254 Descendent, 22-24, 161-162,
181-182
destin, 153-157, 190-192, 251-252 dispoziţie, 123, 244-245 duşmani naturali, 219-221 k- grila aspectelor, 229-231 guvernare planetară, 230-236,
254-256 guvernatorul Ascendentului,
253-254
echinocţiul de toamnă, 34-35
echinocţiul vernal, 33-34 *a.r* ecliptică, 23-24, 31-32
efemeride, 303
ego, 119-120, 150-151, 244-245
elemente, 33-36, 38-39, 227-229
erou, 174-176
estul, în partea stângă, 22-23
excitaţie, 224-225
Fecioara, 69-75
fix, 37-38
Foc, 33-34, 36-37
fricţiune, 219-221
Fundul Cerului, 22-24, 161-162,
173-174
fuziune, 217-218
IU”
c
Gemenii, 52-57

gravitaţie, 111-112, 119-120
H
hartă natală, 18-19
identitate, 150-151, 244-245 individualitate, 145-148 instinct, 184-187, 239-240, 244-245 inteligenţă, 129-130 intercepţie, 21-22
înţelegere, 161-162, 250-251
J
Jupiter, 137-139
K
karma, 238-241, 262-265
Leul, 63-68
libertate, 161-165, 251-252
M
marea cruce, 164-165 Marte, 133-136

mască, 167-169, 244-245 îi materialism, 169-171
Mercur, 126-129»
meridian, 161-165, 250-252
metafizică, 5-7, 30-31
Mijlocul Cerului, 22-24, 161-162,
190-192
misiune, 156-157
moarte, 184-187
model al universului, 188-190
moduri, 36-38, 227-229
rnutabil, 37-38 „'
N - fus»»'
nadir, *vezi* Fundul Cei"ului Neptun, 149-152 nesiguranţă, 169-171 Nodurile Lunii, 237-241, 262-265, 292-295
planeta izolată (singleton),
258-259 planetă staţionară, 125-126,
260-261
planete, 12-13, 111-115 planete invizibile, 142-144 planete transpersonale, 154-155 planete-focar, 253-254, 257-258,
261-262, 279-280 Pluton, 153-157 puncte unghiulare, 258-259
Racul, 57-63

relaţie, 75-80, 129-133, 181-183 retrogradare, 116-117, 124-126 Revoluţia Americană, 148 Revoluţia Franceză, 148

obiectivitate, 161-165, 250-251
ocult, 184-187 opoziţie, 217-219 orb, 226-227 orizont, 19-20, 158-162, 250-251
Pământ, 34-36
percepţie, 126-129, 172-173
Peşti, 104-110
Saturn, 139-142
Săgetător, 86-92
Scorpion, 80-86
sex, 184-187
sextil, 224-225
simbolul primar, 29, 31-32,
160-161
simboluri, 14-15 simboluri astrologice, 18-19,
230-231
Soare, 118-121, 244-245 soartă, 161-164, 251-252

solstiţiui de iarnă, 34-35 solstiţiul de vara, 34-35 stelium, 256-258, 279-282 strategie de viaţă, 193-196 subiectivitate, 161-165, 250-251 suflet, 30-31, 121-122, 244-245
triada fundamentală, 243-250,
271-277 trigon, 221-223
U
umbră, 174-176 Uranus, 144-148

şapte principii, 8-10
tabel al caselor, 303
Taurul, 47-52
teme, 265-269, 287-288
tensiune, 217-219
tensiune într-o temă, 265-269,
287-288 timp sideral, 304-305
Vărsătorul, 97-103

Venus, 129-133
Venus în Fecioară, 204-208,
283-285 viitor, 193-196
zodiac, 31-32, 113-114 zodii, 11-12, 20322, 30-31, 34-35, d37-38, 166